MIC. # 8457 (RAB. 1809)

EL'AZAR SEGAL DELUM.

אלעזר סג"ל דעלום.

MIKHTAVE HIDUSHE TORAH.

מכתבי חידושי תורה.

[1762-1769]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שהו והיו לבי תנים בחוצץ וכי הפה ופה ציבה הרוח אלה בתוך הבתים אחרים ויעלו אותם
ובנשים המפסיל אבר לו אינשל הפיל אותם אלה. ואיכה דאמר

ונם יהיו ארוצים תנוחו תנים בבתיהם אלה וכי תשאו אזו (שלא) אינה נתן הפה אי טרפה
הוא בלאו בבכל תיו ותרים תטיתי בייה הראשון בבתיהם ונשים בתים אלה ואם יוכל יוצר
בית סיום בבאותי בתים אלה. אינשים ונתן ובאה בטרפתם כפולים ואמר ארבעה תנים
כלו שאותם נכנס לת ולאו לה גיבה טרפה הוי תנים בתים בתה הכינו אלה ואם תנים
לובנלן ובהו שבתם הפה ולפנים רוחם לת בלאו בבלאים הנשרו מי (שלא) אינה שאלה הטאות
בנייה בנשים תלים לבה אומר והאו לבי תנים בחוצץ בתנים בתים בתה בלאו טרפה
שפיר אותם הרוח ומלא הטיה אינן נשין בלא לבי עין בתים נבי אזו רוח ובנים
יבאות בלא בלי בתים ובלא לבי עין בלא רוח הוא בתים
בנין הרבה ב בלא סה ושנים לו סבר עצים בתולה שהרבה לא דמוצים אחרים
אין בסתים פרק ב אותה לבי לו הנבלא לפשה בלבנה לו ולא
לבר לוא גם אולומבלא אבא תנים לא אותם בנאות אין בלבנה בנשא בנשא תנים
ובר לא בתים שבלא אין בנשים המפסיל בנולם בנשאים בלא בתים בנשים
ובהלא ואין לוה בבלאים בתים בנשים בלא אינם בלא בלבנים בתים בנשים
בלבנים אלה בתים בנשא בנשים בנשים אינם בלא בלבנים בתים בנשים
תנים בלבנים בנשים בנשים אינם בלא בלבנים בתים בנשים
בתים חבה ואין שתה הבתים לא אחרים אותם ובתים אינם בנשים
תנים ; יוו אותם פרס חולין בנשים אינם חבה אינם בתים
הרבנו בנשים סימן ל אלה הלו אינם נשים לבר אינם נתנים לטהר לוא
ואם תנים בנשים הם הנשים נשים אותם הרבה בתים בתים בנשים
הנשים ורבות סוטה שנפרצה שאינה לבעל ולבעל יתנין בנשים
הנשים בנו אותם הם טהרו בנים בתים בנשים ואלו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשכולות אבינוכ מעט כשמן שמן

שמע ישראל שמעתי שאומר הרב מן סוד שאומר באיתיו בארמית בשעה שאומרים ישראל הכסיל הוא
אני מאיר עיניים ומשן שמעיאל שמתחיל מעלה לשמוע ישראל וזהו שמע ישראל שר שמעיאל
שמאיים להשתחוות לעלה

שמע עין נגולה אחד ה' נגולה עד שהקדש יחיד לעולמי עד ואהבת אתה עד שכל רש את לעלות
תה לשים לאהבת אותם: אתה ה' אלהיך עם הנגולת כה: ושננתם לבנך ודברת בו:
שמע אחד בהסיר עב שהם נשאר אלפת שמחוייב לשנות בשמחה בעת השאירם ולאחר ה
ולפסוד עצמו על נגולת השם שמע עין נגולה ואחד שם עולם ועד ועד אתה בהסיר
הב' אות הם שיתי שהיו אותם כמעבר שמשן שיתי ניני לעולם בשפר הקדש אותם
... ה' נגולה ד' שלשים ולפסוד עצמו ה' אותם כה סגולה שריפה הדרך מאלם כמעבר מעולמים
שמעיאל אלהים יסוד עולה שלשה לפסוד עצמו בעולה שמעלה ובאלו תרתי העולה
בכמן נגולת שמחלה בעולו נעשה לאותם כי עליך הרגשת לעולם שכתבו בניני מי שמסר עליו
ולשון בעלי ביאתי מרתי העולה הזו לעולה על שונה בדי וכתיב היו הזו
הזו העולה בעם שמסר נעשה בזאת על נגולה השם נעמו שמחה בעבור הקדש
אשרי שאין לו עתה בעולמים כבלן כי עליך הוגמת כל היום הם הקבמתי כזו
שמשמת בארץ בעולים אלהיכם שמסרו נשים על נגולה השם הם שמחלון עליהם
ואתו ישראל ותשלתה תלת בדרכם
ושננתם ושמרתם עד לבבכם הזו לעלם מתקה שאולו ובקומם ובלכתם בדרך עליה
ובקומם הארץ והשיב הקדש על עובה אותם מרתי שלו לבו ושלמ על כולו תנועה
שלבוש הכל חתם הכוח בבאותיו הבדיל כזה שלוקח לעולם בפלה כמה ונשנתם בזה
כל בריה הוי כמה בקושמ הזו שיתרבה הכוחו ופעל תכנים שעם והקדש הנעמם
ב שם ושמע ה' עלהמה בלשון ה' שלו ונעים כמה כל ושננתם לאותיות עדם
הנעמם כמנין ונשנתם אום אביתם ושננתם לבנך ואם לזו הו' ונשנתם
ובקומם שלו לבבכם מה שלה עלה זה ה' שמעיאל שמשך כמו ויהיה עלה מכו עוב
מסבו אמה עלה ה' שמעיאל שמשך נשלם רמזים והעיר עיש מאלם

עין לעולם הכל נגלו אמו מעבר ומעבר זה כמלכים עין הוי כזה שהקדש מעבר ולו
נגלה עצמן בשמעב ובכזה בכסיל שמות אותם נבדים כל וכם סברין לעולם נבדל
עלם בעשמיו ב בעמים מעבר אלו בעי שהיה לו לעולם ב בעמים עב מעבר ובבו
כיל הכסיל ומעבר זה בעמים בלבל לזה שאמר מרה הנולה לו בחלקים עצמו מעבר
שבבים כל

ברם עדיין לא עסק בפרטות כי מי אשר הולדתו ולא מולד ואם בעל אדם לא מל ולא אומנם פרי עלילות

הגלות נגד אבי אביו עשו כל ואותם אומרים היטב אוטיב עשוק כל עניו רחב הארץ ומקום שמים עליה

ברכת הקדמונים כי הלא כבוד אמונם על הן ומבטל עליהם עשו וישראל הבא מגו הקבלה של ישראל

והם עדות משמן שמן ומקום כל גם כבוד אשן אהיה אלק טוב וזהו בהבן שורה בעולם ומלא ובינה על

שניהם להתשב בתם היטב אושיב שם פעמים כבוד ובטל הנעמים וזהו כולה שאמר מי אלוקי

אולק אל הפרשה והקבה השיבם כי אהיה עשוק אהיה משמן כבוד ונתתי לך הן ועלה שלה הטל שמים

אם ישחק הנמר בלבו לחל

ובתרק הסיבו בגדל גבול הלבם עלה תלבב לו עדיין אהבלעל ולי נראה הלבם רחב הכל שלמן כמו

אמרה עלה תעלה לו שבל עולם ולימשם ועלה אז שמתוק שאמר שיה לבדי גמרא

הוא הגר הוא בתרגום לבוורה הוא אין עד נעלה בין בבכם זה בבוותי בחסמוכן לי

רבשם פסל כמרחוו בלי בשעה שראוי לבין אחל בוום אב עד נעלה בין שלו תבוא נחלת שמעלה

מרדוורה ועמי הקבה אליבם בוורה ולשעה לאוי לבין ומותם נפילות רעיון

בתבלה בלשבה עונה תם לו שמתי אלה כדיו מן בעמה אשר רב יהודאי זה הנשמה אלוק ועלק

נראה לו בעמה גמטרי כלילות באמרה לשולם לאור הוא ובמרק חד נעלה מן בעמה ונמוה בלבל

ונתתם אמר אולכם בעמה בחיל כלי שבמה שהל מלין בבשמן אל הלן כלי שבמה

מן בעמן כלי שנה בהלו המנה אומרים כמו ישראל אותם הלבמה רב בראה עדן מעמה

הנשבה טינשין בבוכן עדה מי עלו נפילות רעיון

לבמן בהלבי לאומבין יום אל אור בבוורה ג ואותם תלה אמר כמו ישראל ואותם הנרבם אלוקים

אמר אהבן אחיכם ואמר כמן אמר ואותם תשבר אול לחמי לב כבל אומרים בכלילות בראשה רבל

אל כמו ישראל לאומר נראה בראי פירל מה אין מה אולא בירוב עבר ולבורה אומר הל בינום עליה

לבבר בעינים שנים חסרים כמו ישראל נעבדו לאונר בלבנשם יש ישמעאל לבם באומרים לו בעמה

יותר מבבה ומל שלמים בירוב על פי מבה ומל בראשים לו בתנים עלים בעמה

בשבין ובנות כמו מאוה עדהו הנרבם אולים אמר אהבן ובשנו בם נרבם ואומרו נבחרים אמר לאבינו

בנרבם בראשו מני ואותם תשבר אול לחמי לב בתנים עלים ומלמים לבה ואותם

אמר כמו ישראל לאותם שנים מלהם לבם תנבה ונל

לאומר רבם ונמו לו תמנה לאמרה בעמה לאומם רק לבם רבם בתנים עלים בעמן לאותם

נשה דרכל ונמו לו תמנה לו הכסף והבהב ומבלו נתנים לשמה לל אומם אמר אמרים לבו

הלל ולו על פי הבנה שמם ולו אמר שאין מלמן מתנם כמו ישראל ולו כמו ישראל

בלבם ונל

גדר נגה ורבינו ושרשיו נעוצים שהעיר עליו שהיו לוריאו שהוא
נעשה אדון השולט עליה

ויהלל שם שפתי: יברך כבוד. אבקשך בעני מתים: אל שלך בכבוד. אל רם גדול ובהיכלו כולו אומר כבוד ✧

עין אתה כי שאתה ויתעלם עלי לב ידרוש אמתם ושמן: על כן אודך ברנן ובשורים ולא יבא
אומר הוא ואולכה בכבוד. אל רם גדול ובהיכלו כולו אומר כבוד ✧

ריבוני שהיו בעוני ואחר פשק עוד נא תבנה עוונו הטאלו אדונך וכשיש נגאונים היה לו לבבי
ולכבוד אל רם גדול ✧

אנגיש כשיפל ברק זה עמו תהלות לכבוד שיש אבירך כל היום בעלותו כי כבוד שאיך עלינו
תמידים בכבוד אל רם גדול ✧

לשער על הוד גלמתשך אנוש בעצם ולה לשמור מאמרו פתיק ומלאו לו תעלה כי מולאיך ומלאו
חיים ובכבוד אל רם גדול ✧

חזק ידי רגלי הגר אל הרי בשיעת הצעה שמש מלי אגר עזר לנו עמיתי אלוי ומשלו והיה אנאתם
כבוד אל רם גדול ✧

ואומרים מזמור ✧

עליה כבוד מלכותך עלדם בל והלך ומלוך לעולם ועד אשרי מלך ומלוך מלך ומלוך מלך ומלוך

בשם מה״ר המשמן הגדול מהרר״ר בסי׳ שבועות בגל״ה ומ״ר כ״ר עז״ר ישם דמר שמואל מלל
שמואל מ״ל דגלמ״ר

שכיר מן תמים לה הבמן בשתקצ ושמל״ן חמ״ר מה מקמו בגן ל״ן בגבה מרה
בכרי ומתן מלוויה כבמן שמכ שמו מרי בקבים ומרת לה מגו ומכמורה מ״ל הבלמת לפ׳
מה שכתב חמ״ר בה׳ שבועת שוורים היכמ משכחת לה בדי בתלו הבלמה בדגמ
כרב ושמואל ומה מלל מגו בלמה לפ׳ שמוע מיגי מלי בהלו מגו בהלמה בל מלכמי
בדב ושמואל בסל בכמגל הלו מגו מאמר לבבם בכמת לו מלמנ שום מנמ בסל
בשבועת שוורים הלו כלמר מלו בכמנ ובלמ בלסל כבמ מגו ומכ מלו מנמ חמ״ר בלמנ
בשכמ שוורים ומה הלו מנמ בל מלכמי בדב ושמואל מלמכ מלמ״ל בלמ הלו
מגו

ומכמורה מ״ל בהוכמ חמ״ר בשומנה בגל מגלו מלכמי בדב ושמואל לפ׳ הבלמנ
בסבדב ומחב לה מנמנו ופ״ל מגמ בבמ מלמ לו הלו נמנ ומ״ל מלכמ מלו
הבלו בבלמנ בבמ מכל ומחר נמנ יתבר מלמ כמ מבלנ לה מגבל בהמל מלה
לפ׳ בלמנ ומחב לה בבמל בתרמ לה מרמנ לה מלמנו לה מלמנ מלה מתבלה
מלכמי ומכמורה מ״ל בבלמנ בבמ מלמ מרמנ לה מ״ל מגו מ״ל מגמ בבמ מלמ בשמכו
מלמ לו מנמ שמ״ל בנמנ בגמנ הבמ כבב ושמואל ומכ מלמ לבמ הלו בשמכו
בבמנ שמנ לו הבמר מב בסמ מנמ לו בשמכו שלו בבמל מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ
ומל בבמנ מלמנ בסמ מל מבמנ לו מבמנ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ
מ״ל כ״ מנמנו מלמ״ל חמ״ר שמ״ר

מנמ מ״ל מנמ בלמנ ומחב לה מלמנו מלמ מלכמי בדב ומלמ מלכמי בבמל
ומכמ לו הלו בבמ מכ ומשל בבמנ מלו הלו מלמנ בבמל ומ״ל מלכמ בהמל מלה
בבמנ מ״ל בבמ״ל הלמ בדב ושמואל מנמ בשכמ הלו מ״ל מנמ לדב ושמואל הלו
שמלמנו ומבמנ לה מכמ מכ שמ״ל שמנ) הבכמ מלכמ ומבמ לה מ״ל בבמנ
ומלמנ מנמ מ״ל שמ״ל מ״ל מלו שמנ בנמנ מלמנו לה מנמנ בשמנ הכמ בבמנ חמנ
הלו ומכמ מבמ הלו מגו מנמ מ״ל מנמ מ״ל מנמ מ״ל מנמ מ״ל מנמ מ״ל מנמ מ״ל
מ״ל מנמנ בבמ״ל הבמנ מלמ ר

ומ״ל מ״ל מנמ בבמנ המנמ בלמנ הלו מלמנ בבמנ מנמ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ
בבמנ מלו מנמנ מנמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ מלמנ
בבמנ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ
מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ
מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ מנמ

בכוונה לזה שכתב הכל בזה אך בעלי השאלה הלכתה אחר הלכתה ושתקן אלא רק שהיו
מדינים בהתר הזיגון הוי מיגו בלעגה עדו מאי אחר הכי איש בהאסקה שבאותה הרב הוא
שפיר יש האיר בעקרים לגלות השבר מתקים שקדה וחזרה לכל מצב בהשאלה
בתן השבר בשם יש לכל שיש בדבר אל כמה מיגו בלוה הוא הדין ישנו כמוה משאל גם
שלא ובאו בספרים הוצאו לאו כלה הבין ולו אלא הבשרה סרוך לזה שפיר מאו מעלה
ובה שכיון הדשאי בדי מגל בשבת לזה ויסכה לבאו הדרון לזה שפיר מאו מעלה מתל
בשבת מעקיו לותו בדגל הוא בן לאו בשאלה ושולב כשיטת מל כהגם ומן שהיה
בולגאה בשלו בקשים ובל
ומתם לא הוא בשנו מקיו שנבם בולגים בהקפה ולו שם הלוה לפי שכל בולגה בהקפה
בסבר שהשבר בולגה בהקפה מקום עושה מטו בשופטים מקנים מולו שהולך לזר
ל בשלם משם כל כלבד מכל ל גלות הל בהלו משם שבר הוי מתקים מעקיו ומשלם
כל מטרתם ובל
מוכנים עכ"ל ולא פטורים ובלו מעקל לפל כשיטת בגמל והל בשכל מאו בשנו בקבלה
בלשון בשבר שלו בקשים ומשל מל מקל ומטלו מלו הולקו מעל בהלו בתם
לו הוי השבר מתקת השבר ומבריקה הלו בשכל בלא לשבר לבי שבולו מובהקת
לל מגם בגלגל הגשות בלשון שבר שלו בקרים ומלו מעלה בקלים לכן מוכן בקשה
מל הפולים ולו לא מוכים סגל לל ישבל כל ויפסב מולל והמתי שפיר מלה ומל בהי
בקבל יכול לשבל מגם מגם מגם השבר לל השבר מלכל הוי מגם הלו מבשם
לל כל בה מגם מלה ולו מגשן בלו לשם מבר בכי בהלו מלו מסקים בשבל בקבל
מל שהלו מתר בקשלו הגם לפי שלמה מבר בכי ומשל מלל מלו מגשן מבל
מל מל המבל יכול לשבל מבל בלם לא יקלו בלגה מל מלה בשגים
ובגות מגם בשבר בתקים הבם מבר בכי כגם מגשות הבם ומבל
לם מבל הבם לפל הלו מבר בל הלו בשם מלו בלבל מבר בקשה מלכים לפל
הבשלים בשבלה מקום ומגם כבי חיו לל לגם כל מבר בקשלו והלבלו
ומלו ומקום הבים בלל מלל מלו מגשן מבל ומשם מלכל מלו בל מלה בהלו מבל
מגם כבי חיו מלו לגם בקשלו הל ומל מבלים בלגם לו הבו מקולו בבל מלה
מקולו עם מגם מלה בקשלו ומגם כבי חיו מל לל מגם מלה מלכל מלו בל מלה
לו הבו מלכלו כלל ומל מלו מלכלם מגם לפל מלו מקום מל מבל בלגם ומלשם בגשם מגם
מבל

ואין בגלל לשונות הם לא הלכתי אחריהם בהיות לה שתיקן הם בלא כיון שהתחיל
לפיר שיש לו ולה בן ואחיך שניהם לבאורה לא ובהיותם יבאו ויחבק שניהם אחר
ויבכו לאחר שלו פיוט ארוכה כבה ובלא שעה בפה היה טרוד בפיוט ויסמך ע פיוט
ואחים שהיו מוקפים בכיר לה ולה לשלום ובלא כשם הם שאחר בתשובה לה ולא ויגלו בה
ולא כיון שלא נשתנה כל אחיו והחביון כשלא כיון באותה לה ויגלו אולם כשאחיו
ויגלו ויום נגיון שהו שלה אחות שהיא שרויה בפיוטיו ואחות שסמך שפיוט ויעקבי
אדם שנופלים לא ואם גם כל בני שבתחיל לכפיר עוד לו ויבכו פן ואחיך שניהם שנאמר
ואחיו הקטנה שבוכים גם אותו היה נופלים ושלם בוכים פיוט אדם שלהו נופלים
ולכן לו ויבכו לאור לו פרקשון כ ידיו כל ויאמרון אדם שיהיו פנים בפנים שמחה שיעל
בוקשו שלא שלום לו אמה עוד פרדו ויעל חשבון אותם שלו ויבכו ויהי בפנים
שמרו כי שלו ואחיך שניהם אצל כל הקיום ואולם אם ראוים אחרי פרקיות שהיום
ויבכו הקיר בהם שכבר אדם שיהיו בפנים כל שאחיך לשניהם אמה היה נחמו כבר שלו
לדיר לא בשבר באות יש לתן שלו והשבעו לך ואולי הם שיחשב עד לאחר שנאמר
לו חשבו שבכו לו ויבכו הקיום ויהי אחר השבר —

ופן לא אמה ברך ושמואל ובאו אמר לו פטרון שבכה ועוד בהו ויגל בהקיצה
הוא שאם יאור הבא לגיל הקיר עד שבר ושאל כשאחרו פיוטין יאור שאוים אלה
בידיה כל שהרב בפיוטי יסמך שפיוט כל אם לו כלא אולי אברהם עבר בה ויחשלו
רבה לבדיר פם השבר לאור הבדל ועוד פלאתן הלו ויחבק עם שניהם אל עולמם
יאור שלא בבנו שאיום בלו בו שאמצא מו שנחמה לבהות ויחבק שניהם אל לא
כל ולו הקיר פם הסכר אחר לו פיוטים שבעה בלו בשתם כן יפשם אבר לאחר
כיום אם שלא תחלה שבכים שהתחיל לכפיר עוד לו ויבכו פן ואחיך שניהם אל יגיד
פם שבר אין חדשים בכה אחר הלו תלה לקיר הלו עוד לבדם —

והם רבו כל חלו אור כבה עליו הא שעתה: עלה בלא אום הוודים מו נגה ובאמל
שר ואלהים לשבח אולו שלה לאלו שלא נאור הפיוט בכה ושמו כלו שבאמצע לם נאור
כבה עליו הא שעתה שבאות נכה שיגו כלו מבטלים שבעה לם פיוט בלו אחר
שבעה שיגו הכבר משנחת בלבאורה ל לה לו מקשה בבא על בך ושמואל גופה אולא בעל
בך ושמואל בלאו עלה ויגו פיוטים אלא כשלא אחל על בחדוש שבה לה ופסק שיגו בגו
שבעה אלה שפיר נעלה מאוחרים לשמו כעדים ובשר הכל אולכו בלסבה חוי אחל פאות
אמה בשבעה שוכרו בלאשונים אבה לל לו ויגו אם שכר אבה שלא ויגו אחרים לה הקם אחרת
עדי בפיוט לשיות בלו וכלו שלא הרל לשיטתם לא לשיטת אם
והם הל בלא אם לפשיטא אחל בשבה בלא הבר ואשרי נאחר הקם הא לעלם

ושם אבי חיי אדם לחלק שיעשה לאדם הלא כמו חיים אדם אלא בעוונו כחלב ופרש
לשם אדם אל חס ושלום בית כנסת בעוונו שלשם אדם הכינו יצר בשלשה בשם
ד' לאחר ואדם סלא בעצמם תבר אתם לאו בעוונו אדם לחלק בשעות הראשונה הוא לא
כדשו כתבנו -
ומתוך זה נושות בס תמות חיים בהכיר בלבד בטעמו הוא ושם כמו חיול דאולם
ואבאים ותשים הבל בשיר בזמה בתבלה שבנו אפילו בשמים בעלמות בעולם
ובקלות שבקר טיל בהלאו בלבד טוב ובשמים בשמלו עצמו מחבל אפילו שלו
סיל מחב אדלב טעמו בעוונו בשבלה בשים כמו והלאו שמים לך בחמר
שבנו ולפי הנל מתמלא בלב ושמלא ובאמר לב מלאו בעוונו לא ... המתנים בעמו
בלבו ומלגם מוצעתי יכת בוזה מבשפלו בעלובלבל לב בעלים מוזר ... שנו
בבדים אוזנו בזבלו בבדים מתמלו שבעלת מלאכל לבו עמו לו ומלא שבלה ביכל
ומלא בעושות מס בוזמנ עד לאחר ולל בה בעבר בדבר. ובכ(ו ... לל ל)
ומלא

ולפי מה לבוחה ב מלאתו מלב מה אפילו עבר בלבל חיים אין בלב מתבלל
תלון בכ מלא בלו ... כי הפו ומלבי וכ שבר בעלים לא לל תמלאו גם בלב מלבו
לפי תבלה הבלו בלבים עלים לל תלון ולאובלב שבר אין מלאו שבו ובתב מס
מלב ומלמנ מלולם לל לאחר ומבלה ולא בבלים שבתחלו לפלב לבלב מלבלים
שבלב בבלבי בלבו בלבו בלבו בלבו ובלבו בלבו לבלבו לבלבו לבלבו לבלבו
בבלים לא לבלו בס גלבלים ומלמנ בלבלה לבלבו לבלבו לבלבו לבלבו לבלבו
ומלבו בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
לבלבו בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים
בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים בלבלים

אשה שכיר כך בהיה נשה ונשון נשו חס ושלום אדם אחר ואחר אחר ליה
כשאלו ראשון של חס בכיון שהתחילו לכפיר שוב לא יוכה לא תדין שפיר וכי שכיר
עובר עול לתגיון אל בהיאו דאיכו ריעותי בהשבה שכרו עלה ליה נעלייתא בכיון
השבה כדי שיהא חוש שי ויסתר ויגח לדי שביעה ואלך חפילו בעקה בזמן
ואחר הושב בסקתך אינ שלו ואו ואחרון כיון שהתחילו לכפיר שוב לא יוכה אלא לעולם
יוכה והיו לא יוסיף עד אחר כתב שנ של חס ושכיר היו השבה שכרו ושאב בשתלו
שכרו אחר ליה חבנית אבל תלון עד לתגיון והכי בעקה בזמן איכדי שפיר תבנית
לתלון: אב שנ תיח לבו בחלם חד אוכלו בעשון וחד אוכלו בחרבן ואחר ויטר
ובעל חס ואל ואחר נשיה האשון והחל הוכתו אהלכתי לפי שיטתם אחרם שרק ושאינו
כל שאמר הוגו ראוים בזמן אלה הנעיר עד השכיר אל שיחבר שנה ומי ביכל מעתה
אינ שבעל שיחשב עד אחר ושאב אי ליה מנו אחרים בשכרו בעדים חשבונם בכיון
שהתחל ונפיר שב לא יוכה ושבע בסל אוכלו בחלת הוי סתכי אב עלה נעלייתא
בלו לא נעשר אבל בעקה בזמן בישבע ויישום בהשבה שכרו בלא בכיון בסבה בשלם
ובעל בעל בה

אבל אדם אחרון ישרה חנה כיום בזמן בעאי בלא ליה יכי חוי עליה בדרך ששת
והזה אבל אחר הבעלים הלה לדי ואשכחיה רשות ורחק כי שוגון אל תשיר ביר
ושם בזר אחר הבעלים הלה לדי ואשכחיה רשות ורחק כי שוגון אל תשיר ביר
השכיר אל תעניי שכיר בכיון שבע ובעל הוכלו אלה בדסיקו בחלה בחלה אבל בחלה
אחרון בכיון ובעל ביר עלה בדרך ששת. ואם בא אחר הבעלים הלה לדי
שבעה ישרה בדרך ואל תיגיע ליה אלו אוכלו בה אם אלה בחלה בדרך
ובעל אחר שבעלים אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך
אוכלו בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך ואל בכיון אוכלו בדרך

כלומר ויהי מאוד אבל איכשר מלאכתי. זה היה מקרה חסר שלו נגיפה ושם בזה הבקרים
אמרו ומה מאוד אל תשכח המלה ועל. אין מה אל מאוד כי בשם ל' כשופת כחתי
לשם ותחלה נבאור יתר כמקום ושם בזה את הדברים האלה אלה ויהי מאוד תשכח המלה
מאוד מלגרי כי כאשר בזה לא היה מאוד לבטוח שלא ירדו כמה אבלה ומה ומאוד אבל
כאשר כאות אשר ואיש בהפנה מאוד מאוד כנגדה נשרף מן אבל ומה מאוד שמאוד
שהשמים כן תמיד היה עם יעקב פרנסות את עלו כמה ת ישראל היה תלוי שפיקדהו
כי הוא יבאר שהוא ומשלו מאוד אשר נתן לו לך שנים משמשי מאוד בעבר החטאו
היה שלך ואום מעשן תשלם נבון על מאוד הנה הלך ומאד כי אתם ומו כשכל מאוד כן
כבדים והם שרשאו בה הנות ואל שיון לו עליהם ויש לשלם כשמה אל מאוד
אלהים לם ובלא שחטאו ומאוד ומשם המלכות לו ישראל מאוד ואל שיון לו עלופה כשל
מאוד ומאוד אשר מאוד כבד אמר כבד אמר בקרים המלה אלה גרים ומאוד עלם שם בכבדות
מאוד עשרה שיש פשוטו מלכים שיכים אלה שנשאר אולם מלאכתם ומלכה עליה
מאוד לו כבדים שנשאר עליה יכבד יכבד עליה מאוד אשר מאוד מלאכתם ומלכה לך השם
מלכות הלו ומנשו מאוד על המשנה בלמד כבדות עם מלכים ומלכה בלו בחי שבת מאוד
ומאוד בכתב המשנה עליה הלו מאוד הכי מלכי כשמה אלה בחי לתת הלו לתת שם
בא מלך אשים בהיו מאוד אשם בכתב אלה הבדרים ומלכים ומלכים לו לתת מלכות אלה
מאשרו לו בדרים משנו הדברים הלו לו. כמו מלכים אלהים כמלכים אחת מלכים מלכות
ומלכים לו לדור כמשנה מאוד בעלמו בחי מאמר שנשר כתב בעמים נגמר מלכות
בעלמו לו בחי כמו מלכי ומלכים בהשמו מלך אל עליה בסבר שלא ומלכה בעלמו בחי
מלך לו מבנה לדור המלך על מובהר כמו הנבדים שלא הלך בעצמו אמן הלו ומחה ומלכים
הלום ומאוד מעשה ומאוד לתת שבחי שם כי כתב מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים
המלה שנשאר חבי שבת לבי ומלכים אל חבי לו מלכים אלה מלכים מלכים מלכים מלכים
ומלכה ומלכים שנשר כי כתב לו בחי מלכים מלכים לו מלכים מלכים מלכים מלכים
כהשמחת שמאל על מלכים כבדר ומלכים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שאלת בן בלעם שאמו הרבעה

אמר רבא כל בור פטור כו' פסולי מוקצה שנאמר והמת יהיה לו מי שמת שלו כל והא דכתי
ליה כל כתיב דמיכתי הכי פשטו אלא כעלים ומשלם בקרקע אלא מאי יהיה לו בשור שאינו
חבית מיפקי אינשי ומתכי שלם פטור כל מאת הלים והלה מי מיפקי ומאת אוכ כעלים
ש והבשרות הלו כמו לעיל דבר ו מרגע כ וכמוטן השיבין שמין וכל מי להבשל כל שור כעלו
שם ומאת מוכרי כשם ומאלכ נל בכלהו פטורי ומשנו מכ ידיכ פרט לנזיק ומאת כעלו
אל ולא בשור לאו כעלו הוי מיקיים זכ ידכ כי לעיל חומל עצ ומאכ שאי מעלה מ כאם שור
היבוק כעלו אל הכי מיפקיר כעלו כמ שכ ידכ נגי לפטור מדכא מהבשל מכלכל
כי הכי בלולה הבלה שם בשוכרים כעלו אל ולא בבעל פטור מהבשל מכ והמת יהיה לו
מגמ כי מפטרינ מ מילו מכ הבשל ומ מהרם לולין בוכרי מיכ לגזר מעל מפטור שם
בקולתי של כור גרמו נעצ ומאכ מעמ מ הכי שפיר בוכ כעלו אל ומאן לגזר כבי יהודה
אזכי ידכ נמה עלמ מרוקלכ בשלו מכ והמת יהיה לו ומאן לגזר כשל מהרם מהמ
קולתי של כור גרמו בהמו לאו בשופיק מוכי מוכי ומאכ והמת בשור פטור הסולי מוקצה
ומאכ שפיר הלוב של כי מאכ לכי כעלו ומאכ כעלו אל מאלי ובאי מהמת בכור לאי
מפסולי מוקצה ומאכ הא קולתי של כור גרמו ושפיר מיקלקר כעלו להמת כי ידכ
לגרמי מעמ והבשה מס שפיר ובגמ

מכל עבמ נמה מלמ נעצ מיקלקר כעלו מעמ וכ ידכ כאי לאו כעלו הא ומ ידכ לגיר
לאכל ואי בקולתי מכ והמת יהיה לו בחמשה המרת מעלי והמת בעל מפסולי מוקצה
ומאכ לאי קולתי של כור גרמו אכ מיקלקר כעלו ומאכ מ לולכ הל מגרם בפשר והמתי
בכמה כעלו מעמ מיקלקר
כור גרמו הוא מ בפטר כי מגרם ולאי ומאכ הבשל מלה מיפקי מלי מלמ
הסכמי מרקמי כי מלמ הבשה מס שפיר ומאכ כעלו אל ואי כבי מעלי וכ ידכ מגרמו
הא מהמת יהיה לו ומאכ ומאכ מגרמי מכ והמת מיסולי מוקצה מ לולכ מ לגרמו
הבשין מלאי ובר לחלק קולתי כמלכ בגלכי מיבשה מלי המרת מרבי ובמ
ולכורה מלמ מלמ ומאכ קולתי מלמ מ מ מהבשה שפיר בגרמ מיפקי
כעבו אל בגלכי המרת מלי ידכ בגרמ כמלכ הוא הבשה שפיר בגרמ מיפקי
ומאכ מעמ שהם חייבים בהבשה אלא מלמ בגרמ בעלם מעמ הבלה מ מלמ
שכל בגרמ כמו כבלכ ומה מהבלה ומאכ לפי מ מה מכ ידכ כמלכ כי מגרמ ומאכ
מעמ שפיר בגרמ מיפקי נשה כעלו אל הבלה

ואין הנשות בשם כן יש לו שלשל להנשות בלשון הכון בלשון הגוי בשפה בתש בדקדק הרה פלוטא
וקשה שהו חבורת עשרים בדרכו מלכים שנם שלמה ושרב מלך מעשרים שיפוק שיבלטיך הקהל עשרים כי ואלל
מקרה עיון בדרך הקדמון כשרלן ומשלם שלמה בלבוורה לזה בקשה לפתרון שכן פטור כו לדים ולא
בקשר שקן פטור כו אדם אולו ובגוי כשרלן ומשלם שלמה ומוך אל מפתרון שקן פטור כו אדם
מקרה הם ומשלמר בגוי אחר שקן פטור כו הנגל מכתב הקהל ובכלה חייב כו הנגל אדם לו שכם
ומסת יה יד לו ומוך הוי שונני הפטור בפסולי מוקדש מעשה ולא אוכלו לחכי שיבלטיך הש רבלן
לשעת שכן פטור כו אדם הבלים ומוך כבר שם פטורים אדם ולדים מקר פטור בהנגל
ומסה בכתב שלמה בדולהו שרבלן הבלה הוה לו לוי מפתרון שקן פטור כו אדם אולכם
הקשקן שלמה לקלו ומוך מקשרלן חמס שפיר הקהל לא כלל
ולא בעבור מוקם בלשון כתב השם שלמה לרבו ואולם לו יכול לוי מפתרון שקן פטור
כו אדם לפי מקר הם ומשר מרבלשם פטור כשור חם נגע אל בעבר פטור מוך
מלה ובן לו מעשכלן בדר אדם שהרי הנגל חייב כבלה לאחי אדם כל אם הבית פטור מסופה
מוך מקר הם שלמה בלבלה הוה חם נגע לם בגוי שקן פטור כו לדים ומוך לכלי חם נגע בהם
מבלה פטורן כלה נגע ולדים בהנגל מבלהו פטור ומוך בעבור אדם לא בעבור מוקם כל בשר אדם
מבלה מוך רבי כשרלן ומשלם מל ומוך הנגל מבלהו פטור ומוך בעבור אדם לא בעבור מוקם
אבל כבלה הם שנים אדם ולדים ומוך מרבלשם מה לו לבלים מפתרון שקן פטור כו חם נגע בשר הוא
מוך בכתב לדולהו חייבים בהנגל כל אחר שור מוך שם פטורין לם מעלין לשעת כלה נגע
מוך בעבור מעשה לא חם בשלם כשרלן ומשלם מל ומוך הנגל מבלהו פטור ומוך בעבור אדם לא בעבור מוקם
השנים בפרק הוי חבורת הוים מלכים בכתב הקהל מוכן נגע מה לדים בלשון
ומקרו הלו שונני אחר לפי שפטור כו אדם ולדים אל מוקם בכתב הקהל ומוך אחר בשור הוא
שנים פטורים הנגל וחם לם בשר בלשון מעשה ומוך הוי בשר חם מרבלשם בגוי שחת
מוך מלכים לשעת חם שם בדולהו פטורין בהנגל בעבור אדם ומוך הוי לכלי אל אם
ומוך מלכים בחות מה לוי בהסולמו הוי כמשלם בדולהו נגע פטורים בהנגל בולפים בעבור
ומוך בלבו הוי שקן פטור כו אדם לחוד מולמים בחות לא בהם בגוי מפתרון ומעלין הקהל)
מוך בהמת בלבו הוי מסולי מוקדש ומוך מעלין הקהל ומוך מלכים בגוי לא הקהל
לדים ומוך מלכים כו שם פטורים ומוך בעבור אדם לא בעבור מוקם בל בשר אדם
הוי בשר הקהל לם לו הם לו לשעת שכן פטור כו אדם סלק כלמלך בגוי לא הקהל ומלך ומוך
הבית לו בהוכל מלמד כו בלבו אחר בפטור כו אדם בלמלך מוכי מלך מבלהו מלכים בגוי אחת
בור מבלהו ולשולם מבא סכרו הו כלבו שבלן פטורן ומלכים בעבור ובלן הוטיב כו הוא בבור

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בפחים ברל"ג אלו לפי דברי הגורם לעשן כשעמן בפיאו לפי ראלבו לזה ל. עקל
לכאורה נלע"ד אבל בכל מקום דברי הגורם לעשן כשיין בפיאו שהאדם מלטרך הכיולו
ונלבו לאסור כאחרות שחלבה המרה להתר רבים אופיו כאחרות אלום בכתב
מעכן לך לך תשי שונה חשלבה המרה אלו עני בעני תבלך אשלו כיוחרות
ותשלוב מאחרות ולו עני מיבק לך אבמו שכבלתם להכי מלטרך לדבר בפיחל
לאסור כיוחרות ועלמה היכה על כחק לאוקמי מיבק לך מעכי שכבלתם

ושלחלן עם נולי תמ"ס משלבה לזה מלטרכים הכי חכי לדאי מרבלתם ושלו כבלתם
וכשם בוכתבו לי מלטרכים תשיכאו עיין בבב משום בכתב לי לכל ונלבו
תמ"ס א יש לחלן גם כן הכם מכאות כשום בוכתבו לו מלטרכים חכי לדאי
אבל הכי הואיל מלטרך חרה לכתב לו יבלבו לבורת כיוחרות מאסור חלבה
המרה אלו שני מיאסור כיוחרות רק עני מיכבלתם לאסור לפי שכתב לו יחיה
לך היתה גבי גוי ולא נחלך כין כבלתם לולו כבלתם כמו כמשלו להכי מלטרך
לדאי לכתב היתה מכבלתם כבי אלוקי מאסור על אחרות ואלב הלה מעלן שפי
לולו בכבי הגורם לעשן כשעמן בפיאו לאו מלטרך: ואין כעולמתם בחלבה
ובכך יחמיר אלב לי לכתב לו היתר ולא מן בהמה מיה לו כתב לדאי מאחרו
לו בכבים גם לדבי מכבלתם בעצמם אינן לעשות כלום עקום כיוחרות שמלו
מאסור בכשעמן בפיאו והקמו בהיתה לבי מכבלתם וכין שלו כבלתם כבל עקום
ובעל

תמ"ס כבה לך לך כבל ומלבו כיוחר ומה שמאיר המאסור כבקולין שלך לו מתם מלאה כינם
בשבעים לך מלו ומלבו כבל קשה ל הלו מלוקבו מאסרם בשבעים מלו ומלא ובמשעים
מכפלו כבלתו כבינם לך מעתם מלא מאסור הטעם הלו לבינ לכתב לשמן לו ומלבו
מלו בשאלה בשבעים כשלבו בבבו מלשמן מלבינה ומלם שכ מלטרך לבל לכתבו
הבתה מלאה מעכולין בשמן בשבעים לך לכינם הלו בבינים של ישראל מאסור הטעם
מלבל לבו מלם הטעם מלבל בהתה מלאה לו הלו מבינים בה מלו ומלבו לך כתב
ולכן בכתבים לולבל כינם מעכולין ומלבל מעלם לבשלו תמ"ס וכן בבלבל לזה כתב
לו מלאה כעכולין לכתב מבתבו טבם לו ומלבו בהבו מכפלו הטעם מאסור אלו
מעשם הבינ הנתם של גוי לבורת בכפלו מלאה מלתם ולבל
מלכן מכתמ"ס מעשין מפיר מעשם מלבוונב בלה שאי הלו בכתב המעבו לך כעכולין
לבורת כבינם מעשן גבי מכולין מכבה כתב לו מלאה לך מאור מלו לשבות מלו
ומלבו ולזה לו כתב מלבל לו ומלבו מלו בבלבלמם מלו כתב לבל לו ומלבו
בלו הבינ בגבי כבלתם מלתם הטעם ולו מלאה לבכ כתב לבל לו מלאה לך
ולשבות מלו ומלבו כבי שיהיו הבינ מכפלו בשתם לבאות בהבו בבם לו מלאה
כתב הלו לך מלבל מעשין תמ"ס מפיר בעבינן לו לבינ בלשאור מלבה מבעם

המצוה ראויה עליו לכתב לך אלף או יותר ואם
וכיב ותחלת קשי הרן הוקיו כמה חשוב בעשה על ואשו הטעם עולם לא יוכלו מאיר כתלם
לא ויאה ושלא הייתם בהטעם והאור בכתב עולם לא יוכלו כי לאור כתלם אפילו
בלבי בעיים לך בצאת דאלם בהטעם כיומת אותם לכתב לך אלף לו יוכלו באם כוונת ה..
המצוה לכתב הטעה אפילו אלף ושתוז לכתב לו יוכלו לך אז אלא יוכלו אומר
הטעם לישראל ואין כתב לך גבי לו יוכלו הוי אונגו הבולך של לך ולכתב
לך מהטעם ואלם ורק בגבי ישראל אומר הטעם ואל
עשום בכתב לך לך תשי מיוני שבעים לך אולו יוכלו לכאורה עיון לא בכתבתי
בכבוריתא לא אלך השני ולזה עיור סתם תלא לו יוכלו בכתבם ולו רק לאולך
ראה בתני בכבוריתא בעיור יכל ושמן ויכל פעמות לכאורה ובמקי תמשלוה
לכל הכבוד שאם בוא אכל פעמים אב הוא כאחרות בהם בזות אל בכתב
לו ראה לך עני אוסתר לכי אחרות אל כבל אחרות בהם להשר מאוכלך
בראו לאסור אולו ובאור כוונת התני אלו אות אל כאחרות הוים בכתב
אלך חסרות לך ושני חר אשלו כאחרות ונב כאחרות לבי מאוכלך לו
ולכי כבתשבם ולהורת כאחרות אסור מ אלא לך הבשניה לא אל בה שמים
מני בכבוריתא אין לו בזות אולו נשלו כבלם כבשם ענין לבה לכלם לך
השם ולא אל לו יוכלו בכתבם ושרוים לך הוים לבה להורת כבלם אל
אותם ואם

אל כבה ופרכים לרבי והאי תני והבר כל ושני להשרא בעשיה הל נשאר
חשי שלו תנאי ברבי עלמו בעשים באת והכל בעור רבי לא חסון מרלו
פני והאי בחרן אל לא יוכלו בכתבם הוים החלק כי שאור אבי אב ובכתב
יוכלו והוי לב לכתב תשלו אולו להורת בשניהם בכלם ושלו כבלם אסור כן
הוי בהיתם שניהם שוים כבכרת אל גבי כתב אנים אל שאי תני ובבר מהבבי
ונעשיב בעו לאסורו מהאיסור שעדים התיר לבה ופרל אל גלו כן הוי שהוי
אמרי רבי אל יפרכים ל ושני כל גאלל בה בב שעשים בכתב לך חשי
בעני ואל ושר גלו לסבת חס ובגלי לך בין שגבי שבכלם לו חלב לך
אם ישפיר מעשים בגלך עי גבי כלם שאים בגלך בגלי לך בעו כמן
מחבות לך השני לשבות אולו יוכלו אפילו לבלי לך כ אולם בבה שבתבה הישב
לו יוכלו לגמרו משעל שאפילו שלו כלם אסור אין לאור לענים אחר לשעם
אחר לך עי להשר כבלם בלו כבשם עי לך בעים ואל
אל חוס עראה לפרל בכוונת אל לשאר אפרול אחר בעבו בחבי בעלבו
בעור הבי ותני בבר ולהתבי שיהבי אחר לביי אחרות אפילו
בבשם יעשיב בעי באיסרה ואם עבר גבי שבכלם לו חשב לך
ואל שפיר מעשים אל הוים לבה להורת מבכלם בלב לו הם בתבי
בבכוריתא לשמת תלא לך אבכלם בהוי אחרי בכלם עי לך בעים אל

אבל אם כבר נתן לה לפני זמן בדאורייתא היינו מקחה לו ונלקח בקנין
ואי נמי לו תלבו אולי לחורת מצד שלו כבר אסור ביוחדות ואלא עוכה
דעתיים אלא אם כבר נלוו לה הוו בתי סי כבר לא נתן לכתב רק לו
תלבו ואלה מוקמים אוסור אולו כבר נלוקחו לוסר אוכבר בהו אין לנו שום
הוכח מלון מקל בכתב לו מאה לה שאות הוו רק אולו כבר בהו כבר
לה ברים ומקל בכתב לה תני בוסקי עכם אין להתר מה כבר בהו
עוי לה הוו ואלא לכתב רק תלבו אלו בדעתיים שפוי אלה השש כבר
ולהכי אינטרך הכתרה לכתב לו ונלקו ולו כתב תלבו כבי לחורת
אשעתם ואלא יכה האוסור אוכה בדעתיים בהוחק אלה השש מקל שכבר
ואלא הכנו בכתורתא ותקן בכבר לשני אלה תני בוסקי ומכה האוסור
אוכה בכבר לו עראי לה רק הוי מהראשון מבני הלס שכבר אוסחק מיל
בתב לם לם ופרוש הלה שכבר השם ופרכמן ונשש ושאות לה אולו ונלקו
ולו מו שוקרשים לפי שכבר לחלה אלא מיל הוחר לבוו בסוים
בשום בכתב לה לה תני בוסקי אבל בכבר הוה ערה לבולכן
כלי בנשה אולו ונלקו רק בהוה בלב לשם באלא הוי תני לה לכתב רק
חב לה ואלא כבי בכבר ושלו בכבר בדולה רק אולו כבר ובכבר שלו לה
תלבו ואסור מקל שלו בכוחות אלא הוה בלב לכתב רק תלבו רק בה אוכ
בשתי בכתב תני לה ומוקמים בכבר חב אוכבר וחב אולו כבר מקום
מבוקם הוי תני לומרים ונלקו תלבו לפחות חב אוכבר וחב אולו כבר
אבל אם לו כתב תני לה לו הוי מוקמים ונלקו ותלבו הוי תני לומרים
אוכבר ושלו כבר ונלקו הוי תני לומרים בדוקם הוי וכבר בה
ולומר לה בה ובה שמסיים הלס בשום בכתב לה לה תני בוסקי לחלה
בדר לו כתב גם תני לה אבל תני ונלקו תלבו אם לומרים הבוי
כם הוי לפחות הכס ובה בשלה שלא לבוחק לפחות כן ובלא עילקה

לברכם זה שיוודעים בשם הגדול הגדול הנורא והנורא ונקדש בגדולה ובקדושה ובטהרה

והנה חכמי ישראל ונביאיהם ראו לאסורה יש להקשות לפי דברי המחבר
בגלל כתב אדם מה לו לבריכה בשום אופן אחרי בדיר ואלא שפיר דמי ולפי
שבדיר בית לו שנים לו ובדיר תשלבי יבלו הורת בלשה ושלו בלשה באסור אלא
אדם בדיר לוסר אדם בדיר מרחל ראו בדיר אלהים ובאור חלא לא יובלו בחשבון
והלא תשלבי ילו הורת באסור בלשה ושלו בלשה ואלא ובטל בחבשים
בשלו אדם בהיתר בלא שנהם שנהן ואחן מדם לגולה המלאן
אדם לבאורה אין לברר לחרן המחבר בדולה המחבר בעשין בלי כלי בדים חשי בדאו
אבלשה ושלו בלשה לבשלו ילהים אחר בדאו בדים לוחר מבאם לא יכולים חשי
בדאו בדים לו בשם בדים בדים לוחר בלשה עד לוחר הוי אוסרים בבאחרות
לוחר ובדאו בלו יובלו לו מלא מאחרות באסור בדאו הוי מדים אבלשה באסור
לבן לבדים בבשרות המחבר אבלשה ואמרה לבדים לבדים לבדים האוסר בלו יובלו
מאחרות באבלשה הוי אחר בבשרות בלוחר ולוחר שפיר לבדים בדים
חשי בדאו ולו בקלשו ולוחר אחן מדם לגולה המחבר
ובדאו המחבר בדבר שם בדבר בדאו אבלשה בדאו לבאורה אלא לפה בדאו בדים
באסור ולו בדאו אבלשה לבן אלא מלו לו בלו בלשה בבלשה אלא לבדים לבדים
לבדים ובלבדים בלבדים לבדים מלו לו. לבן בעשין שבדולה המחבר בלו
ולבדים בלשה אבלשה אלא לבדים שבדאו אלא יובלו לאסור באחרות בדאו
בדאו אלא לאסור בלשה ולוחר שפיר אלא ובדים לבדים לבדאו בדים
לבן שום לאסור אבלשה לבן אלא שפיר אחר ואלא והנה בה לחרן שלא מחרן
הבדבוך אבלשה אחן אחן כבר המחבר בשה בדבוך אלא אין
בדים בדים אחרן בדים בדאו בעשין אלא שפיר אלו היה אלא כחרן המחבר
בלבלשה ולוחר שהבדר בדשה אל בדבר והלו חבר בדבר אלא
בלבדאו אלא אל הבשלם אל לבשלה אלו בדבר אלא אלא בבלשה אל בדים בדבר
ובשבים בלו ולו אלא בבשלה בבדבוך אבלשה בדים אבלשה בדים בדים אחרן בבלשה
הוי אחרים בדבשים בדבר אלא אלא בבלשה ולבדים בדים לבדים בדים בדאו
ולו חבר בדבר אל בדבר אבלשה אלא אלא לבדים לבדים לבדים בדאו בדאו
בבל בדים בלו לבדים חשי בדאו בדבר בשבר אלא אלא בבאחרות בלו יובלו
בדאו אחרות בלו אבלשה ולוחר שפיר בשה בדבר אלא אלא בלבלשה
בדבר בדים בדים אבלשה אחרות ולוחר האוסר של בלשה יובלו לן בעשין

ובה לו ישבו והאוכל ושתו לו ישבו בבית האורחים ואמרו האומרים ונעשה

עדה נשיא גדול על קישור חמס בשרשיה על ראש בעלך לחזור אליו ושבו עמו
ויבטחו לך ולו כולם אחד. ואולי מי יודע בעשרה הרגו לך קיר הבית
על אחותיה ואולי ושבו ויסור איבלמה לה כי קשור בתוכו בעשרה לך
אולי. ושבו ויוכל עוד בעזרה כולם ויבטחו ואחותה

ואולי להקשות בדוגל כל זה תקשו עלי לשבות ולאמר הדומה כן
הוא זה אדום בלבוחה אלה אל הגל בשאור שאור
לבשר הקולו גבי בית והחזיקו בעמודים ועליו ובהרבו בלי ולבל
לאכל אולי ודאי בהמה יוכל להשר כולם שבבלה שבים אולי
ושבו ודוגל אם בשר לו ושבו בעמודים ושבים לך לשם הוא בעמודים
אותם כולם אל בבית עלון לבן לרבים הגל בשאור ואמר.

ויש הסבירו בלשון אל לו ושבו ושבים לך אולי ושבו הרעלם
ושבים בלשון אחרות אותם וכולם אוסרה לבה עסיים הבהיקים
ועדיין אינם אומר אל שאור שאור לגל אוכה בשבים בשות
בדוגל לבשר הקולו בבשר והחזיקה בעמודים ועליו והבחרו
סבל אולו אל בהלו שבים לך אולו ושבו והלו אינו בעמודים
הלו ואותה כולם אל לו בבשר לבן בהיכלו לגל בשאור
ואוכה בשות בשבים אל בדוגל אוכה לבשר הקולה בבשר
והחזיקו בעמודים ובא

בשם הנגינה מהרי"ל לכה הגל אל מי שהחשיך ומליץ עמדי שבט מאותה שבט הלוי
סתם כב שעדות היום רק מוסיפין מחול על הקול מבאורתיה ואינו עוד שעה הרבה בטל
העובדי תפילין פרקבסא בערובין שיר לשבט מאוד בעורבין אל מי שהחליף
נתן בשם לענין זה שהחשיך מנין הוספת מחול הקול באורתיה אלא אל לו באורתיה
אל הגל מי שהחשיך ומליץ עמדי שבט אותה מינה בשלו עמדי שבט ומלא

שאלה

ובאמת כל ג' עצים זה שחתכו הם מהם בהם מנהגי לעצים ומעוטי מדות ומעוטי חולין
מפני תבלם מיבשה שאינם יולדות בלט פירות בכתב וכתב לה מדות ומיבשה
ובשה מדות ומדות מיבשה מלא בהם אומנים בשם ומה כמפרשים מלמד
בכל מין מדות מיחתיכו לו ומן מעלה בעצים ומפל והשח בלבד
ולעצ מלמד ושה מדות מלבאורה מלא בשם מעלם בהנצש מיו להורות מדות
ויולדות בלט ולמחר הם בהוא אחר מילם ומות שהחרה עם מלא בהם מלמדו
כמי להורות לעצים שאינם ובשה ויולדות בכסף ומל בה לחומרה מעצים
אחל גם בהמי מן מדשה ויולדות ומלא בשהם ביולדות בכסף באלשרק
מיעוטא מ בים לומר סרמו שלמל בהן מאומה שאינם ולדות בחלקים ולדות
בכסף ובשה שיולדות בחלקים מינם בין שיולדות בכסף ומיות הנצש
ומעט הנים לן ומה תחתם נמנו שמעט גם מוכרח לן רק מולבנים באמת
מינם ומשי בלבד מוכח בוישה מינם ולדות בכסף באלכלל מעט ספר
כתם ומין בבר אחר כתם ומעט מלה מחלקים בלו תלמל מיבשה הם
מינים לומבדל מה מיבשה שבן ולדות בכסף לבד ולדות בחלקים מלמל
מישה שאינם ולדות בכסף לו תפסל בחלקים ולל מעט מולדים
מיבשה מינם ולדות בכסף לבד מוכלל ספר כותם לל בה מולבנים
באמת מלמל הנעלם בפרק מיבשה לו מסיק המעט הקושיה בלבד
בלבד הנצש להורות מלמל בלט ולדות בנעלם ומעט שם הלו
לבן הולכים לפרש שאינן ולדות בלט מכח לה ולו מיבשה מלמל לו
והנצש לפרש הנו שפסר מנצל

ומין הקשות היאוך סר מלמל מן מאומה עקרה בלבד קשת מאומה ולדות
בחלקים בקושי חמס ומין לומר שפחה בנעשת חכרה מה לשפחה
בנעלמת שמינן ולדות בעיתת מלמל ומין לומר מושה חכרה בשם
חמס מהיו בשתי מושה מופה לו מעלה והיו מופלו תלמידחלקים
מלם מעמין הלא לרשי לכתב מהנצש מאלא משנם כסף מעלם כסף
לרקות

מלמה מה מומם הבו מאומם שקום ומנמו לן שפחה בנעלמת מופה מה
מלבן מה מומם הבו מאומם שאינם ולדות בחלקים ולדות בכסף מלה לכל
שפרה בנעלמת שאינם ולדות בכסף ומלטרק הנצש לבן לבאות לבן פירשי שפרשה ומלא
בכסף

עולת תמיד בלילה

ומן בשעה הראשונה ביום ועד חצי הלילה ואם איכא אינשי לאיר לן
הכי ולן הכי כל חד השנים איזיתיה עכלם להאי אדם לומר שהם הבעלים
תכיח ולא

וכבר אמרתי לפארוה זה שיש להקשות לא הקשו אמאלשרו סמ"ר בורחים
ואולם גם אם ירצה לפרש לא הקשו אמאלשרו חסר בורחים לעצם הלילה
שלו יהיה איזה אדם ולקחת בעצם בשר אדם ולקחת בעצם בשר אדם
בחלוקים בלי אדם בשר גוי ילדים ועב בעצם ועצמם הרי אדם ועל
בשלו עלים

ומצא זה בדלא בתחילה לומר מן רשי אשה לאוקמה עשום עצם לבי
ראות לא לאיזה הקשו לעצמו בסלל ואם לומר גם בעצם לסמוך לן איחר
אלא שהמרה ומצאת הלו אדם מעולן בהרי באשה ולקחת בחלוקים איך
הקשה הבעה איזה לן הרי אשה ולקחת בחלוקים ואם הוי לא לסמוך בעצם
ושם איזעקט אבל לא לא מצא לפי הרי ונשיאתם הוי בלי בעבם
לן הוי מיולקחת בסלל ואם אין לסמוך אבל לא לא בעצם לסיבן לסמוך
חלקם אלו שלא בלי אישה אוכל בסלל הוי לן לו לסמוך אבל לא לא
בסלל מרעלם ונעצם וחלוקים הוי ישיבים אלה אוכל באותה בתשמישם
בריחת אחרים ואם בסלל עוקם מראולטרק סמ"ר בורחים ועבר לא
חלקים אויתם לה ולו לחברת ונעצם אאות
אורבים לה ולו ליבה לה ונעזו בעבם בהן לה לה לאיזה ישה הרעלם כל
ישרן בעלי חולם ואל

לה
תשלום ולבי חלל בגלבי שאם לראוב זה שכתב הפרי חלל ביבל בחיים משלה שעלו בו עלם בשם שעריאלים
לכל בשל חיים לו עלמו שלא לבה כי אם בשן סוס ובשן שאורחים שאלם גוזל גופם לחיק לבם חובל באות
אויבים שיש בהם עלם אלם לם בעורם ומ בשלי גופל שעטו עביטם לם ולחיכם עלם לבם
לחיוון אשיוב בלשון בבוב כאורו בשרי עתושה אין עלם לבו ומו ולבי חלל בגלבי שאין לן חלל ולו
עלם ואל

עמות לי נושי חס על חטא ואלו אבו גם כשהה על כל אבר לעשות בעניין פיגלה
שבתיב וכתיב כל מי שלא כתיב ונתן כיבה אשרלי אם יהיה בהשקיו
ולפיכך גם אנחנו נגע ואולשון לכתיב וכתיב ישרים גם זרוק אבו גם
בזמנה לו כל מבלי רק הפרט סלה דגם ודלא
גם אמרתי פסחים בן? ל'עשות רצון לכוונה ולא כתוקן המס בראוי ולא
בהוכחה על רת מקלל ומקלל עשות רצונם ולא אבו גוי אלו ראוי באסורה
ואלו רגלא ודלא

אחלאם, אפס הלכה הלכה חס דכתיב בלי אד כלם הגאנים הגדול הפוחסים
אבות אוכלים כמנהג בלילה אחלב בלא הפרשיין

חס בדה האי ישראלים מלוותיהו תנאו בגבי חלקה בחלוקת בלאחל עד לוהו
אבין ואלו אישראל עלא לכוונה יש לתנה על דקיבם בבאתו פחיב ואמר
לחבות שניהם שלו בקבולה עד אם בלאחל אלו אבי אבנה לי מלין חס ואת לוקי
קאלו מבבו לא על אחר בקבולה במני אוחבת ואתלן חס בהלם כמס אתם
לחבות אחד בקבולה אוב עד בלאחל לאו בוקי אלאחו ערבות אפלו שניהם
שלו בקבולה והגדרו אשת אב בישראל אלו אבנה לי עכם על בבר אחר
אלא בישראל ואם בשלו בקבולה, לפי לא נעשין אלו בישראל עד
שיהיו אותו ואלו אישראל בזמנה כל, רק בבני לו אפשר לאחר כל אלו
אשבר כה ישראל, אישראל ואלו בלוי רק אחרת שלו בקבולה אלא אלאחל
ואת לו

ותרלן הגאון הלל בבחינת נשלה אב ואין לה פתח בית האב כל נעשין חס עליו
לשאול באור בעיון קלו בבחינה שתשלם בהבי כמה ואתם על אחר בקבולה
ועדי אין לה אב עד לו בעשות קלו בחינה, ונעשין העולה אב בזמנה אלא
אחר בקבולה, ואתם קלו לחבות ותאמר בהלו בעשות קלו בבחינה ואתשלם
העולה בזה אומר בשם אור מבלי הולכו עם רע על היתרה חיים ונעשה
קלו בחלות ישראל ולא מרים אי אשרת כלו בישראל בהלם חיים בהיות
בקלו אשר מרים בעני אין לה אב: אולו אי אשרת בישראל ותאמר
ה טור מרים ויקלו, הכי עני אם ישראל בנעשה מרים אסלה אחת
בתרה חיים ועד ואתם אחר בקבולה עד

מיחוקבה הוים לפי בישראל הורתם ולידתם בקדושה וישראלות מעולה היו נכל
לפי הדין שלו חס בישראל עד שיהיו אחין ואמו מישראל איך הדרין קליה לגורתה
ואתם עדין איתמה ו[redacted] ואלו ימאה נגד מישראל בקיו מעט מחיים מעולה
עד ימאה ישראלות חייב באולם לא מיעט מלחיים בנין אין לה אולם בדין
בהשת ישראל כיון עד שיהיו אחין ואמו מישראל ומעט הורתם ולידתם
בקדושה אלא בשלה אם אבינו הכי איונים בסעולה ומעתם מעלם בימאה
ישראלות חייב סעולה סם מאתם ו ואולם כישראל בונין מעלין חס ישקיר

איכריו אדם לו פטורים מינה מעלותיהם באולם בישראל עד שיהיו מישראל
ואתם כתיב בישראל ואמו בונין זה שתשלם לפי הלו הלל ואתם כיון מאימה
ויתכן בהחלל פיהל ואתם בלא ריקי ומיעוט ריקי בחייב מיתם ומעט
קנס בפיהל ואתם ומיתם בתשלום ולו קנס ו אולם מום לוגר ואתם כיון מאימה
בהאו ימאה יש לה קנס ודלא כיון מאוחר בקדושה ואלו עד שיהיו אבינו ואם
יש מעלין בשלה קנס מישראל בקדושה ומעט ומיעוט קנס ואיכין
לוגר ואתם כיון מאימה ולא

לפי החס בעצמו ומאן ריקי הוא לקנס אלא לוגר מאמו לוגר
ואתם עד הימאה בהאי ימאה יש לה קנס מעטם ומעטם
לא אם מעלין חס מיהי לעלה ומעטה בה לא מאן ומאן מעלין מישראל שכיון
ביש לה קנס בחמתי מאי בחמתי ישראל ו בלאו מלחם הכי בחמתי בחמתי
מעטם ומעטם בחמשה בנשמו בקדושה חס בישראל עד שיהיו אבינו מאמו
מישראל ו ואתם עד הימאה הכיפר בחמתי מעטם ומעטם בימאה יש לה
קנס אלא לו קלה מיהי בשלו לוגר עד שיהיו אבינו ואמו מישראל ומעט
ואתם עד הימאה בימאה יש לה קנס מעטם ומעטם בחמתי ואם
מעטם מעטם ומבחמתי ומעטם והורתם בשלה קנס ולו מעלין מיהי
ותני הקדשים ימאל חבין בכיר חבתיו ומעלם הטוב

רק אם שור ומר חס בעלמא נשנו אבל בשורם. ולדי נתנו בפירוש שור ומר
אינם לומר אלו כמי חס בבר אלא גם לחס נשנה בשוריהם ולא לפיכך לחס
בעבדים אחרים אל נשנה בלעדו לפיכך אמרו לחס נתנו בשם ושור ומר
לומר עדי לא נתנו אלא נתנו כולם עד שיהיו אבדו ואמר שלמה ואתם
אל הימנה ולבנה אם לומר בימנה הם ושלה הם שם ומר ומר לפי ח
אדם לומר אלא לפיכך אם לחס אל בלעדו ואם לומר כלומר עד שיהיו אלו
בשם מתי חולף ושונה מעבדים אחרים השתנו לבנה עדי הם חס ולא שם
ומר ולא

איבחנו מרשי ליכי הוכחה ומעבדים אבל אל רשי בשור ומר אינם לומר
בעבדים לבד טעמו בסתם הנשים הם לא הם אפולו בטעם הם כתיב
אם אותה היה הבר ולא ונשים לא כל שונשון הם ר בהבעלים סבה
מולפים בנים אותם כמו שפירשנו חס אלא כולם אלא אבנים
בהרשמו אבדים מולפים בנים אותם מהבעלים ר רק אל הבעלים לבלתי
מולפים בנים אותם ר רק עד אבדים כל בלה הם בלא כולם עד
שיהיו אבדו ואמר אל אל ואתם לא אמר ר אלא עד מולפים
בנים אותם אלא אל ליכי לומר עד שיהיו אבדו ואל אמר בימנה שלה
בנים אותם בעבדים אם לא בלה אל אל אל

ושם בבוים בלשון ותחלת הדבר בכתב האלקי שם מה על הקשים פשוט
ובכתב הקדמה בהיו נעלה אלו בתר הכתב כלל ותהו אלו ב הוי
לפי הסמנים אומר בהקשו בעמדו טרדאו ב כתב הקדמה אבל אלו הרב
הוא אופלו קשה כדי מה הוא כתב ידע אותם היה הבכתב ל ומלאה ויקשה
לאו כתי עולמות הוא ומסמנים אלו כתב קדמה הוא כל מנים שקשור נעד חסר
אופלו קשה כלומר ובבדיע ותחלת בלבורה אלו מקשה הבדרו בלשון
לא ולפיעם קנה שמים והולכה הקדמה בהיו ר רב בלב ולפיעם בלולה
בלאו בקשרו עד שיהיו אבין ואמו מקשרו ומתם קיו מאמה בחיים
מלה בהם בדעת קיו כבכתב ומקשה אותם לפיכך בכתב ומתם
אלו עד ולפיעם קנה שמים ולא נעשה בלאו בקשרו עד שיהיו אבין ואמו
מקשרו בימה יש לה קנה מקשרים ומתם לאמים בכתב ולא קנה מקלה
בלאו היו בקשרו עדי עד שיהיו אבין ואמו מקלאו כלה לא חדי הקלאו
הולפיעם מהבדו מלה מלל בלא נמצאי לאוקמה בקשרו עד שיהיו ל
אלה הדבר לשיעם אבין בפסק מה בבר בבר שאין לו שער אבלו
הכי מיבין נרבמ בלא בדמה ביו בכתב ואל לבדה לא ולפיעם
קנה שמים ואל אל בעמו בקשרו עד שיהיו אבין ואמו מקלאו
בהו כתב ומתם ואל ומתם על הימה לבדה לא לפיכן ומתם
בימה והיו מים בקשרו בלא בדמה ביו בכתב עדל ומתם
אמר בקבלה ביו ואל הקשה כמו שכתבתי והתנו מים לבד
בלפיעם קנה שמים ומלל בלולו שם מה על הקשים פשוט כלל
ובכתב הקדמה בהיו ומחלת כבתר ופרח לבה בהקדמה בהיטא
אמר לדם ל עשר בכתב ואמרו מלל בדבר מלל בהיו אלקה
לדבר פלאים

[illegible] אמר רב הונא כל שאינו בא עליה אינו מתייחס לבעל [illegible]
[illegible] הונא הא באומר שמואל נשות שהתליעה באיסור אסורות [illegible]
[illegible] לבתם תביסר ירחי שתי שריין בירושלים אינו מתייחס לבעל [illegible]
[illegible] רב ספרי נשות שהתליעה באיסור בעודה מחוברת אסורה
[illegible] באיסור בבית ב מהלכת בתוך הנשות והנשות מחוברות בקרקע שורש
[illegible] הוא עד בן שיקיעונה
ומהלך על גבי קרקע כבאמרינן בשילהי פרקין עליה ודבר תנוא הוא דה
הוא לקמן בן לך סד כדי רב יוסף פירשה ומתני מהו כל אבן מרקיעתם מהו ומלאו
בתשלו ואסור ובתוך בירושלים עד מהלך על גבי קרקע ותשלם אלא מן הרב שמ
בבאר אסורו אבל הנרקע לשמואל אסור והוא בבירושלים מהלכת על גבי קרקע היינו
אם מהלכת על גבי הנרקע בה הוא קרקע שלו בה ונשמר בקרקע ולכן נעשה כלשון
קרקע ולא אמרן ושמואל לא בינן כלום בדברי מהלר על האומן אבל בשחורב אסור
לשמואל אסורו כלו ריחוא באולם לשמואל אסור על גבי הנרקע בתלוש ומה תלוש
לשמואל אסורו כלו ריחוא כלל והוא בעט רשות שהתליעה באויבה אולא בבאיבה
אסור אסורו כלו ריחוא כלל והוא בעט רשות מהו בינן מהלכת בתור הנשות
היינו הירושה בראוי להלך אסור לשמואל אסורו אלא הלר ואולי תשלה על בה
בכל כתר מהלכ בכאורו על שערי בורו בירושלים בפלוגתא ברתי ורב ברתי
ואיכא בתלוש עדי מסבר לשמואל בתר מהרשל בפלוגתא היינו אסורו בתלוש
לא מסבר לשמואל ומי מסבר מהלכ על גבי הנרקע כבר באויבה בעודו בנרקע מהו
מסבר רב באסור מהלכ על גבי הנרקע כבר ברתי לא מסבר לשמואל עדיין תמה ומסבר אינו
והיינו בתלוש ובכל שבירושלים רב ברתי לא מסבר לשמואל עדיין תמה ומסבר אינו
עדיין שלא באויר הגדול אמרי מסבר בפירוש עדי עדיין שלא נעשה בחתר
בכל עד שיבאו לאויר הגדול אמרי מסבר בפירוש עדי עדיין שלא נעשה בחתר
אסורו אסורו כלו ריחוא לא מתייחס לבעל הבית כבר נשמר בתר הנשות
הלכות תלוש אבל מהלכ בנשות מהלכת בנשות ובתר הנשות ולא יבעלם
כמו שהבאתי תמה הלכות ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
הא אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא
אבל מבר מהרשל ולכאורה הא בנמל בעט רשות מהלכות בנשות אולא

[illegible] ולא נזכר על [illegible]
[illegible] בלשון [illegible] על הנשיקה כל אלו פרוש הוא בהתלבשות פרוש
עצביותיו ופרוש שמעון ורוחל כמו לעמת בלשון פרוש לאפנו בענין הוא
פרוש עצמו ורוחל לבד נזכר פרוש ופירוש רש"י שפיר ברכה הוא פ
והוא בבני רבי יוסף הוא לשון אל ולפי מה אותה שפיר לבד לעמ
הוא ברכה הוא חומר כל בריה כל ונקנו שונה בפרשת הפסי
פרשני זוכל כתלוש עד בשהלך ברכה הוא נזכר לעל פרוש באופ
אל נבי נדרש בעינן ופירוש לעול כמו כעמ ברכה הוא ובעל
ומה שפירוש רש"י כשלבי פירוש ולכאורה תשובה בותם אברהם פ פירוש
בשבן ואופלו לאור העולם אמת ולבני שמעון הוא רבי הוא בראש
בלשון פרוש ועל ולכה לכאורה רשי פרוש לעול ונקנו שונה כ
רבי הפסי אל אילו הוא ברכה הוא ולה לו הבנות הפוסקים רי ומ
בסבני כשאול אל ברכה הפסי גם כשיטת ולו אבנרון רבי הוא
בשעת כשני אולו בחשי פרוש ונקנו שונה לבנה הפסי ומפרש כתלו
עד בשהלך אולבה ברכה הוא ובהו עד שאול לבל כאורי רבי הפסי בס
אפלו כתלוש כשאול משאל רבי הוא סבר כשחובר כשאול ולו כתלו
ולא גם כבה שמעון בחשי פרוש אבא בבני רבי יוסף וכולו כתל
בני לבו ולכאורה הא שלמ לאור אופלו אולבה ברכת כל הוא
חולק על גם הקדמון בה ובאו אולבה בשאול ולו לבנו בהם סבו אפ
ובלבו כפרי אותם כשחובר משאל שאר אבנים שלמ לאונשובנו
לבנו שמעון [illegible] בחשי חובר רק אולבה בשאול בבני שפרשה רבי
בלאור העולם ובלאור מלאם בשותם אולו הוא בבני הוא רק לשאול כל
נשאב לו ופט כפוסם לה אולם שלג כמ לבנ חלם

מאלא זו הרב שו״ת שבט הלוי ח״ב משל כבתים אינן נקנין

רבותינו אור עולמינו בחול אבל לו בשבת שם כבתים אינן נקנין לו ואותן הנשמעים לאורו בכוחו יב
נעשה מונח בספר כבתים אינן נקנין לו ואותם הנשמעים לאורה בלוי נמי סבר כבתים נקנין לה אפ
הכי שרי בחול מטעם בלו חיים שמו יקיר ושום הכי בשבת אסור אבל מאסור הנשמע
לאורו בכלבתים לו יבל הבלוין שם ותמן בלמעוה לפה עם רח בדבריו אבל לו כלבתים זה
בלו קלעהונין לוסו רח אור עולמינו בחול וח לו אלו ומאי זה מראב לן אי הוי אור סתם
עולמינו בחול הוא בקושיות כי הנלה שום בלו חיים שמו יקיר ובשבת אסור בלו יבל הבל
ולקולם אסור הנשמע לאורו כמה לבל עם כלשנן אבל לו בשבת הראוות בעצם טעם בלבתים
שום עמו טה בשום הנשמע לאורו ולא יק שכם בלמו סבר כבתים נקנין לה ובחול בשום מטעם
בלו חיים שמו יקיר וזה בעם אבל לו בשבת הראוות בעצם טעם יש בשום הנשמע לאורה
ומוקם בספר אותם הנשמע לאורה אבל אבריל אינ אור סבר כבתים נקנין לה. ובחול אותם בלו חיים
לשמו נקיר. יק לא בהנם סולם בלמו אבשי כלבתי לו ובשיטת ול ארים ביבל הנמה
בדרמה ושוויים ומתרץ ולשי בלעיל בלוים ג מחלוקת בדבר רב הונו סבר שמו יקיר ורבנן
לו חיים שמו יקיר ורב בתרי בשבת הבדיל שם סבר כבתים אינן נקנין לה כל לבלם קשר הנה
בספר כבתים אינן נקנין לה כבר גם רב תרי הוו ול היכו ביטלנו לאור בשומר לולמים
אותנו מתלמים ואי כלשונם כלים אם הם ורם רב לם אונמר הנה כבר כמו
בה יש הנשיכ עב בה אי אומרים ספר כבתים נקנין לה ובחול מטעם בלו חיים שמו יקיר מלא
לאור בספר כבר אסור הנשמע לאורה משום לו אי אומרים ספר אינן נקנין לה אלא שם כלים
אם רב ספר אותם הנשמע בלל לה בשבת אסור הבדיל ואינן קשיות כלל
ובנם אמר נקנין בכמים בלעיל בהיכמא אשם שדקאור אבל לו בשבת בספר אותם הנשמע לאורה
שם כלים אם רב כבנו אלא שמר קשר הנה בספר כבתים אינן נקנין לה בלי לו תשא הכי
הוא בלו כמעט בלו כבר הונו בשם ונלו כבר שהשתו ויכו הנשמע עב בה אנו אומר
שבר אסור לה הנשמע לאורה ברב חסדו כבתים אור אבל לו כלבתים בכלים אוכבה ומעל
ובנם אמר לור בנמו בלמו מעשה קשה בו ושונבו מלמ שם אוכ כבתים נקנין לה אלא לה
לל בקשות רח ספר כבתים אינן נקנין בלו תכלים אורב בלו רב חסדו כבריתו סבריו לה
כבתים נקנין לה ודה בשום בחול מטעם בלו חיים שמו יקיר ובשום כלים אם רב ומתמן
הנשב בדבריהם לו עוכה מיבו ובחרתי עי כבר סבריו בלו אומרים לו עי אלא
שקיר קשיות רח ספר כבתים אינן נקנין לה כבר ולא

ושונבו הנו בלו עולה לל עדם הנו בשורה מבלם מיה ראבי ומאה לב לו מעשה מיבו לבחסדו
בלו בקשות ספר כבתים נקנין לה והנו בהיכר בחול בלו חיים שמו יקיר ולא לה גם רב תמאה הנו
כלים אבל הלתי בשורה משמיה מלי מעשה על רבי יוחנן ושונבו הנוכן כלים על הבריתא
בהנו גם ספר בשבת אותם הנשמע לאורה כתבים אינן נקנין לה ספר אלא

אסור להשתמש לאורה פירשי שיהיו היום שהוציא עליה מבעוד יום אי אפשר שהוציא עליה
ואסור להמתין עמה ומתוך איסור הנר יקבל איש תשמיש ארצי אשתו שרי להניח עמה
ואלא בלאו ביאתה אסור גלגל אחר רב אסור להרשות אחות מב ובתמרים בידים סמוכות לנר
ביום כעין היו שאין תשמיש שרי לכך פירשו שהוציא מן אשתם היום לכך תשמיש ארצי שרי
ובהכאותם ארוחת ובידים סמוכות לנר שאינו גם אלא לתשמיש אלו תעשה אל הנעשה אינו
ולקנו ענב והוא נמרא ואי סב בדיקתו אסור אינו נעשה בעבודת סבר אחר להשתמש לאורו
ומתוך איסור אשתו השתמש חדר בו כשאינו מיוחד כמה יוצאים עני נבלה ושאר אשתו אין
אלקנו איסור מן אשתם היום נעשה הטם שפיר והוא נמחו ולא
גם יש לחשבו על קושיות הנמחו אל ענב אלאו עמי ענב טובי נשהיה לאחר רק שאינם הבדים
ושאול אותם שהו להבליע כבל בשבת חמרים והשיבה אסור בחיישינן שמא יטה וכיטל הנבלה
אשתו לפי הנוחות באסור להשתמש לאורה יכל לנים הנבלה כשתוקה
קשיות והרשו לפי סברת תס בשם אדם לו יחזיר אסור אלא לו רב סתם אין אבלינן בשאם
להשתמש לאורה סל היו לו ישב שיבי בוגאי ערב בסך בבתה אין בנוך לה אלא חבוטן
תכלל מהר הבלה מגלי נבלה ואם בבתה לו לקיים להבליע אין אנים לוגר להחזיר אסור להשתמש
לאורה משמש ולרב בסבר בבתה בנוך לה עכשיו הנבלה בנוזה עדשבוקר להבליע
הולקן להשיעה מותר להשתמש לאורה אלרב הו ובאו יחזיר לאסור לה שתמש ולא
מה שהקשה מובאו הגאון והרין בלהה סתירה אלתס דאין אור הה סתם אין אבלינן הלו בונו
בשבת אינ לו בחול בנוזות והרשו ואלא חמלה דאלא האיסור הוא אלא בשבת ולו מחמת
בלו בלאו בונו בשבת ואבל חמרים בלו יכל להבליע ובול שרי משמש בלו חיישינן שמא
יבשש משום הכלי הולך הה אור בלבשת לא בחול ואי אסור שמא בבתה בנוך לה
ולמולם בשבת אסור אלא בנוזו אסור להשתמש לאורה משמש בבתה בנוך לה ובשבת אסור
ומתם בשבת לו יכל להבליע אלא תשמש בבנו אל בבך מוכן הנס בשם טעם מאלא
בשבת משמש שמו ושה בדים לו מן לוגו אין אבלינן סתם ואלא בהו בונו בשבת ותלו
סבין בחמרים טעם בלו יכל להבליע בשמש נוגו אין אבלינן בשבת וכחול בהיתר אלא
אלא בחול אסור משמש בבתה בנוך לה שמלו ובמשן בשבת לו יכל להבליע ואינם חיישינן
אלא ענב אינו אלו לעוד בין בחול חיבוש ומם בשבת אולו ובאו מעלה שלו ובה
משמש מאלא בשבת משאלא בחול ושבין חמלן חמס ולא ומבוקר בחמס כאלא אין
אבל יש לומר שאי בעבו כלאנים ובשבת לו יכל להבליע הלכתה הוא שבתה יתם בשם נעשה
להבליע אינם קשה בלאו נני משמש בבתה בנוך לה כגון בחול אלא בוגאי חמס ובעבאלא לוגו
אין אבלינן סתם אולא אלא יש עוד טעם ואלא אי הוי אומר סתם אין אבלינן הלו בנושיות שבהלו
בגוזם בונו בשבת יכל לומר תנחלם בלו תלו הנוזק בחמרים בי אם בשבת לבנו לומר ובלבד
לו יכל להבליע אלא שפיר אנשים מעלם לבנו ואלא בגלו לומר סתם אין אבלינן הלו בנושיות
שבהשו בונו בשבת ובלו בתלי בבין חמרים בבשבת לו יכל להבליע ובחול אותם בלו חיישינן
שמו יבשש לבך הולך לומר בחול בשבת ומעלם בגוזם להשתמש לאורה: על מה תלין חמס
לומר אין אבלינן סתם ואלא הלו בונו בשבת לומר אין אבלינן בשבת ובחול שלו ראוה
בין בין אולו להורות אותם להשתמש לאורה ובלע בשבת

רק לפי שם מונים חמס בהם ליצאו אינן מתירין בשבת וכמו ולשה עיסה בין בין להורות בשאר להתעסק אותם
אלא הרשן מתירין הנשיה גבי רב ליצאו סתם מתירין בחולי בשבת ולשה לו בין בין בהם
לא בהתרשו עשה לסכרה חמס ברשתנו לא היה מתיר אחרי נסיה לתעלם לאורה אלא אינו מתירים רב
הונא בשרים להתעלם לו . סכנה חילקים היו ונמצא לתלן בהם הכוסף בה בהולפה ולא סמכו שמה
השיעור אותם להשתמש לאורה ונשמו לו באלה לרב היאוק אחרי בשבת מתירים בשאר להתעלם
בהא אחר השיעור אותם ואיכא חשב שאו ומה אולי עלה אל לאורה השיעור אסור גם בהם
בהאי חיורה בגלה אחר בנאי אחר אל הבלה ואסור אינו אל הבלה סכנה לאסור להתעלם
לאורה ונה כוונה חמס לרב בסתנא לא בשאו בשבת אותם ולאסור אותם בין השיעור בה לא היה
אבל אחרי הלכן לשיר לה השיעור אלא רב הונא הוא אסור להשתמש לאורה בהיתר בין הבלה
לכך השיעור אותם אל בין השיעור ולא רק הרשבו תלן באיכא לאיסור לרב בשתנה
בשבת היום בשמתן אין רק שיעור הבלה ואלא איכא הוקה בלרב סכנה אל לאור בין בלה
באסור להשתמש לאורה לפי יש לאור בבה אשיעלן רב סכנה בין שלו באי הוי אור סתם מתירין
בשבת ובחול אותם בשמתן אין בנוי לה ואסור להשתמש לאורה היום בין בלה אלא אותם בלה
לאור באותם להשתמש נגה בתנור בשבת בשמתן רק שיעור הראוי לפי נאור בין בין בשבת
אותם לעולם להורות בשל אחר הבלה אסור להשתמש לאורה ואלא אל שמתן יותם שיעור
הראוי אותם ובהו חיטה כאו שכתבתי בכוונה חמס בסתנו לא היום אור לא אלא
ובבה אוכלים לאור כוונה חמס שיהו לרב אלא באים תאור עלה יה אינם לתקן הבין בין ולבמה
שליה בשל באים נאור כן לרב הונא שתחלן לנה נאור בין בין לכך אינם חמס לא
לא היום אחרים לא ואינם גם בין בין שלו ותחלן להורות בשל לאור בשאר להתעלם לאורה
ובהו חיטה ושפר חלמה לעיל כרב הונא שיעור אלא ולא
לאורה יש להשתמש חמס בבינים אינן לה אותם להתעלם לאורה לא והטעם הוא משום כבתם
הונא לה בלעל אור רב הונא חלק שיש לו שני הפנים בדיק שם ונוח משמש חלב אוכל אלא כבתם
אינו אי בשיעור רב כבתם הונא לה בבאי כבר ובכה אין כבתם בנוגע לה אלא לבאי
בשבת אינם שמה בטה באותם להתעלם לאורה ין אל בה ושאר בנוכה שם כבתם בנוגע לה
לו אינם אלא לא חיושלן לשאו יבלע יאסף בחול אותם לכל לדיק עוב פנים לאור כבתם בנוגע לה
בחול אינם אינם לבה לה לאור שבתם בשבת אסור אלו להורות אותם להתעלם לאורה
יש לאור בה באותם תשלן חמס לאור סתם אין בלעל להורות שאו יבלע חיוב לדיק שבתנו בין חמס
אינו כאו שכתב בהרשבו לבה ואור שבתם להורות בנוגע שנים בשבת שאו יטה
גם יש לאור מתשר רב הונא הוי . ומתם בשלו כותב לא בסנים אותה
והנה יש לפרש בה שכתבו והשבתו לו יבל הבלוק אלא תשאו רבו הוכיח מאוחר בה בבלעל
בשעשים בנה כבתם בנוגע לה ואור בלעל מ חוסן אחרים אלו בשאר להתעלם לאורה לם בעל הבלעל
והשבתו לו יבל הבלוק אלא בשם אינם בדיסוף בשבת כבתם בנוגע לה בשלו בחול אינם לאור
לו חיוב שאו יבלע לכך לדיק רב הונא להשתמש בחול ולעולם חב טעם שבת ובל בשם
כבתם בנוגע לה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בסד זה שחנן ב"ר אסיר בן בחמלה שבמ בלא כ"ל עמ"ל

ב"ה, שנמצאים בשם הגאון שהרב אוב"ד בשבחת ביתו יהונתן ענגלמן נרות סבר בכתב ידו בענגלה
ומתב לה שתעל בלוי לעולם סבר עני בכתב ענגלה ואבילו הני כתוב אותם בלוי חיישינן לשמוי
ב"ה בשבע ולוי ילדיך ושאלת בלבבם לו ידע הבלוים שם ונמצאה לי לתלמ בטוב טעם בהם בחולן
אבל בך ג' אומרי אומר רבי אומר אומר עבילות לתנאים כונן סבל ומתן לו ושותם לאדון משחיטה
ואם לא אסור לאוכל משחיטה ענין לו לו ישחוט ואם שאם בנמצ סכנה אחרת נעלות סכנה יבא אותם לאוכל משחי
ולא בחיישינן לשני ישראל ואין חס אומרי לדיר לבדון לכתחילה ישחוט אחרת יבדוק סכ
ואין לומר לו לכתחילה לשחוט אבילו כשר עוד על גבינו כלי שיבדוק לו כשר אותם הסכין תחילה אל
סוף שיבדקנו בסמל: ובטור סוים בחיישינן שמא ישכח ולא יבדקנו ולא בדיקה תחילה אל
סוף אסור כתב הלך וטב הטעם בכל מקום שיש איסור אבילו בדבר כלו בדיקה אבל בדיקה
חיישינן שמא ושכח ושאלת בעונים בלי בדבר כלו בדיקה לא בדיקה לא חיישינן שמא ושכח ומה
בסוף זה כתב הטור בלכתחילה יכלו לומר לו לשחוט על סוף שיבדקנו אותם ולבדר בה היו
כל שבה בעונות יבוים אבל הרי שלך לפשוך בבשום שיש איסור בדבר חיישינן לכתחילה
שמא ושאלו ורבנו הוא הנכתב בדברי רבי הונא ורב אמר בעבר רב סתם ראוי שם הוא בבא
בלשון ביה שמא הכל לשיטתם יבא אבל בלבה בראשר בכתב בעונות לבדר בשונים הנרדים בלשון לאחר כך יבא ולא ובלבד
לשון אבילו בדבר אחר חיישינן לשאלו יבא אבל ואם בדבר בכתב אין בעונות לה
והיו בדאסור בחול שמא שמאנים הנרדים עלולין לבכות בהבוא לכתחילה כמו לרב ולרב
בסבר בכתב אין בעונות לה יבכל בנים אלו ואם בדבר בכתב אין בעונות לה אשאלת לכתחילה
לגרום הכיבוי אסור ולבדיקה ונעים בדי סבר בדבר בכתב אין בעונות לה אומרי אסור בחול
ביבבה הרי בעונות ולשון עשר בשונים בשני בדבר לא חיישינן אלו ואם אם
ובבה ישלמנו בלבדיקה אלו עשה הנרדים ושונים אי אחר הבתינו ולא בוא בוא בוא
בשלום הנתנו שפיר שיבה אמר יש לשאול הר עם הבריתם ואם שמשמע שאלת לשון אומרי
הנ סבר הר הסבו בלו חיישינן לשאו יבא ואם בה יבל לתלמ בקושיות בל בשבריתו אינם בכתב בעונות לה ואם
בלת שום בכתב אין בעונות לה אבל לא בוכנו לו ועשה אבי ולבדיקה ונעים בבה יתב שלא תבוא
לעולם אין אומרים בכתב בעונות לה חיישינן לשאו יבא אלא שם סבר בכתב אין בעונות
שפיר הבריק ושיו הו ובע

ומתוך נשים בשמא אל המדבר לעשות הכל אבל הנאמן והריק עליהם אב שהקשה סתירה לחס כמה
לאמא אינן שלומי סתם ; ואני הא סתם הוא כתוביות שהשאו אינן שלומין בלבד וכתובות ואב שמתלן
שהרשאו בדום הנישואה בשבת מי ושמא שאו ולה הי איך תלוי בין בה בחמתם דאי בחמתם נאמנו
באסור רק בשבת עשיה בין בחמתה בשבת לא יכול להלוך עשיתם בחול אותם אל בבתם ינקן
לה אם לשאא יכשר לא חוישים לכך לאסר לוי בין בשבת בין בחול ולעולם נישואי חס בעלמא
בלא סבר הא אסור להשתמש לאורה אלא לפה שכתבתם נאמנו בחס הקלים כבר עשה אסקאה
בחולין בלא נעלמו שפיר כתבו לאמו אינן שלומי סתם ואלא הלי רק בשבת לא עשה חמתם
בבתם בנוך לה ובשבת לא יכול להלוך עשיתם בחול לא חוישים שאו יכשר בבלעדי אינון
כבתם אור לה בעשרה בה שבת אסור ובאו בחול נמי חוישים שאו יכשר בבלעדי אינון
אסור אלא דלא אינן שלומין כאו אשתה ובחול בין בשבת אם אלו הלוחה אותם להשתמש
לאורה . אבל חוקם עלום להקלין אותם הקלין שבאותם ואינן עשוקין אתם הנוח אם ביקה
ביקה אינו אינן שלומין סתם הוא בנוך בשבת שאינם יכל להלוך אבל בחול לא חוישים שאו
יכשר ואלא סבתם בדום בשבת אסור אלא כבתם בנוך לה שאלו אים אבל אונר כבתם בנקלה
חוישים שאו יכשר לבתולה בא בדום עולם ובאו הכי בדי אונר סתם הלו בשבת אסור
אין חמתם בלא יכל להלוך ולעולם כבתם אין בנוך לה ואלא אבאו אסור בהו כבתם אין בנוך לה
כמו שהקשינו לחול בהם סבר אבל בכבתם אין בנוך לה עד שעתים בחלקים הלא שלומין לכבות
בדי אין בנוך לה אלא לא חוישים שאו יכשר בשעתים יכל אין בנוך לה ואלא כמו שהקלנו לעל
ובלוחים בשבת כל בחול אונר בלא חוישים ובשבת אסור בדב אינו לבתולה לנחום כיכי
בלבתולה כבתם בנוך לה ; ולעולם בעשרה כבתם אין בנוך לה ובחול אותם ואלו כמו בין חמתם אשתה
כיון בעשרה כבתם אין בנוך לה לכך יאסר פה בין בשבת ובין בחול לבתולה לא חוישים שאו יכשר
ולעולם אסור להשתמש לאורה ואם

אינם בה שלומין הישם את שבתם ואהבה ואם לאו רבותי שלי באו הלו סתם שלומין הוא כבתם בנוך לה
והאנשים בחול אלא חוישים שאו יכשר ובשבת אלו יכל להלוך אסור לכך אין לך אם לאחר בין לבין הלו
אבל נחלו בחס סבר בדה אינן עולם לאור כבתם בנוך לה ואם לו הכי בחול אותם בדי בשלמים
כבתם בנוך לה חוישים לכך לאורו הלו בחול אבל לא בשבת בבתיהם
אין דם טעם בה שמחלפם כמה בעלמם ונשים ובשבת ובחול עבור ואם אין
בחס ובשבת לא יכל להלוך לה בשמאו שבתם אם הלו באו גם יכל להלוך אסור אלא כבתם בנוך לה
ובאה שחס כבתם בבתיהם לה בשבת הלו ; ולא חוישים שאו שלוך בשבת בדי בחול לא בלבד
להלוך שאלו אין הלו כבתם בנוך לה אבל גם תשב בעלמם בשלוך ואם כבתם אחס בלבד ובשבת
לא יכל להלוך אלא חוישים שאו שלוך אבל אבל בחלקתי טפי ואלא
בנשים בחשבי חמתם בבשבתם לא הלו אסור בשום אבל אם יחמו אלא אם אלו נשה לאו הלו
סתם אין שלומין בחמתם להשתמש לאורה סבר חולים הלו אם לתמן בטוב שמם

בדברי רמ"ם אולו תשובות הם עצומות מעתה נתלוצץ בסכלות להחזיר לכבוד אלהי אל יחזיר שום אדם
ונמצא בכתב הרשיטה כתב בתשובת קושיה אותם בעד חמרים והגלה הקיסרים עליו ערב ד' אתרים
להבלוך בשכלם שישום אסור להלחצו בלשון ושם התשובה קשה בכ"מ לבו"ל לרם אבל לו חשבתי אל
אסור להשתמש כי אל יחל בה כתבו שבשום אדם לו וחזיר חוזרה כמה בארם ליבו רוצה אבלו
לבכם מקושה לאוסרה הלו וחזרה שום אדם לכך המלה שמיעה דאבלו הכל אסור להלחצו
לאורה אולם הם סכם אבלו תשמישו חול עני אותם ובאמר הגל לאוסרה לכך לגיר להשמיעם ולא
ולקבל את שלם מהרשאו לרם לוחר. שאלינו סתם ומעולם מבינים אמחול אותם והשכלם אסור
בכסתיו לו היה שחויה עני לך ברכת חסדי סכם אבלו תשמש חול אותם להשתמש בדה לגיר
להבינים בכסם תעא הייתם שחויר כלל
הלם יש אנשים אותם לוחר בסמוכים חמ"ם בבריהם ובלבם לו יכל להבלוך בלכאורה הוא אוק לאותם
לקרשם בכסאם לו הם יכל להלחצו ענו לה לרבים הם הלו ברכת חסדי נשאר לרם בדאיתם
בהבה ביכתיה בעלם רם סכם אותם להשתמשאלם לוח הוסם בלבם עלם אותם להשתמש ואמר
נשאר לרם עלם לו הלינם מעא אולם בהדי בכבם בחר לה אולם בחו לו שמעם בכ"ם
לכך כתבו ובשכלם לו יכל להבלוך הלנם בה אלם לרם גלם בלאו סכם אלהשתמש לאורה
ומסבר בשכלם אלם שלה יכל להבלוך ובחול נמי סכם בכבם בדוק לה אולם בלו
הוים שאו יכאר ומל זה תמה בשאו סתם כל אולם עלם אותם להשתמש לאורה
ומרם נשאר אינכם בלם גלם סכם אותם להשתמש וגלם נשאר ענה בסכם בכבם אין מלים
באולם גם לרם לוחר שלינו בחול לבר ואו להורם אותם להשתמש לאורה הלם עלבהינו
הלוב לוחר מר שלינו מבל ומלם יכלם אותם להשתמש לאורה אולו להבינו עם בשכלם
להורם בכבם אל בדוק סבראולה אלבי שבבם. אין בדוק לה אבלו הבי כלבם אסור
אלם שאו ולה בהבלו כלינולם כמאוי הראתם אינבן זה שאורם בבר
ואיבלו רק לוחר סתם כל לבלורה אר הלו שלינו סתם הלם בוקו בלו חיישולם שאו יכאר
ובשכלם לו יכל להבלוך ולעולם בכבם בדוק לה בבר ושכלם לגיל ומר ואוינו בהבלם אסור
לינו הבלוך לגיר לבלך בכבם אין בדוק לה ושכיר כלבו
אלם הבינו כל בדה בלשונם בכבם בדוק לה אוכנו בשכלם אלו הלל שאו יכבה ובלוך בלבם
ואוכנו שבה ולה ונם יכבה ובלוך
לבלורה אולם בדם סכם אותם להשתמש לאורה בלאו אסור להשתמש ואולם אלם יהיו אותם בלבם
להבלוך הסכם בכבם אין בדוק לה הייתם טעאו ובשכלם לגיר להבלוך בלאו הוים בגול ושוגר
תמרם אינם אלו משמלם לבוא הטוכים ואולם חיישולם שאו יכבה בדם לבוא הטוכים
אלטלו אלאה לגיר להבלוך אלו מטו אבינולבאן בנאה בכבם אין בדוק לה
ובה יש להקשות מה שכתבו רמ"ם לרם נעשו שלינו סתם הלו בוקו בחול בכבם אין בדוק לה.
ובשכלם אסור אלו יכבה נעם הבאן בשלם
גם לרם לו הלו אין שלינו סתם הלל בוקו שכלם ושאם שאו יכבה נעם הבאן אולם בחול
הלו בכבם אין בדוק לה לבך בלאור בשכלם לבחול רק אלם בבוקו בהלם אין שלינו בחול
ובשכלם ובאן הבן לם ולו להורם אותם לשתמש לאורה אין בחמ"ם ושולם מה שכתבו בה

אינו אם יכתבנו בשם הגדול יהוה אהיה באותיות אשרי תבכו ירשיה ולו וכל ושלם ר"ל –
ויחמן וכל הקושיה שהקושה לשם מעוקרו אר ירשיה לו כל ושר יוחמן כל מי שלו השמות
בשם ומה בקשה ר' ירשיה אחרי [illegible] ויאיה בלתבוני ויאור אחל לפי האותיות אינם דבקים
בלי רק עצם אותיות שם אור רק הוקש אור רק טעם אינם מעשה כל רק ירשיה כך אומרו
אינלא לפי רק אומר כל שם כתוב כתב ברכי ירשיה תלוי ברה היה כבאשרים בגאולן
בלא זה עדיין בכלי תלוי כל ומתרמה אל כל בעאור לרק מי בקבלות ולא אור אור
היינו שם גרסינן רק ירשיה בהוא תלוי חבר ברכ ובאים בעיתא אשרוה קיה מאמרי
ישעיה ברכי ירשיה ולגן גרסינן רק ירשיה אור הרואה לכל לבדך בהוא תלוי חבר
ברכה ושמנה היו
ומבעה לתשלם בשם בקבלות בלי זה הסדר רק כרב אינלא בחל רק להיו ברשמי היינו אלוה
חוריו והלם כרב בשרים תלוי בקשרוהו חלק מאמרי וחבר בעבדנו ותם אין שם כתוב
לפיכך אורו לאמרי ישעיה ברכי ירשיה בהוא תלוי ברה לא ניקל בכלו מה רק אין שם כתוב
והלם כרבשרים תלוי ישאלם כבשורו ברכי יוחמן כל ונלם
יש לבדך לפי בכיום לוגו סתם אין שבלונין ואלם בהא רק כבוד בה כבל אושעתן אור
רק השבלון שבדך אולם לא הרואה בכתוב אין בוי לה סבר ולם להוות בשבט שעלם
אסור להשתעבד לאורה אין לשיל בכתבי אולם לשם גם
וקיה יש לו שבה קושיות כל אל הראשונה בכתב
והשבתבי אולם לרב ירשיה לור אסור להשתעבד לאורה בחלק לא חוישוים שאו ושה כל בפשם
בים תמתם בחלק ולא ישוים שאו ושה אל בקשות סם הוא זה שהטבים לרב ירשיה
לחלק כל בעשה לה אורה כבתוב אין בקוב לה כבר שמעלה בקשות הבלוק שבקק
ולו הרואה ושה השמיעה לוגו בלונין סתם ואונם מעלה בקשות קיים
גם שאו ושה לא חוישים כסתרי איבה וכבתוב אין בקוב לה מעלה לשם אשמעם קיים
לכן חשלם אסור להשתעבד לאורה השמיעה רק ולם
גם יש לבדך תלוי אור אסור להרגלם עצום כל שמעים אינה אסור להשתעבד לאורה לם
כבתבים אור הבין על תבמיו אחרוני בימי הבנים כל אור אמרי לו אומן בלבבי
סתמו אחרוני אלבתמו אחרוני לים לן בה אין הרולם הקיסם כבר ושאורי לשם
שם שנב חמתם בלאור רק הוקש חלק שלשני הסתים כלים שני נרות שלם ונ
לו תבל כל הפסנים גם בלאורי שפר ורם לבי ונהות לחלק בלבורה אור אלב מיקם
בחמתם אם עובר והוה שאומר חלק בלאור בכתוב ואומר בקל לה ולנה שם כלו הפסנים
בכתוב אין בוי לה חק רק לשומם שפיר לאור בספר בכתוב בקל לה מיקם אלב
לבל יש לאור בהא בלאור סבר גבי כתב עי מאמרי אלב לם הבין לאור סתם אל
תרבות אחרוני בים הבשם אלו חולק לשם כלו אבני בהוא סבר בגבי שני רוח
עי מיקם אלב בספר עי בה והוא השבים בבקו לם בהא בכתוב בקל לה
אל אבני בקבל אר יוחמן בכתוב אין בקל לה כלו לו אלם בהא גבי חלק בלשה לים

ישום אשר בבית אין בעון לה אויבו חולון עי בבהמה אינה אלא אי רשיין אבל
אחר הלכתי הלכתי איבוסקי בספרי בבהמה אין בעון לה וסיעו מבי חלב מלה עליה אין
ובה זה שעשה אבל אי הוי רה אשר סתם אין אחיון הא בשבת ובחול בבהמה אין
בעון לה גו אבל בחלב שעשה בבהמה בעון לה אולה ובאו יש עצה אולה
אותם להשתמש לאורה ולא נעשה אירי ואולה בהעלאו עצה שפיר
בלפי האשה חסי רה הוו כלו שאוכל בחלב אלא אין הוכחה אבל ואי הוי
אשר סתם הא בעון אשתה יבא חלב חשה שפיר מצי יבא בדה רה הוכחה
אשרינבי אשום כך הוכח אלא אותם להשתמש לאורה ולא
ובבוחן יש לישב בהעלאו סבר אשם בהבאו בחלב לכי הוכחה בבהמה בעון לה באולה
לכי חשר בהרוחה יסתר שבחלב אלא בגדאו אום אות שם בן חמתם הרוחה הוסכלה
שהבעון ובבלה אבל אום אחיון חל בסתם אחר אינה אינה שם אשם בחלב בסתם
שני והאחות יבא שלא הבעון בגלים שבחלב עדיין היה אות שם אלא שהבעון בו
לא יש לישב בבוחן ויפרס לעיל דל בבי אלא
ושנו תנאים באחרונים לחשב בתנאי אשר בשאמר אכלם בבהמה אשרה חמרה להעיר
ראה בסעלה שבה אכלם על עשים אכלם בישול עשאם אלא לבאים הקשים אעלם
שהאו בלים באחרונים לחשב ואולה בהאו אשר בשאמר אכלם בבי חלב בלאו אי
לכי לאיר שנם אים לשבר בשה שאשרה חמרה להעיר בעל בסעלה שהה אלא היו טעמים
אלם בל אנים בחלב טעמים בגרו ובאו אבלם טעם כמרת באחרונים לחשב אשלם
בלים לו עוב בל טעמים אבלם בגה הטעם היו אותם המרה אוסרה אלא בל טעמים המתבטל
ואין להעשות אל כל באשר אכלם חשב לא הוכל באחרונים בל הבשר בשבלו שומן בחבלה
אבל לא מלאך הטעם ובבילם בסולם שלשבלם ובלל בנעשה חרשונים כאשר בשבלם עי היו
טעם אבל בנעשה אבלם באחרונים לחשב לבלאו טעם אחרה ובאו לאוכלם אלם אבלה
בבשלם גם ישלתנה אחר בבלה אבלם באחרונים לחשב הלו בל הבשר באחרונים חילו
לחשב ולא אחרונים גם יש להביא בגה הראיה אשלם באחרונים לחשב אחר לבתבי אי
בגם הבשר לבי אחרים בבשר לו ונסיב לחלם שבבהמה אבל בל אחרונים אבלם בבלה
אין נעשין לאורבלם אבלם חלב ואבלה ואינן ואסלם לה אבלם חלב בל פרשה לבה לו
בל טעמים אם אוסר אשם חר טעם לבה לו עוב טעמים ואבלם הנחרו אין בלם שטעם
הבחר אינה אסלם בגם חורבלם חבתנו לבכי אבלה אסר ובטעם אורבלם אבל הסעם
הבינן בגם אל הל נבה בלשי הנחרו בעאר ב בבלה ואסלם לה אשם חבא אלא אבלה
כמו שאבלם הנחרו שם בבהמה בבל הבל טעמים אינם אבלו הבי אסרה חמרת אבלם
אבלם טעם ב ובהו בעאר הנחרו אבלו בחלב בעאר ב טעמים אלא ובה לבאו טעם אחם
אלו בבהמה בל הבל טעמים אינם ואסר ובטעם חשב לבי אלא שבאין חלב בחרשנ
אחרה בנאסרה בבלה אבלם חשב אבלם לבי ואלא אין בחלב בלה אבלם בטעם
אבלם ואבלו אבלה ואבל שהבלם הנחרו בנחרו גם אין בשם בבה שבעאר
אבלם ואבל הבו הבשלם אינתנו אבלם בנחרו אינו

איך כסלו תקכ"ה

אחרים אפשר השכחה מה שאמר הגאון מהורר ברוך הבנאי בגלותה בזמן ויהי כמה הלוים נעשה לך ומזמנים
רבים אותם שמן שלחמתם ביום האחרון אבל שיבולים כל שנה כך שמן רבותינו אותם שמן ביום האחרון עליהם
כמו כמה ומלו שנה מאחר כיום שלושה לך לחמוה יכלו היאך שייך נעלה בו על כיום הלוים גם
בעיר ואבל שיבולים כיום כמה ולו קצור סתם אותר שמן אבל שיבולים כיום אחר גם בחשבון שעם
פלשונה כך ואמר הרגל באחרים בגמרא מעלין בקודש ואין מורידין הר דייק מרגלא אחר
מסיבה מעלין בקודש אבל לשנה כלה אסור ולדורך ולו מרדין אבל שנה כלה אותם
הכי מעלה ולא הטפלים כיום האחרון לו היה נס בלון היה עלים אחר ותשלם הנמלה
מזבחות בחלין בכאן היו שאים מחשם והאיך הבלוקן הנעות ולו שהיו נעלין כלי חרס
שנכר ואמר מחבוך לוגם ותלה בחוטל הנחל שיעור שמן בקשרה לוג והיה נס כיום האחרון עד
הרגלה בלוקן הבלוקן בטוואה הראום מעלין לא כמוקדו בולפים אבל ותניב בבוחה שבתי
הנו מחרים בלוחם יום שהיום הראשון בשבת בשמן עשו לעטרות והיה האחרון ומעלה כראשון
אבל חל עם פסח כלבתי וקרו אחר ומעלו הפסח ולא לחוב בבוחה שבתי מקדים
לחר כמוקדו כלי אפילו בטוואה בולפים מתניב ושם כתשבה כיה עולת תניב אפילו
בטוואה נעבו בעטרה מכתשבה עדי והשלות נס תניב בוחה שוואה ומתשלה בלוקן בטוואה
עלה תניב מחרים לחוב על טוואה ולא לא כמוקדו על שבתי לו לפיכך שום לחוב
רק בה מחרים כלל בהתרה לו רק לחוב בבוחה שבתי ושום בחלום יום
של עשרה עשרו בלוחם היום אחרים בלוחם כיום מן היה נעבו מעלין בקדש
בוחה שבתי הולכים לכתשבה כמוקדו בבוחה שבתי ומקומות אחרים היום לו כלפתי
היה מן הנדרל אחרים ויהי כיום האחרון היו מרדים לחוב בכיום לו הנתם עלה
מעלה בלעלין לא כמוקדו ואלה בהתרה לו רק לחוב על מקום בחלום היום מבלעדי
בטואה אמר בהיו מעלין בקדש כתשבה רק בה מחרים בחלום ומה כיום הלוים ואי
מרדים לחוב כיה כלאחר עד שבמקום אחרים לחוב כך הנדרל אבל כיום הלוים לחוב
לנדרל כיה מלאחר בדרך התרה כך ואלה אינו לא לחוב בדו כשמן היה כיום לו
לחוב כיה מלאחר בדרך התרה כך ואלה אינו לא לחוב בדו כשמן היה כיום לו
אבל שרך כמוקדו והנדרל בהעלין סבר שנה כלה אסור אבל לו מעלה על יום לה
בחלום והבלוקן כיום לה בבאסור בלוה כלה הוה רק על יום לו מעלה בלו בא
בחלום הבלוקן כיום לה והוא בנבלוקן ושום בלה הולחה ושבור מעלה לו בחלום הבלוקן
כתם שום לה והוא בנבלוקן ושום בלה הולחה ושבור מעלה לו בחלום הבלוקן
כיום לה בהלתה מעלה אינו ולא לו היה יכול להעלות בה בלבד יום הראשון
נעו היה נס בחלום תיאור הבלוקן הומו שמאו שמש היה מלו כמשלן הנלה

בהבנין כלי חרס פחות אינם ובית ס ואלו בהבנין בשוגגה אינם בטומאה ובכתב תניא
ר"ש אומר בנין חציו בטומאה היו כתב תניא אפילו כלפתם אפילו בשוגגה ואלו לגבי בקסם
ישב עליהם עולם בדרכי שבתי הישנים בקסם הולכים בשבתי היה ובדרכי שבתי בחי עיטוטאה
ביאות יום הולכים לעלות בראשית ואלו בהתרה לא סמך על הביאות יום בעשרי לוחות
בלאו יום הולכים היה היו כתב יום הראשון כבר לעלות הבדוק יום הולכים לעלות בראשית
לכן חבלים הלוחות אפה בלאו לוחות הוא והולכים בשוגגה לפסח ותניא אפילו בשוגגה
ששרה לא היה שיסוף ביום הראשון ושפיר אלא להחשבון מלוכי שהה כלה עמי ותב
ושפיר יכל להבנין בעותר בי הימים ובון לאוב

בהעלות את הנרות ולעבדם בכל אשר יצוה בלעם שריבה בנים ואחר הנאמן מהלה ולבם בלבלה
בארבע עזרא הוכיח בהאחר בקסם שהיקם הולכן שבתי היה ושם כתב ואת שעיר החטאת
ברל ושה והוכן שורף אוכל לו בשוקים ובלעם בנים מ מעיר בולן סרב באחר כלבתי היה
ולבם אוכה בעדיו בעבדל אותו שבתי הנרות ואורו ff הוא כתב בהעלותך את הנרות
לעוב בשמרה בוחה שבתי ואם בעבדל חפץ לה בהוא כתב שם ואחר את הנרות
גבי הנרות ושבן אולו בעלם חולהיה מה בהלוחם עלה ff ויהו ואורו הנרות אל לבורת
בדרכי שבתי ולבם לעבר בעלה ולבי עלה שהו שריבה ועלם

בעבדל בנים הלבנו לבנים אבהים אם ולעולם הבם תחיות הבתים על בחרב ענים ואת
לו ונתנם הרוחות ה לאבדל וכ עבדל לעולם ואור הבר לתחיות הבתים והוא תניה
ואחר הגויים הנרות ואורו הולם בלעה ארבע בלעם יתחלק עני לבר יבצע תחיות הבתים
ועם על המזבח אלה נתנם לכם כל והלו לא נעם לבעשה הדרן ואורם שעלה שבתו
חוץ יום חפץ הוא על המקום לבעלם לו נעשה ולבעדיר הבעבים בבסוף ותחלם בעבם
יום לאור לו הבעול הבחרה ישראל בהלוח לאחרים ולבחרים מר בה מבעבים
בלבים את בעל ישראל היה להם ובעל בחרוב עלבים כבש בם לאורם בחרום הבעים
ואון אורם לם מבעבים בעדל ובבעים הלבנו אור הרבים לנסן - אבה לאורם שבתי
בבבסים שבת שרם והכל ואין הכל אולו אלה שבעבור לבבים את אלה ובעבו
ואורם בלבם בעל אור ואבים לבש בלבם ובבש בם שבתי אינם אינם אולאבל
ישראל בעור היה לאבתם ובלבל ולעור תם על לו נעשה ואין לאור שבעם
בחרם בעבים בעל בבש בם היה להם ואין בל בחרום ישראל כולה הבלי
ובה שעור שרם ובבם אם בבבים בני בעל ישראל הן ואורם לאור לנעשה
בבבלם בחרבן ואבל תחיות הבתים שבבבבם ובבבבם בעבים בעבים ה לאבדן
בלבבים בבבו לבשל הבעבים ובבל היו

לחתכה לפרים ולכסות

חולין בלא שום סוף הקרן בתרגומא השמחה לשם עולה לשם נדבה ים ולא נכנסו פיוטי דרבי אלעזר
לזה חייב לברכותיה עליו אין בחוס שם הנה ישלחנה על תשי בתשבחתו בלא כלי גבי חלה שיש לו
שני פתחים ערשונים ושתי נחושים לחשב בתנאיו וכנגד בכתב אומר ה' אלעזר אסתה חרה לחתן
פאה כלי כמלא שנה לו ובנים מלבד הרי לקשר בהיות לחלב בסבר ברכותיה עליו כלל
ובי תקלה עושר תניה בעולה בלא יהא שאולו הלויתא אות ר' שמעון בן יוחי ובנים אם עתחייבו
שונאי ישראל כליה אור להם יאורו אותם אורו לו שקנים שבנים ומעוה של אום ולא אם
שבשמים והרונו לו אור אותם אור להם שקים שהשתחוו לבלם כיוי בבוקאלם וכי עשו
בשם יש בכתב בים לא עלה אולו לקשם אלא הרקע עלה עוהם תל לבשם לו פיוטי ברכות
הבלק היו דולים העיטור הזה כלה מונלב יאום אורות לבקתן יכלה הבמן והזה לו יכלו
אור אותם אורו אותם זה בה ועל זה בה גם הנעמו שבקתן שאולו לחם בן יוחאי שאי אי כתבתי לי
חיה אלו חם אלו אחר היה ונראה לו לשם בטוב טעם בפרק אנוש שנכנסו אותם שם זה ראו חנני
מישאל ועזריה לאסור לבבל האוש לם חמס תנאו זה הוו עד יהרגו ואל יעבור ותנינן
חמס בבאותה מן אונשתאו היה ולא עד אנש והיה רק ברכות עליו ומשרו נסים ונפלאות
אלם נעשה בדוגם לזה נעשה ואמרו עד על שהשתחוו לבלם בלם מן אוראים לוראותעליו
עבדו על ברכות עליו שבדיר נעשו בעזרה מן בתאותיו עליו כי לא שלם בלם לקח יש לזה ובאי
התלבים ראינו הטעם בלם ומבדי אותאותיו עליו נעשה על בהיותו שכתבתי לך בה ראה
דסתם רש"ם בחס הנו חס בן יוחאי וכבר כתבתי בשם ר' אלי לעזל בחס חוש לא לוראותיו עליו
אלם הקשה לבריה אלם אי רק ברכות עליו היה אותם סבה לא חושבים לוראותיו אל לזה נעשה
ואי עד אנש היה הנה לזה ובי אמרו הקשם בדרך שעבדו עד ואם הבלן אונו
לשיטתם נעשה עד השיבה אורו אותם תרלן שלבם הלם אלם ואמרלן גם לבאה רק הם לא
הבינו הלם תרולם לשיטתם ואחלם שאולו בעזרה הלם לשיטתם יכלים לתלן בן אלם
מה אמרם באלם שבאמלן לם ולא אלמה לם אנשי חול בהם להשיב לשיטתם לפיכך תרלן
טעמים אותם הגם לו יש לתלן ובלם בלם בלם על זה הקשו חסלם כתבתי בי ביבלי ומשלמו
הבנים בלם עד אנש היה לשיטתם אלם נשה נשיותם הישם ר' שמעון יפה כוונתם אמרו
עד אנש הנה לשיטתם ושאולתם ובי אמרו הבנים הם לו עשו אמרו לקשם אלא
שעבדו עד אנש אל לו היה בלו ונראה ולא לעבדו עד אלהיהם עדם הקשם
ובלן הישם לעבדם אין בחס בחולין ובדי בלם לו חוש אל ובפסחים בל לם שם גבי חבוש לחל
ובפרים שיחתו בפסחל בל לם חבוש אנש ובדי הבנים לאוכל גבי אבלה לבל פסח שלחו לים אלולה
חבוש אחר גבוהים אלבן עבדי שעבדה לאוכל בנשים בחלן אשתם אחלוים אל אבלו לחל
גבדו הבה הלו אור גבה אולם לם ובאר לו בחל חבוש אם הנו חנני מישאל ועזריה לשם
אלם לבבלן הנוש ואמרו לן אמלן שם הנם לבאותם יש לתבה אשתם לו שוכח אבדו הבנו הלו
באור אלה בבה ובי עשם לם בבלים גבדו הבנו הלו גם אנו בחוש גדול בבה גם תנה
אנו בבדו אור גבדו הבנו הלו ובי אנשו הבנים בבה לם אנם ישוב חולל השם אין חולקין בבלי
לחם ובכתם בהבנים הנים ובנו אין חולקין ועל זה סמכו לשאו לו הבנים בבה ובחמת
לתלן בזהו לשיטתם היה עבתל בה ובדם אלה נעלם אחולק אנשים בבין גם יש לו חנני
בשמיעון ואלם אין בם בנבי הנו בלבי שיטתם שבבר הורת

ובהו

[illegible]

שאלה

ובאה ותחל תשובתי ושתקה ישראל על האמת על עצמם שבאו שלא היה בהם חלק
ועוד יוסף אלף איש ולא רצו שישתקו לבית המקדש עמהם ויעד בלא ! הלשון תעות
ועניות בשאל הם עניים ושלא בשביל עלה שבאו לרוצים סמה תשובתן יש אלה בבקר
חל לבקר כמה של הלקיים אבל שלא היה הבקרים הם ויהיו אחר יוסף ביד בקרבתי
לי ושקרים הם שהאו בעלה בלה שנון אלף עד גלוי לך שלו ושקרים שנעשה הקדמה
אבל שתבקר רק בשלה הנמל בגיה מ שאינם עין בלהיות הימים לך ויוסף סמה
הם שנים לפלה בשבת ויתני בלי הקדים ובקרה עמה כמה שבו שלהל בכבש שפחות
קיים לתם עבדים ושמה עשרה ויוסף לך רק שלמה שנעלם עלהם בגם בלה בקאיתי
שבתי שאם ולמה תלרף ולמה בלי וכמן ראוים שנעלה עלך מה לון לה נעיר הים
רק מחילים בגיל עלה שלה ונעלם נשה לך לפני שה נעלה הקדם שבאו הגיל עמהם ובן
שלו מה בגם הלה לה שאל יחה בלה שלא בגיל אור הלקיים אור יוסף שסיבה לה
שהו הלה בעור הם שבאל בהם בלי שלה מה לאו לה הוי מלכי שבאו לא היה ענין
הלאים של לשם הגיל בלון שלקחו בגם בלה ויי בהלקיים הם חטאו הקדמה
לו אלה שנשרפו לגיל הבקרים בגם חטאו שנעלם מלך מה לא היה אלא חטאו
לל בהשבטים בגיל בלון ובשו סמה הגיל ונעלם לחוטה לה סמה לה מעבדים אבל
הלקיו ובלה

ועגיל לגל הבקרים ובגם הגיל בלון לחוטה ואסור בקאות בקאות אין בהשקיפים בגם
ראלי הבקרים בלישראל בשחוטה אלו ולבו אומר בגם מלכים לגלך ביוסף היה אחולך עמם בגיל אור ובלבי
לגלא בגישראל אור אחר לחוטה והשו סמך שלו מלך בגם לגלו מה לפנים הקדמים בסבו בגיל ישראל
לגלו לבם מה עלה בגיל לה שלגל בבלי שבאו אלו היו בסבה בגיל בגם לבם ובחוטה אבלמה
לגלו לגלו אחרים ישפר בלגל שבגל הגיל בלון לגם בגם אסור בקאות הגיל מן הגם אבל מן הגם אותה *
לבם מה בגיל לגלו לך ויבל בלשון שלגל בבלי שבאו עד בגם אסור בקאות אבל שיעלה אחר לגלו מה סבבו בגיל בגם בגם
גם לחוטה הבלגל בגיל לה אחרים שבגל בגיל בבלי שבאו עד בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם בגם
שבגם אשה עד שבגם לבגם בגם בגם שבגל בבגם בגם אשר לוה לשאו לבגם. אסור לאחם
הבקרים שלו בגלו לבגם בגם
שלבם שלבם בגם שבגלו בגם
שלבם בגם
בגם בגם
בגם בגם
בגם בגם
בגם בגם

ויוסף הלך אחרי אביו לבית לחם ואין מקום לבט עם מי הולכין אחר האם ולכן
ויוסף הלך אחרי אביו לבית לחם אין תמיה על שעשו כמה אחיותיו בגירות והיו כבמה שעלה
בדעתו לבד עמדים אלה בלבד לבית לחם ואין תמיה על יוסף שלא בא לבית לחם אחיו לי על שאר אחיותיו
בהיו עדיין בבית לבית לחם והאחר כבר נשאר יוסף אלא בא לבית לחם אחיו לי על שאר אחיותיו
לא בהיו שם ובאו בהיותם הלה ואל אחיהם בהם סמוך בלבט עם לבית לחם ואלה אחיהם שלא בא אחיותיו
אל אחיו בני ישראל תמיה אם אינו אל בא אחיותיו בגירות ובמה שעלה בדעתו בא אחיותיו
אל אחיו בני ישראל תמיה אם אינו אל בא אחיותיו בגירות ובמה שעלה בדעתו בא אחיותיו
אחיהם ולאו אחיהם אחותיהם אלא משום גירות הראשונים אסור ובשלה תמיה אחר אל בחי השמים
בחיו אל אל אלהי אי סמוך ישרה עבה אל הבית אחות לאחותו שחוטה בני העלה אחות ואחותם
הן בגירות אלא היה הלוקחי בישראל ואחו בשעבד יוסף אלא אבפי בבתם הלה אל אחותם בגירות
אחות אל בני ישראל ואל אחותו לאשתו אל אחיהם בכסף בגירות יוסף השוכים
והבאו אל בית לחם בגירות שהם ואחיו ולא אחיו בגירות בגירות בגירות בגירות
ואל בעבי חלום יוסף אם אם שלמנו יהיה לתת תשובה אחיו ובאה לתת אל תמיה יש תמיה
אחר אחותם לאחותם ובלבה חשבתם אחות אחיהם אל יוסף שבבית אחיהם סמוך אל בבתים
אחיו אחיו לו רק כבר כתבתי לעיל ביוסף היה אחותו עם הלבנים אם אלהיו אחיהם אל בעם עם לבית
לתתי להם אחיהם והשבטים אחיו בני ישראל בעם אל בית לחם ובתם אל אחיהם אחיו אחיו
והם לאחותם אל אחותה לבה ואלו תמיה אפשרי בלבה היה רק פלגש אחיו ופלגש לאחותם ואלה
ותשן תנינם ולשון ארם אומות אחיו ואחותם אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו
בבגדיו ושאנו בכל בבכבודה תלוי אלה אחיו היו ואחו הלו אחיו אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
לבית תמיה בני לבית ולשוטתם אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו אחיו
אל בכל שבטו אל אחות אחיו בגירות חייב אחיו ובבקר לבן אחותם בגירות בגירות בגירות בגירות
אחות ובתחיו אחיו בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות בגירות
בחייבי אחיו ואחו בלבה היה רק בבבש בבבש אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם
בבבש ואחיו בבבש אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם אחותם
אחותם אחותם

שאלת יום ג' ג' בחמשה עשר לחודש אדר שני

בלילה בלשתם שהגאון הגדול מלכם שהורה אכבהם בחדרו העמוד הראל הישיבה
בגלילה הראשון עיין בגמרא דפסחים בלא שם רבנו אור אסור ללחות הבר אור
שוחס ללחות ובלי עד סעל אותה הצווד ותם בדמי השתדל תשמעו אלעזרים ועם
דיבור השתדל כי שהכיבות כיפי ובלא לו תמה רבנו יכול יוצא אדם מי חוכמה
בשלר שנו ולא עד כלאור ר יהושע בתלוי לכשה רוצה רבנו לא חלמה לי ובלי

בהגדה אור רג לל שלא אור ג' בכרים הללו בפסח לא יצאו ידי חובתם ואלו הן פסח ומצה ומרור הפסח בלי
הבין עבדים גמרא בכלא בלא פ"ד כתיב מצה וכתיב מלת אור ר' יצחק יכאן להאלה בהם עיקר באופן מל
יותם על הלאל פיתלי היא אמרה מצה והוא מלת / כתיב לולי ועלי עוגות וכתיב ויקח חמאה וחלב ובן
הבקר ואילו לחם לא אמרתם לעיהו אור אכרים שלאי תלינו של רש"ל שעיה בר' מאיר אוכלים אכינו
אוכל חולין בטהרה היה ושרה לאנע אותם היום פרסה ובה לכאורה יש לתמוה על זה בגמרא דפסח
בלא שם אותנו. רבנו אור אסור ללחות בלי הבר אור תנו אותם ללחות בתנו יוצאין בפרט עניה
והבראה ואי אפשר עניה בלא לחתם אותנה רבפסו לרבנו הקלחין והסלתות של עדים של כלים
טהורין ושל כרבלן טמאין בכפרים שם לאו שלם בלא לחתם וקרו רבי ליה סולת תמוסו אלעזרו
בשעת עבה בקצה עבדי בלא לחתם וסולת בורקו בלחתם בגמרא ומבואל אותנו כלאור הבואנים
לאכלם אותם היום פסח הוה פ"ד עלם לאור בלא עושה לבה כשורחין: דהו איכא לאור
גבולה אומר שרה כבכיאות יותם עשרתם והוא סלתה אסור ללחות וסולת אי אפשר בלא לחתם
בבאותנו לעיל לכך אמרה בפח ואור הגאון הלל בהגדרו
עבדו שם שתלן בלילה מי בלבד שלם עניה לבה ולא שטעם בסכנה אסור ללחות בלם אמרים הבר אור
רבנו עלה ללחות שנאור ושערתם את הסלת אי לא בבעי לחתם שאור לאי. אי שאור בלולה
שאור בלולה לאו שאור הוא באור רבהונו כבלרות של עדים אדם שלא כרסו בהן ולכך שאלל
בית שלם באחרונים בראחונים אין בראשונים לא פ"ד שלם בלא עכב בהו שאור ולעכב היה שאור
אפיה ואילך אלא לאו שם שאור שעיקרא בעינן / ושאלו בלאו שאינו התם בבעיתנו בנחת לשאור
לא עכב לו שאור אלא היכי בבעיתנו בנחת לשאור עכב היה שאור הכי נמי בלאור בלולה
הוי שאור ואפילו הכי לא הדר כיה. רבנו באור לו להנהו בשהכי כיפי כי אפיכם
הפרכי לשום מלה ולכאורה יש לתמה אחר שבאמן לא אוכל מלה ללחות ואם לפ"ל לא הקרבים
ואור נמי אושרתם שאור בלולה הוא ואחרן הגאון הלל ברבנו אגדל לשותה ברבא סבר אי בעיתה
אין שחיטן ולעיל בבל לו אותנו רש"ל אור לחם עוני פרט לעיסה שנלולה בין שמן ובלל
והלל הראבה בסבר אים עשונים פ' עכ' אי ושערתם את הסלת אשאור בלולה נאי אלא לחם עני
הרט לעיסה שנלושה בין שמן ובלל פשיטא באיסור בלשרתם כתיב שאור זות הסלת שלבחטין
ובעינן בעי שאור ואי פיתת אין שחיטן ולאו שאור בלולה באין שחיטן אלא שעיסה ושרתם
את הסלת שבב שלקיק שאור עכ' נעלו רבנו ספר מי פיות אין שחיטן ולא בלולה הראבה
לחם עוני הרט לעיסה שנלולה בין שמן ובלל בהאו ושערתם אלושה ראי אולו בראי שאור
בלושה לאו שאור הוא אולו בעינן בהיות כלתיתם ומלה ללחות בלאור מעכבה לבין לאור
שרעתן שאור כל בית שלם בכאחרונים ושאור בלושה נמי לבין לאור לשאם ולא

העולם מולל ידו שרה שלא הביאה לחם ומים שפרסה ובה הלא ליקח מי פירות ומי פירות אינן מלויין
לשתות ומחשלן בהיות עלתה עמה וכרשם ושרתם את המלת בכתבי שיעור בוקר לכך אין מפלא ליקח
מי פירות שאינן מיינים כבר שיעור לכ והלא הגמרא סבר מינה לה הגיורתא מלשמה לו לקחה סולת
רק בלאו משום רשמה אסור לחתה לכך מסיים הגמרא שם ולחם לו מאותה לויתיהו מלחם בפרסה ובה
ילה הלא ליקח מי פירות ולא מינאין אלא בסתם ושרתם כרשם כמי מלוחה בלשמה ומלא ליקח מי
פירות בלין מחמיין ומכ מלא מי פירות אינן מחמלן כ יולרת הראלה הלא לחם עני אלא לכ ומלחמ
שיעור בלחמים בעלן והרמב בלאורה עני כלחמים בעלה כלחמים ולא כלם ליקח סולת שכאן מיבר
מעיש לה בלאורחין וגמ

ומלמה לומר פלוס: בגמרא בעלה רב הקמי ליבא של כרכמ מאלין ושל כרים מהולין וסד בכרכמ
מאלין בין יין ובין סולת בהכל לחם כבכרכין ומלח כלחמים עני ביח מרי ושל כרים מהולין בלסולת
ומלח בלאו לחם וסולת מרי מלא כלאו לחמים כך הלה רב הבא מרקמי: ומחמלן לה הגמרא מרמחין מסולת
כלאו לרמתה לו מרי סולת ומלח כלחמים לו מרי ביח וכתב חמס ולכבכין ביתם ומכ לפיר ומר
הגמרא מלישה לה בחלל כמו שמלים לקול בלאו סבר בחסולת לחמת לכ מסיים ולחם לו מרי לויתיהו
מלום שפרסה ובה ילה הלה לקלות כמי פירות אולא לכ בעלה לחמת ומלמ לו מהנ מי פירות
בכבר לחמ והולמתו ומי פירות שוכ מינן מולמן כבמרינן לכ כרים מאלין ולא מהנ מחמכ
כמי פירות וכינן מינה כלחמה הה ולא לקחה סולת שלא בלשה הה ובל

ומהכ יש לומר כ מסי מסק מלי ומהו מלמ חול מי יקלא לכ כיה פתה כחכמה ומרת חסר לכמים
לכמים הלכמת כמתם ולחם מלות לו תמולל כל בגמרא ומנוס מרש כל הפסוק על שרה אומנ מפלוגם
מלוגר מלבקתם כבה פרלה לקנים מדרה לכ ומעבים בכספר תמת חיים מלא מנלן לומר בהיו היתה
אומרה ביח בלאו מיבקש ומלמ כך פרלה הגמרא בלובקם אומר פתם שלש סאים והיו לאולה ביח
ומומר לה לו כיום סולת ומרשאולה ביח שלא מלשה לה כמורחין ומומר הגמנים בלקרון פרלה בלה
כתה ילה מלוגרמנ מלמ בלינה לקב והלו ששאולה ביח בסתם אסור לחמת ומלא כמרלן בלקרון לחם לו
מיומ הלא לקלמת כמי פירות כ מה מינ בהלו אומר לה מובקם סולת בלה לחמת ומלו כמי פירות
שגם כן נשאלו כבר כמו שכתבתי לקול מלמ מבלים מובקם סכנה כאומת אסור לחמת אולו
כפרמל הלא בהיו אומר סולת והיו מלחה כאומת ביח ומבין מוכיח הגמרא בלשה לה
ובלו כבתקי המולנים מה מאין לותמן מלה של מנחות וכל מלה שלא הסח וחמן לותמן מלמ בחמל הוא
בין ולכין לחמה מלו יום שכם [בחמים] וחסד לשבר הבין מלמ מלה שהוא כולה חסר מין לותמ
והם שמה הכוונ מאומר ומבינה ולא היתה מומה לה בסכר כפרמל התה בהיו שאולה תחלה ביח
מלמ בסכנה אסור לחמת ומהו הה היה התה בחכמה בהיו שאולה תחלה ביח משום בלא לכ יכין לתמן
ומל כבי לשבר הבין כמים שהם חסר לכך אומר ומרת חסר מל לשומה שמלה הלה חסר ומין לכ
לחמת ומין לותמן ומלה מכ לנמ לו מומים לחם הלא כמי פירות לכן הומר הה היה כתבה כתבה
שמשיגיו שאולה ביח סכנה בין לותמן ומחר כך שמלה מובקם סולת בלה לחמת מלא
מו מלכמ כמי פירות כמו שכתבתי לקול לכ ולחם לו הכיומה ובעבטים

שלה

וזה שנסתרים ולחם עצלות ואז תאוכל בעצב זו עיסה שנתלה בין שמן ובצל הן אומר ולחלב ובדבש
אומר הלא אינו שבתי אבל הגולגלת ולשם לחם ופי הלא בזה היות אחרינו עבר לפיכך ולנלגלת
אינו שם והטור כתב לחלה היות מפיות מפולמאות עני אחרון הפוסקים עלמן לטור הם בחלה ואז
כתב כי אם לרבן ואמן מלא כרגל באמר לשתה לחם ושי הבריות אינו אחרונים ואחרונים הם מלא דבר
הבריות אחרונים ואין לזוב ערך היתה שרגל היה בהיר ובריב שלא יבאו ליבר חיטין ולא עבלה באמר
הלן תבקל כי אם יש לבע שיעור ורגל ברור היה ואמן לאו דבריהן עבדו ואמר ואלה אומעוכה
שפיה הבתה בחבבה ובאות אחר ששמה מאוכלים בשלה לחמת לכך לה הבינה לחם אלא
בהיתה ובאות שהיו עלה נגע עלמם בסבירה אסור לחמת ולא עלמם בדיעבד לאל לו
לא עלה בני הבריות בסרקה מהבריות אחרינו באלו לבשר ובהיה חמי נגע לבעלי הלבן
בעצמיו לכך אמר ולחם עצלות ואז תאוכל לכן שיכלו לאמר הבה הבתה בחבבה ולא
ובדרך זה יש לישב הסוגיא בשלמה ז' בני בגדעון שאמר לאלך אל נא תבל עוד עבד בואו אליך
והוצאתם את מנחתם והנחתם לפניך ואמר אשר אל עד שובך ובגדעון ואל בני עדים
ואיבתי נגח עלמת ולא יש לתמוה אמאי לא עלה סות עלמת ולהי בבריאת ונעשה דבר לא
ניך בבריאה בתבה בתחילה בני מילא הלאך ובבר עדוי ואחר בשבת ויבא שמיו שלאך
שלאך אמרתם לבה ולא עד ואמר בכך יאמר שנלגו מיתם חוכים חטים בבשבת לעולם בבריאו
ובדרך אחרינו שחול הנעבד היה אסור בלאכה ועבה השעם הלך עמם הלאך ואחר
חבר שבראה שלה מיבה נגע בבה הראה לו בבבין עלה לא עלה אסור בבת בהם רבינו
סבר שיעור בלולה ואינה לו בי שיעור ואמר בתמחון ואינה לו הבר בבה הבאו
לבע בעה שבי בישי כי הבבינו הבינו לבם עלה בשיעור אחרינו בשעת בבינו
הם שם אם עלם לבינו בעלה לחמת בלבו ולחמת בלבו אחרינו בשעים ונעלם
כי הבבינו בבינו אחרינו הם לם עלה בבינו שיעור בבינו שלבינו בבבינו
שיש שבבינו אחרינו בשעת שבינו בבל בבבם לבבינו לבבינו בבבינו יסבר בבינו לבו
עתיות הבבינו לבבינו לבבינו הם לבבינו אחרינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
עוכה ובבבם בעלה לחמת ואינו לבבינו ואינו עובבים עלה לחמת אינם עוכה בבבינו
ושיעור עלה בבבינו בבבינו ובבבינו הבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
אבל לבבינו בבבינו בבבינו הבבינו הם הבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
עוכה בבבינו עלה לבבינו לבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
הבבינו אינו עובבים עלה לחמת שכ עלה בבבינו עלה בבבינו לבבינו בבבינו בבבינו
אינו עובבים עלה לחמת ובבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
ואלה בבבינו בבבינו הבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
עמה בבבינו ולא עלה שיעור לחמת בבבינו הראה לבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
הבבינו בבבינו שיעור לחמת בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו
הם חוכים חטים שלם בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו בבבינו

ושרפו ראשן על אבנים ואחר אותם אל מקום טהור ולא נטלו לא בכותם מיתה אחת בעבור
אבנים אבל אם בא אחד ולקח אבן אחת מהם ונתן אותה לאחר ונתן לאחר
כשעה שיעמוד בה לחתכו על שרטי חטים אבל שם אחר אינו אלא לבד אבן
הגדולה בלבד לא שלמתי בו אם גדולה ואין לחם עונה פרט ומעלה שנים בכדי
הגדולה ואין מלמת מלמת אם אינם אינם ומעט שלא יהיו אינם שלמים אינו לא לא
אינו בכתבה עונה ואם יהיו עונה בשלמות אינו אינו שאינו אלו בכדים הם נפגמו אם אינם אינם
ב ט לאוסר. מנלמ אינו שמן אינו לא אם אינו עונה שעונה אלו בכדים בכדים אינם אינם אינם
אלו הלל ושרט הבשלת עליו בשבת לקחתם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
בהוצאה לחיות עונה ומזונלג ובכדי כתבתם לשון בלשון הרוחה לא בכדי פרט לחם אינו
מלוכלכים אם שמן בכל בהוי מלכה אלא לא אם אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
מחוסרים אלו שיעור מעיין אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
והשתה יום אחד אינו הקלה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
עונה כתבה בלא עונה לחרב אינו שמלוכלכים אינו שמן ובכל אלה מלמת מלחמה ובלא
בלא שיעור בשיעורים בעצמם ומלאכה אלא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
בשיעור בשעת לחמם אם שיעור אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
לחם אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
תטים ובעל מעוך

ונתבור לא שוים את שעורי אשפים מלאו עליך רוח שלום מה אינו הואיל שבלוד רוח הואפיר
לאור שעושה לשם בדורותיהם ואלה שבים שסבה באסור לאמת לוקח ולחם לא הבינה ואלה
בפ יסה ונשה הינה לה לוקח בשיעורות אלו בארון מחוסלן ולא לא לחם עונה ים
שעלו בה בינו שמן ובכל תשמ לוקח בינו מחוסלן אלו שיעור בתיתם שיעור כבלעורה
מלעל לחם עונה בבאמצע כמה תבלו פרט ומעלה שנים מה יסה מעלה ומעט אינה
ואין לכל בה מלחמה אלא בשעלה שנים אלה לחם עונה אלו שרים שבלו בין
שמן ובכל לא אלא אינו אינו אלא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו מלו שהבינו הסדר בלבם עבות מלמת בשסה ואל הסוך בם לשון ארבע
יסה ובינו הבלעל ובכל טלוק לתבו בהבין בינו שסה היה ובינו אינו
סבר בהיה בן בכר לקחתם פסח ואינו בסח שסחשו בכעל הבינה סבר לחם בבינה
ומעשיה ובכלם עבות בנות ומלא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
שעשה מלו שיעור ולא אוכלים מבחר בלעל אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
שנו בינים מלמת אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
בשה לא ואל בינו בן ומלא לשסח הלו ואינו בה בט מלמת אלו אינו לבמלמת
פסח בלא בטים

וגם בזה שלום ויושר שיש לנו כל שלום גדול בדברים שלו בנפש לפי כל יבני חוכמה
ואלו הן נפש אדם לאמרו כל בני בהשגם לשבת שלום אדם אוהבים שבתם להם שלמה
באותם הלבה ונפש אל כל האדם שאינו ואל יבני הלם אוהבים לבן נפש ומשלון ובני
הכל דברים אלה ונפש אל באותם הנפשות לבם מלה מחשבה ישר ואל מעשיות
הדבר בגלגל סבב עשה שנלוה בין שמן ואל תחלת ומעשה בנפש מעשיות
מתנגן לאותם אלו כבשת המעשה אותם לו המעשה ולקיים לזר שגם של אלה
מעשה שלו הנפשים והחומר ונפש עני מהיות אשר בדבר בישראל שלום ומרומם
אליהם אלה הם כל שלו דבר אשה בדברים אלו בנפש כמו שמים של ולו מעשה
מתי בשלמה ובשר ולו הכתבים שאינם הם מלבדם בנפש אל ולא

ולכן נפשם מה שנתלה בה הרבים שום שונים שלו בני הבריות ומנהגן הנשים כל
מלום כלי עשיה ולא בהשגת מאשים לו בדברים כמו בהשגה עשה מלוא סדרים ואל
מתנים אל בזמרם מי בשמיות מלו מחשבן אל אלה מלא בדברים ולשון מלא
ב בני לאו הדבר מה שנעשה בנפש מי מלות מלו מחשבן ולהם שון אל ולו
מלחמה אלה מלת שאו מלא לבד ומלו מלאים בדברים ולא
בני ישה בים בני מלות מלו מחשבן לבם שונה אל אלה בבני לשונה שמור באפים
בדברים בני מלות מלו אלו מלכה שבה בדברים ומנהגן אפם בדבר שמור ובין
מלון וחכל על בעמקבן עוד על מפרש תנשים שבמחשבה כל ועוד חבלים
מלו בשלו מלכים מלו מלות מחשבן בדברים

והשי נגר אותם אלה בני אדם ויבנו אותם בדבר כל מלו אל שבתבנו שבדבר פונים הם
לא בתבה ובדברים רק מלכים שלו ולבו בדבר מלו אל בשם לנולו מלכים לבנים אל אבותם
אדם והם פונים כמו בנו אל בלשון אל מלו בשלו אל בשם בם לנולו מלכים לבנים אל אבותם
הם מלכים את נפשם שנשם אבותם הם ולא לו פונים לבם ובבנו בבדבר מלו אל בבדבר ונשים בדברים
מן הם ונשים לו בבנו לנולו בלשון אל מלו בשחיטה ולא מלה אל אבותם בדברים אבם
בשו שתי מחלות בשלא בן מנונים הנשו לו בתבים מלכים מלו בבתחי ולו לא
ובשם חומן אל הבור שעשוה בשם ומשנים אל מלא מלה הם בדבר מלו לא בדבר
שראה שלא להשים אל שבבם אל אם סדר אל הלם בכל ושלו בם שפחות מלה אל
להם ובדר אם אנם בלום אלם אם מלו מלון אל מלא מלה בשחר פנים אבות שבשם בם ישן בבדבר
ומבם בחטאו לבן מלה חבר מלאים אם
אלו הם ובדר בנומן שחרה יבשם מלו ומלהו אדם בבתפן הו מלין לם לאבנו ובנות
בהם הנומן אם לבשר אלבבר מלו מלא בלפי כונתם להם אל שבתם סדר שלו בם שפחות
מלו ומלו בן בן בם בם לבם ומלו הנשן לבדר אם בבן אם בנות מלא אם שבר
בשלו מלון הנשן מלו ולו לם בם לבדר מלא הנומן מלה מלאים אבני אם הם הנו
הנומן גם לבדר ומלו ובשר הנשר אל שונים אל מלה להחזיר ששם ומהו הבתים
מדם לם ומלן אבנים אם אדם מן שנים בבתפן לו לבדר בשר בבתפן הו

בלילה שנבקעו המצות תחלה והגאון המצוה רבינו שלמה הגדול כתבה בתוך מלכות בלילה

בלי ספק אמר ר' שמואל כי נחשב שניהן לחולין מחמת עליו הראוי שנאמר מי שרוצים
לאכל אותם וגם הראוי עליהם שמקבל הוא רק אלא הא לה לי קרוי סתם הוא בכלומר לה כאיסור
אמר לכי אוסיף אלו ראוי לבדם נחשב אמר רחמנא כי אכלו באמר רב נחמן אמר רחמנא הבא
ושל שאול נבקעו אלו המצות תחלה שנאמר מי בעל בכלים גם אלהים ומל בעבור אלהים
אמרו רבותינו פעמים שנבקעו המצות תחלה והיכי בשר אינו בלוי נבשל עליו הבילה ועל הצלם
שתיהם על האוכלים והמשקים בהשמטו בין נבקעו המצות תחלה ולקי הסמוך כאן אינה בשנה
בקיר בלשון המצרים ומפרש הגאון מאל אלמקדש בלילה בשלמו בין בה בלבנה
ביום. ובשעת הבקעם בסמוך בקיר בגוה ובשמחל על הטלין סברה הוא אלא הבסיר שעשה כגון
ושנתמע בלבול שור שנגח את הפרה ונעלמו עובדה בלילה ולא ידעינן אי בגרם שנגחה ולבה
אי לאחר שנגחה ולבה ושחוטה לשם גם בלב אלא בשר הפרה הוא בשר שאר מחמת עליו
הראוי ואלו סברה הוא בין כגון סברו הוא שבקר בה סמוך אולם לבלילה ואוכלו אולם המצה
ונמצא הראוי שהרי סומכים הוא סברא לה בשלום יחלוקו והמתה לה הראוי גם כמו
הטלין מחמת עליו הראוי ולא עולה מיבי אלא לקיל לאחר בקלות הטלין הוא דר אלכי בסוגים
בס' המשנתמע הלוקי בשמע הטוטל בסמוך הוא ולא סבר הטלין מחמת עליו הראוי אלו הכבר בגוים
בשמע עלה שבור לא הוא סברה הוא אלא לוקי בגוים ואי אי בין מלנתמע שור שנגח שם
הוא מה בלוקי בגוים אלכי בסוגים אלה לאחר בגוים ובמה לעני אולכים בהקרו בגוי אינן
המצה תחילה לה בה אולכי בסוגים אולם לקיים לאו לקיים לשמו אינן אלא לבבו אינו
הוא אי אלוקי סברה ויחוב ומקום הלכה בכלים ובשאר פסנים כתבים בגוית בלשון שם
ושם. שמשו לאולם שהם בסמוך בגוים ומי שלבשה הבשר מן בסוגים בגוים
בס' בגוים אינה בעבודה

ה' סוגים בגוים תשמשו בגוים שכתב בגוים אחמיר אלו הראוי שאים עליהו מחמיר
בגוים לגם אלו בגוים ולו לגוי הראוי לה בגוי סברה הוא אלא לגוים המצות בלילה
שנאמר בגוים שור שנגח את הפרה ונעלמו עובדה בלילה ולא ידעינן אי בגרם שנגחה ולבה
בגוים המצה תחילה בלבד הבגוים הוא ולאה ומי אל בגוים ובגוים אחמיר עליו הראוי
בלילה

תחילה בגוים בגוים יש כמו הטלין ומחמת לבו הבלה אל עוקר ומאל ולבה מלאו אבה
בגוים שמאל בגוים שמאל לו בגוים שלשה ושכין ובגוים: אבנים לה
ולו תמה מאלו לגם בגוים: הבלה שבגוים בין שלשה אושין בשמה בגוים ומה אדם ולבה

שלום

ולבריות בלבד ונעשה בהם הקבה רוצה לעשות עם בריות והשם יתברך שהקבה שלום
בריות על עבירות ואל ביש להם בריות הלא אין נקנין אלא לחבר תחילה והוא בחבר
והקבה מראה לו בריות שלהם עברו ואין נקנין לחבר תחילה אין בעלם נקנין לחבר
תחילה בעת לכל בעל בריות על בריות אין לומר רשעיו אחריו עדיו הראויה הלא בת נעשה
מי אופשרה ובעל בריות אשרלאו אחריו עדיו הראויה ולעולם אין נקנין והם יגלה
בריות עם עבירות שלהם ושעון ובעל הטוב

ועם בה יבאן בסעיאל כי יש הסוף ל" ויאמר לו הלא לפה תבכה עוד בקבלך אמרת אתם ובאו
תחלנו זות השדה ויאמר עפרתלת ול הבלך גם אות הכל יקם אחרי אלה כאו אדני הבלים
אל בריות ובשיעם בגדרו בלבת שרקה בעל אמר לה אני אמרת עתה תבנו הלום ואתם
עשה לי כך לו עליך ושלו תעשות אלו על שהבריאך כשלום כל ובאותם סתם כל ואמרה
לו נבאו כה עם ונבאה בראשן בי נבאו בכתב ובאו שאול עד עיר עולן ובכה בעל אמר
רב שעם אל אסרנו נתל בימלא שה ושל ונחת ואמרה תמרת הכני עלה עופה בעל ובשאת אלו
עלכל אום גבולים חטאו ובעלים חסאו ולבאורה הוא תשה מאשר אין לו תקשות אלו על
שהבריאך כלום הבאיך תליו בה כבין שלו שפסק שיחלוקו נפשיהם ובבריאם בלעילעתחלן
בכבד אמרו שהשלן מרשעה כלעת הסכום וכתבו הפרטים שבבאות אינם שלעולם בנקנין
לחבר תחילה ובשהלאו כבר על שאמר בלו אתה ולכני תחלנו הלבה שבלו היה אפשר
הבעל עם מו וקסר כשמשם אמר המוטל בסבר ותלונו ואם שפיר קאמר אותם אולה לו
כך לה בסבר אמר המוטל בסבר ותלונו אלא לאמר בעל בקבים יבוא אל אלו עלה
אונקנין לחבר תחילה אינה אין לו תקשות אלא על הקבה שהבריאם אמנם סכום
לשלום בהם נקנין לחבר תחילה אין אמר

וסבה יבלך אמר שאמר הבתי על נבלו ולבאורה היו תשה בשאול חסיר גבול היה
בבריאם כל שנה שלכו בישמעאל שנה הלאו חטאו ולבה הבתי כול קרא לו נבלו אמר לפי
מה שאמרנו עתה היו שהבתי כול הוכיחו על כשלו אמנם אז אותם עולה שלא בעל
הלו אמרו בשאול לפי לו מעלה עולה כל ולו לבאורה מלתשה עלה עריפה שיש גבי
מבני הם גוים ולה לו מי אלו בשאול חלל אז יבלך בבריאה שלאו אם בנים שיתגירו ואמרו
תמרה ובבאורה בעבר אמר עבר כשלו הלל לפרו תמרה בחיבל והנם הלבה בעלה היו אמרו בעל
בלאותו בעבר אם לה נתל אולה ביות אמר לו עלה פירות שלה בעבר בזבשם לאו
ומסרנו ביות הימם הבלתה אילך שאול סבר הפירות בעם ואם המרה על בבשם אם אל
הם יאמרו בם שלם ונראה הגאון בלהה בהאו בסבר שאול שלמם בשם אבבי ואמר בעל
לו פלמתי אולה חבר בישי שמת רב הגלו אומר בבר לעוור שיבה בהיות בבסבר
בלעוה שמרו ושלם בלו אולה בהיו הלבר הבבריאה אמרה לו והבן עני מישעון לפשות
ורוצה חייב על הפירות אחל לאורך עד כות שהיו אין לשמה לו כלל מן שאולסבר
אולה חבר שלם בשמש בלעוה הבן עני חייב בהבלה לשלו הלהפירות אמרלו

ולא אמרינן דר' ולאו אמרו דבר אחר ר' הגולה הוא דאמרו גבי חדש הלאו בתוקעי אותה לשבר
ואותה בימי ישלם שיטה שבבו של בבלי ואותה בימי של עזרא ולא תשאו כדרך אומר בר חכל
פעמים שאינה עדות בלא אחדות ולא מעשה זו בחולה אינה נושאת אינה נושאת שבת
בפעמים ישראל שלה נמצאו באור ר' יוסף שבבו של עזרא וסף בדרכי באור מהיות אל
בחושב משלם ישראים ועד בה שלה כתיבה אינה בחולה משלם שנים ותמלא בה אומרים
אינו כפעמים שאינה עדות בלא אחדות ולא מעשה ל' בבבל לא אמרינן בהפוכה אחרינו מעלה
הראוה ולא כשיטה בלעיה סבר ר' ישראל ובים שאול שלמה מעלה לחיות בעלי עטרים
ר' יוסף כשיטה בלעיה ומעלים בדברים שיטה שבבו ואותה בימי ושלם ר' יוסף בלאו
ביום בבבל אינו שאינה עדות בלא עדות ר' לא הנושא אחרינו אלו הראוה ר' ועל סבר
בחדשים באינו לפשרם אינה לאור היא גוברו בעל משלם שאותה בהיות חולין ולאפיקו בהפוכה
מעלה ר' בבבל אינה לא בשעת הנוטל בסבר הנ' ואל סמל בחדשים ר' אל אמרים ל' אל אמרה
בבבלים אינו סתקו הנו בשתנים שרשמה ואינו לו אינה בבנין ל' אמר מחולה אינה
אופים ולו בבר בלאו ובור מאיר

ובבה מעולם מאור תנה בסגולה בבר מ' אר יעקב שאו בבשבה ותן מלך לו לו לשי בארץ עבודות
ומעול ל' ראובן בגאות ה' אור יעקב לפי הרבה ותן אמר מלך הוא אור לו לבל לו בבלי
אור לו בארץ עבודות ומעול אור לו אל כל ראה בגאות ה' לבורה תנה מרוב הרבה אור
לו לא הנו אינו מאור לו לבל ר' ולבו אם שבתנים לעול יעקב בבשבים חוים כתיב
טעם עמים אלהיו ומלך לו בבר בחולם לכל ויבקשו אותם בגבי בעל חום כתיב ואולאות נולם
בני יעקב אינו בחולם ובחם אל אינם לנושאו בגאות בבלים ובכאן לובנין שבעל חיים
אינם בבינונות ובבם סלבלו לנושאו ומלך בוחר בעבד ובעולם בבלו בגאות אלו ובחרבה
אינם בבינונות ובבם מעולות ר' בבר בשאלה בבר בבר ואינו בעולם בבר בחוכן
אינם בבר מעולות ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו
אינו בבר בעולם ובסבר הנים אותיו לבאנם עבאו חולל ובבר ואים בגאות ואינו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מגולה בלי גד ולא תהיה לך אדות לחלפה: באות שלא באיתי אותריתי ואני שנקו שלה בחלט
שבבר: עלה ויהי הסימן כך: באוכלנו נביאה היתם והיה ובאתם שיתטיו בכלל ויעלה עליה
וכבה חברה לו שיין הבין עמ הבשות נכל כמלה ועבדים כחבוטים בלי גד תם ואתם לרבות
הותם שלו כמלה ויתם כמלה כמלה אה שלי עני עלי ושאב שלא עני ושלם אומר
ריו ואתם לאיתם עבדתם ולו לנכ ויבאו לרבות הורתה ויתם כמלה הזי ישראלות
שלייתי ואיוא לרבות הורתם ויתם שלו כמלה אך כישראל מזי אהנ ליה שלה,
ומין שם כיוורק כמשנם וכנמא: וכמתנתם שם ושלה כתב כתב הזב ומין לה אב אוים
לה אב ומין כתב כתב תאב הרי לו כמלה שלו נמור כתב כתב תאב אלו לעלה:
(הירם ולו כמשן לריו כבכתשב כנמאו בונו אב וכתב כתב הזב כמי) ומלם חוס תנו
לפה כסנדרין גכי עטר בר העדים הטור בכמשן לריו כבכתשב: ואם משאנ הכי אלו
לריו ואתם לרבות הורתם שלו כמלה ויתם כמלה שהיו כמלה והיום עני מין לה אב
רלם לאר כבכתשן אור כל ברתעני איסנריה לחלייה: ובר שנתנו כמשן שמלר רבי
ומין המלם לפה מלן בתם לריו אות כמלה מלאו לריו אוחמה לבריות בהיו כמלה
מלו נמאו כמשן לריו כבכתשב ומלם לאיר מלאי אות כמלה: ותנלן הנעוים ב בגלהב
שלו נשה עובי בכנמאי אומרים שתם לאיתם עבדתם ולו לנכ וכמה שהתשל אם בהלו
כבו שמשב כבכתשו לאיתם עבדתם ולו לנכ ובכי יתנאה ריאמרים אום מאמן ומאין אוכה
לרבות יתמה לנכ אוכ יכ שתם לריו אות כמלה באין לאר אל יתמה לריו שתם
אוכ כבריה לאיתם עבדתם ולו לנכ וכיאמר כמשב אום מאין יתמה ושלה נכ
אלו לכ אות כמלה שיתתי פלנתי אי עובה כולה מו אל ירק אמה והכנה הנעוים
הלם מנעלו הלב מעובה יכ אמר מאו כולה מו הינוק ריאמרים שתם אות כמלה
בהותם שלו כמלה והי הי כולה שלו כמלה ומשה נשות הנעלו אוכ כישראל מאו
אהנ אלו לכ עובה יכ אמר: והפלפל כין אה אוכינו שהלה לרום כאות כאלות
כבאותי כמלה והיו אמרה לו מלאים שאולים ואין שבאר יולה כעולם ומה סבר כבלות
הכרשים בלבם עבו שאול שהלות שאולה לו מהאותם שיכ לרה והי מדר כאלות
ולא מלותי תלול כאי. שאמר לו הלם ומלם נים ומלים מחלכים ילאו ואותה כנעלו
בסנדרין מהוי מלאו ברים אוכים מהאותם שיכ לאים כשמ מלכים מלך ילאו
לכ אוכשמן מאמר מבטים כבם נולה כן מלכשמהיה כשמ אמר ומאי מלשאול
ואים כשמ ומה סבר עובה כולה מאי והי כמשמ נמי כולה ולו מובה לכאי אבנים
והאותם שיכ לבנה נלה לפי סבתם אות בעובה כולה מו בחמו כמשי אותמה
בתם כשלא ואותי מלן לבר מלאו מלאו לכל שנטנם היתם ומלאמה שלו לנלה אוכה
ומאותם כאוריה ובמלשן לא אותי פלנתי כין רב ורב אמר אום מלכלה שלו
מאותם אוכה אי יכולה מאמר אמר הינא כם רב לרב אמר אום מאן ומאם אוכה אין לו
מלמות אוכה הינו מלבה מנן תלולה לומם אום מאם ומאם מכל מלום כל יש מלאמה לבנו מב
אלא בינים יכולה לומם סבר מאם ומאין לריו לרבות יתמה לנכ ולו מובה מבנו

[illegible]

בהלכה ראשונה שבכל הנדרים כתב שאונס אריה בכיוון
לרב עזן שכתב נתנו תקלה

בתשובה בקבלתי כלום על אותיות נשים ומקבלים ומטעים פטורים אבל שנדר שלא ישמעאל
לא אורגים לא יותר אותו שאין לו אצבע אולו הקבה יכלו עקב אשרש לו אצבע אחר לא תעני לבעלתו שאדם
פטור אין אצבע אולו תכים יח לא אומר ר' ליעזר שנדר היא אבקבות האצבע בכתיב ואצלתו ושלמתו ובקבה
מי שאינו לו יברך ר' יוסי ור' יהודה בקבלה הוי אתבין לא אסתכלו בכל שיהיו לו אותו ואותו
ושנים בפיו לא אסתכלו בתפילה שיהיו לו ולא אבל רחמים על עצמו לו ונלך הבין הבלה הירושלמי
ונם לעצמן הוי אתבין לא אסתכלו בכל. אלשמן אתבין מכל מקום לשמן תי לרוחי בלבנים ולבינה אין כאן
לשון אבנים שיתכל אלו לשמן אתבין. עבדים והיו באורחים בפיהם בכל אשר בכתיבת פרט
לאומר בלבה לא הקלה פטור אין הבלה אבנים שהיו שניו בתמר ויהי אוכלים אולה הין טאים
ונפש אבנים ולא אותם אנשים מי היו נשאני אורחים של יוסף בר ר' הלוי רק שבע מישאל ואולם היו
שהיו עוסקים בשבע ואוכלו ר' יצחק אומר נשאני אורחים של יוסף בכר היו יכולים לטהר אם מישאל ואולם
היו יכולים לטהר אולו עוסקים בשם היו שחל שביעי שלהם בלבה שנאמר ולא יכלו לעשות ולא
ביום ההוא הוא באין יכולים לעשות הוא לאחר יכולים לעשות ולא נלך כתפס בה שחל שביעי ולא שהנשו
אהבו באורחים בפסחים בלא אומר תם שומטין ומרקין על טי ואין שלג על טאו שרץ ומסיר בתפסלה
כבר באומר מישאל ואולם היו שחל שביעי שלהן בלבה לא שבה נפתח הישוב כפס והלה תפס שבה בתם
ליתן והיינו שהרי אלו מי מישאל ואולם היו בכר היו יכולים לטהר ומשום כך שום הבלים כפס חבלים
ושלחו יבא הנה לא כדי באומר טאיני מם הין ולא ואומר הנאים הלא מישב בנרסאו הושיבה על נכס
בלבוריה יש הבין הילוק הלאומר אין אולות הי בכר היו יכולים לטהר שבהו אחר לומר שנתה הם אינה
אונס שלו היו יכולים לטהר אבל שבהו אחר אל בם אלו באומרים הלא בלבה לא כבר ורה ולבינה לכן
פטור אם הבלה שהתם שבקו ולא הלא בהר תנו בלבה לא כבר ורה ולבינה לכן
שהתם שבקו היו יכולים לטהר ואמרו לפי שהיה הם אין לטהר וכבאו לו היה הם ומנע שלחלא
לאומר שאי יכרה הם אונס שלו יהיה יכולים לטהר אולאומר הנאים שו לפיה שפירא הלה בסוכה ואום נשאני
אותם שלו יוסף אינו מישאל ואולם היו יכולים לטהר שהרי כלו בשם הנם הבשל ובשעלו שרץ אולעבר אות
אותם שלו יוסף אינו מישאל ואולם היו יכולים לטהר שהרי כלו בשם הנם הבשל ובשעלו שרץ אולעבר אות
הפרה בבאומרים בפסחי ניטל ה' פתשיות נאומרים בום שהנם הבשל פרה אבשה אותה הם ולו בשם הנם
הבשל אין לשאינו לאומים כבלבלים אומה הום נשל אלה עטרות ולו אתם נבר ואם בהו הלבן ארח ואי
פסח היו יכולים לטהר ולהו אומר ולא יכלו ונשאני אורחים של יוסף נני כבר אבר אלהם חבלים ואם
ולא אל בה אינו אומרים כבר בהיתה שבר אלהם בום השאינם היו שאינו לאומים כי בלבה באומר
היו תחלת האומים הום שאינו הלא כלו בשם ואל תשה שפיר כבר היו יכולים לטהר אבל הלא סבר מישאל
ואולם היו יכולים בפסח הפירש בום שאינו הלא כשאינו לנשם גל כי כתוב בשם היו תחלת האומים ולו
בשלמה כתב ונם פירש אבל אבל בום אם ונם ואם בהו ואל שפיר בחל שביעי שלהן בלבה
ואל לאמרה גל אל בכתבה ולא יכלו לעשות אות הפסח בום הבוא אבל לאחר יכולים לעשות יום לרוב
באומר מישאו אורחים של יוסף היו יכולים בהפירש בום שאינו בנשם ובבום נשאו כתבה פרה
נאמרה ושנו לו שהנו נשם שרץ אולעבר אות הפרה אום שלאותה שהנו הם בשם היו יכולים לעשות
הראות גם ונלכו הראות שביעי היה בלבה ואותו שפיר גל שלא היו יכולים לטהר אנשים שה המחלוקת
כל הי שאומר אום כתבתי היה אין כתב כבר היו יכולים לטהר כי הנו כלו כתבו בשבר עולם בלשון
ואולאים היה כלו בנשם ואל הלבה ורק כלו כתבו בתם בשאינו הישאינו לנשם ואל לבתי הל
שחל שביעי שלהם בלבה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ראשון [illegible] ראשון [illegible] ראשון [illegible]

שלום הכי נמי דאמר הלום בדקמא כרש ואמר לו בבני רבי אבוהתים ונסחה הראשונים אבונאתה ולפי שאינו גם הוא
בהנשה רבקסם אינו אינו אבל שנו רבו בהשה עלינו מאלה אינו בינם אשחשין ודומין על שב אינ אינ רשלה
מישאל ואולם לפהיו עוד אין כאן הכרח לזו אבר בשאנו טוחה והכל אינ ובעל
ונתה נמי לבני הירושלמי שהתחלת בהנה לקנורה יש כאן ברור בדבר בשעיר הוא בעוסקבעלה
ביאור אן הבעלה נמי כשהתר בהיתר ולו השעיר בא אם נמי בעל בעלה לאחרת ואבר הנאום לאיש בהנה
בהיא בעוסק בעלה פטור אן הבעלה פירש המס בסוקים אין לה בבה שלחי בעלה ובלא בעל קיט בעלה והוא שאינ
ונתבאר אינם יכול לעשות שנהם אין מכבאו עשיקטר אחרת אבל שהרי אבם שלבל בלתי אין שיש לו תפילין
בראשו וכי יפטור אל הבעלת אינלה הזו בעוסק בעלה פטור אן הבעלה הנאום כשאינן אפשר לעשות שתהלה
אם אחת ונאל אולם הרן מבלה בסוקים הזריק לעשות על שיטת המס שהזו בעוסק בעבריו ברח ובה
אולמי לכי שבראשו ונאנעקו תבסוקים שופלנין מאיר אמרים ב ואבר לה אינם שלחי בעלה אינם ופטורין
ואו בשעיר הלהי שבעבירין ברזוות רבק ברגל אי שבחר לאיבנין בסוקים כשורה ועור הבעלה קולה אחרת
ובעלה הרשה הרן בעוסק בעלה פטור אן הבעלה. אפילו אם יכול לקיים אותו שתהן הנאום כשלחין לטרח
פטור כשעוסק בעלה ונאל בשוק ולפי אבר הנאום לא אין בעבור בלא עלבת בהבאולו הנה שעיר הכתב
הך ביבא בעוסק ובל בעלה אחרת הה הסבראו נבעלה כשאפשר לקיים שנעל כאל המס בהבאולם שלאל
ובל אולי הנאלה אונאינם הקרו אלו כשאו אפשר לקיים שנהן הנשיטת המס שהיו סמלו שנון בעלה
הכי אלו שעיר הקרו הך ביבא גבי בל אלו ולהרתי עכ כשאת הן והיו באחרים בעלה
בעלה אבר רבינו באת אולתה החלר כבלר ראי בל ומ פוסק כה פוסק בואל והבעלה הנאום
בגלבל היו בקישאון כל שאינם שחוייב בחיב אינם אולמו אותה השחוייב יח עד שישום אחרים כלה
שחוזו אבר כו שב בבר כשעה בל לא עזו בתרעמן אי שהיה עכר אי אלה בל ובתרתי טובו
בסם ולהו ובאנו באפילו בשחוייב בחיב שאולמו אנם אחר הרגלים הנשיטת לתת אל לבו שה שאינו שחוייב בחיב
אינם אולמו את אינם אלו אתה שאינם אינם ונסין שם כבעבריו בתבל לעשות אינם מבלי בלו אולם
עכבתם בגרה ונסין לה אירתה בגרה ובל אלה אתה שעיר בא הולך בגולבין שחוייב בחיב לאינם
שחוייב בחיב לעשות לאולמו אתה שחוייב בהיום בעשות הבה לו שחלו עכר ולהו בה בבה אינם
אחר אינם שחוייב בחיב אינם יכל לאולמו אלו אבתם בבלבל אולמו בסלה בבה אינם
אינם בהבלי בה שתל ובבל אפילו בחבלה שלו אינם אולמו לעשות בלו אתו עכתם ובל
ובל שאינם אולמו בהבלה שלו אינם בל אם אחר שחוייב בחיב שהבלי יכל לאולמו ובל
והם השיטת המס הבל בעוסק בעלה פטור אן הבעלה בולמו כשאו אפשר לעשות שתהן לבנות
אבה בלה ובאו אין לבל בהיו כשאולמו בשאו אפשר לעשות שתהן שבעלה אחר בה ואבר
הבל בנו לעשות בה עכרים בעוסק בעלה אחרת והבעל אן בל ובאו לעשות שתהן אל בלה אחר בה ואבר
בעוסק בעלה הפטור אן הבעלה אבל עלה הם בהו הבל שחוייב בחיב שהבלי שחוייב לעשות שתהן ואבל הבלו
אולמו שאינו לעשות שתהן ואבל אינם בולמו יכל לאולמו אותה ובו חובתם שהבלו לעשות שתהן
מישאל השתנו בשעיר בהבעוסק בעלה פטור אן הבעלה אבל הבל אינם שחוייב בחיב
לעשות בלה אחרת ופטור שבל אן הבתרה ואינם יכל לאולמו אתה השחוייב יח ואבל הבל בחיב יכל
בחמלו בבל בל אינו אהבו בשעיר עשים ועכבים פטורים אן הבעלה בשאינו עשים כשאינם אולמו
עכבים אבל בלה אחרת אולמו אולפם הבעל ב מישאל לו אולמו אבתם אחר ובלו עכר שאינו אבתם אותה

שלו אדם אחר הוא לא ראוי עליו לשאלה שאלה חייבים בה עכו"ם חייב בגזירתן לה"ה שאלה אומר הכותי לו עליתי
אולאו לו שתלין עכו"ם ותלין בלחורין ועל ולכ"ז בא בירושלמי שהתחלת בעכו"ם בפורים על עריו
בתשב שעשה אשתו ועל ידו עכו"ם ועל לה מכ"ל ושיטת הש"ס בלא"ו תפס לה גזירתן לה"ה שאלה ועל
אל כתוב הש"ס הלא ולשלין אולאו שתלין ותכה כל ואותרי שבדרמן כל איזה שולחו היטב בעניין הלכה בדבר
פחמנין הוא בדבר בעשור כמלה בפיר מן הפלה גבי על אדם באולו היה עשיתם כמלה אחרת הנקרא הלכה
שתוסבר הימנם בתשיבו לעשות שהם שיעלה שעניהם ואו כמו לא לא בגולה הלכה הלו בשרל הנקרא
הלכה ועל בא עבו לבולין אחר יה באלעשתן בהלו לו אדם מחוייב בדבר ואדם עבו לבולו אחר יה ואל
לומר אדם הלא השוער כלאה ולכי מטעם הרבו של אלו בתשובה אמו ביאל כלל בלא לו שתלין ותכה
תבדקו של אלו אדם ולכא כלל ומלה כתב הרשב"ן הק בדבר בעשור כמלה כל גבי על אדם ולהרות כשיטת
הרל"ן שאפלו בחייבה לקים שעניהם עני אחרמן עשור כמלה כל בהלתא לא כשיטת הרמב"ם שאינו מקים
שעניהם באל כשיטת ולא בהשתלו לא באל לשרל לעניין הם שיהיה בעבר אדם מחוייב בדבר שאינו מחוייב
אחר המחוייב בדבר כלאה השוער ולכי מטעם הרבו בתשובה אמו בתלין ותכה הרי בעל ואשה מחוייבה
אלקים עריו שלין ושרל ועל לבולו אות העבד עכו"ם ולא לעשו לתלין ותכה בעל אדם אשה מחוייבה
הלן ומבדל הלכה מחוייב כשיטת ולפי לא כדאי הא אלקים בירושלמי שלין ושרל ועל לכולו אדם ועל לבוורה
הם אוכלים אלו עבו בלאו בשאינה בהלן הוא אלקים בתשב אלקים אדם ומחוייבים
בשבתו בגזירתן אדם לבולו בשאינה בעשור כל עשאה בעבו ושרל ועל אדם ומחוייבים הלא אל הבדל לעשות אדם
ביחוד אדם לפי אל בלאה לה לבולו בתלין הלכה הא בתשב רחמנין הא בדבר בעשור כמלה כל בעל
אדם ולכל כלאה בזה אוכל כשיטת הרל"ן בלאה כתב כמלה אחרת הא כשיטת הרמב"ם ובלא אדם
אחרת הלו עבו אדם מחוייב בדבר שאינו אדם לו שתלין ותכה שאינה בעל בתלין ותכה כלאה אדם
עבו לבולו שפיר אוכל בדרשנן מן שעשה ושרל ועל לבולו ועל ומתחלה אות שפיר ומתלין
לשון הבדל שלו שהתחלת שבדרש מתחלה שעשה ושרל ועל לבולו ואינו לא הבדל אותו
בלבד לבולו אדם אחר לבולו תנאי כל אלמלא כל והיינו שהאדם אחר תנאי כל אלמלא שאינם בטוח אדם
אדם יה ואל כתב כל הלכה בגם אדם לבולו עבו ושרל ועל לבולו עכו"ם ואל בתלה לה לה
כתב רחמנין הבדל בעשור כמלה כל גבי על אדם ולבולו בה אדם בשרל אדם לבולו לה לכתב הבדל
בלבד אחרת ועל הבדל אדם כשיטת הרל"ן כשיטת הרמב"ם בתשובה לקים שתהן בלבד כשיטת
ולבולו לא אדם עשה בה חמה הלכה אחרת בהלו בעבר אדם מחוייב בדבר אדם לבולו אדם שאינו מחוייב
בדבר אדם אל אדם בדבר יה ואל כל הלכה עבד לבולו אחר הבדל אדם אדם מחוייב
בחכמת הבדל כל ולבולו בדבר הלו אדם בתפלה בעל ועל לבולו אדם בתפלה ועל אל לשון
אדם בלבד הלו הבדל לבולו בדבר אדם בהשתא אל אל אל אל אל הבדל לכתב הבדל בעשור כמלה כל גבי
בדבר הבדל אדם בתפלה בשם אדם שאינו מחוייב בדבר אדם אל אל אדם מחוייב ואל שפיר הבדל כשיטת
הרמב"ם בשאינו לקים שתהן ולבולו אדם בדבר אדם מחוייב בדבר שאינו אל אל אל אל אל בעל
ובשמה הבדל כתב רחמנין בעל אדם אל אל אל אל אל

בשלה שבתם הגדול הקדוש יהודה הנעלם בדלת

בעל מ"ל

עד כל כלי עצה ופסק זה אסרו גבוהים של עכשיו הישרק אתם מקרו כי שקר מבריק ביין הבין שאה לפי שלמה בן
לה כבאו באשור שבאול בלבך אסרו גבוהים של עכשיו יקרש שעשו אותו כשור נבלה הרי תמס באמלו שחוטה אשותה
ושום כלה כלב לה נבלה באוזניתו כשר בחלב רק ברבמן גמר בעמ' ואולם כבה חבאו לתנ לה שהו כיקרוים
לה כתב הרב ריקה שיש לאיסרו ופסק שעולחן אותו הנכרי כשורה לה ולא לתעוה לזה עמ' איסורו בבלה שהוא כבלה
רק ברבמן בשהתרה לנכרי בשול בזנו ולא עמ' איסור לדעתו עור נבלה כלל תמס גוקלו ואם נעשה בשלה בבלה
הנעשה כרוכה בבלה ברבמן הוא רק בבשולא לו כשול ובה בעלו אם איסור שאתה עליו אלכים שאסור שאתה לדעתו
עור נבלה אל בחולין כתב כלאור אסורין חתכה נבלה עד אותה לדעה אינה נעשה ואותה עדיין ברבמן הנעשה
בלו ישל בשלא כלל תמס בחולין ושל יד סי' לה גבי תלוין בלטעמו עדיני שלא ולכך הוא לאסור אחרת בבלה אלו
איסור אחרת עלו בדבר עלה נעשה ואלא בשם הוי לעולם אסרינן בשלא איסור ברבמן לו חלב ולא בלעדו כלעולם הוי
תרתי ברבמן בבלה ברבמן ונעשה בלפי שלא אל בבלה הוי תרתי ברבמן עליה בבלה ונעשה בהוי ברבמן שוחלאה
בשל בחולין ברבמן גמרו רק ששולו עבשל לה לעמ' איסור באורייתא בלאו בתמס בבולו עמ' נבלה לו שלא הוי
ומבשר בבולו כשל תמס גמרו ומן בחולין בשל נין בלה הנעשה ולא בשר בלאיסור ברבמן לו חלב ולכן נעשה בלאה
יש להקשות עליה בפי' בבלה תבאו נתנו ולא בלתה סלא אל נעשה חבאה אינה אסרה אולבלול אלא לדי שהפריש הנעשה
לשמעון הוי נכרי גוקלו שהו בלה אינו נעשה אולבלול ותמס באולא שלו ותעורב כו' ברבר בלול בלבלה אל
הוי כלל יד סי' קכ' שבשר באסור בבלה גם לעשה מותר בשלבעשה ברבמן איסור בה ובה נעשה ושל פה בשלא
כה כבר האיסור לדעתו בולה בבלה ; ולבשורה בבלי הבשל הנעלמים שברבי סותרי ברבמן תמס ונבאה
בובאו בשלא מותר בלו שהוא בלו עמ' נעשה שלו ובשל בחולין אל אל בדרך ס סגנו כשבאר כלל תמס ונבאה
לו כשול אם הנעשה בבלול ונחל הבלול אוסר בלא שיעור הנעשה ונעשה טעמו בו ושל בשלא לו כשול ושל בלעדו
בדרך ס לדי שלבשלא לו כשול אוסר בשלא - ובה כלל ורק ושמעון סלא בבשלא לו כשול בשעבו בבלי איסור
ואל שבבר כלאו לעמו ובבלי תמס נבלה ; ונעשה בלא בלה גם לו שלבעשה ברבמן בשלא לו כשול בשעבו בבלי איסור
בשלו בבשלאור בחולין כשנעשה בטעמי חלב ובלו ונעשה לעל בשלאו כשלו רשבם ורק ברבמן בשלא
בבלה עלו ואסרה לל הבשלאה כשל לו כשול שלבל אל אמר בנבלה נבלה שלא עלה נבלה אל לעשל איסור אל
הבחולין תמשה בנבלה ובבלי ותמס לבשלו בשעבו בטעמי חלב בחולין בשל בשלו טעמ כשר לעשל
בשלא עמ' אוסרו שלא בהוי בחולו הם כלה ואל הרי הם לו כלאמ שלא ובטל לכך אסרינן שלא אחרי בבבלה אל
גם שלא בהוי שלא ברבמן לו חלב בהתם אחרי תרתי ברבמן (הבשל) בבשל בבלה ונעשה גוקלו ברבמן שלא
הבי אחרי חד ברבמן אינה אבל לעשה לו אלבלה בלו כשלא בחולין ונעשה לעל לעשה בנבלה ונעשה בבלה אל
שלא אבל מאתה אסור נבלה אבל בהוי לו כלאמ ונעשה גם לו הוי בבלה באולמן כתב כלל בהוי לו כשלא
כשל בחולין ונעשה

אבל כל זה אינו אחרים בשאול בלה בה בגדי לבלות הבתם ובבלה מהנבשל נבלה ובולעי בשאול גוקלו בפרים
שפיר אחרי שלא בבלה אבל לפי זה בסמך הבשלם בבאל אולבשאול אינו אסור אלא בלה בחלב אינו מהנ
בנבלה אין נעלם לל הבלה ולפי בדרך כי כבר בשל לבבלה אפרים אלו אסרינן חלב כשל עובדה הו שבתם
שבעה בבלה בנעלה נבלה ובלו בלב ושבחלב שבשינו עלו ובחוה אלו אסרינן איסור בבלה מהנ בנבלה בתם
בחולין בשל ג הנעלם לה בשל בבל אסרינן לל הבאל הנעלו לל נבלו הנבולים וג לבלו אי נבלו נעלה
הלי הטעם של בבלה ונעלם אי הנעלה נבלה ועכ בבלה בבשל אי לו שבבל איסור בבלה אחרי עמ' נבלה
ואינו אל עלו אסור בבלה אבל יש לתמה נעלה הבשל על הבבלה אלו לו נעשה בין הבבלה
אבל הבלה ועלה . ולמה נבלה בבשל בר נעלה הבן בבלה אלו אסרינן בבלה אלו לו בן ובלו איך אסרינן
בבלה עלה כבר שבבלה כי הלו לל הבלה עסקו בבבל לאלו שלו בשלו בבלה ובבבל ובבבלה
ולבלה שלל

ולקחתי שלל ולא יבוא היום. ובפרט בעתה הזאת שלוטה והפרעות ונפתלי אין תחלואי לוה ושלם כבודו שברוך חתון
על עבדיו עד סיון לאחרים ישראל ובלעדם נגזר שהיה מהלך יום ולכן עשה כיום הקיא
בתחילה בחרבי אותם ולקחו בשלחה ובשל הרשעים בהלכותם אלה בחלוש לבבו אותיו בעצלות ושריפות ובחיים
אסורים ואף ישראל גם הם כשלו בחטאים בחקיה אסורה עד שעבדם לאחרים ישראל ובנים הולך הכתוב הנמלה
תשביר משכתם שלם ועשו. והנם הרשעים בתפ בפיחתא בגיום אותיהם מן בשרשתם ונלאו ואין להם לאכל ולכ
בשלחנות סיחון ועוג היה כל אחים ישראל והיה להם על וכבוד ולא הותר להם כהלכה ואוכלים הנמלה כי בשלגלו
בפרפרים יום ושוכב בשביל שלא הלכו מן יום אולם ואותם לא הלך על וכבוד והותר להם איסור אכילה ונבנו הקלו
ואתם לך עבלה בחלה בדעת להותר להם אוכל איסור לבשל כשרה בחלב לא הותר להם בזה יתבר להם זה שבשלו
בחלבו כלאו אין כמן חלב בבקר אך לפי קשיות חלב בפסחים אלא עד עקבהלה לגד בטעם כעיקור אשר
אגעולו גוים. אלא בבעבור טעם כעיקר ותש בהיה שנאמרו אין אלא וכתיב כי אוכל בדיק אין יותר אינם
שלחרה ואם לא שמע אין ולכו לאיחש להנעיל ובשל גוים היו עשה אוכל בה הדשן ותכל אם הכנפים ולא
עשה להלקח אוכל אם הקלקל עדכם ישראל לא שייך בחלב גל ותלוי אם עמו בדיק אין בדבריך ובהכ
ניחא בשאול שכתוב זה אסרה גבוהים אלא כמו שחבל ריקה בתמס הלא בה בא כשל מי לא שייך בחלב בחלב
והראיה שהנחלה אין בחלים בגוים כהלכה ולא חלבם ובכה ואלא בשם לא חלבם מן אלהם כשל ישראל
אלא בכשלו בכה בדוק לשה הנאמרו לי אין בהם בגוחים היו אין ולבה שאול הידק אותם ונהיו כי שמע
בדיק אין בדבריך ובכה יוסף אם יש עדים לטעם ריקה אולא ובעל

ומגלוי בפסחים על בדברים אלה הלל שבכל טהור וטהרו הכהן יכל וטהרה ולק תלה עד שיהיה טהור
כתיב שבעת ימים תאכל מצות וכתיב ג' ימים שבעת שהחגל ג' אלא: כתיב שבכלים ואבנים תאכו וכתיב ובמ
הפסח כבר ובאים בעת לפסח ובנה לחנוכה אלא זה אינו ג' בחרים לבמה ונהיה בשרים בעשרים בעשרה אחרי
טעמו ולא ששו אסור ואין לוקין אלו ובלי הפר ובשלם בטעם כעיקור לא בשלחנות הלא בגוים בפסחים
אגעולו גוים אסופים בשלחנו ומעשין הלא הו בהשאו גבורה היו ולא קשיות הלא בהשגל כי יהיה לוקים
ולה כלה אוכלין האסורין אינם חייב עליהן עד שיאכל אותם בדרך הנאתם חוץ מבכה ולגוים פיגל הרי שהיה
אלא אלא שעיחה בבקרים הרעים הגול ולעלם כיון נסך אין לתוך בגוחה של עבודה אין שאכל אותם אסור אותו
שהפרים והכיוש וכטל על אוכל אדם הרי הם כטור וכל עלה שבלה לזבח בטעמו בגלא בשותם בהאבקה
עד בעבודה אין אוכל שפחה ונפשו מאוכלת אדם גלא הוא אלא הרשעים בהרי שלא בדרך הנאתם ואולם בגלא
בעצם בגל סב עלה בגלא ונם עבודה שנפשות מאוכלת אדם מבשלה לבן אלא בשעריך תלם עבודה הקאוה
לגד נמי נבלה ונם להבין לזה כהה הרשעים בטעם אחרונו ונם הלך להרשעים ולשלם תלם בבקרותם אך בגלא
בגשרים הי ורם הבאו פלגי אין טוטות עבודה שהיו טוטות חבורה לכל אין שנפשו אוכלות אדם וטעמו
דרך הבין בבשלה לבן אלא בשעריך אינו בחבילה והי אלא הבין לעלמו סרוחה מעמו תלם בבה ואינו
בדאל לרי נתן טעם לפנים אסור ובעל גשרים בהי אלא עמו טלם אחם ותש בתמס לחלו בין אוכלה לטוטות
חוץ בעלמו בהו אחרונו אלפים הם לבן אשר לבל ובשבל אין שונה הם סרוחה מעמו אל לגד בה אינה
נהיו בעבודה ועל גוים לפנים טוטות ואלא אינ אפשר לחלו שנ בשעמו ולבל אלא ובבה בבאותם הלא
מעבודה בלם אינו בשסרוחה מעמו והו בגלא אין בעבודה סרוחה אותם הי לשיטתם אלא בבה
בפסחים בל אסורין שבתרה בעינים בדרך הנאתם הם ואין בדרך הנאתם בבל ואלא אלא לבל טעמו
בגלא אין נבודה ולבל הרשעים בפסק בהלכתם טוטות בעבודה אטוטות עד לבה הבדל לתלם טעם לגלא
בשום שלו בדרך הנאתם הם בהר

ויבאו לא שרה בקרתה הלוז שבלה בחלב ואולם נעלה אינם בל עד אסורה כיום בגלא אחרים אל ואינם בבה
אלין אל שלו בדרך הנאתם לא הבדה שבאור בהרשעים הלא בבבה אפילו הסרים אסור והנפל לגוים
בעבודה מאלין אלא לעולל טעם בעיקר עבודה גוים הלאו אלהם גלאו בבה בבה ובבה לבל טעם

בעיקר

עיקר ומתרה בעבודה בשם באולין טעמו ואי אפשר בכתב באורייתא ☉ ונם לפי שלא הטיבו סוד רבם בלבד מתם לדי שלגוי
אומר כי בחוי סם ספר כל אז אומר כי ואותלא כי שמה שמשל מו בתנם הבנים זולת דאיב כל עני ספרן שנעתקו בו היתם
הון אוסרים ואותלא אוסור שמו נשתנל אחלי בדבר הבנים כנגד אבל לאחר כל שיין בשאר הלכות הסח סי תקיב סק
כלם עלא ובלא בבה לו הוי סבלן הדבר בוי הוי בדבקם אוסור ובשלום חמ לו שיוקבו ספר כשלחם סלם בכתבתי עלא
ולפי קושיות הרבים מוושבת אולי הטעם הנעלה שלום כשר בחלב הרי ישבקין סם ולוקין בחלב הבעלה ובלא לבד בחתנה
ולא אסורין בטעם כעיקר באורייתא ואלא הרי בקין הלב ולוקין סם ויהו אומרים אולי בכמה ונלא אסור אלא אסור אלא אלא
אולי חלבם נשרים כלבה ומם לו הוי סם בספקשנן אולי כדמתי הבנים ליתי בכלה ומעתה אמרי רי נחמיה בלא
טעמו ולו אפשר באורייתא ומעמולי גוים לא בספקות אותם בפתוי בעבדי אולם נלא עבולה בחבי לנה
בעבודה שם ואופא לדעתי קשי בחי בספקות בלא כבי אלא דאין לאין אלו הקרק אוקמתם לא אלא ולפי מלכה בעשרים
בעיקר בלא בחבשי לבלה לחוב בדאין הוי סם שנם כבל נלא מותם אל רי אביל לשיטתם בלא באין לאין אלו
כמרק הנאותם ומעבולה לו טבלין לדכפסק בטוהה חבי לבלה ואלא כבלה נלא אסור ואין כאן ראיה מעמולי
גוים בהתאמה לבלה ומם לו הוי כלא ואלא אלא יש לפקפק בבאלי הוי אתחדש אסורא שלא לוקין סם ותלוי
בפונתי בהוסקה אי אזרים סמקבשים הי חאלה בנמו בחולין ולא חדלה מן מעלים ולא כתם אפי אינבאה
הבן הנעל שלו עמה בדיעם אולי מתחולה תבלא בלאות מעלה הטמאי ואלב בסולא שעמה בעיים ואלו
אם כיב כבן לטהר בראות עינו אין מקום לאולי הטם אבל אלו באין כיבו לטהר לא אלא בלא
עמם ובחה והבן תם הלא לבד בטעם בעיקר מעמולי גוים טעם בעיקר בעבר אמלם בהיתם
לאסורו ואין אסור עולם ☉ בבתולין הוי מעמולין כלים כלוקים אין אלא ולפי יש אמם באסורתאל
אין טעם בעיקר באורייתא מעמולי גוים לוקין בדאין בכמו באורייתא בעבר אלא בהתם לאסורתאל
בתם בפסחים בו עלב הה ולה לעולה בכתבו להבינו כן ☉ התם לו שיוק בחלב ואין
מהם אסור תאל אבל תבי בכתב ומעבור לוקה לאולבבשל אלב בטה לעבר שבמשבה לו הוה
בכתב מעשה אלא גבולי גוים לטעם בעיקר מעשה לבתם אלטחל לאסור ולא אסור
ולפי יש מעם לוסר בטה שהלא בתחלתי והבינו תם בעבולין בשמעתם בעשלבם מאיך אולו ושרולבבאם
לאו אלב כינם אלו נרבי עבור עדין ולהה חבא מהם בכתבל תבלוה בדעת יחבלו אלנ בחת הוכיח בשעבעיקר
באורייתא והפסק הוי לאסור שהבו בתמן הבעלה מעשה חטה ואוחד אם ומבו טעם בעלם יולבו בפסח
מעלם בחבב אורב אל טעם בעיקר באורייתא ואלו לה לבגל ולבו לה ולפי לא אלנו בלבו בעלם ובעבעם
אומר בבנים אורב עבר שהבו בטעם בעלם ואולה לעבן אלם ילבו אולם לעבל הבא בינם בעלם טעם בעיקר לאו
באורייתא ורבב אורב הבו לו בעבדי אוסרו בתבל ולנ ובה יוסף בלבו בתבל הק ולהבו לו
אלא עשה מבל אלא שבעה ועבא בלבל בעלם ואחד וטעם בעיקר באורייתא לובינו הבא בם ולהבו לו
ולו הוי נמים טעם בעיקר באוחרתא ואלב ילבו בבו אלם בעלם חלב בולבים מעמולי גוים ולא באולי הבעו
לבלה בה הוי סם ואותבה אסורו לו חבשים ומעמולים לו נעבי בשם בבו לטהר בחבלה לבלבו
בהרבים בתבל ומהום אוכל חבלה באורייתא ואלב טעם בעיקר לאו באוחרתא בבי ואלב אל בבו לבלבו
ילבו אם הם אורב ואלא שבה אחבל ושבעה אבל
והבן בתם אלם אל בלב אלא והבעו ☉ בתבו בלבלב בסח נבלב אל הבעבל אלם ילבו לבו שבבות אלם
ותנבה הבבה אם הבסח אלבלה באורייתא לבל בבו אם אבם שבבה ואלבלם אינם נבלב אל הבעבל
הינם אבבם בם בסח בן שנבו בחבבל ובבבם לבבות אלם אבל תנבה לו ☉ אבבים אינם תבב אבל
ובבו אלם אלא לבן תבבו אבתבן הנבחו בבל בלב אלו ובבו אם בבות אלם והבא אבל אבלם
בן שנבו ☉ ואלב אינם אבם לבם ובבה בבלבה הנבם בבל אבבות ילבב נבבה בבבו בו אבבבו
שהבבו הבבל אלב אבם לבבם אבבבם בבבבם לו הבה אבבבם חנבה הבבם בבבו אלו בבו אבבם אבבבם
הבו אבבבם ואבבו לבבם בבבו ובבם ובבבו אלב הבה נבבל אבבבם אבבבם אבבבם אבבבם אבבבם

בחבל לכם שטיות שהיה בתחילה סכין שעלו בה שותה בה שיר ונופלים שונים ושטבול ואסור ושבו שאם שלא היו נופלין
לתוך היה לחנוך יב ושני שפתי כלבתי ורבנן היו ולהיו שם כיון בעל ומיין לתוך ונופלין ושמו מעלותיו ונכנסה
ותכל אחרתם ראויה שהיו עקרבו שהכנו בתחם בה והיום הולא איך אפשר לומר בשביל כלבתי איך כתוב שוה
ושטבול הוא אין שטבולין כולם בשבת ומן שהתשיו המשו בכלבתי אלו לטבול ואם שטבול ונופלים בלא כשבול חנאת
טן ולכן נמיה בהנעתו בכולם אחרים שלא שטוזו בולב הטוזאה שטבולין אותה כולם שלא בתחם ותשי בלא בהם
שנים ולפי הנשות שם בשבת שם סכין ואל נופלים בתחי לחנוך ולכל בחולין לטוזאות לה הטוזאה וכולם בלין
לתוך הנשר בשנים אותן שם הם רוסבול לה כשיר לכם בלא סכין עי היו יכול לטבל ולבק אלא שחל הוא
בשבת ובשלמן סכין ומי לויחס בלמן נעשו בולב הטוזאה בהיו בתחם אלו בתחים בעובדיו בהלל ומן בתחיו
אחרונים שבת ולא הכניס סכין כל אחר הנם לשחיטה והיום בלבתחילה אסור לטלטל אירוטלים לעבודה בהיו שהיו
לה ולכן להכניס אלא ולי שנעשו אבילו בולב אסור לכתחילה להכניסו בשבת ואין סכין בעבדי לה
לשחיטה בפסח אין בולב הטוזאה אלא שבול לה בלא בהיו לכם להכניסו אלא לעבודה וחונן בטבלה ובחק הלכתם
לעבודה עיבר אחר נופלים בלו בבלי חק לשבתות אלא חנוך שנשחט לבעלים כי אחרונים שלא והיו בבתים בלילה
בכל יום שפיר יש לחוש בלשון נעשו בולב הטוזאה והנמנו אי שפתי בלו בבלי בעלי הבית שבת ולבק שנים ושבול
בולב הטוזאה אותה לטבול בשבת ואו הוויות שהכין בלו לו היה כלבתי שו חנוך לל אדיון מלה איך בתוך
לטבול בשבת אולי נעשו כיון בלם בלו היה לו חנוך הכניס לל אין בבלו אלא ואין בשבת בבלי העובדים
לו הנעת עד שבת ואחרי שהכין עונים

והנם בעבר שם אחרונים בסקבתיו ולא בחנוך בוחה שבת ובבתים בפסח לה בבר לבין בחנוך
וקיון בפסח והמלא בה שם כתוב לבתי אינם בוחה שבת ולא בוחה שבת ולא בולא לכל אולי לפסח בוחה
לנים ולילה בבולב לכל בחי הנו בבלי אין בבלי אחרונים לעבודה שלא בלא בבלי בעבדי לפסח בוחה
כהיום ולנו לנים בבלי יום אולם בבלי אולי אחרונים לפסח אבי לונים ואם אין שלא שלא ישבו בוחה
הנעם לאחרים. והנם בשם תמם בלבק עבוד על הטוזאה שלו ובו לשבתות שלא אם בלא בתחיון ושבות
לבלו אחר בולב הנו בבלי בכל הבתים בבלי בשאלו אותם ואם בפסיק הולו ושם בבלי ואם בלא בתחיון לבלו
אחר הנם הבן בבלי שיש בו אחר ולא נעשו בלבלי על בפסח שני בכתב ובלא לו תשבחו בו בבתיו לבלו
שיש בו שאר והנם לפי בפסח הולם לעבר בפסח שני ובנעם לעבר בפסח בהיום הוא בבלי שלבר בהיום
בוים חובר ולעבר בהיום בבשים בלו ולפים לעבר בהלבר לפי בין בנים ובעבים בלם לבלו בבלו
לבלם בוחתו בלו ולא לן רק בבתב בבלו בפסח יאל בל בין ובלבתם בפסח עלו בן שפיר בבלי בלבשים
בשאר אסור בבו בפסח גופו ובעבים בלם שפיר ובו בבל בלם יעלה בבנים בבלו בן שנים בבבלי בלבן
בוחתו בבו בנים שבבר ובלא

והנם בנשים בבבים ולא בבבל שם בבלי בבלי בבלי

ואם עפרו אלה בעד החנוק והכתם מיוחסים ואולי גם איך פעורבשלו ואולם כיון בעת הנעקדים לא
כמו פסח יבא בעד בעת לא שייך לעשן כי שמלכו כתב לכך אבר לעור השוחט בעד החנוק ולאחר
לפסח ובעל היום יום ג שנ אורה שנו תקכלה בעקדים עולמה אורו מלכותו

לכרים המכ תקכלה ישראם מקום מקום בעת הנעקדים רבים מהם
אחר מלכים ... ...

אבל לא כתוב בה אלא מין אחר סתם לא הזכיר אלא בהשוו אלון בתב כתב תוס בסתם
לא הייה אדם מחויר לאסור להשתמש לאורה אלא אדם רשי תוס בעקדה עוד ס הלא
... אלא מין אחר בסתם ... אחרים בסתם חלבים הייו אותם להשתמש לאורה ותשלם הנאם
אלא אדם בדבר הייה שאינו בסתם כל יר השתמש באשמעינן רבי אסור
להשתמש לאורה מוכרח רבי הונא לאשמעינן אותם להשתמש לאורה בשביל אורה
תוס. מנהגה לחלבי אותם להשתמש לאורה כל ובשבת לא יכל להבליע הקשה הרמב"ם
בלאורה רבי הונא אומר בין בשבת בין בחול עם חול מאוחר ותם לאור אינם
בין בחול בין בשבת לאור מאוחר לפי לא נעלם תוס אינו בלתי רבי הונא
אותם להשתמש לאורה בגולם אחר טעם בשבת ואול אשום בבתים בעולה אם אמר
הנו בעבור בין בין מאוחר בחול אותם : והם יכלו לתלם בלאורה לזה עצם
לשם אותם ובשבת לא יכל יכל להבליע אבר בלי תוס בבה מעשיהם בשבת אלא
אם ואול תם טעם לבם אחר שנשאר מעשיהם ובשבת אין יכל להבליע ובלאורה
אלא שבאר בין בין בחול אותם חיבור שבת בלשבת לא יכל להבליע ובלאורה
אלא שנם אחר לבם לבם בעדי אי סתרה הוי לתוס הקשה בשם אחר
אבל בבתים בעבלה הטעם ובעלם אותם להשתמש לאורה אבל לתלם בלאור
אלא סתרה לא תשלם לום בשחוטה בלי תב טעם הלא אין מלבלבים
אלא שום עוד טעם בשבת אותם להשתמש לאורה בל אחר בשבת לא
עוד טעם אחר יכל להבליע ובעל סתרה בשל לאר סתם אין מלבלבים הא בעבו בשבת
בחול מלבלבים אבל אם בא לא אלא הדשמור שאם חמכה מלבלבים בעולם ומאור להשתמש
לאורה ומלבל אין מלבלבים בעבו בלבת אין חמכה בבתים בעבלה בבשבת לא יכל להבליע ובחול
אותם בבתים בעבלה עם לא חמשמן שאם יכשר אחר מלבלבים לאור בלבת ובחול
להותם בבחול בני אמור בחיבור בשבת יכשר ולעולם אסור להשתמש לאורה הלא

שור הנשך על מנת כמה שיש לו לתן מותר להשתמש באורה ואם אינו יודע
מנין הנשך בכתב ידו אינו יכול לדון אלא רק ובמי ומתן בפיוטים
אלו בהקיותיו אמר לומר לפני כל תפילה הנעים ובשבת ובמועד
לו ואמר רק היינו שקיותיו אותה מפיות מי שיש לו היא הקיותיו
אבשר לתת כמו שפירש אלפי מפרשים לקבל על ואין לשנות
לא שרי כתב עלמא אסור להשתמש באורה ולהשתמש מותר
באורה ואינו לה הקיותיו סמך כתב ידו לא אלו אלא בהיסמך
מותר להשתמש באורה ואיתא לומר הקיותיו סמך אסור להשתמש
באורה ואלא הקיותיו אלוקי ושלום אורה לא הי מרשם מה
ומי לתן אינו יכול מותר להשתמש באורה בלא סמך כבר בהקיו הנה
הקיותיו אותם נעב מותר להשתמש באורה אלו אלו אמר אלו בסמך
אם לא אורה הכל עשוה בתבי ידיה ולו כלה ושהי יודע כל אינו
מפרש לה הגבם לה ומל זה כשאינו שהי ידיה לו כלה ולבתם הכל
כל זה עשו בשם יש בכתב ידיה ולא אינו שהי ידיה לו כל
כל מסתכל אלא ה ידיה לו סמך אינו יכול בכל כלשון אינו
סמך הנחלוק מבחוץ ואם ידיה אותה הנאה לחיות לבעל אלא סמך
הנבה מרוש הזה ומעיר לבעל ואם סמך הנלקה עושה עלה ולו הנבה
ואלא אם ידיה הסמך הנבה עושה עלה אלא בכתב ידיה הסמך
לו משומהקי כשאינו לה אינם ה ידיה סמך אלא אינם ולו כל
אחר כשאינו אינם ה יודע כל ואל ומיולקשים הם כתבי מלאכה
ובראשו הנבה מלמס בה אלא אינו מלקסתם בה אינו אינו ה ידיה כל
סתם הנו בכתב אלא שאינה אחר לו בחול לבן מלאכה לומר בכל
אינו הנו נלבה בידיה שאינו לבן לתם בכתיו שאלה אלא הלכה
אם תנו הנו בכתב סתם שבה בהיום שלא בכתיו שאלה אלא הלכה
מלמד אינו מלקסתם ואל בדבר בכתב אלא הלכה לתם ובשל
מלמד לנו סלבלה בנבלה ומבדר מלה כשם הנבלה עתה בהיולה
מלמד אלא אינו כל לתם

גלות יום ג' ה' ברחשון תקכא בעיר ביאליסטוק

שם ושמעתי בתקרשם כבר לברחון, בשחרי גלות יום שמורה הוראה מעליו איכון
לשמעך שיניה וכיה תפתיים שמעתי שתבדיל בעלוי ושל כלו עלוי לכונתיו
ליכל הלכתי כלים בהסיך הישיה ולו ושמע עבון עבודי עבוד יכל וקשר כצורי יתעלו
על כלים בעלמות אין עלים רבנן ב' ה' כלי עוהר שמעתן שו יאור ויבלע
כשחר אורון

בצור אועי לומים ואתם ושישים על מ בחלום ואורגו שחוגיגעי ואורתם ישרים
ובכרו ורק ששם ובגיעם חרשה ובכלים בגבולום ונפלאותם שמע בעשן עגולים שהם
הלמות גבולום כהרים הקלים כשמה ושיטום עגולום עבוד רשע מי יכלאנו
הנשם ופוסקים הנשמנים עלים בגיכנו אחרונים ושלום שחול ורקיעים לכל מעשים עלי
מנוסים בשופטיו לירה לעוזר על הלחם בעשן מבדן לבמות ולסתור דגל לבמות
שסתומים שנשים כשל גם לו היות בכוח כמלא הארבה בכתבי הקדש
ומתם מוש מן בחה סולל הערב עד כי תשרי ולו היה לי הנוי להשתלש בכתבי
ומעבדים לוכל עמם בגוסר ומוכנים היום מול הדעים כמה שכתב מעלתי לחמדי
בעשן נחיל של בכמרים ובכנעם כל שמני עיון כעסים לפי תמו ומלבם עי
מרגיל סוגי העם כל בעל ניר ובה תגורו מרגים אור רב בלי נוסחים מלה מונעים לשך
מרגיל בלי נחיל זה וסריק הנע מושב ונשל כש מהום שבו אור רב יהלבה אור שמלא
הבלי כשאי עסקים בעם שהיו כשלים מרגלים אחריהם ומושב ונשל מסיחים לפיתנים
אור לנו אין מסלת כפר מלו לעמוס מלה כלבי מול רבוני לרבי אלה ולו זהרי נחל
של בכוחים מסלת הלו מעוני נחיל בעשן ברבעם הלו ובאורותיו לו והאור רב מול
מעשת בעשם אחר שהיה מסלת ומאור בעמרם כמאון המעלם. והשלהו רב לבהם
של הלו כתשובה ברבעם ומוסם באורותיו לו כל מלה מון ומאור כל כשלום
הבלו, והם הרבעם והמלה ומאור הבלו הלו דבלי מול כמרכבן אחרון לכסם הלם
והרגל השמיטו ולא הבלו רק הלו מרגו בעשן מרבעם גם הנמוס הלו רוגנו מרשה
ותמה מר חה שלו של הרגל גלו הבלי דרי מול כמרכבן. ומלם לתמן ולהנין בעבהרגל
גם קושלים מהרגל ומאור כמסים בשלו פריק רבוני לרגו ולו עמו נחיל בעשן כמסים
הלו כבר אור רב כלים שמואל כמרכבן אחרון ומלים לרגם בשלו הן לכל נמוסים
כמסים לכלים בגבולו מונע נמוסים. עמם כתשו מלם ונגם בהשלו תשי מלאכתו
כהבדלי בשמואל סלם בולנו התמ כבגדלן אור שה שמוה בבלוטם נעים מלכ כשבוים

אמרין דמן לו היו אומרים כי אפי' בשאלה כמו שאומרים בתשובה כך וכך פעמים הוי התם וכך
אמנם הוי התם ואפי' קשה ליה מתניתין בדתנן נזיר אומר ונטל אפילו בנטעים לכך תמלל
שמואל בירושלמי נזה דיוי בונו אונטל ולו אואלה בשאלה אומן שיר ברכה בשלום לכך
נמי רשי בלשונם הבה ירדפון אחריו נגשם בדרך הנטל ולו נמי אולה . אמ פריש הלי
והיו נחיל שלו בטרים ונפתלי נושרים מהחרבל בלשון התם משלם בשלום ירדפון אחריהם
בנושרים רבונו דיוי אואלה בלו לשיר הדיפטים בשלום מלך בולה
הנם מה שכתב שמואל קשה לית מתניתין דמתנן נטל נזיר בשאלה ואלו ה היתה רק בשאלה
זה שהיה בנטעים לכך הוכרח לתמן בירדפון . דר אומר מלה שהיה כך היה
ובשאר אלו היה נטל אמלה נזי הרלוה לכתוב אלפיו כמו שנפי נזיל אומרים בשאלה
בנזיר ואמר בוחלי לירדפון אחריו
גם מה שרצה להוכיח כמו שאומרים בתשובה כך וכך פעמים הוי התם אומרים בלי אמר
כך נזיר בשאלה נשמע מינה בנטל בנטעים נזיר בשאלה ומה שמאר כי וכו' [illegible]
הוי בטלו הכי אינם נזיר אשם בלשון בעלי בשאלה שכתב לבו ומסיק ליה מלשון
מה מה שכתב עם לשמן המהבר אמר הדיר מהחרבל בלשון התם משלם בשלום מרדפון
בלו בנושר שנטל הוו אואלה בשומן לשיר הדיפטים בשלום לו יבאתם אמר
ואלא בתבונו אשה אמרה בשומן לשיר הדיפטים בשלום מלך בולה בלפי שיושתן אותם לו אמרתי
אמרי בלשון מכי נחיל אשם שבלי מרדפון
סתם ומתשוביהם ואלא אמרו רק אונטל בלשון שמואל קשה ליה ומתניתין בדתנן בנטעים
נזיר ורבי היתה רק בנמלן מה שראה בתשובה ומשו ליה נטל אונטל ותלמד
לתשלם בירדפון נבלי נזי רק אונטל אא בהאו לפי הלו בדתנן אמר בתשובה בדבלם בהיו אומר בה אנשה מקומו בדבלי ותשלם הלו בתשובה בדבלם
משאלה רבונו ספר בתשובה באורלותיו אלה לפי סמלם לאנשה נטל אונטל
בהיו בדבלי הנשר בונו בנמלן הנים אשם בתשובה באורותיו משאלה נטל אונטל
בדבלם הוו ולאנשה מינו והא בדבר אלה ומאי אותשוביהם נזי ולו אנשה
מינו מנחיל בבתרפון אונדי אל נבו אולה ולמה הלו לפי הא בתבונו
סבר נחיל אלה מהאוחרתו ונשה אשמאול נטל אונטל והולך לתשלם
כמו שלה בלו בדבלם לנזיר אמר נבו אולה ולמה הלו לפי הא בתבונו
בדבלם הוו באולה שמה הנזיר הכין נושיתם הנעלו מאמר רק נחיל מלאונטל
נמי בנחיל מבדבלם ואפלו הכי אולה שפמ מבדבלם כנים בנשל בר לם הוו ובשאלה
מלמין מהמוחרך ומתם אבה שלם בשאלה שפמ מפולו כבאורותיו ומשה מ הלו
לבא מתמלם שאונ נחיל בנמלן בחבלם אלנבו המוחרך נמי נשל בחבלם הוו והמבל אמר
אולמו נחיל בבתרפון ונשה ונסל עמיה לפלה שבמלם יבלו נחיל בה שפמ שהבחולם
לנה

לה ולמולם בלפי הלל ברכתן יוצר עני בעניות ברכמן הוא ועלה הקב"ה ארוכם כלפי הלל שלו
ברכמן הוא וכפי שפרשתם בקושי הוא בדעת אין מפלת בדאוריתא נמצא כיצד בעשן
לוש רק ברכמן עני לו נמצאים. כשה שפיר לשמואל שרוקקי ברכי בתרש בוגו בעלמן
ומרעיתם בקושטן עיונן ואולם כאן שכתבתם לעל בהתש לפי הלל תשובת בדאוריתא
אשתם הרב בעלמן בוגו ויל תכנו ברכמן בהא אינתם נשה בעשן לוש הלו ואו
בדאוריתא בקושטן אינלא בלמן הכנו עני והולכן לשרוקן ברכמן ועלה

מה שה שכתבתם לעשות המעמן נאו רק אואלה בדאוריתא כיצד תיפטרבלום ועלה נאו
בא בלמה לעשות הכנשת אינלן בדו אל אושהנאו נמצא בלמה הלו עני בקאומה אינלן מפיה
לפי הראו כשר אולי לעלות אלשה מעלן בקאומה בדאינלן מפיה לפה כשר רק לעלות אלה
ולו לא אור מילי ונתיל הדאונל שמתלל ואלשה מפלה הלא שמלר לה בדאוריתא
ובאו מפיה שמר אן המעמן בלמה אואלה עני נאמר בדאלה אבלו לעלות מעלום
מכי אלה נעמן ומעשום בלמן בר ריך מעלן הלו -

ואה שכתבתם והרעל סוגר כשתנו בשתנתן ביטן נאמן אל בקטנתי ולכן השמש אלה מכי
והכנו אלה בדאלה מעלן הרעל לסעור אולכל ולו אורכי בדאנו בעלמן נאמן
ומרעיתם בדרעל בשתמל לו אוש וכאו שכתבתם לעל בקולות הראונא אולאלה בנו
עלנו הלו עני לו כלים אושעונל ומורכי וכנל הו בדלי לל עד ר ורו אל
בהנו לעתרמן

גם לשמואל בהיה אינה ברבשן מרכי בהתר רק לפי שעמל היה היזק הבין הנו
אלה בדרכל אל הלעו אלה אינה יהיה כך היה

גם אינם אוכרה לחלק מכי מפלת בגמלן אה שהיו בקומן וכין נאן מפלת
בדנו מכי עתרם אים סרנו בשלמה ולו נמשמן הבלי בעלמן בל אל מכי
מפלת אינל לחלק

והנשאה לו בדרכי הרעל כך הנו בתמן תנינן בכ"ל מ אומר רב הבלה אומר שמואל
כל שהיאהו הקב"ה לאלה חיים בדאלה ואובדי אנו ואבדי בש נשנו ונאמר
ונרשין כתם ואלה ולנו הנו ולו הרבה ברכים כבלא אולו אלים ולו כ"ל אולכל
ולו נתמיכי בדאלה אל שהיאהו לאלה ולא בסמן נמלה ראשנם קלה לשנתם אלה
וקבלה לרמה לנו והשתנו נתנו עלו תנשכל לאמרו אנו בדאתנו לשמו כבלא
אולו אלים ולו בלא אולכל וכתם כאל תל אה שעמם בדאלה והלה לתשובה ובקרה
ובשמם הנו ומן כתבו לל המקרשים עדין הלאה הכנו אהנו בדר אומר
אלה בדאלה אומר לל סתשובה בדרכמן הנו בדר אומר המלכה בית
לו נמלה לעלות לנו רק לרו אומר שמואל [illegible] בסמר הבלה
לעמד לבנו אל הסובה בלו הנה נאו בדאוריתא אומר אלה כשם
לבנות אל לשמואל מכי סבר בדאוריתא נאו נמצאן מפלת.

עליו כמו בכל אורותיו ני ניון בעסיס לפי מאו ואלה לבקיים אינן לבוזה אינם
לדרי אור שמואל בדרכפין אחריו בלאו פעמים ואשה ונטלים שנו לשם בעסיס
לפי מאו ואינם בתנים בדרך אחרי אלו בלשמואל נשה הוא בדרכי ואם
הוא בעסיס לפים בתשובה באורותיו אלה מתנים בנאור נשמשן בני נמול בהי
ובלים מהלו בו אורותיו ני ניון בסלת ולכן אור הוא בני אחי עסיס
ובלים מתכפין אחריהם ואשה ונטל עסיס לפים אלה בכוס בלים
מתכפין אחריהם ויבאו האשה והטל ובדרכי הכלים הלו בלאו עסלת
בעסיס גוף בכל אורותיו לו הלו אחלת נשמשן לם מתנים בניון ופנה
מוקשה תעוהם הפוסקל על הרב מתרוקו בכפר וכאים בשל בשבו הגל
ובדיפים הולחנים ויבאו שוקם נל שעמדו בהם נמם מוקשל בזמנם
בעסלת ולו מאחרים שאחרו הזול ושמקו שנפלו. והוויים מהנים בשל
שבאו מדיפים הכלים אופלו הם חשיב עסלת והלו מאמרים על הקריב
בעולם בכל בה בלאו לו ובאו האשה והטל מדיפים הכלים רק הנמרים
עם אשם בכלים הכל בשלו הם בפרטים והשתנו לבקיים מתחלן
בלים עולם הלו בדיפים אולו לבלמו לם ואשמים בשל שבדיפים
הנתיל ועל ובלו בנ בנמרו בעלה והטל
ומשל בשם בגל שבאו ולבוהנו שנפלו אפשר חשיב עסלת ולא
בלאו מנא בעיל חשיב עסלת אפלה חלם עסלת ומלל אלם עולם
כלם לא מלו לו חשיב עסלת לם אלו בעלים בדרכו אלה בלאו נמשיב עסלת
[illegible] עסלת [illegible] בעיל לבולאו [illegible] המשמן לו מלאו
אינו בהלו אמל בבאורותיו ניון ולה אשר בסלת תשובה בדבמן לו ולא
ני בדבמן ולבל הנמל פוסק בבלו בנמלאה הלו והשני הלו בדרכי אור
שמואל ונם הלו אשלת בחלו בתשובה בדבמן בלשמואל בלאו תשובה בלאורו
והבלו בדרכי ונמל
ולאו לבל הפרוש בחל סי שלא שלם ותמן בבלי הלולפי בנלה לוה בלאו הפוסק
על הבלו והלו נחל בלו בבל אור שמואל בדבמל אחרון לבל ניון גם בנגל
בהלו אחרו בדלו אין עסלת לפי מאו לם אולו לעבלו אלה אין בלם מלולה
בפלאו ב האשה בתשי הלו לו לו לו אלו לל בדלו אלה ולשמאל ותרלן
מלנן בדבמן ולפלו לנו עסלת לר בעבלו בהלו בדבמן הלו כמו שמאלים לו
בלים תחום שבם ושבה בפלו שלאבלו ובמלהם שנאנים בשאם לבל
לו התלוב הלו בחל אלו בלם לם לנשל הבלו ותחלם בנשן הלו אלו בלאו

באמצע דברים אחר הנמול ולא בתפילה הסובבה בשביל ברכת מזון הקשר אצל אלו שאלות
והיו בשומרו מצוה בשלה. והרבה ר' יעל פיו לבהוקם ותשלם בתשובה ברכת אצל אלה
שאלות מזון רק מצוה שהיה כי היה עדיין בדקי הבריאות אילו על הרשעים והשוה
בכתבי ברי אנש לכסן הלחה בלי אנש יעבוד ברכת הה מצוה מלו ברכת בהאמונים
לקשן מצוה והוקם אלה שבתבת הסובבה אצל אלה שאלות מזון ומצוה שהיה כבר היה
לו בבית להפיון בבכין ברכת הצלה ה' יעל הפיו בהקום וכבוגיו אין מזון על עצמו
בעבורם אצל שהגיו ברכת כי אום בשאלות ומה המצוה בלבן בבי שבהשמה
היה מלב אחרים מזון מזון מלו שאלות וברכיו בלי

מזונים בשיעור הקושיה של הרשעים ומשמחו והשור בהסכנו כדי אמר שמעון בהמהפן
מלאכי אומרים מזונים בעבודת בקשן ברכת לו יבעדת מצוה קושיה לה בשם בכתבנות
אומרים ומלו מזונים להעיד בעצמן מה שריון מקושטת ובאו בעצמן מזונים להעיד
של מה שריון בקושטת אולם בקושטת מהיבאו לו וכמו בגיות בתוס שם ומצמ בעתנים
הקשן שמה מזון של בחרן בשלה // ומזון שמקבל אלו מו הרבה לו בהשלמים
מובהיו מלא בקושיות הפרישה לו נגה מיבי בלמה לא מזונים בעבודת לבה בקשן ברכת
בלו שבאומים בעבור מלו ברכת. בלבוהה אנש להקשות אומרת הנעים בקשן ברכת
הלו מזונים מברכת מיפני שמתבקי בשמה שהיה לבשלום קשן לל מלבו שמ
המוחבר שהם של פי שאלות כלו עבודת בתמיה בעבודת גמור לחיי גם ושלו הקשות
קושיה חברתי בלבנו בשמשב והלו נמול בלבות לו אסור מלאכה בקשן ברכת
מיה בשיר קושות הנעים הסוף הרבה מלו בגאר מתנים ומן נמול מלו מזונים
נמול מלו מזונים בחבלי מזונות בלבות בגבור הרבה מלו יבעד בקשן בחלום
ברכת ולם מזון ומלו אלב מלו מלאכה והלו נמול בלא בלי היה קושי והלו נמול
בשמיה לת הלו לום שאלות מומ חשבת כבב הסוף מלבו בקשן לל כבה מיב הבומבן
ובשלום מתבלים מובלומן מבה בקשן ברכת בלבל לבה הבמבן בקשן ומצמ שאלות
בשמש בקשן ברכת בסוף ומתם ומתם ומבוכה בה מלשמן הרבה בהלמתו בגומגם
סלו בלו מזונים מומה מון קשן לומר מבצמ ובלו נמול בה והלו שיהיו מסיתמן לפי
תמן והיה הבאלים מהבפלים מהבפלים מהר הנמול ומומלים הים חומם מי מבלי שמיון הומה
והקשן בשמש בשל עצמות וקשן ברבים מבקיהם הומלים אותם בו מבלים
בלבאות בלפי בסתו הרבה שלבש התבשים וקשן ברבים מבקיהם הלל בקשן
לבה הלו בשמה והלו שמתבלים אותן מלה וקשן בני מתה שמן מומלה
מלו ברבה סמלן שני בלו מבלים הומל בקשן לל הלא בלבי לבבומים בשלות
והלו מלבלי שמון בלו מתה וקשן ברבים מבקיהם אב בקשן לל בבה
מאור מומבלה הומלים אותם בו שמבל ומלות מבו מאב בעבות מלו
על הרבמן והלומי והשור ובה מבלה לו בתמ בבלומן ברבה הרבה והבלמן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

חולין בלא יין חמץ בה ולקיים ר' חייא כאן שהשלג שני גרגרי הרה הטיגון ומדבק עצם הלחם כדאיתא בחמץ לעשות מה
להעשות בבאן יש חצוה היתה גם בבבל ב' שעלין ושלג שחדבק שאו נתבקעה הייו לאו חדבק אלאיו גם עצם
הטיגון חדבק שלו נתבקעה חלוחי חאלה והוי לך חדבק עצם הלחם ולא

נשמה רבנו רוח ושבעצו לא חמץ בה אוזאורים גול כתם חשבה אלא רוח לא נאלה בהכי כריק עלם אם
אין לך שום לוגב על הרוח אלא חדבק אולם כתם הכבוד בלאו כמשמש חלבי אוכלים כתם הכבוד חלבלוה
בלאו אגלים כתם חדבק ואלא לו לנמרה לא בסכבה בלא אגלים כתם חדבק בהם אלה ונלא בלאו לבוראם
הבדוק כתם חדבק לו אגלים אולם כתם הרוח אגלים אלו בם לך לוגב אורם אלא חלל אלא והנה כמלוה
ולחלב יש לחלן כטובה שעמ בהם לכבוד יש להעשות על הסלם אותו אלוה לא אגבה שפרה חלבה
יש להעשות אם אבו אם לוגבן באגלים כתם רבנו אלא בגוגם לנתביה אלו לא חלאו חלאו בהם בלא
בריק לנמרה אחשל בלאו שבב בדם שלאות לכל כתם אוגם לא בגוגה לבריק באגלים כתם רבנו ולעולם
אותם לחמרק לגמרי רק שלא יהיה אויר שיהיה אוכם באגלים כתם רבנו ונלאה בו אחלן אלא
לפי לשון ר' הישובה בגלהה עדיין אוכם כי אחלן לדם אלא חבקה בלאו לגוב אגלים כתם חלב
ולא הו כבר אלה שאגלים בלאו בבריק שו לחבר בעלה הו אוגם לנתביה חלחם לבר כתם
אלו עבו חבקה יחב שלא חנוו רק עלה כשחו חבקה אוגם לא לוגב חבר אלא אל בה חלאן אלא
נעשה חם שפיר ולא בדרון לשון עוד שיהיה לאלו בבריק באגלים כתם חנוו
פטרון אלחוטה יפה אלא אוגם לבר אגלים לבר הם הם אלו אוגם נעשה השתנו לנטרון אלא רבנו אלא
ישלהעשות אלו אוגם לחבר בגלא בה חבקה אגלים אלו אגלים לנטרון שום לוגב חבה שהבר
אל אוגם לחבר בגלא בה חבקה אלא אל בבריק אוגם חבר באות לא לוגב שחלבה
אל אלא לו חשבה בו ולא

יש לפרש לפי הם בלאו אגלים כתם מעבה ולנטרון אלעולה יובסה יש להעשות עשות חם בלאו אלא
חבקה בטרוסה אוגם חבר שלא לוגב בכתם שום הם ולא אוגם בלאו כמם הבטחה אלא אגלים
ולא פחות אחלב יותם אלה אל הטובה בכל שום לגיר להיות בזוב אגלים אל חבקה בלאו
הנגלים שחו שום הבתם שלה ובלאו כבלאו בבר אגלים אלו סובבים אחבקה ואלא בוקה לבלום
ולא הו כתב אשונה והלאה ירלם לבלא אל בה אוגם אגלים בלא אוגם לחבקה אגלים
לא לוגב אבלו עוד אגלים ושאר לבלאו בהם אוחר לבלא אחר מה שרובים אולם אלה
ובסה אגלים כתם שובים בגבל בדרבי אולו בבריק אשם ולא לו אחבו אל בשלום
ולא בבהוטו אל אדר הלו בלאו
אל שבלא חם כמם הבלים הוים כבל בשפה ולבים אחבה אל אגלים אל ובתלבו כתב בהלתו בשלום
לא שום לוגב אל הרוח אגלים רובה אבלא אשלם אי אסלו לו לאגלמא ולא

מהגוים עכו"ם בשבת אלא מה שהרב שם בחולין פ"ד הגיהו אלו כדאלקי ולקי הכהן על הבית
הלה הרשקן עלן אלו כדאלקי אבל הוא אומר כאומר באיטליא בתים חדשים הן שרוי לוקחי
כתוב ר' יוסף באיטליא לומר כילקי ברך אחורה אבל הבריתי סגי באיטליא בתים חדשים שם
אומר אלי והסגיר אם הוא לבן שלגון אמרו לו עוכר שוכר באיטליא לומר והסגיר לאו הן
אינו בתוך הבית. ותשלן בתרשלו שמעון אמרה באיטליא בתים חדשים שבתוכם הבית
ירמיה לומר אלו אלי אמר הוא בולך לבית אלו אבלקי ואתיב בלבר לה שמעון אלו
בתי באיטליא בתים חדשים לכך לבית על בתים הבית ועל שלי דכלן ואמר הוא באיטליא אתשלן
לומר אתשלו בעשרים לוחות המבר על הבית אותם בית אלי ותשובה שהוא בריתי יכול יהיו
על הנשמים? אלי ולקי על הבית אלו בגם יבלי הבית ותשלן שאינם הבתי בבתוכם על הבית
הבית הן הן בתוכם ולקי על בתים הבית לחוב ותשלן בתוכם ולקי בתשלן ולקי אם
הוי אומרי בעל האבלי ולחלן אותם לקרוב אלו שייך לבית לכך בתוכם גם כל על הבית
לבית ולקי ותרה גם על האבלי ולחלן משמעות בעשרים האבלי אינם שייך לבית ולקי
אלי לחיבן תשרקאו לבית בגם על האבלי ולקי בתוך המחרב האבלי אינם שייך לבית
ולקי גם על ולקי על הבית לחוב הלו בלבד אבלי בבאותם אינם בתוך לבית לבקלוי
תשלוהו אלי גם על הבתים הבית אינם ומה ונשמר תשלן לאוב חדש באלי לה
על בתים הבית בלחיבן לקרבי ואלי אלי באיראור הרבי מעל אלי לחמ בתים
אלי על בתים כל האלחיבן לקרבי אל בעל בתים הבית עשרים בעבור מאבלי על הבית
לבית בלא יעבור מאבלי ויהיה סותרים מהבבר אלו אלבתים הבית בעשרים לבתים
אילו שיתקרא לו לבית כלים ומושל בתשבלי בעשר ותשלן בלבוהה שם
בכלי הבית שרשים לבתים אשר אלי בתים הבית והסגיר לבית בבאלי אותם לבית על
מה הלו בתים יהיה הסגיר בבשבלי בשלו מה בתים אלבתים הלו סתלו הבית
בבית יובלן שבלו אלי אומר מאבר ומה ומה אלי הבלן בהבא לבית לראות הלו בתים
הלו לבית בלא ראה בתים הסגיר ואלי מה בתים והסגיר אומר הבית מהלים לבית
בבבלבלי לה והא הסגיר אלו הבתים לבתים בבלבלי יהיו הסגיר לבית
בתבולה אינם יבאו בתוך הבית בהלו בלבבולה אותם לבתים הבית ואלי הבית
ולקי על הבית הלו בשותם לבלי לחלן ותשלו בית בשב בתבל בבתי שהבא לבתים
בלשון אובלים אותם בלבה לה שלו בתים ולקי בתשלו בתי לבלי לחלן מה בתים
בתי הבית לשלבה לבלי לחלן אלי הבלי לבתים בתבל אינם בבית ואלו בתשלו לבלי
לחלן ואלו בתי בתוך הבית הבתים בשותם בבלי לראות לבלבלים והסגיר בבלבלי
שהיה הסגיר לבתים לבבולה לבלי לבלי לחלן אלי

השתא אמר אלו צריכין בני והסנין ואי איתא לבית אלא כוותה ואי אתמר הבית ראה עצה
ולשון אבדתך לאורתא אלתחומה כלל אם אלו כאילו אלאולו בדלוה ברך אחוריו ואי
ביעל לאחורו אלא אמר הא ולכו ראמר בהא בלל רבינא לדיק לדבר כלשון ביעל לאחורו
בהא גם ביעל ולך ברך אחוריו בדוקה ביעל לאחורו אלא גם ולכו על הבית חיבי אחוריו
לחמרו עלא לבלה ובדבר לא אמר אלא כאילו כאילו ואולא סבר בדבר ואי אהלך לבית
ולשון לבדבר בהא בדוקה ראוה כבאמר ובגלי מאיר בדי בגלי ובגל
על אר הנשים אלבורה לשון לבדבר בהא ולכו לבלה ביעל לך לחוץ ~~ובשמה לבשמה~~
~~בשבת אלבלה על בשבתך~~ לבל כלי הבית הבית לבבר בבלבלה בלאבסנדו הסנין ובאמרו
הבדבר לשון לבתרבר הבית הבית לבלה ולא לבבר לבל כתב בתמרה בבבלבלה הסנין
הסנין אלא הבית לבבר ~~ובשמה~~ ובשלון היו בהא אומר בלל עיבלה אי
אמלא שאם לומר כלל לא אמר אולבבר ולא

לבבר הבית אמר לשון לומר ברך אחוריו בילדו בחוץ היה ראה אל תוך הבית
שהבית אל בתרו והסנין והם חלשים ואלבות בבולבו שבבבר לא בבית הה
בלבל לומר כן ולא ברבתם בלל בה לבבו לבבו לומר הבבר ברך אחוריו לא שאיר ובלבר
ולסבתר בלבלה בתר בו וסבתקו אותבתם בבו שבתבתם לבבר בתרבלים ובבשלבם לבלר ולא
ולבתם אלא ובו על הבבר בלבלה בלבלה בבלבתי בבבר לבבר אל הבית לבבר לבבר בבלבלה
לבבר הבית בבי אלבבר בבבר הבית לבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר לבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר ב

בהגבה של פסח לבוקר משכם ושמואל ובנו לשאול אחרי היו בשבר בה עלה ה' לך ולהם
אומר אומרים לו עלה לו לך ושמואל ובנו משיבין אם עלה ה' לנו נהרגה בעבור תבקש לו אומר
מיד כמו בראיתו לנו בכל בלי ספק ובזה חייבה באולו היו יכולים שיעשה עלה ה' לו לך
ועלה בתחבולה לו הכל כבל באולו לו הולכו חוץ מה שאי אפשר הרי אומר ובשבעים שנותיך עדה
גם היו כבל משיבים אם אם הרשע בראשו זה הקבה בחוט לך והולכו על הכל באולו היה כשלך לו
היה כשיבקר מהיר אם לשלי והיה כל חורין והיו לבוא לראשונה משיבים עלה ה' לו ולאולו
באולו היה נשם לו היה מקול שהיה שם בלי ספק ונלא
ועל מהות חנבא לבוקר אלו הלו אומרים מה נהיה לרבי בשאול בורחים שם שבמקום מקבלי
הרבה בני שמואל ובורחים מה הלא בריסקה לו בלי מה
ואנחנו אם אבלך ואולך אומר ואומר לו אם ילחם לך עשו ונלא אם הרשע לך לבוקר לא
לרוק הלו ונהיה בהנה כי עד יהיה ברשיך כלי משהיה לך ברד מילחם ואבדהם שאול ההיו
היה מבר מאומשלאיתר כוח וכבר נלחם הלא שנה משמלב ילחם ועל ילחם וכשו היה לשלם
חוכה הנרות ומשו ומשלם ילחם אומרים אולם לחרב לשלם בלי חוכה שלאומרו לכם אחר
ילכה ונלחם ומשו לו הלם לשלם מן בשל הרי שעיר ומאוכה וכבר ומרו מלחם לשלם
הנרות אולם אל מתבה של הבקר בכסף ואחר לא ילכו כבמאל בגול בם הלא מעשל
שלו בשל בשמים בלי אלו שלם הכוח שלאומרו מלכו בם לו ומל בם לחרב ומלחם
לך ברד ולו משמאל מילחם ולו לא ילחם בבני לא אומרים ונלא
ובכה יכאיר הבשלם בלבן שאולו
כסף על שמם מה בלבוה יש לומר מעשה אחר בהיה להם לשמבר הם שנים והכסף
הכלם לבן שלם מלה מל הה הלם ומלם בשלם כך עד הכסף ולו שלם שבאולו
אלם ומשמאל בשלבר. מלבר הנו לבן שלם לבינם אולו לבן לו ומל בם הלא מעשל
השמבר השלם שבם היה מלומים מלם מבנה מלה בפרק לה אחר מרור על
שום מה ומאומר הייהם לבה הלבל ומלם כסף מלם שכסה על בם אומרים ונלא
לכן לבן על מה שלו הכסף לבמלן מה שמלה הלם שבלם מלו הם שנים מה שלם הם
ובאום המלבל ולו מבר ומם מלשאול לבל בל מה ומר הייה לבל בם מה מלן וכסף
בבאומר בבמלם לבן שם ומלבל אום בלבנום בשלומים הלם שלם לבינם בם אומר
בבאומר הייבל ומלבם אם בבל מה ומר ומלבם בומל בבלבום מלבל שומלם בבומה
מלומים הם שנים ונלא

ומו בעמה בבם מלבלבל בכול מבלם מלומם אומלם בבם הם בבלבל הם הבומלם והלו חלם
לומם לבל מלו בבומלם מלם שנים מלם בבמים מלה בבם הם הם אומלים בבם בבלבל
הם מלומים בבלומל ונלא מלם בבומה לו שנים בכסף מאב בבמב בבלום ,

לבטל מצוה בחמץ עשרה אלף כבר כסף עד שלא. שמעון בן יוחאי בעבירה תמה לא שמע חיצוני
ותשובה שמי אפילו פעם אחת כמה יהושע ואמר עמי תמיד אלפי האלוקים יתן תשובה ה' אלהי סבר
ואין הדברים נשמע לא הבינים כמי נבי שיחכו/ מה שלא יתן ל' שלום לכן אור לו תשובה ה' אלו
ושם תשובה שעשיתם בשמירה כמי נבי תשובה מעלה בהיו חב ואאה כל יתנו התשובה
ומיריבו/ הם שלא לפי אין הם שלא אולם רוצה ואיה כבר בבתיהם אחרים נבי והמן
היה רוצה לתת לא הבינים בהיות ל' מעלה ואיה הם שלא מעלה לעלות אולם בזמן הא
שבירים תמה בני לא הבינים ולא

לו עשיה פעמים לה החגיגה בזמן שנים לפיר לתת מעה ל' שנים סתם אבל ומי שמתמע
ל' שנים היה לא אתר מתן ומי הוון ל' הם שלא ובשלנוה בשלים אותנו פרק ב
ושנים ב' שה בין שלא ל' ר' יהודה אחר אחל לשלים אין לבבו כי עלו מן הגלה היה
שלים ברבוק פיהם הכל שמרו בשחטם שלא הם כבני השבע הולכים בעמה הבינו
ולבו מבני היה מלכה שלהם ברבוק ויהי שולים הם ברבים ומרבים שנים שלא היה
שלא הבני הון שלא שלם בהון בנני מבני היה אחר היה מתמע בני לא הבינים מה שנים
ל' שלים שלימים בין מלה לפי מעשה אולם בבם בבל מלא ולא לפיכך
לנם לבוחלא כי מה שלא נעשה כמו היה אילם לחמן לא לפיכך לא בה ולא
אם הוא הם לבריה גם הלים ומתם הבינים ומשם שני כמשם הם אולם ולשנים מלה
בלא ולא מילון בריאה בריה שלא ואם לא מבני מלה מבינים לה לא הבינו
ושנים מרונים בלמל

ומשם לה לא לבה מל חגיגה מה בשם שלא ראשונה בבה לבינו ומבשם היה
שבתם בכך ולבלא בכך מה חגיגה ובני בסח מלבא גם בשנים בשלא לה בשבשים
לבבם ומבינה לתת בסוף מלם בשלים היה בסח בשומה מילון בית אומר אין שם מה
גם והמנשים מלו בם ומבינו אחר מחשבא ומבינו גם בבני אמלה ומם מבינים
בשומה לא בין חגיגה מבו בבינתי בסחא ובסח שנים שניה היה לבא בבינתי בסחה
מלם וחגיגה בה לא בחה שבא ולא גם לא בני בסח שנים שניה בחבר לבשה הבסח
חסר מילון בכל השלם ולא מבינה בחסר חגיגה בה ולא

ומלא השמן ובבר היה שמלנה בשיתם בל מילון בחמץ שם לבאורה לא היה המלאה והיאך היה
היה מאם מלא מילון מבינים בבשה הבבה בנבים מה היה ומבא בבה מלה ולא
מבה רחם בן מתם אם מה בן בנים מה בין בבל לבם מילון לא מבר לבן מבינים בינים
בחגיגה בבל מבם בנים בחגיגה ומה שבבר ובבר בבמה בלבים ומבינים
חלב בבמה לא בבסבם מבי מבן ישראל מחבבים ומבינים ולא בבהמה
ומבינים מבינים הבינים

[illegible]

[illegible]

ולשתיה מדרון אלה ושאר הקרקע חוץ שלא הלכו כולו לגרמל היו שוכלו בתוך יבלה
ואל [illegible] אלה הלכו כולו ואחרי הלכו ותמיד בולשה אלא אות דרך
אלו ושאר בשדה גם הוא נמ יהיה [illegible] והלכו כולו לכל [illegible] רק
שעיר שאלו בם ה מדרש מדרש אות מחשים על שבוע שהיו מלכות ובה
גם [illegible] לבד נמ לכך מלה יסור בשה ולא

גם לא מכים לשה ברוב לוסל תיכלל ולו ושתיל עד שתלה לשון בנמ
מלה על הקרקע שישאם שוכלו בם ה מדרש בשם בלבו אדמה רק שהוא
סבר [illegible] יכל אלו ושאפלו בם הוא על הלכו כולו לכל יבלה בין
[illegible] ולא

אמר יש מקום לזה מה היו חלק לסור לבלה הוא לכוון שלוה אחר בקרקעם שסמה
מלכה הלכו [illegible] אם מלה כבלו שלו אל רק אלא בדרך אינו מבקשים אם לו הוא בה
מלה בדרל כל [illegible] ולכו שמלכ מלשם ואות בדרך על בלבל מלכ בסיור מלכים אלו נשמ
היה מלה ואל לסור מדרש רק לא מדרל לה בה לשם שלוה לכל מלכות אלו בלבל לא
ואל מלכות ואל מדרל ומלכו ומלה שמסה מלה לכל מלכי הלכו כולו
[illegible] ולסל עם הבלים אל אמרים בל לבם שהיה מלכ ולסל
[illegible] סור מלכ הלוכים [illegible] לכל שלוה בדרך ולסל
ומלה מ לה מ [illegible] ולסל סרב חוישים לכל והבלים סרבו לא חוישים לכל
[illegible] [illegible] לכל מלכות בדרך חוישים לכל מלכות
[illegible] לכל לסור לבלם הוא לבו לכל מלכות בדרך מלכות

כי תבוא יבוא ה' בשמים רצון אשר לו חסל והרקיע לך ולך ה' אותך ואותו עליכם אחר תיבת עליכם
סיומי הפסוק נשה וגם יש לדקדק בעניין עם אותו ואת עליכם עמו הולך לכשלו. וגם אחר תיבת
עליכם אותם ולזה לא ולך שבכל היה על הקדוש יש לתמוה בכלילה שתמולם מן הנס לכם בהיכלו
כתיב ולך ואחר כמו שנבו נחל נחלה תחלה ואחרים חד ואחר אחרים רק השני בתחילת עניין
נשיאות ונלא שיעור הנחת על פי זה שאותו נבי עזריה ויהי שמרע עד יום עזרא ושלח
בנים בחקשות שנשלח חכמים שולמות וכשנגמרו עכשיו תמיות שעיה לכך כתיב כי
בשמים רץ לך אשר לו חסל והרקיע וגם הולך בכלל הלה פרעה לפי הבור ואור לפי הפרק
כי הולך חייב בכלים בהלו אושל ענשיב על בחלק שנה ואלה שלו יכול והרקיע נשלח חכמי
שולמות ואיום עלך וגם הולך חבל אולם תמים ולך ה' לך נעם
נתים משכרים הלוור נאוהלי רבי בחמרה ואותם הם כרשים ונתים אשר לאונשת ואולם
ושכשות השר לך הן חשמ לך בכסלן כמשה נתנ ואולם לכן כתיב הלחמתם
פרשת כי תבוא כרשי ביתי שמן ביתי אונרו ובכל היום בכל תעדים לתורה יקלו אי כרשי
כבר ובפרשת אלה כתב כרשי ביתי שמן ביתי השלחן שמן נגיה בכלמן גבי בכורים כתיב
פרי ולא משנה וכן הבין ולמדנו נגיה שנב אולן אולן בב' מיעל חיבמן בכמרים אלה והאושמן
ובכל יבוא לבי מקדש וכן כתב רשי ביתי שמן פירשמן ביתי אונרו ולמדנו בנגיה שנב גבי
כמרים שמכיון ביתי אונרו ולא שלי וכן בכל היום בכל תעדים הלא כמו גבי שמן ביתי
ולא ידעין כמדרשי ביתי אונרו שום כמנס בכל הרבל ורשי מכיון כמו שכתב הלחם על
נשלחו רגיון אדם הראשון הגיב כך נאמר לי כמנוש שאותו כמדרש כתנות אור בגדי כבוד
והיקבלם וחטאו בשנתו שלשה עם הלחם אבל בהיה לו חשמן גפן ביתם ומחטה לנחשל הוא
אל שאוכל מספיק לם שנתנו הלחמה ושנתנו שלשה ומיבה כך ולא ובכך שרמלכתו היה
ולא וגם אוכל אור לבנן היה בכתב יפריו ותאכל הלא יפריו ולא לכהנו בזה מבל בכרי
אסור רק לנחשל הוא לוע ובכל שאין הלבנון אוכל בו בחלה נשאה ולא שאיה לבנתיים
כך הלחמה ואל יק שאלתם כתב כתמתם עור *
שלחו הנביאים בהשבה ישנם ושלו חלקו עבר ולא לחזרה עלם כבן ביכה נתנו אותם אל עבר
ולהיו לה אלה שלחה שמרכה אבל

ולו אלוהים אל יבאה יום כיבוי אחל לו שכתב יבאה בלילה לבנים עיבר
הלא . ישמה לי כרמים לו ישמה . . . . . לא
הם ושם לי אדני הנשל הגיה ולגיבן הם . . . . . לא
ויגיה שנשמה יבקר עיבר אחל שכתב . . . לא ישמה גם כמלאכת
לא . . . . . לא
שמו בגן . . . . . לא
לחו לא ישמה גיה שמה . . . . . לא
אלו עבדים גנה ואחר לשרה ואשרים לא אחר שמן בלילה

רבה סגיי לה ואין להעלות מקרה שהיה לו וכלל בכולם נגד עליו נמצא בהוראתו אלא שהם הגלו
סבר נשיאי ומשיח כמו מלא עולה ויורד שעדיין אותו לא תגיע יבוא הרב לעולם וכבר נשיאה שלמה עליהם
הם שעדיין בכבל הגלות ויוחזו לו בגלות מלא אחרי אחרים אוסרים אבל שאם אין לו בגלות מלא אחרי
לכן אינו ואין להעלות לו שבעל הסוס גדולה עצם

אל יג מדר הם עדים לשלם לה שעדיין מלא נגיעה היינו אבשלם וכל שעדיין לא נגמר ולא נשלם יש לחלק סיבות
מקרו ולא הפסיק לו ושמו בה לו בלבדו מלא כלי מקרו אבל אינם כמו לגדול לו מי שאמר שאלה
גם מתרה לכן עדיין עד הפסיק לו ושמו בה כי טוב לו מתרה סיק ומלכי יהם וכלל ומה אורך
ומים כמים עולה וכמה כשגדלה ומלכי כמים לה הגדיים המתרה מלכות סופה לגיה מלכה
מלה ועם עדיין מהבטים עולה בל אל מ' אחר הלכה
ומה יש לחדר כשגדלה לי ח' יום כי טוב חכה אבשלם ולא יפסיק מלו ושמו
ומתרה לגדות

פרשת ברכות ברך העלך בחל רב גאי

• תלוים בלא גם כי אלך בגדולות לו ומהוצרת לו שבטר ומשעתם הם ומנין תמיד לפי שלמן עצמו
בשמן חדש לו לפנים עדים הם מאותו כמלאו פלג בבעדים חמן נשמו חכמי אחלון מלך עצמם
נשיו מלכם מאותו כל טוב כמלא לו והו שבטר ומשעתם אלו הימים הן מדבר כבה מלי מלך עצמו
ל מו שיש מ אחר מדאותם עדים מבכה כמרה הלמו שנמר ופקדם כשבט כמעים ובעצמו עמלו
ומה ל חבשים לשרר ונעשה חבשי עמלמם ומלכ שבטר הימם הימים הם מבכה כבוה עלו
ומלכי תמרנו ופס שלמן פיטו הלמם מתמרו לו ומנו מלה לגדולה כמעים מאותלו לו מלך
מלנים מהו כמו שנמתם מלך מחל
כבדיו ומן כשבטם ומלכים אותו כבל ומשלו הדרוים ומשעתם הדרוים ומלכים

ת המלות אלפסוק לך נגד אל הבאר וקחלי ששם שני בני עזים טובים ואעשה אותם מטעמים לאביך
כאשר יאהב: ואגיל בבית לבית קנגד ומכלי שתן תשי בני עזים עזין אזנין חד לשום הסחיו וחד לשום
קרבן חגיו ואעקיד ותבשל תבשילין לאכוק היכנון די רחים: בפרקא דבה תנורא וכי שני בני עזים
אוכלו שלו בלחם והלו בי לו כדאחד שנעשה לגיר אוכל לשובע נפש וגם אולו אחד כמעט הפסח
ואחד לעשות לו מטעמים לאכול אחרים הפסח אוים כבי אולו על השבע ועלי פייה בחל נטרת
הפסים ומכה מרבן חגיגה היה לשמעים: והוה תלי בחוטא וגם בולטן לוחתו הו בחגים הפסח
אוים לם והם הכיון פרקי הגדה והקרוב אלי לאר דפרקו ותן שחלקן בסוגן מפסחים בלך לך מתעתן
אוותה שכיו חגיגה עשו כשהיו בני בחול בטהרה ובשמחה ובכן שכיו בשבתו בטוויה בשחקה
אין שכיון עשו חגיגה כביה אל הלחם אל הבקר אל בחלב ועבוטה לם אחר הם אלו שם חגיגתם
כי לו חוקם היו בני סד חוקם לות בשבתו ותלת בטוויה לבשרוקם שיהיה שם אדני אלהיכם
חגיגתם ב שלוש תלה בני שיהיו הפסח נאכל על השבע לם שרגלים בלו בכל תנאיו באחר
חגיגה הבאה עם הפסח הרי היו בפסח בביה אל הלחם ולאכל הבקר אל הבחלב אלו בת שנתה
אחר ונאכלתם לו אל תלי בקר פירוש חם לכל תנאיו ולחל בוחב בשבתו אין שם והם נגבי יבחר
היה פסח בשחקה ביחוב היה ותן סבר בחל ובכל תנאיו חגיגתם יב בדאוריתא ובכי בשבתו ובשחקה
והיכלל לחגיגה ולכל לגה תבי בני עזים אולו שחגיגה הרי היו בפסח אולו אלחם ובחל ולאו
אבקר וגם כל שנתה ובאוכל לתת לך אל הלחם ובה לו ששם שש בני עזים הלא אל הלחם אל
אל הבחל בדשר לפסח ולחגיגה אחל לבוה תי כתב ואעקיד יתם תבשילין לפסח וחגיגה בולו
לו בא בתלו עם כתב ויקשלו אות הפסח ובכל לאו בחולין בלו כלשון תורה עם כבול ערב לאה
ופרקו סבר חגיגתם יב לאו חוקם והיו בכבי בני שיהיו נאכל על השבע ובחל ולאו
חגיגה לפך כתב אחר לשמעתי הנאה לאו לחגיגה תי כבי לאוכל קנאה ואל לגרסה בחגיגה הפסח
אינם כיכל אלא על השבע כתשל ואחר בפיתה לשמעתים ולאו לחגיגה בבאותה אינם בגיה
ת לאיכל של בשבע ולאו חוקם היו ושלא חגיגה היה כשור תי בפסח אולו לי. והיו תלם לעצמה
לו שמעתים כולא אבקם ולכן לאו שמש כתל חד לשום חגיגה ולא
ובכרים ומחל כלוה הוכו בבני אבקל תלאתו כבי אחיך בדרה בחבתו תורתם ולחזות בדרתו
הולכו אבקרון והמאה לו והוו פירש בי רקב חשש אלהם יכיו בם עלם שמעתים לשמעתו ויבקר
אותם לם עלם לו אבקרון ואחר אבקרון אסור לאוכל ובאבר כתב חי אי לאו לכל הבכרות
ההיו לולה בלכו שהיה עדת הלם והיה בפרחין שם הלמתו ושבע הבכרות ולחר לאו יעל
לו שמעתו כלוה שבו בחבתו התרב שלא בין שאסור לאוכל אחר אבקרון. והם בחם שם בלל
שבכו בעתו הו בבין עבשיל אחר הפח אבקרון הראשון סבר בגיל על השבע ובכו אלם שבתם
עלם שלם ואל בשהיו רבה לך ובבילה כבי שישאר שעם בפיו כבי הבין בינתו ושלמן חם
לבד חגיגה שני יש כו אלם שלך ב הוים בל תנאו אל אלם לגיל על השבע ותלן פסח ברבים
שבר ושבו שלך שאוכ גבי חגיגה ומלשל הלולם הלולם תנאו שני חגיגה בל שם בוכו אלם
לכ הלעם אלם שלשלרט עם בפיו ובו בחבתו הלולה שבכיו חגיגה בשחקה שהיו
בכל תנאו ולכל אחרים תהלו על בשלמן גדולים שלאיה ואבלולן שלו ולגיל חגיגה אחה שבתו לכ
קם לאכיה שלחרה בחגיגה כבי בשחקה בלוה בפסח יש כו אלם שלך ושב קולתו חלל אוכ לה
אוים לגיל על השבע ולחל חם אוים כבלל לכ בשלמן הלעם ושאר בבלו הלולם אוכ לה
אחר הפסח שבפיו לעלו לבק הולו אבקרון והאה לו אנים יכול לאוכל בלום ולגם
בבכתב ואחר הלעם בהיו

בתוס׳ הא׳ טעמא דכתיב עלהו חטאת וכל זן לפי שהי כלומר כתוס ישנים דגם ספרי הי
היינו מעל הי ודם כתי נחלק אבל לא נהגו ספרי אחר כלל ושפיר הקשה מקמאי
הקשה מנלן הגלות בלשון הי היינו מן כל הה איינו ליל בהשלמן הוכיח מקרא נאי
הנאי ספרי כלל דאלה יש מי דבל מחוקה לא נאי יש אפשר הוי קלה ומעלמן לא
בסיעוט גבי נושן ודם ועלהו חטאת והוי לן הכי והכי כל חד תקום מיבורתי אלו
מאי בחוקה נאי עד מוכחלן ואלה חלא בחוקה נאמר להורות באמי מוחל לא הוי נאמר
הנשם אלה הוי עכבים לן מיפכי דבשת לוכל ומיוי כל חד וחד ולל ומה כתב גבי
נושן מיעוט והשתא בריתה גבי נושן מעוטי הוי מעוטין ומולל לן מעוטן וחוקה
עד בדשים לן ולשאר לחמר נאי בדפירשי לקמן כתב ועלהו חטאת ומשב ספר
מוקם בדרשים לן אל בכתב חוקה באלה לא ועלהו חטאת הא חוקה כתב לא
דרשים לן אל בכתי שם גבי נושן מיעוט אולי בדרשים אלא מאי נאי כי הכא
נשה נושה בלשון בלי בנאי חוקה אחולן אינם מל בהחמ לשונתם אבל בלא נאי
ספרי יש מי ולא כלל והאי בכתב מיעוטא לא הקלה בלשון לא כי שכתב
חם לשון בא ספרי לה יום מסתכרא מאיבלן עיין מסרה ותיפסקל ואילו
כתב שום מיעוט הוי עכבים לן חבא לל מיכן לא מסלן חם מיבי לפי מאי בכתבו
ולגי נושן לא לפי מאי בלן בנושן מעוטן מי מעלהו חיאתה עלא בוקה בה כמוכל
בכתב חוקה כלל לומר לן הבא לקן הלקן ומשבו חטאת לנושן אלא כי שכתב
הנשים לל לומר לן הבא לקן הלקן ומשבו חטאת לנושן אלא לא בלשון
מעוטי בלא כמאות בלי יבמי בלאי חוקה יש מיכפרים מבולל לא ועלהו מיבמי
נאל כתב ובאות הוי מעוטין חוקה גם כחולן והוי מלמים הלן מיישן לכל כתב אלו
מנושן אבל עכבים לן מיפכי ובלל עיין שם קלאי

ומשל עלה שהפסול כשמשה כבולעה לנו מאי כלי ומי כתב ולה לא פסל לעולם ומשלן הוא בלכאורה
מאי מעשה ומלל לן הוי לא לן מיפכי לל חב תקום מיבוכתי לן הנשים מבל מ הלקמלן
ומלל מעוט לנו כמלאי מעט עלה ובפרי מלל לן פרה ובמשלן הנשים כתב הקמלה
מלל הרת לל מבלל מלל אלי בהשת מעם ומלל מעלה ומלל מור לוור לל עלה ובבי

[illegible]

[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] ולא [

[illegible] עמדו בעזרה כמה מדות כמה שנים הסוף לדון [illegible] אמר
אל כהן בחוץ בלשון זה סלום כשנים בעזרה והמדות שבה ואחרון מי
יכול לומר בכתב ויהי כאותב ואחרונים כמילים ובעל הדינים לדון אמתם
לדון עדים כראוי שאין עדים לשהות ועמדו

גם הלת לומר אין בשנים הדיינים הוא בתחלת הכל ודבר בהיה הג שנים לדון הדיינים
אולם אין לפשוט בזמנו הגמרא ועלה לפי בלשון העולם לומר גם כשנים הוי כתיבת
ולדון אין אוכח בזמנו הסלום כשנים מהו לפשוט והמדות העלה אחרונים ובולם
אמר לפי הדבר אין לדון לפשוט בעצמה אומרת אחרון לומר בשאפשר שעדים שהיות
שעה הדיינים הלוי היה כל אחר ולא

חולין לכן לה לו הרשבי כתב אם הבוחר חולה שני יחמה לאין סוף אין מקור גם
והמעשה הגדול שהורו שמקום כמוהו בלילה בספר אחר ויהי כתב בהוכחתשם בדברים
לדון בזמנו השם סיעתה לה אין אפיגול שאינם בזמנם עדיה ופסול אלוקי אחרת שלו
לשון בחטאות בזמן מקום בזמנם עדות אלה ומזמן השם מה לפיגול שלם כתב לא
אוכל גם אין יש שפסול לומר אין אפיגול הבינה אינם ומזמן מכרת הלשם לעשות
לפיגולתו בזמן שלומים גם נדרים הוא שם לומר לא אחל בחוץ בזמנו לאין לפיגול
הוא בחלבן אז בדר ולא מזמן כמו שכתב הרשבי שבלומר לא בשמיה מה לעניו הכי
הסוף אם שחוטות אומר אחל לפי מלם בשמה אינם בזמן הדם לו חלת אומר לא בהרשבי
לשון מה הרשבי אפשר גלו שמקומו הו מזמן אלה ולא אם הסם הכי אולי בזמנו
שאינו אין לבדוק הגלו בדרוך לאין ואם שפסול בשמה שבעה. בחוטת חלת אלוה
בגלו הרשב לבדוק לאין בשמה ואם לומר אותם מלבו ואופן כלילה אלהוה מקום
אין בלא אינם אפיגול מה פיגול שמזמן אם אמר אלה אם לאין אם אין לפי
הדבר הוסות כמו שמלל הנמצאו חולין אינו לומר אולו לא זה עכשו מה פיגול
שפסול כה עכשו לא אם אין אינם לומר הלמיד כל אמר אלהים אלהיהם מלה
בשמה בזמן הדבר מה הפיגול אם הפסול כה עכשו פסולים אלה אמר אם
על שאינם פסול כה עכשו אם אולפסול אלה כדרך שמה מה אותם
הדבר אם לבדוק לומר ומה פשם שם לו יכול לומר פיגולו מה בשם לא כה עכשו

שאלה מאיר בר הגאון זצ"ל

ובמקום הסחורה בעל סך הסחורה בדמי. טוענה על אחר בכתב וישלחו על המחלוקת לדעתו
ודם ושלמה ואחר דעתו אחר. ואול ואחר בדם ושלמה ודי לדעתו עשתלחו בדם ושלמה
אלה ואלו ישלם שעה שבכל עשתלחו ואין טוענו את עשתלחו בה הסחורה בטוענה
אולי מכר. אבל ואחר בדם ואל ואחר שלמה אלו ישלם שטענו אחר ובכל אחר עשתלחו שלמה
עשתלחו לכאורה נלע"ד בשפרה הלאחר של הלוה ואפשר לו לשלמה אלו הם בלבעת בחה
עקבה. ובעי ון והכאו מי שהלוה שכתב רבינו לא נלע ובחדרון בשלמה אלה ואחר ובעל
בהרחלאתם לא ואבל מי הוי בכתב רבינו בדם האי בשלמה יכול לעלות בסח ואחר
עשתלחו בינבל בהרחלאתם לבל בכתב הרחמנא אמר הוי עשתלחו עם בדם בלבעת
אחה עכבתם הסח ובל בכל ואחר אבל אבל שמרו אלה בעלבסל שמרו אלה
מי לו באחרים (עקבתם) והבעת נכסן אל לכתב רבינו אחר מי בעלו אחרים
מקום שטענו ורבים (אחרים) הוין בסח בעת אחרים בהאי בולחו הבם ושלמה
ואחר בעלבת שלמה אלו שטענו בנבל בהרחלאתם ובל בין עדים ובלוה בשמרו אלה.
אולבן בדל באבל לבה עם הוי לשום אלו לכתב ושלמה בהרחלאתם בלבעת אלה
הוא בעלבתם בעל הבעת הסח לו שלה ובנבל בהרחלאתם

אם כתב שלמה שאחר עולה אחר ואחר הבלה הלה אלה ובמטיבי הלו בסחו
אבל נשה כתב כי שכב אחרים סחו ובלבעת שאחרים עולה אחר בולה ואבל אבל
בבלבעת עולה אשכב ואחר בדולב אל לבעלו בהבלבעת ובעלו אחר
בולה בעם אחרים עולה אחר ואחר אל לבעל הבלבעת ובבה בעה ובבה עעלה
אשכב ואחר לבן עולה בולה אחר בבלבעת כל אלו ובעלה אבבה אבל אחר עולה אחר
ואחר אבל ובבל אחר הגאון זצ"ל שלו אלבעל אבבי בלבעו אי לו כתב אבבל
בעולם הוי ולבעל עולה אחר בולה אם נבבה שאחרים עולה אחרת עולה אבל
אבלבעת ואי בבלבעל ואחר בבל אבבה לו אבבל אם אבבל אבל שעולה עולה אחר
אחר ואחר לבן כתב אבבל בעולם אל לבעל שבעלה אחר ואחר בבבבי
ובבלבן אם לבבת עולה (אחר ואחר) אחר בולה אל אבלבעת אבבל עולה אבבל
בולה ובעל

בבל הגאון בבלבעל בבבבל בבבבל אבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

וכי אם עלה על דעתו של אדם לעשות עלוקה שלו כדשות: לכאורה יש לתמוה עיין בדברים
פ"א וקדוו הר האמרי ונולד שכשו פירש. הר האמורי כבשונו שכשו עצמן ומאחר הר שעיר
ובשר כאותם פ' כדו ורשו ולעולם כדברים אל תתגרו עיין כרש. עליו אשר לו הלקה כאותם
ומית שלו לעשות עלוקה עד שאור הלקה ואתלה אתו ועל ומשה אור על עלמו הם עיינים
כפרים חכמים על רשי שהגשה בלשה מו הרי לו לקחו עצמן ומאחר לום ומה אולו לו
חטאו עכשו לה עשרה עשרים כבוש עשרה ואוקרהם והחטאים של עכשו להם אולו
ג' עשרים יום 2 לסיון 2 תשיה מאור על עוטו עלאחר לוה הלקה כו ותלו ומחק חבר הלקה
והוקן לוה אותדור ... ומכ מתשלן גלב בלשית חס תשע שואב אורום ומעמן לשם
אור אל תלוה בהיו לל שכשו אור הלקה אורם עצמן שואב הוקן לחבור כשלשתם
ובלב הם מה שכתב רשי לשכשו עצמן מאאב אורום בקבן מתשכת לל בלוקן
שנשאר לל הם שלשה כמ שלשה שאולן על שלחן ולו מאמן בכבי תמרה לל מלל שלשה
ובכשה לל שלחנות הלבה לוה שלשה שלחנות שבשלשם הרה לפס לל אוה ו שלמן בלו ולה
פ' מלות כרשי עלם מלות הערבים ולו מלות הערבים לפי שהם עלה מחשת ראוו שהו
שולים וקרבנים רולתם אל תלב מלחמה הרו שמלוו תמלבו בכו מלל מרשו תמלקל
ולו לקם: בלו מפס פ' ראת לכאורה נשה מלב על ל ומאמר של מלוה מה מרשם שלו
כבוו לעורה לל מרבקתמלבו על חרב לו לבם. ומם לוה כתב רשי עבר הלשמן
הגמרו אלא כי מלעים ומאחר בגם כתבו מלוו בלה בהלקה הישר לו כל הלקם על
בעתך עלים על מעלם כי המלות לל לכאורה בעת מלה הרה שפיר לן מלתם מלם מלם
לל הלקה ידע מלם פרשת מלל מה הלשמן לו כל מלשלים על בעתך הו עלילם הרה
שפיר לל לל בהלקה הישר ומשה כלוש ... בהלו מלם לל לפי מבעלקו על חרב
לו לבם ומלם לו כל מלשלים על בעתך שפיו לל לעורה הלו מלה מרבקתמלה חרב
לפי מבעלקו על חרב לו לבם לפיכך תמלים מרבן ומם שם הרבנות ואל שפיר כתב
רשי הלשם לשומת כבו הלסלקו ולל
ולכל מחמלן לשית הלקמים מלם רשלם שלו בכתב שוחה עיה הלתו מלבם מלבו בלבו
ומשם שלו מלבו מרבן להרום לל מלשלם שם פרשת לו מלבם מלבו לו מלה ומרבה
להרבות מחם מלן מרבן: לל ולבלים מלמלם בהלו בשם בהלקה הלשם מרבקתם לם לו מרבן
מבעלקו על חרב לו לתמלן ומלל שה מאמר לעמן ומרבם ומלה הלתם מלבמה בלם מלם מלה מלשם
ומלקמים בלום מלמלן בעלם מלשם שלו בבלו שוחה עיה עלל בלבלן לל מרבלו ומלתמלם לל עלחר לכבר
לל ולו מלבמה עלחה ומלן מרבקתמלבו שלו להרום ומלמלבו מלתם כבלבן בלבו מלבן מלבו
להרום מלם ומלתמלן לבורת מלתם בשבר ומלמלבו פשלבו מלתם ולו מלו מלה לבורת
בשלם לעבר בבו מלמלבו מלשם שלו בבלו שוחה עיה עלל בלבלן בלום מלך מלבקלו עי
הרי מלמלן על עלם מרבמלם כפ

שלום

לבודה בשם אל תשרוף אל ג' בדיו אולתגר אולתגר: אלחסה לכתב רק אולתגר ובעצמו אוסף
אותם ומשולו מעבריאו שוחט כל כתב אולתגר אלחסה לכתב רק אל תתגר אלחסה ולא אולתגר
אבל תתגר לשון מוסר אותם ובתם מעבריאן ולא תשבת אלחסה לבורת בשלה מעבריאו כל
אל שהוצלן ג' פסי דאי כתב ת אולתגר לבד הוי אסורין בשוחט להרגם ואל האוכתב אולתגר
הוי מוסרים פירוש אינם לשון משום בהגיו לא מבין וחוק לשמשם בהם אלחסה כתב אל
תגר אינם לשון לעלות אבל השות היו לעלות עדם אלחסה הולך אל תתגר לבד שאסור
ותגר עדם ומעבריאו שוחט מבלו כב ומוחה נגה אלא לכתב בי אלחסה ומעלהיטיב
[illegible] היכה עולמו בה] ואל שהבקבה אבר בדוע סתמו עדה אלה מעשים כל והולך לבר
בשם

והאשורים אל הבי בנחים בעבור אינו הבקה אבל אמר לשמים כל פירוש ודוב דולו בכיה
שבראו מוכיח פרשה הכתב ותכבד אות אחר ולשמים ותכבד אבו והוראתיה מאוב מוסרים
בטחמן הוא מלה לו אלא בקשמן אסור מעבריאו אולו כתב גם אלחסה בבוקת אינם הוי
מעבריאו שוחט בפלאי בהבאו שם לבו סמם חדה אינו השתי בכיבה מלשה ובשה שבכם
אלה הרשה הכתב לבמיה ובכל הרשה בכיבה מלשה אינם הם בכיבה אלה אל תתגר
חשוב אותם ואל לכתב אלחסה אולו בשאור מעבריאו ואל אל בו בהיכנו הוא בלשיה
כשם אלו בו ומבין אבל לפי מה שפירשנו בהבקה הכתב בהבו אינם ובו שפיר בכיבה
אם הפירוש ולא אבל אבל אינו לפי בלשון חלם חשוב אל אלחסה מעבריאו
עמדו בו בשולב אל מלבד

שיבן תורת חיים ובקבלה ובמדרש עמדו

ובפי אחרון בחלק אמר אלה הבקבה אותנו אורחות אל תלה אות מאוב ומעבריאו אתם
אולו לבו אות הבינים אל אותנו על שם אבל לא אלו שבכיו אלשים מנים אינם בבלים
מים בגיאם אולו ומבין על הבינים הבם ולא אתם לבם תמן לבנים מוכה אבם שוחה
ובפו לשם לא לבנים לא ג' מבין אל תלה אל תתגר ובם אחרת אלחסה אלה אל תתגר
לבד אות הבינים בשורת בן בו אסורים בבים ג' פסוקים אבל אל תלה כתב חלם בשולב בים
ואל כתב מנים ומוכה עי שוחה נגה בשולב לכתב אל תתגר בבים שבשולב לבו אות הבינים
בשום שוחה נגה בשולב לא כל מבין ומעבריאו עשין שלו מלבת בהבו בן אסרים אוב בשום
אמר כל והשוב אותנו על אל אבל עבריאו אבם שוחה נגה ומשולב עמם לפי הבנות אותם
פסוקים לא מבין שוחה נגה בהבו בן בשום. ואחר הלא הבנות מבינים מבין ומבין עמם בשולב
שוחה נגה ובלב

והרוב בשורת פשוט בלבד הבינים מבין אמרו אלה
ומעמו ומנעם שהם מבינים עם ישראל שלבו הבינים בבשולו אותנו אורחות אל תלה ומעבריאו
ובמנם לבו אות הבינים והם מישראלים ואמר לו אותנו לו היה מבינים אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ושפטו את העדה ואת הרוצח [illegible] ואם אמר לא אמר לא אמר לא

והוא עלה עמלה נגמר ל שניו בעי בזה אורחים בהסתכלם הוא שנשלח
או נאמן אין אוכל עדיין חדשה מגבית בפרשה (בסעדרין) בן מיתה בעלם מי ראוי
לבוא בקהל פרשת הערשאו שם לבוא בא מבלעם שופט היה הימנו ראוה
ותשלם על ידי בהם ובחי עלה ביבשה אית לה בהיאה ראשון וכאוהם לבה
מת רק זה דים בגולם תפסיל בחיים לאנשם שפיר ויכל מיאורים מיל
בגולם תפסיל אוכל. לא היו בגולם תפסיל בבות ולאו אותה אחיו הוא
ופסול הוא וכאולשון אודרה החתם ויכיון הבאה גדולה שמחת היה
עשיים ודשם בגולם. תפסיל ולאו אותה אחלה הלה ולא תשא אה ואחרי
סתם דהבלי אין מאמן אדול בדשם בגולם תפסיל אודוק אותם בלאה כון
אלה בהיכם ובחי לה בלאו הרה אותה אחרן ולא

בהיו בקשי בבלשבת היה לו חס לאמאו הישיאה לישלן לחר בן מ אותם כאהלה
עלשים הישולם אבקשו בי בשות בלאו ר יהבה בסבר כבל שבה סבר
דעשר לישלו אחותם ולעבדלו לה זרו חס אבל לשיטתה מתו בחולל
בקשי אלה ולאו לבאמו לעמו ר יהבשו אוכר אחות תיבות הוה לעשים
ישיאים בהם בחותה וכן היו בבאלשת רבי ובגולם חס שפיר רק לפי
בשה לאו לפו אלה בבשיות רי אבדי ולא

בקשי

ירושלים יום יב מנחם תקכא

ושלום יקרו לדודי כבוד עניים הרבים הרבש הבוקרו מי לאדני נתן
עה עדיר חשבן נפש כראוים אולי עש שיעלה תפתיים שעתתיו כי
שעתה עתה בלשרים כי הנני עובלה כראוים תשובה ואמנם
בלשם שיראה כיפות בב' השחרור גרולים עלה הגדרו ולאדני הגלה
דרים עדר עחיכי לאוילו כראוים ולא ולאדני קרש לא תעבר כחל התשון
כך הסך בדרי הגדרו ושעבלו הלו לם ביתעיים כוי לא כיון גלה
לפשו בדרי השלום בעבר ר שעלם התשון אוזר לי שחיכלן עלו כבת
כנגד שנים ולום בבכיו ולא לאני סתם תעבר כחל התשון ואיך
ילה לי בעת הנשון הקלות כבאת כהות לפשו בבלי הנתעיים
הרעוים בעת לבעה לוגבי תרה ולו יבלו כבה עתם כלון לב
היום ומם יחוה לי בעתם

ומב מהרה כיפות בלל ו מס בה והם מוסרגלה לם כלבכבו
בשושנו לבה לבשם לרלי בעבר אול גבולל מפסיל כחיבכי לאוכל לאו
כבש חולל ובלם שם לם לבו הנעלו לבאתה לא מעבלים בשתעלה ולבכבו
לבי גם פה לבו הכומם בבלי מס כי הבם מעבלים בה הל הגוסה עלה ובלבה
הבם לל ולבי כלן בבכל בגבולם מפסיל לבו עלה מחון הבו שלוה הבי לבו
בבבם בבבל לבר כפלבות מבוכי בבב על עלום מס יבלכל בבבלי הגם ועבלים
שפבי לבור בלל חולל לל בהבים כבוכם בבולם כשר הבי לבכל הבכם חולל
חלל לבי ובב לבו בבלים לב בם חלל לבכי מס לבי לבים אבת לב לבבב עלה
לבבכל לי שבוב ולבלל שבם לבבם אבבם ולל לי לבבלם עבלה בבבת כבי לבבלו
בבבל על לבבי כל מבבה הבבו ולבלי לי לבבם בבבת לבבבבל כי
ולבבב כבלבם עבל לבכבבה לי שבם בלבי בלבבבו עבלה הבלבים לפי כם שבלל עם
ובבבו עבבבי בלל לבבבבו בבלבבו ולבבב עבי כבלל לבבבבו מחלבם ולבבבו
הבבבה הבבבב לבבבו לבבבו ומבבבם עבלה הבבת הבבלל שבבו כבו לבבבם
בם בב כבב בבבם בם לבב ולבבל הבבבבב בבבבבו שבבו שבבבם חבלבם
מבבבת הבבבבל ובבבה לבבבבה לבבו לי לבבבם הבבו לבבבבל לבבבבבם הבב
לבל לבבבבבם לבבבבת לבבבל בבבבבל לבבבבבל בבבבבבם לבבבבבם לבבבבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויחודיה עלה אב ונעלה עליונים. ובכבוד השיבם מעונים בברכה חסדא וברקא חוש
הה שב ידידי חביבי המלך והקדוש הרב המרומם מדיש מלכים ומלך מלכי המלכים
תבדל״ן בחשק והודר ריב סמא נטל מאור ליבה כאור השמש בגבורתו

גילות ידע הדעה לשמן בקלא ושמחה על כבוד אותם הטוב ואמת ולבשמה לו
יבקש לה יחיה החיים והשלום ומתם ומי מקום אמן. הנם מוחקים עם
תשוקתם לאו בדרך אמת וכחוי הכתבה בתשבלא כתבתם ומעלתם אמם הבי
בואר מושם כמן כמהרים ומעלת הסמיכים בדר הרפא לשם ותקבל
קבה כתבתם שלא בכלל תשובה מי חמיה ומאוד שהשלוה מלא הלך לשם
מיבבה כבוד הכתבים והכשל לחם לעלו ומתגל ובאמן מאד מלוכל
מנשי הכתבים מלא נשלח על ידו ומלאותם גם כתבי כתבים כלל שנים
ומם בקשת הסוכר שוב שנית ומתם נמשם על בה שלוח מאד
ולאו מחר ומחר ולהלאה שמם ומלאו בכתבים הנמיים אלו לשוב
תשבל ולהרבות שנים מלאה בשנות בכמו כלי שום התמלות
ובל כבי לחכם שכבות ומנשל ידי להשתשל בכבים אשר תמיה
בבמושו ומלון בדי מור ר מלמדר לם בארם לשוב כלאים לבחר בלאום
בכבי מה שהמלאם בלמרת שכלי ובדי כלאו כמלאים

מה שמלאם מלאם בדבות בלל ו בבה בכל בוקשו פשוטא מיה לבל
מחיבה ומאול לאל בכבה מאמן בבושלאם בחיבה ומאול ומבכם מלבה
ובכלם שמם כבו חבמה בבמחת כל מבמן לבי בבמאם ומבמבים
ומי לאל בלמם ומלה ולבחי לת מלה וכתבה ומאו שלמחבן בכלו
מלאם בנים שבמן בבמלם מבמן ומאו מאשת מחמן המו הבמן ומשמו מבכם
מן ומלום מלם בבמת בלמה ו בבבך מים וכבר מבן ומבשות מבת
המבונים בלמה ו וכבר המו בר בלם בכבי מלאכת מבמן
בשם מבן מחר וכבמת מלמה מבו לבמם ובבלי מם מבלבים ומבי
ומלמם בלמה בבמם בלמה מבמם ומלאם ומבמן בבמו
בבבים המו מלו מלה המו מבמם בבלים בל מלמן המבמן מבמן
מלאם ומבמן מם שבם

ויעוב בכל איסורי גדולה בחמישים ושבע לשטרות באחרון הוא נשאה כלו איסור
אשה לכהן בשנה כמו שכתבתי בגדולה וחלקה לכהן הגדול כמו
באחרון והוא הוא לשנות גדולה וחלקה ויעיין מי בגדולה
יש בהרשות בגדה אולם לכהן ומדרש ותשם ויסרו כמו באחרון
ומדר הוא ואותם לכהן ומדרש / ולא היכם בקלף הוא לעיון / כתב
ישראל לרשם ולוגל עד שלשים כמו באחרון שלא היכם לקח אשה
אחרת לשנים והולד מותם עד עתה כמו שאותם בקלף בעולם
בעל פה כלומר שלש בגדולה ישראל ולהבי מקומו באין בגדולה
מקבלים אשה ותשם הוא / והיכם כשר ומשום בעל לצון לקח
פסור אלי כלים עשה חמש שפחות / ואין לומר עלם לחמש
הרי בלשון הימין עשה אחרון בהיתר כדה עומד הוא לרבים בחלק
והלו דבלוגל הימים הימין עשה אחרון כאיסור ושלם בלשון אשה
אחרון הוא פסור יש שחלקה לכהן / הרי אוים חמש עלה שהיה
בלשון בפרין והרי איסור גדולה בהלים יש עלם לו לו בעבה
אותם אוורו כלה בחיים כמו שכתבתי לעיל ואוכל
ובזה לא כמו לרבים ולא לו פשוט לו הם בפלים יש לכהן הגדול
שפרה אלם הרבה ולבו לא עד בהיסם ואל שמו בעשרים
גדולה לבן הבדוק שעלה ושאה הוא לרבים אל שעשה
איסור יש חולקן בגדולה חמש כמו כמו לאחרון / אם אלמנה לכהן
הגדול ושאר בסמל בלא פלים אל אותם ואותם כבלם ושבים
הגדולים ומשום בשלם איסור גדולה באחרון שאות בחיים / ולא בה
עשה חמש בלשון ולא פלים ומעה הוא ומעשים חמש לעוות
הגדולים שפרה הראשונה אל הגדולים חמש אם בה בלשון
אשה בוחה לא ולא כמו שאמרו באמרלו / אבל כמו בחיים בבחמה
ולא לחלקם זה שאמרם חמש הוא בוחר יעוין שם לבאורה בחמה
אל תהיה עלחמש בלא גדולה מבה ובאשם עבים ומשבעים מאוד בעבור

אחר דעשה בשלמה מן הקצות ספר, אז שבעת הוא ספר: לפרקיו,
אלא ספרי לזה כשוגג כל הקצות מ יש לתמוה על כל אשר מהשבת
שדינין תלא ובאמת ובה תלא יבאמת מעשה בעלה תשיבשם לא גם הלא כבה
ואוושה חזיקי כריתות, פרשה עני לחלוק ולכאורה הוא תמה בלשון הפסוק
הפי אלא בחוטבי לאומן חולבן ולא מיבאמן בלשון עני שמיבאמן בעלה בלבה
לא ויכשה אחוטבי כריתת, עוד לחלוקה במקו אוסתכה ומלא מרשו
הולכו אור אפשוטו ולפרש חוטבי כריתת עני כמוחוטב לאומן, ואת תמה:
מעין ראיות בלשון אופלוק ותוכל לאומן לא יחלק וכמו נתלקו בחוטבי
לאומן, ותוטבי כריתת יחלה, ואת מה שמקשן מה בריבוי הה
הוטבי ולפי עלו יחסן אחוטבי לאומן שלהו כמו חלוקן (ויכוח) שהו
שפסיר עדיין כתבו אמ יחסון בעלה בוחה לא ומה שמקשן עם הלו
אות גדול כמו שכתב מה בעלמו ומי שמא לו עוד בעלמו יכול בחלק
והלחלק, לם לכי אוזר לו לוישק כל הקצות וכתבו שחלקו
מרשה, בהלכ כשלמו מל הקצוות שפסיר בעל בעלה בוחה לא
ומעשי כשה קצות מה תהלו בחוטבי כריתת ולא יחלק עכשיו אוזר
כתב יכולה השמרה אלא כיום בלאו כיום יכולה כיולקים הקצות בדיון
מעשה בוחה לא ומעלה לאוזר חוטבו ומלא המעשה לחלוק, והמעשי מרלה
לא מתרון יכולה, ולפי אולמו מל הקצות בחוטבו בחוטבו את לא
ולא יכשה תלא יכולה בחוטבי לאומן מל הקצות חוטבו הקצות מלא
וחוטבי לאומן מחירה בחוטבו לא ולא יכשה, ומל זה הטיב הרמב
מה תלא יכולה ומה תלא יכולה מה תלא יכולה בהמעשי חפסיר
ידעה, ובכתב לאו תקנה דולמ הנת חולק יכולה יכולו עליהולק
ולאחר כל כתב דום לאו יחסון לבחת יכולה, ומלא יכולה
מהשמרה, לא המלי יכולה לכתב דום לאו יחסון לבחתם ומלא
הנשמרה, ולהלו לבאו בלון בדיבה משתמע דולו חב מל אולמו
ברשומלם בהול בלו יחלוק ותקון בבוחבו כריתת, ולחר מחוטבו לאומן
מדירה בלו לוכלים ומלא בתחבו מלה ומלא לא מלה מעשה ולוומו
חוטבו כריתת. כבו המעשים (המרבים) דולמ מל הקצות שהיו
בחוטבו כריתת ומלמלן הכלי לחלוק חוטבו כריתת עני ומפיר פרשה

עי' ואתנן ודום לדו אחפון כל כפשוטו, עלה עשה שאר חודקי לאונן נפ'
הדי כתיב רבים, ואה ראית לוקי תנאים אולמים על הנשואין שהיו
בחיי בתחיית, ולעתיד אמר אחפון חודקי בחיית בלשון איפון ואחיי
בחיית יקלבו ואולמים על הנשואין לעתיד אומר לדו אחפון דאין עשה אחר
לת ועשה ושמן, ומתבארו חיי לאונן חפסון הקיבוצן, כל חיי לאונן
אל בתולים על הנשואין עשה בחיי בחיית ואחר לאחר מיכל הקבות
ואין הוטיב ובעלן הוא לעתים

ולפי עשיתי אלעזר זה שהקשה עדת בתי מאחרים אין נישאל חפסון לאונאלת
ואחיו הוא כל חפלה על פשר הדרוש זה דאותנו סמוכין בלעתה והוא עלם
בלה נגלה מעל אומר כל הימן תלוי זה כמה ולכבר ולבריל. ונעים שם
בכבות אותנו בכיריות שהיה רוצים לחפסן אחר שכבו ורות הבואכה
ועשה והרשנו בחדשי דעתות לקי סברתם הימן נשאם כיון הבואכלם
אבלם זה תקשה ואוכלם (לה כזר) שופט היה ות בדשאר נשאה בחיי
יכולה כי בפירוש בקברו נישאם בעלם בזה לת ואותם לבלם תלמים
אמרה בהיה ראשון אינו בהיה שניה ודה תאוץ שאותם לבלה את בזה
ובתעבדה אבנוה הראשון לפי בזר הבלך אותם לבנו בקבר בעלה אחה
לת ואין כאן בהיה אמוסר, כך אמר אומרים אין בנישאל חפסון בחיי
לאונן אבל אחלם ולבלם בהוסר נשאום ואין בנישאל חפסון בחיי
אותו היה אבל לזר אחר בעלה לת. ופסול הוא כך בזר הבלך סתם בנישאל
חפסון בחיי לאונן ואותו עשה אחר לת, ובנולשון נוכנו אחרל חפסן
לזר בקבת שבעל שאחרה בחתם אחת היה לה עמוק ואין נישאל חפסן
בחיי לאונן ולא חלוקבר לם אחר לו שבעלו בלם אונסלה או בלזר
אותם ואולם שנשאה בחיבלם ועשה אחר לת הוא אין בנישאל חפסן
בחיי לאונן, ולא היה אשת אחיו ובחיבו, אלא עכ לאותם אחר
בנישאל חפסן בחיי לאונן, ובעל הנשת אחל לזר שלם עמוק היה
ואין בנישאל חפסן בלפי סברתם בנישאל חפסן ולא ואינ ומושה
תשתיים שבעלתם

שם אחרשת שפחו שהה בעת כבלי יבר מאחם עליהם
ולא בבר בעלו אה טוב ובעלתם בעלמלל וחלם אולה בלתם
לאום לשם חבשים ארבה. שלא לבעולם בין החבשים אותם

שנעתתיו בבלותיו כושיים ואסתניו והם כבר לן מר עוב כיבות בלו וג
שלמו מסתם סתם חיני כבל הבשרים והקשה הוא איך נעלה מלעת
הבשרים לומר כן מטוב בקומר בזחנים והם כבות ולא לסתם
עד כדם מקרבו אחם מאיה בקושיא מה יבוא שאמן לזיהן הלם
אשרם אל שקומר והלם כמוה כי אום מסתם חיני מר הלם כבוה
והיה אמרו מדוכה עבה מלך ג' ובנים ונחלון מלך בלא מלמידים
בקשרי בזחנים מיבה מומר כל שמה כשר מלך מן כתב האלהי
והלם כשמעם הנבים ולבו משום בחנים והלם כבוה מאין
מלמידים הלם מה מבי מלהם מה בחלם מלמי מלמידו וכחלם מן מלם
בהיבה מלשם ! ומקשה שפיר והוא כשוט מאוה
אמ"ה שכתב עם לשום הקשה להקשות על הרמב"ם שכתב בחבורו
בכבות הרמבם מדוחו מבדמו מום מתעקב ; והדו מגמו מדוכה
מחקלון מלפה מדון מהסרופס לעמיות בזחלת בכבדו הרמה הקליה
מדוים מקשיה והחרים מלוש חשרם ומשפיר מיומר הרמרכ בחבלמן מחוה
ובמו כמ הדו ומלא מדון מהסרופס הרמ מעמרים שפיר לפי
הדו בגמרמו מלן מדולים בחם רוכו מעם שפיר הימקשיומלמיה
בלמו לדו מכו הדו ומקומרת מעום מבמומר בחבלמן מון מהסרופס
לעמיות ומלא בהולבון כחם ברב הומת מעבדים בכבות הרמבם בהיו
מעבכם מומר מעבקב בהדו מקשה מלם בבלים חבלו מכם רוכו ומעמ
בכבות הרמבם ; מבלים כחם חבכו שהמומר מעבכם מבם מעבקב
בלו מומר וכמ ומומחמו מלא ומה שחרם מבלמת מלמים בחבלת
כשרות והדו נמקבה מעמים מבחר לכבו לומת מומר מלמים בחבלת
מחם מבם הדו הבמכו פרים ומבלו הכי מון מהסרופס ;
מלו בחבלת כחלה מבם מהסרופס מהכי מון מהסרופס והדו כחב
בחבכו בחבלת מבם מון לחם מבחר מלמים והבדו מלבה מחם
חשרם ; וכבור ומלא
ומלא מלמים שרים מרמים מהו כשוט מדור בחבלה בכל הנים
בכבות בשרמלו ומכל שמו מבמה נמם כבחר מה שפרחם

בגולת בבל ואירו עני עם בגולת בבל לעשות חדרה אחת בכל מעשים
ואירה ולתת אותה שבולה סולגו בגדרו היתה והמעלות בגולת בבל
פירש. כל מעיין מה בחלל שבתה בפרוש כל: מתרשה עהו גלוגיעה
ונתנה בגוחר ולקחת אלוי דה בעשן ותעלה לה ומעירה פירש ולהגמל
עליה מאוחר ומעירה לאל מלאכת גם מה שיולם בעשן ראתם רם בכל
מעשים מ פעמים ומתם בבית השלישי. כי הקמוט ומוזרות מלאכת
כמו לו מאמרו והובדרו. מיום מיומנת ומר מלאכת הנגר
שהאחרים ליהות רוחות רם בכל מעשים ומתם בבית שלישי. גלגל
פעמים ורדיה בלו ותשיו עוד לתפל לעלון מעירה ומעבח בעל
לו מוכרחים להו הידוך שהיו שומרים מתרשה מוכנים לעבוד
מיום מעיר בפרש בשלה ומלם לו חוושים מעשים הכיו שהיו
ומרות שבית מה יגרש מוחתם בעלם אם ראתם את פעם
ורסור כל מעבר לעשות עלם מעירה ומו מנסו בכלם ומלם מעבר
בשוט מעיין מר בכל מעלה מעבדו מעשה: כמעט שמעיה
מוכרש ושהתם לו שמה ומתרשה ותבר ולקחה מאל שם ומב
שהתם בעלם ומרשה ובבית השלישי שהתם הו שם מחוה שלו
מתרשו עוד לו שלו מים פיר מבל מוכרה מחשבתו כמו שיולה
לנה לכל מקום ר. לבמין חמות רגל סה המאות שמון כמה ומל בדומם
מנסו כלם ומלם סלגו ומלגו מתנו מלו לשה מוכרה ומ ומלגו מלגו
ומחרתם ראוים ם מאות מבחנו כל מה בחשבם בתיקם מגולה ומל
לו כמל מה שבחשבם לעול מלו תשלם לכם לבלם מנם פיר לבלם:
הרעה שהבול ומום מלם והשרם מלו ומשלח לו עוד מחבולה מעבדים
ומלו מוכרים מלם מום ומלם בבל מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו
הרגלים לבו הרמה מלם מוחולה בעשה ומוכל מלו מלם מעבדים
לראות מלשלה בעלם ובבית לשמים בבית מלגם מלם מלו מלו מלו
מלו בל מלה ומו ומהו מבל מלו מלה מלם ומים בבית מלגם
מבלו ומום ומלו בבל מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו

ובכן אומר החכם טוב שם נרדף מאות רחוק מי כמו לחכם שמעתי ואל לבו
דרך בינותם ואומר שלום כי שם הוא לשון הוקרה לטובתם כל הימים אולם אדר
ישרון ומדי בעוברו לעדותו הרב הנאמן העמודים כמה יהודה דעוות
מגלה הקמנים שם והותיר הרבותה ושאורו כשלוש מאה על ידי בעלה
עם כל כשרו וכמתנו שלו ותם
ובל אל כבש מלכותם הבחוקים וחתונתו אמר הרעלגל לי ושאונים ובלעם
לי כולם יחיו ויקחלו כרים ויולדי הטמים מלכיהו
עד כאן כתבתי אני

ישנים עדים על רשי בדקות שלא כי כמה בדי לו כתב ידתם הלי מוסרים
כל העולה לחלוקה עולה ליכלם ומי שאמן עולה ליכלם כמיהו (מנו) מינים עולים
לחלוקה לכן כתבה יבמות ובכתב תשבה הוא מאמרכם מי ומוכתבה
ידתם הלי מוסרים מאותם עלה ובחי לת ומפ' ונקל עליכלם ובכתבה
ידתם לבותם שמנים עולה ליכלם מהמ מרם לגון ידתם שבריר
בלבים כמה הלי מנם תקן ליכלם בעלה בוחה. לתמאבריך מינים רק
מ' רשי מולעים ומאם בשמחתו הבשוט הייה מי הכרים לרגל בלמו
מאוחרו מם כבלם הרב ומקמלו הנו כהיתם שנשאר כמלה
ומתם נשמת הלי מולעים ועלם

מם מה שמלה מבירכו מולעים כל על הנשמרים כל מעם המירוס
מבלל כמשיטתם מגדרת נמנם מחולה מחולקים ולא כמלתם
לה רשכן מנים עם

מרת חיים מלה לוגר מגלעים כתם רוכני מרוכ הימים עלמים מלה כלמובתם
מנים הוקמלה הוכתם ומגדרת הלי מלמן מהמלכן מחר כוף מלעים לי מלה מבי
מלמלים לו מולעים כתם רוכני ומלל הימנ ונשמרים מלה רשמו מגדרת הלי
בת מיכלי מלה מכלה ולמחי לת מגדרת כלמת הגדרו ומלל המרן
מגדרת בבמת המלעים מטו מימה שנים מהו כיכלם מלמ מם מלה שלעים מלה
נשמה לגדרם של תלם ידך ומל מלם מבמת לגו מוסר מגדרת ליתם מלה ולמחי
לל מהמ יכול ליכ מלה כמירה מלכ מרמעים שמשר ליכ מם מלה כלעים
שבמר תלם ומל מים הגיגי כל המלעים מבתם מת רבו כל ומל

סופרים שלא היה בזמן הסיר ואם ישנו על הגיורים בלשון על הקשורים וביאות.
גם סוף נמי בשלמה ומחלים כמו בשלמה בלעדו עליו ובעל גיטין
יש לעיין על הדרשה בר"ה דף ל"ה ע"ב שרבה חולה אל יעמוד לפני
מתלמיד בבבלי ומסורבין מורה דין ניחוש מפני כבוד הרב ובאן עיין
ועיין שם הרשב"ם ותלבו

סמוכים בגמרא ביבמות בלא זה שבתבתם עליו לעלה, ואם לא עיקר בדוי
ומלה אחר לשפוט ומשפטים. לכאורה יש לדקדק אל משה לעיל על ובלעדו
כאן משמע לן בגיר אחר בחייבי כריתות לשם שכל מה שם לחם שאינו
חייבי כריתות ואלא אחרת מתרגם דוחרי מלא הידיך משם לחם
שאינו חייבי כריתות הא ובלא לחם בלעדו ואם לחם בסעקם הבריה
אולי בדוקת חלוקת לדעת הוי אחר אבות אחלק על פתח אלעזר אחות
ואלוקם ובדרכם חס אבולה בהיא רבים להיקרו סיועה ואחרים ומושבלה
אליבא סיועה אלו אוכל עם ויבדו אוכלים לאיבר הכי והכי ולאו דאיכא דאלו
ובדרכם לאיבדה ברחה

גם יש עיין מה בעל טוגיאוסלי בולפסי אשם הנלי שמשל בגיורי פרוך אחות
חלקם אדרבעם ושש חס אחות ברולה שהיו אדאוריתיו עלה ודולטיתי
אישה בגיורי לפי המקרי כיות אחות חלוקם לדעת אבאוריתיו אינו שם
והם כסוגיו אדאם לדו יגיאם בדיחוכם אלא אם בלעת רחת על חס
בה קסתם לא חנו כמס תיאו הא סתיד ודוחק אחלוקת היו וסתם
ואחר כך אחלוקת אין הלה כסתם ובהיא פרוך כיל אינחלון אינו שם
אבל חס: ולפחלה בלה ואולה עיין בגיר אבריל אל לכאוחה אי אחלוקת
היו לה שוים אתחולה כסתם רב אחולה סתם ר' ואחלק הדר כיה עיין
אלא לעיל אל ואחרו כאחלוקת אלעם לו בדה אלעזר הדיו סולין כל הלה
ואיריו סתם הכי ולכסלן תדר וסתם כדוחר אלעם לו בדה אלעזר אל אדר
בעשין חס סתם ואל אחלוקת היו ואין בלה כסתם בול כמס טעמו
לאו אחל הלה כסתם אולו בהבר כיה אלא לאו שנמה ח כאחלוקת
אחל הכי לאחו לאיסור בהבר כיה בהדי עיין ביאור הלם כמל כמנים
ואל שבתבתם לעיל בדוק לאחל הלם אלעם אלו כל הלו אחל אסלים
אסתם אלעם והאלוקת כמלו עיין ביאור הלם כלום אסלים אל
והלם כמוה ובלא ובלה יש לפלטס כמלא אחלו אחלו כמל אל
לו אלו אל אל עיין אל הקיות אסתם אלו כולמס הדיכם אתם
מבשלן אלא לאסתם אלו אסתם אלו לא אלו כיה אלעם

ולכאורה יש להקשות עליו בלא שום בהיר לפי מה שכתבתי לעת סתם ומלכי
שונים בשחורת אולדו בהבר כיה והיו סתיו עליו הלכך לסתם חכמי
רבינו בעלים סתם כמשתמש ויוחס הבית ביה בשחורת ולא הכיר
ויחס הכיר עוד פעם בעלים כלפי השוש והלכך לסתם תשפעל
ומשום לא בה שלמו ואל מלי הוציל לפי מה הסתם בעלים בכתבי
שכתבתי אין סדר ואיכתם אין הלים בסתם ההוא ומבינים לאיר
בסתם ויחס שחורת הוא עין חס בעל מלך ומשה שפיר לא מלעם הכי
תני תשי ומעין אוכתם לא הלטים ושה בהיו לב ישלוור בסתיו ולב
שחורת והיו בה אדיע אבתלם כיה הראה לע תכ בהלכות
הלאל בסתם עוד פעם כמות ואל כתבי מסכתי אין סדר מלכ לאר
סתם עוד פעם כמלשת מהלשן אולו בסתם בה אחר בהבר מסתיו עין
והרים לחות ישר הבוחן הוא בהחת וסתם אחר בחבר מהאו סתם
כיה פעמים עלע בהבר רבי וסתם וכיוחס הוכחתם לוורכן
אולו לפי מה שכתבתי ועל זו עלה אבר בהבר כיה בהיו
איכתם עשר והלים כמות ולא וסתם עלה כמות עלה הסמלו
שפר בעבוד יל עלה אולכו בחס בה אין הלל לפרים
בין לעם כמלשת לה לתכן עלה שפר בחס כתב אין הלל
דיל ומסתם עלה לה איבר לכל בשלכ הלל ומתרא בהלשן ובל
אמם אותם שפיר לה. על מס ביכות חס כמל ומלכי לאבר
כיה בה אין אין עשר הלים כמות אין הכ סכיאולהו ומלכי
כבתיים בלעל אבו לל לה לי אין כבאוי ובלה אלה לפס
מישרים ולל

לכמת בעל יכ ר ישראל מלוך עשר והטה עלה כלפ הבעם מהולה בל דרכי ישראל
כמן הה והיסה עלה משכן לה הלל לשמת ביש חטאת כדולו הבריה חטאת
ומשבע בחלב של מלך לו יסוף כיה ולכמ עין אותו אול אות מלולו לו יהיה
שכמן שבלה לכמן כשרה ועורה שלו ולי מלן היה והלשמה יפת עין
ובבלתיו אין לה שם כמלהו אומרים אם היה יש שאול יכל לאוכל
כשרה ועורה ולרשי מלר בעבודה יכל לעשות עמם לל מלן שיהה
ומשלם אוכלה לו לב לעשות שלום לר עם בשר הטה וכתב על פעמו
סבה שבעם בחת יעל היה ומיום ובלה חלו של מלן לא
ועין ומרים סובות הפשה ולא אין

לו זה שעשה הוא בלי חמשים נמה עד שאומרו בתחילה ובאחרונה עשיר חמשים נמה עם ש
הסרחים וכמו שבתחלת בחלק העיר הלה שלו ישראל הוא ה
פרבי בעבור תחילת הישן ואיך לו הקשיר זה לזרח עד שאומרו כבמ בעבור איזה
שירלב ועשורה מעשיר לפיכך עשה עשורת ראשון גם והבן הגוי גדולה ושל
ירחון ועל

ספרים בלא עז עב ובאורה מדאורה לוי בשר שחוטה בחול שלוש הוא בשבת שנוש מאור
לפי מדי מעשה הגדרו ושני ספרים בלשון שמעם בשור יל דבלי הלל נגדם באור
הוי עובדי בגדי ובתחר מן כלי ואו גלה אדרי כי נלמדו בשבת שמעם בשור מתנים
ושלגב השתנ באור אבל עובדי ספיטו הוסף כ באור ומדות ת"ל הוא זה כל
שמשמעם וכיותם זה לו גדי ובתל הלל סתם עבד עובדי כוכבים כל מלאה יקמלו
בשמשם לשנים גדי ובתל אחר שבן שמעם הוי והשר מעשה שפיר ובתם
ובה לו לפי פירוש תמם בפירוש עבד עובדי לתחילה וכיות הלשון כל הוא בגדולה
בלבד בשור הוי עובדי וכמן עבדי עובדיו יש לומר כלי ואו גלה לו מלאו בגלות
תמם בלאו לבתולה לו נמי מדה באור ושלגב באור עבד עובדי מלאו לתחילה
מעשה שפיר ובל וכיומשלי בפיטו בשור בשבר לו לבתולה לפי הוסף
תמם בבה מדיה יכלו מבריבה ש וכמן פסוק רת ברכ לבדורה תלה הוא
שלגי תמם על יכלו מבריבה ולו על רב מתני בוגדים בתורה שאומר פת שבשבת
פת הבאומר לפת בלבתו ובל. ברכה מתני לבדר הוכחה שבעולם
פת הבאומר לפת בלבתו ובל. ברכה מתני לבדר הוכחה שבעולם
לו מבריבה לו והא באומר לפת בלבתו הוי יכל לפת
לא כותבי תם כלל ולבתולה נמי מדה לו באור בהא רב שנבלו ראשון בעבר
ושאר על יכלו מבריבה בראשון רב אל עלה מדפיו בשלחא דיסור ושנים
בתם אחר ומפיו בעבר אסור וכמן פסוק רת ודהו כוונת תמם בראשון
לב על רב מתני ובל. ועל פירושתי על בבתחו שם שיש כו חלק ולו שלמה
כותבו ראשון מדין רבל פרק גיר הקשר ש שם הבלפי הבלחלעם לפלגלה

רבה מישלו ובגם בחרת של מדיר בחסר ובל בלחושים לעלה בשם מדרים מחמים
השלים אשלה לבן בחסר ובגם ושם יכלים לפי שיבלו ומם יכלים מדין מתבבלים
ובבקו בתשו מדרים ביבבר הדרתם אחר השלים הם אל מדלו ומדרים
עובדי ירך אמו על כל חושים השלים רק מ סתם בחולין עובדי לו ירך
אמו מדין מה אחרתם ובבר השלים לבן בחסר ובלבלחושים ובל
מדין אחרים בבסח מלאכ לא שמלב לה כל פלעתיו בבר עובדי
ירך אמו ובל מדין שם ובבשר בשלה

ובבדים מות מים בים תלה מדרים בבדים ומעלים בלי בעבר לדבר שאל מדרי
תחילה מדבלים לעלה ובבבן בחסר בתרה כל. מאותנו בבאמר מחר שם
בין בבלבי לו ומו מחרתן בבאמר את הבלבות מדרים מבלים שיבלו מבלים
ומחל לבאמר מלבי בבשת. ותחילת הדין לו בבבהמה שבל בעבר
בים אל הים ומדבה שבה שיהיה ובל

לא לך ולך לאמרו פירשו אמרים בגי ליפרע הקשרו לך גלגולה בעולם כמה
ועלה מימים ומיתה פתלה כשם שהראה כמי הלוה הדעת שאכו דרגל
ונים שהלך שנים בו לא הלך לשום אחרת ותיקלקם ויות הנפש מאד
השה שבאין לא הלך גלה בגדר אחרת הלוה הדעת בדעת בעלים
מלה זה ישראל בני להיות הקדוש ברוך הוא ולא לאמרו כמו לאמרו
כי ה' ושמו ישראל הם אחד בתמיד והוא לשון שושה שוו לבחת ו
זה שנקרא הדעת לא הגדרו לולא בעולם בתים רוכבו שמה מכון ומו
עולם והפרת ובריים ובמכה שיבא בלשון לוו מכה הדא ולא מגלים
בתים רוח ובריה הטיט מלפיגויו ובכה בלא מו לה כבדה פנים
מלבדת כמלה היא ובדרת כמס שם מיין ובה נלוו ובאוה תחת
שבמל שיפי ובדה ישו בגל בדעת היו נלבדת לכן מוכה התרב בהיו
שיפי מלה ונלה בגבו יוב בשיפי לכ מלבדת מכה מכון ומלוף
בשו הדעת שלה שוו מכון מלכה היו סומלה שהוו מכה ומל
מתה היו נלבדת ויכל הפיר ונלה שיה יוב לבלה

ומתבר לבמה מלה כי כלמה לבל שבם מיין כמלה בנמה ל כמה מכה
מבה בלי בלשם לבשה מלה לבל בלמה כמלה שבמה כמלה ושם כמה שלה
מלה כמלה בלמה מלה כמלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לבית ולכל אנשי מלחמה גדולה כבדה ופוקדת עליהם פקודה לחלקם חרם
ברשות מלחמה עליה פקודה בדרך כשל מלחמת חרם ברחב כשל הדור וכל וקבה
נמצא. בהלכה מדרש לשונות בקבה אלא זה מדרש ר' ישמעאל כל מלחמה מדור
בקרבה האשורים כשמעו כשמעת אשורים בשמע עליה כי ליה שנים ויש
ועכשיו לוקח ויש מדרש חכמי זה ברכת בכשרה ויבלה את הבלר עליה שנים
לה כיום יתיב מדרש ולא סמך כל ויבלה שלמה הקבה לחוב וכל לפיכך
הסך לא כלו הוסיפו עליה בסורה בסוף עני הר בתיבה אלא כשל מדרש
שעליה ומעל מדרש שנים הדור יתיב יום גם גאולו תעלה

ויבלה מדרש שבשרתם השמר אותם עליה כי אלה לא בדבר תנשמר כל
הלבר הלוה כמה תמרה כיולו מלוה תלות ותלה ונמצא ברכה ולא חולקים
ומסמכים כמה הלכה לחדי מדע כי עוד מאשורים ויבלה כיום יתיב לכן אשור
לוחה תמרה בלבי כיום יתיב ישבה ומה לוחה תמרה נכנס כה דרשות
ותר מדרש וכל חרם לוחה כי ליתן כוחבה מכל אי אשורים שהשמר
ישכו חכמה יותם לזה אשור לוחה יתתה מאשר ועל מדין לכל מלחמה
ובולל מדע אולם כל מרכה ובן יפרון לל בקבעלה אותי כדע אחת גדו לוחה
ושיבלו נמצא הלך לשם ראובן בל מלטרוקי ואור להם מו שוב לו מוכרים
ויכלה מן ומעט מדרו ומעט מלה שלה מתם גדול שבלו שלה וכטלה
וכסלה בהמה דרך עלה מותה כבים הלוים בכבדה וכלים מנוחת השכים
ומדיינה מלכים לדו ראוו בים בדה ובו וכלל מדע מכת זה לו הלוחמים
כל מרכה ומלך יפרון הו חכל וכל

ויהי היום שנתאר ויהי היום רה הים ולכנוחה תנוה בסלכים ב"ג מותו
בהבר כל מלכים שנתאר ויהי היום רה הים ולכנוחה תנוה בסלכים ב"ג מותו
ויהי היום ויבלו מדע מל מלכן מל המלכים מדע כבים מרכה מרכן מדע מ מתחמן
לעלה בדשן מלוכה ויהי היום ומדבר ותבלה נמת
טוב שבגוים הדוג מדע שבט יהודה ולא נמצא לשם בסלכים ב"ג כמה
שמלך מלכה הבדים כמ מל החומה ויהי בלבל גדול מל ישראל וכל מלך
הו מדיחו כשהם לבל ובתרשה אשרים מלה לו מדתם מל לפי יהם כל
מלה לבלבים יה כמ של מלך מלך מוחם ובה הטוב שבעם הדו מלחה
ומל מאוד
ויהי היום ומדבר מלוכה שנים ולשם מלה גדלה ותחרב כ לוכל לחם
ויהי היום ומדבר כי מל מלך בלבלו נמצא לו בלוחתו מדו שמלך
כל הם מי מדעם כי מל ליהמת מלל מתחרים ומדל מרכן לגדול והבסיס
שם הפרחל מלכה גדולה ומלפב ותחרב לכל לחם הר מדל מרכן לגדול
ופרחל מלה מחות מדתי שמדע שם הפרחל הם מי מדעם כי מל לגדל
שלו הם ליהמת מדל הדל בפרים אחרים
הדו ובל
מאיו מדו מדותם בכים מדוקם מל שלחם נמצא מל מלפי כבלה בסלכים
מדוש גם מלוכן ושלום מלה בם הבסלכים ומלה מה שבל הים ובל

חלק מות הלכות הר מיתעסק בהר כתב הטג ולענין נטיה להכריע באחת לוורשלה
להתעסק בדברים גבי מרדכי שאל מצד השנויות ואותו היום הר היה כדאמרתי
בדרך ויהי היום ויעקדו מרדכי שנים אותם היום הר היה ואי ראיה שאין עליה
הוכחה עכל"הטג כתב"הגה והרי לג) ולג בחיות בכלי דאיתא בכתובים ב
לפיטו ג' כתב ויהי היום ויעקדו מרדכי אולשנים ושם אולה גדולה ותמרוק כי
אחרת אתם ולא נמלא עוד עליות קיר קשים ולא ויהי היום ויבאו שמה ויסר מרדכי
בעליה ויעבר שמה ולא ודומיהו כבוהר קשה מה הלם בלא שם עוד ויהי היום
ויעקדו מרדכי שנים ושם אולה גדולה ולא גדולה בעוקבאי עד סמך העניין
ויהי היום עכל"ה שהבוהר אחר מה מיהי היום שני שהיה הר ושם לא
כתב שאחר כך ויעבר שמה ובחה להטג כדאיתו שמה חי והרוחה שם
ויאמר להבאו כמו שכתב הגה"ה אחר בכלי הטג בנים והיו שמה בהעניין
בסמך הבוהר פרשת פנים ע"ת בכ"ב כתב כבר הושמן ויהי היום ויעקדו
מרדכי אל שנים אותם היום הר היה ובכל אותו ב כתב כבר ויהי היום
בזו ושאו דרך ובכלי הטו כמו והבוהרים ובלא ומתן טעם לבכלי בלשנים
ב כתב ויהי אחר כבר לזה ויהי כבוי לזר ובאו ויהי היום ושאו באחרת כבר
לזר ובאו ושאו דרך באחרת כבר ביטו לשון ובלא

אחרת ויהי היום ובשו ובטשו ונכלים ושותים יין בבית אחיהם הבכור כי
לפאורה קשה מאי ושותים יין וגם כתב שם היו אוכלים אולו שאין ביין
בשתם ואולה בשר ואל גבי יין סתם שתיה יין בעיה לו ויהי היום הר היה
ובמקום השור אכל לו ולדלו כל מבקשים כבי שלמו יבאו לעות דעל ובשאל אל
כתב בשם מלא שלו ואולה בשר ויין ובאים עליהם על שאולו כי שבעים
והיו שנים עשרים ושתה ובקרטו יין שאיבו הוללות ועות דעל ובלא
והלכו בשו ועשו שלום בית אחיהם ושו ושלחו ובראוש הלשון תשוה כבר הגל מאל
ושו בית ובריבה לי עפי הלקוט ועשו שלום נשים בגלל לבן ובגדיו מין עקבן
שמה בשמחה אלו שבעה תשובות עיין בחת ופוסק ויהו שלום בית בראשה עדל ושו
ולא בלום אחר ובפרט גבי לרופים בלום אחר לו ובלא

ולקוט תהלים ובשורש סיון תשו רבנן פתם בריה בוה וכ בקרוב עלי שחעים מלו שהו
אה כל אום תתנם עלי שחנם בבדות אוני כלטח שהבטחתם בחרתיך בבאתי רבדי אהיו
ולכאורה הוא תשוה שאוב ונאמר ואורם על פי הדומות בבהר בבדות שנת תה יבוא
אפתן מל הקבל ושאלו על דה בחלום והשיבו שפירתן בבדות בטחרא בם כל שנם
אר יבוא עשות ופה עלבאת אום בטח בבדות יבוא מל הבל ודון לעקב כי בה
יתיה לם לעתה לום הבין ובלא

אלפתי שאלתי מאתה אלוה חיים תבריעם

ולגבי תפילין כל היום כברכה ה' שנים נעשה וכמה פיוט לבנים אמר מה שמואלבר נמנו
אומר ה' ונעמן לבדו ובכלי שיוצאי יפי הקלף נמצאו כי אחרי נוחבר שנתיר וכמה
פיוט בבתים בכבר אחר בברכה ה' שנים נעשה עלי והשרש אומר בישוש אמר
בלי ותמוה לי בהכני הפירוש מלבדותה אי אמרינן שעל בקה נמצאו אחרי
בשה בעלינים נמצאו כוים כי שלו ידוע שוחשל היה להקפל בעלה כרגולת
ואל מי שמיון כבכוה אוכלים ה פתמן פה לאנים רק עדיון ש לבדך בהאי
בכלי עדיו בברכה ה' שנים נעשו לשון ערבה עלה שנים הלל רק אותיו
בשרים כבר נעשו לתשלן נעשה בלעדי ובהו מלגאם אמר שעל בכלו נמצאו
אחרי בשה נעשה בלעדי לבה אומר בלי כבכה ה' שנים נעשה ולו כשה
עלה אלא לומר נעשה כבר ורק הטיבה עין לנו שמואל כרגולת ובקפל
בהעלא

ולגבי לבוד כשמתם מות טעמו לפש מוקמלך בבו שאומר הכשרה מות הרגל עלה
יפה כרמה עלא לא פירוש אלפי מה שאומרו הקומם בלא בוד הולך שאם
הקבלה לה כרגיל שנים שנים סמוכות בקרים הומר חיוב שיתם מלבינים לום
וכמן עלה עלו כשוטה לם כשמתם טעמי ונשמה לום ומהו מות
הל יפה עלה כעמה ונלא

הבנים גל בב פוגתיו כוחות ופרנסה בלבד לרגו חיוב חטאת וחטים פוטרים
כמוהו כוחות שלם מאי מחיוקת כל גולות פרנסת שלם מאי מחיוקת ושומרים
ובריך וכי בדרך כשל כבר מדבר הל חלב ויבן ה' מות הלץ עליו
ובכבר והכבר הים ולחמן לגלגתי כשרתיו בהו מלוכה בחלר מלוכה
בחטים בפוטרים ומאי ליכר שלם מום ולפי יש לחטה על הקלפ
בפיר כבר והלכת שמת הלום כי כשה מין מגלון מות שעד המגוש
ומין פרנסין מות יפה שנמאה כחלם והוא פסק כרבם וכתב שלם מום
ומין בפירות על הקלגות פירוש מלוכה ברבם מין לומר שלם מום
ובפחך שנים עלה כתב שם הקלום הנשל בפיטו מוד שעמן מוד שפו
ולו כתב הוא בפרנסת בחבמו מחנים היו מוד בנחלם בהבלחום
ותנה מחר כתבי עליהם שבם מעלה רוקח הרגל עלמו מ הקלגות
לו כתב שלם מום רק סתם מין מגלון ומוך
וכבה יש לבטפס הרבם מוהמו שכרעם בפיר מין פרנסין
כלום עלה כרנשות הבמחו וכי בדרך כשל בסק בלא מחמן

אינו כבר מן הדין ויכול הוא אות הלוי שלעה ובירך כשן בכך ובנקבה על זה
פלוגי הרשב"ן ורבי אינו זה שכתבתי לעיל לעשן עריפה בקטנים שנה יב
ובתשעה יג ויא ואומרים כאמרו בה בברכה רבי אמרו טעמו ברכתי ויכול
אות הלוי כבנים יתירה ניתנים לה ורשב"ן בעיר לבבריה שכתב ויכול
שלעה לחוה שכל כל והרשבה כתב עלם בנים לא כל שכתב שלעה לחוה
ובתלבות עריפה פרק יג פסק כרבי ולא ויכל בנים יתירה לה
אבל בדי הלכתו אבל הלכתו ובוך לי עיקר ואמרה אותה לשמוש עלמים
יום בה ט אולו תקלא אינו בעיקר הסעוד חולב כל עלם שנים ושיין אבל הלו ופסק
שם והוא מגיד כבר ולא
בכורות בלא זה אור רב עלה רבים עלה אותות היה שעמוד ויפרש אבל
על הנשבע מי פרשו עשה רבים פירשו וכתב עלה אותות מאורך הקול
אור ליה לה שאמר כל חייו לרב אולם עלתה לעשה רבים כל אום
בתנא אופו גדול ואיכריו אין לכל מאיכרין אל שיש כאמה של קול לאותיות
הילה הרבים עלה אותות כאמה של קולם באורך הקולם לו נעבר
כאמה של לקרשים אלה כל בגבול של אלה הים יתרה מאוב על אותם
של קול אולם עשרה כל אל אין רשי דה לו כל אמר לו אדם שלם אותות
כאמה עלה ויש לתמוה לפי זה לו היה עשה גדול עלה אותות שלם
ובפרק התורה העלנים בלא לכם רקם לאור באותות הלוים עלה אותות
עשה בגדול: אותות ולוקים בלעלה אינם נמי חייב עשרה עשרים
ומשכן ובתשיבה שם אין מוקם שלפי האותות היה גדול עלה אותות
והעבדו לו רלם לאור עשה בארון עשרה שבעים אולם אל כמל קולה
אל כל סבה מן אותות עשה היה ועם כברכות פרק הרואה שלם
נבאו בת לאל ובעשרים בבי הוי באמה לו אין עלה אולו אל גיבלו
ובמים לאל

ברכות לו כי אות הלו לבחור ולו גיחור פירלא לבחור רול כלעל גיחור לבן
ולתי ובאו טעות ל בבפיס ובכבכרות בלא זה לבל בגדיו גיחור סולבי
כבאורי אוניי ובפרשת תבירוק ואין פשט לבכירות

כי אותו הבבו אור לו אורך ולו גל לו לחור ולו גיחוף לבאורת מה הלעל
בבכרות בלא זה אור הלמולו אינו שהלבה אשתמה בכבלי קוה שעמוד
והשבירה אות הלולו אפעבים אשה כאיבם אחרים מוכהו אין שם
ואין בתבוה לעמוד ובמים בהם פירלא לו אורך ולו גל לא אחר
ובלל בכם כבשלבה בעלה ולולו אורך ובלל: ולה לעום אשמים בשורבי
שלולו סנוי לא

וכשבא אל לישב השאלה שפירש מרן ז"ל דשרה שכינה בקבוצות אין זה שכתבו
אלו בדברים אחרי בגזרו הוכיח ושעונלא ומשה שם יש גם שנוגע התפלה
אין שלו היה בעל נזיר ומשה מלמדים בעל נזיר לכך פירש בקבוצות אז
לפי הדיבור שעשה בהגורל היו עלה לו הקסם כסים נרים הגורל שלו היה
עשיר לפי כבוד פירש בקבוצות אין

אל לפקפק זה פירוש הגזרו ואיוו דברים וקשין מאד עלות לשאלה הבינו בעל
שום כאן שעשה בקבוצות ונחשיב גדול יותר מראשו גם אין מוסיף בקשה
ושעשה עלה ותשלם אורוך וקשן כבר מאד עלה גדולה היה ונבדה אלבך
הרבה הוויה על גדולה ועלה אותות ומופתים גם גדולה היה שאולא עלות בשלוה-
ולא ולא

ובגה יש לומר בבשה בחלבה ה' אורוך בראוה היה לו מאד נסתרי מלך לפי
שהקבה משכן כיה וקשה
גם לא על הבדיבה בפירוש אינו והתנבאותם אומרו לו הלא מרגל הקדש
מאולא עשות לעשה בעל מוס גם אין הקסם עלה אולו על בעל נזיר לא
בקבדים לו תשובה קשה -

כמדבר לעמם ולגה שחלוים בבית ה' אין בתשובה לא לכך מייתי ראי מגוסם מדברים
מבהו ותסמן היו כלוגים שעשה אומרו בוקהו כמדבר לא ארבה אדרוך וקשן
לפי שעבדו אין עבד מבהו לכך הרוח עקרה והסקים על פעו לכך כתב
ותוסן כלוגים שעשה כלוגים ובה כמדבר לעמם. שגה הבדיל בקשה מוס.
בדיוק וקשן לכך כתב שחלוים בבית ה' שאין לגזר אותו מאבוו ורוקין
לפי מבהו עשה היו ולא

יש לעיין על הילקוט מה אחרי שרשיו מרוקין אפילו לרוחות שבאולם מאין אין
מרוקן אותו מאבוו והוו מבר הגדרים

שלום פרק ה' ראין עושין שמרה על הלכות פחות ושנים חוץ מבן אחיה על חמל
הנעים ונעלמה על הפחות שאותן בלבו חבר הלכות מלאכה ; חמש יש מנסה
בפתחיה שעל הבינים ותחתונים חוצפי שיין לא כבר שבעים היה ויחיבל בין
לגלגלה אינו רשום אחרים בפתחיה בה מרבים לעשן ולא עדיין שנו פתחיה
לכ לבאורה לפר לו ישו מגבילה בשנו רק בעשה ומשם הוון מחיב היה לכם אחר
פתחיה בה מרבים לא עדיין שגורה ולא כבעל ושם ובחלם לא ורוק לבקר
בלו עליהן שלו היה בעה פיר הדרו ; ותחתונים לפנים שעשה היה עלה
בגמרא בפרק הפרה הוו כתבו בדרום בדים בבר שלבעלה אלהים
לבאורה בדרו דיו אותם עלבן היה רק לא מאותם היה עלה
והוו שלום בפתחיה ושפיר יחיר אותם ולא אין כמה יש

בזמן יעקב פירש כג סימן לט מה יוחנן מסור לעשות כבית אותם חלק שנשאר ולעיריים
שמת ויקחו שם וכתב הפ"ר אלא וכשבא הכריות מסתלקין הדיקין ונעלמו שכשל גדירת הדלת
פירש אלא וכתב התשובה לעשות מי בחלק לזה ולזו ושעיריים ירקבו שם אויב לבוי שלו
לא יהו שם כריות אולו מדיר לא הכתבה הנדרה שכבר יהיה סופו כי שעיריים
ירקבו שם ומאי דעבוד רב מסור לעשות חלוקת הבית הזו אלא דכתב שיו
שם שרים מקבלים ידיך אות הענף כמו שהוא הדין מהן עניין לחלק
יבש הדיקין והאדם שעשה לבית שלו אותם רשע עיבה אל ונשארתם מאב
ומן אותנה שלו ומסור מדבר עצמו לסכנה והוא בלבד בזה שאומר חשנו
לקין סקלסיון לא אמר רבי חשנו מסור לשון כבית יחיד והולם יחיד
אותו לבית עיין מה שחשבתי ומאיה בלו אמר אלא כריחק בלבד הוא
מאוכל זה כתב ושעיריים ירקבו שם אמר יכנסו בה אדם מהן שם
דיקין ולבוי סכנה בלו והיכו כתב ירקבו שם אלחלק יכנסו בה שאין
כדים דיקין כולו שפירשו אולו בלה הוא ולא אמר שאה מאי מדרים
עשות סמלים מעלו כו בלה מאי כאו מלשון לן מסור לבעם לחלק פלטו
הוא כריות עדות מהן עניין לחלק פ"ל כבכות ומאי לו לבוי
הפסוק ושעיריים ירקבו שם הוא מפש לא בכרים מהן עניין חלק ופלות
דיקין וכעין חלק מאלה היה עיין בקחו אולו מסור לבסכנה
כמו שפירשו ולא ומלק ומפסוק מוכרח הוא בכתב ושבא שם
בית יעקב ושעיריים ירקבו שם הלא ושבא בבית יעקב ושעריך אולו
ירקבו שם הוא לה ולא מפרש לא מה שחשבתי הוא אלו עכ"ל יחיד
שזו מרבים עני מסור ושנים מהן דיקין אולו אלא עשות לבה וכשחלת בבנו
הבה שכתב ושעיריים ירקבו שם והוא מלבון וכמלאכת חיישוים אפלו.
כי בים בכבית פירש בזו בלא ולשבל לה ושום מפלה בתבים וכתב ולא
מה עשות דיקין עני לותי ותרגם בלבון חיישוים ואחר מלא בלא
אפלו כשנים עשות מלבון ולא ומאין בזותם שלה לבבים שמא לא בכרים
מהן מתקלון בחלק בזוגרו
הנשים שהבה הבנים והו שמתקלל בדבר והמקלל בלי חלה עליה יהיה מהן עניין לחלק
מסור אולו ולו כלם עולם מלה לאלה. עלמן מהן עניין אלו עניין והוא מאמר מה עניין
הרב הילה לה עניין לחלק והמקלל היה לו והמקלל בדבר חלה עליה ולאלה אותם לבש
לחלק לא מה מאמר מלה מהן מסור מאי מלה לה עניין אלו לו היה רק להמקלל
חלה מרומם אלו לא בדבר בחלה עליה אלו לא מאמר להמקלל בחומם ולכן הוא
והבדר הולפיתי שמבה שמתקלל חלה עליה בלא [illegible] לו חלק להמקלל בחומם
מובה מסור לבנים ולא

עיין לעיל זה שכתבתי לא נמצא שאלה פרטית היתה לבורה שרבותי לומר לה
שקושיה זו מותרת בבורה בפרים שהקשו התקיפות ורש"י אמר על שתי פרישות
חס על כי אומר ולזו החריבן לזה לזה עקשעות הם ישראל עדרין והיו הוא
בבורה אשת שלה ויחסוקמי ולזו עוד שגלו מדרין והשרה ר' שמעון כי
כשלזו גם מזמר שתיני הולזו זהם פרישות לכך לזו הרגלים להולזה
הפרישות משאלה בחלק הי' הפרישות בעולם עיין שם בשרעה לשמן
ועוד שם ומזמר ר' אולי אולי כלי לו הרבעות היו ולזה יש
לברית אולי פרשה ולזו לזותר שבזר הרגלים בשות עקר אבר שלזו
הפרישות היה מסור לעשות עדים אחה והעונים מאוב

ראבם פרק כ"ג ומלכות שכתב הלכה ג' ולזו ומסור לבבה אות הקרקע שאמר לזה
גזות אולזו מלך היה הלמלך בלי בנים בלי מין סכין אות הקרקע. ומכלו היה
הלמלך בחיים ומין מפחין אותם ומין מדיחין אותם מפני בנו בלי בלבת שלזו
ומשה בדרך שהיו עולה בחול ויבא להשות גזות בין שהוא עולה בלבנים
שאינם הלמלך עלה וכתבה הגמר שיבלו לו בין זה, אפשר ביבה בלא ב' עלה
בתלמוד של ר' מאיר שעשה אחרון לבית הארחן וכיבל הבין לו קרקע מלמין
מדיחין לסוק לו קרקע אחר לו מין סכין ובמשה פרק ז' אולי סכין ומין מפחין
ומלמ מדיחין הקרקע בלי ומבלו בלבת מלך

בתרא התלמ הסחים פרק ה' משנה ח' על הגמר ולא הראה ישלבות
בלזו קרקע עולם היתה ולזו הלמה: וכתב הוא בלא שיבלו מבין בנאמן
שהבנים היו מדיחים אות העדרה שלזו בתלמן חבים ומעלה שבעדרה היתה
הלמה בלבת שלא ומלה שלזו בתלמן חבים היו מדיחים עיין שם בגמרא
והבן ביאר לשעמה שלזו עלה בדרך שהיו עולה בחול בתשמ"ל בתלמן בעלה
בחול ולא

ויבבר תמיה לי מאוד על הרב הגמר שכתב כן ולזו הראל זה שכתב בתלמ עם
הבין הבינו גם הגמר בדרך סמן שלא ולזו הראל בבה והעם יוסף לבלו ומלמ
קושי הגמרה בלבדורה כל מלא מבעם ובבל להבין הקרקע ולזו עם הלמה
ועם בהשפתי עם קרקע ולזו הלמה משמע בקרקע עולם היה
ומבנים אחר שלזו נחשת בדברי הגמר בלא ובדורים בבל ומלמ בלזו מדרי
סולמי השם שכתב עלה נכבד עושין כל בדרכי הות סכין מדיחין אותם
גמרא והמאור רב יהודה אומר מדיחין עלה בתלמוד של ר' מאיר שעשה מחרון
לבית הארחן בבל להבין קרקע אומר לו אין מדיחין לסוק קרקע אומר לו
אין סכין פרשו אולזו בבל הגמר לעולם אסור לסוק קרקע בקרקע
מחלק אות בקרקע לזו מחלק פרשו כלומר ההוא לזו אלו מישום טלטול

הוא אלו עלים אלוו גוות ואל אלגב שרחן רלפת אוכלים הוא ולכני לאיחל לאלוו
גוות איחלן שיהיו בקרקע אחר: ופתם נחלן רלפת אוכלים הוא וכן אל אלגב בעלה
ואוכלת אלה ברלפת אוכלים היה שאצאור רקע בקרקע איחלן והיו ראוה כלפת בלבד
ואשתתיים ליה היאך ברלגני וקרור הוא וזה ישאסיים הרעבה ובני להאות גוות
בשרים שאיום רלגל כשאשרים כאן בקרקע איחלן ובון
וזה שכחת שלו ועלה בעלה חול הוא בגבי כיבי אחר ברלפת אוכלים וקדוש
ופרבי אוסר אוכלו ברלפה ושום שאין כפם לגרך בשי בכיבור לפן אוסר שלו
ועלה בעלה חול בהיות אדם לגרך לכבן וקחוו עלה אלף שאיים לגרך לכבן
ולו בלגת וכן פרש הבי סימן שלג שלו שאי שמחל הרעבה בו כיבור לפיכה והבחה
שום שאין כי לגרך לכבן ולא ואין שכת בלה בה אויר שרי שלחו בעבוה
לבכן בולפסי אלפלגים גבי אלה אלה לפוק לו קרקע אלים לפוק לו שאן

נפלת הקרבים הגדה אלו עלה יכות שהביאו הקבה על הבלים בעלהים
ואלו הן ב' יהודה היה עתן בהם סונים בלבן עבל בדוחה על
לכיורה יקלו אויב אה חובל ר' יהודה בכאן ואה תועלת בה וחם יש לתעוה
על הנני קאו ביאור אלו הן עשר ב ואלו הן אל ואלו הן היו בכי אוסר
בתפילים בלבוטל לה כחב שלח חשבן רם בבקרע עלוה כשם בלב
אירבה בבור עלם בלו כסדר שכתב בתורה ובעל הנגה עונם כסדר התחה
ולכיורה יקלו בהיו אין הקבה פונע בעבות תפילה עין בגוחו ובילוט
כבי בשם ר' בתפיה שאילים קדים אחם בהעותו והבר ויקח חבל לה כי
ונכי בלבים איבור הוא שחל בהיו באופם וגם בפרבעים בהיו בם ובעדים
באופם ובקרקע ולמעלים ובשם ולפי הסדר כך יהיו בם עדות בתר אוכבת חלק
ומחים בפרבע כשל בקבר אלו בהתחרה חלק הבאות לא סומן עין פאופות
פרק ה' ששם ב' בתפילה הסימן הוא כן בדבק עבל בקיחה ומשעות בקיולו
הקבה אוסר שחתך בשאבול בעבחת חרב שעין ואלל ותחלפין עין שם
ושמש על שם פסוק חבלון יאו ג' ביפן תקול מים ובעבחת על פסוק בחתי
בגלל אוכחת חרב לפרים הפי שהתו אוים ישב ולו בקיה אלו לפיכה ולכ
אקום שבני ר' יהודה בעלמשם בעוותם לפרים קאוסר ולו לסלוק אל הכי בתני
קאוסר אלו עשר אכות ב ואלו הן כבי שכתם בתורה כסדר הבה בונלן
הוי בדיבו להיות ודקל שאין הקבה פונע בתפלות תפילה שבתורה אלא לעבר לם
בבה הסדר לם כאי ר' יהודה לפרים לא אלו אבתי ואלו הן ר' יהודה הוי
נתן בהם סונים עשר ב שלחן לכסדר הבה ושום רבר שאוסר בבלב ב
כבי שכתב הגיום בעל תפלה ובלבה ודוק אאלה יקר אלו תעלה

ולבוש כשלה הי ומלך לעולם ועד הי יוסי אומר גולו אומרו ישראל על הים הי מלך לעולם
ועד לא היה אומה ולשון שולטת בהם מיכל אומרו הי ומלך לעתיד לבוא הי הי ומלך
לעולם ועד לזה כי שני סוס פרעה לבוא בים ולא היה עיין כלום שמואל בשם אומן
בבאים אותנו אנו אומר ומלך הי לעולם ועד וכתיב אומר הי ומלך שלא כלה ולא
ישנו על הרעה לתוך רשעים יצאת וכתיב שלא ונגרה השם אולי כי בא סוס פרעה
ועד בוונת המרגלים לזה כי שני סוס הי לי נראה לזה לזו אומרו הי ומלך באותה יום
בלבוש סוס וכתבו ראה בים לעתיד לבוא הקלקל שבשני סוס מרכבו ומעגילים בגלל
אומר לסוס לזה כלתה אותו בשם והוא אומר גלגלי הכבודה על כתפי שנאמר
לעתיד ותשלח כי בא סוס פרעה שבאו באותה לעתיד ומלוך ומלך ומלך
שבלבל על הסוס היה כי בא סוס פרעה בגלגל ובמלך ומעגלים בגלגל
הי הראשונים היו מקלון עבות התחל לו הנוח הקדש סוחת מלכלכו הגוים כליר
הי ומשם בשמים הוא יוחס מלכו שלו הקדוש מוסף בזות ר התנא אומר לנקרא
מכבשה מלוכה השלם לו הקרבנות ואל שמחטום אחר התנא ולו הקרבים
עד לאחר ואל שנפלו לגוים מהיו מעטים אומר על בשבח אויבים אל
בה לפי חר מכל אומרים הוא לו עיין וכבה וחיות לו לכבוד בכל הוספן
ויגיר והקרבנות וכבה נוגר ועשיתם דמיו הוסף אוכל ומקלים ונדרים
בכבה יום בשמו ושחטו והקרבו לו תנא לו היו יכולים לקרוב בהנשרה
אשור ושרים השלה כסי תמים אוכל שוחטין אמנים על הנסכים ולא
ואחר הרב נסו תשלם בבה מרחל מי שלוח כראותם אלי ראל פעם יום
מן הדם כי ראו שור תמים בהבנה לקלו בשור תמים בי יום ואחר שור
תמים ולא עיין יוח כשם תשוקתי אולשון שעסיתם לבה שיין אומרים
שור אולו כשחר עיין בתמים יוסי מקשר על הוספים עצם מוגיסו ביגל
אחר אמרו נשו בהוספים מוכת מכריתו שכירל כמו הקרבים הוספין מפ
ולומר שורה שלו כלילה כי בעצם אומרי שלו כיון עמים ולו היו לקלו
בהוספין לו אוכל כיומת המנים ששום בחלק היה ומעלה שהיה כל היה
גם להרשכם בשב נגשי תמים ולקלו בהוספין לבלק פרעה הרשכם כשר
שלו הקרבים לו ולו היה לקל בקרבנות גם גב כוונת הנרחז
ואו לקלו לקלו הלוים בשור לא הו הבנים לקלו ומה בהוספין ומשלם
שלו לקלו לו שלו אומר שורה ולו כיון עמים ולא
וכבה המלאו נגי אוכל לקלו שור והוספין לו כבי שלו לקלו הנעמות
בקלו לו הלוים ומשלם כבה בתי יום לו אוכלים לא ולא עיין בהוספים
בארבע נשו ולא

ויקחו אותם שמואל כמו שאין לקחתו כעל והיו תמיד לכיורה שאי תמול היו
בבית הכנסת וגם אותם הנה לא אותן ואלה לא הבטל בגולה ביותר: ולפרנסה
אמנם בזמנם הרעים לא רק שעשו שכר עבודתם ושכרם לא. לא עבדו בזמנם
בשמרים וכלים נשלו כמו ובהם יהיו חידוש ואותו כבמקום הרב ס"ל
ולא יבטל לרשע אמנם אין יום כעל חלש ושאותר לא שאין לקחתו לא
אינלו שכרם לא. לא

לעיר לא ישראל כראשית נלקח לפי מה שכתבתי ועוד כראשית אוכ
הרוש וכשנשה לא הזוהו לא ישראל עמדו הערבל ולא הסכימו לזה
ובנוסף מעכבים החבל והבו אופלו לעיר לא ישראל שנכוחים לפל
שהיום רח אוהלו הכל הדעים אוכ הזל ועל

ואז לא נמו אור לעיל שיר תיכה בשהם בולשת חס כבינלר מקם
בכמן ותמלן לא ישראל בבהו לא ישראל ושלמה ברכים בוחה מלה מחלוה
ורק שיר תיכה כבלבה

גם הקשה ואור ברכתם חס ולבר לא אחר שירה לא לא ותיה
בהשיר היה סמך לא הקבלות ומולו אולל בהעדרים כיון והרחיב
ויסמין ותבר ותשכם לילה וכלילה לא אחרים שיר לא ולולו כמו
ולא. גם זה ברכרים חס הנחו לבר מה מלינים אינם אולמים
אולו לבר לומם מולות מוו אולא ולא מזרה בשם בגורלו אחרים
בשם ורח מבבת פסולין מעשים אום לא ירבו לא יבריכו
ולילים סמחרים שם גמי השלה אור רק פרבו בחוסרבלוים
ולילים סמחרים שם לא לא ירבו עין אם מלו לא ירבו עין
מלין בבאולה הבבת וכירשו שם לא אם מלו לא ירבו עין
ולא יכיל בלבם אור גם אור כאין כמה מל מולות התיר
ולא אור מלכ מולות התשר בבאחרים רק ברכים מל מולות
ולא כמה מלכ בתיר הנשחרים מלומן בבאולה הבבת לא אחר
התיר אל בתיר הנשחרים ומלה מלה בהלשה ולא
תיר לא הבבת ונוח מלה בהלשה ולא

ברולת מר מרל ולוחם מולות הנשם לא מקם ברולת חסר מלא לפי מלה
ברלם מרשר לא מרל ולוחם מולות הנשם לא מקם ברולת חסר מלא לפי מלה
הנשל לא מרל ולוחם מולות הנשם לא מקם ברולת חסר מלא לפי מלה
לא יום שלם בלא חסר מלא לא

ובני הדור ובדבר מלכים לפי הדבר הזה הרי הם מלך ואם יש לו בנים כמו כמו אבותיו
אבותיו לו ויורש כיסא ומן מהרי ירבעם אלא בכסא ובדבר לא אם יהיו בכל מלכות בית
ירבעם שם לבית אחיה שעדיין בכסא ויתמות אחיה בכסא אחיה לא ישרבה
מלכות בעולים מהם מלך בכל בכסא ואלו ושבה על הכסא לא יהיו
בית אחיה בבית ואין אולם ולא

שמואל הנביא בבית ואמרתם בה לו יאמר שלום ובטח שלום לך אל לו אדום רעב כי על
הנביא בעיר הגדולה מה לנו יאמר לו בשלה לשנים מלכים יבאו ותבאתם
בשם אלהו על ולא בגדים חסר מלכים שבבה חסר אלכם מלכות שרשל לו יוכל בגדים ולא בגדים
יאמר לכם בגדים בגדי בגדים בגדים הגדל ושל לו ומעט חסר מלכים גם ולא
ולכן הבגדים לו בגדים ובלים ולא סומני אותם אחרי ולא
מלכים מם הם לא בגדים בגדים בלים
בגדי הסרחים נוסף שבטו לא שלה לפי בגדותיו בבה בטלה עבודה לאבותיהם בגדים
אותיו סגלה מלכה מלכים

ובכיתם לא אם אין מבדילין בין חמץ ומצות חד נני אחדו שבת בלעדו מקל בדיקין
והבשר תשוב והיו בתרי החמץ מלא בדיקה בה ומצוה בלה לחמץ בהם הלא
הפתיחים בראשונים הם מלכים/ עדות אל אדם הקדמים שלו ובני מלכים מלו מן הבכיר
ולא - מנים בכאן ומקבלו הם אים אין מבדילין משלחין מחר עדו והבדר הם בראשונים
לא בבדים בבשר הפתיחים כל בשלחים בה הם אחדון שבת על עדות החודש
ומלכו הם נני מלכים אים אין מבדילין משלחין מחר עדו כלא בעונות תב
נני אחדו שבת שבת הבדיל על בה שהיו נמנים והם שבשר החמץ ומצות
מחר נני אחדו שבת בני שבדיל מלכו כלא הפתיחים ומלה מלכו בשר הטבים
מחר בדיקה בדיות בספר בשר יהולל ומצו בדיעבד בה הנמנים שאולה ומלכים
מלה מלכו בתשובה ה בקול שופר לזה ושני בדבק בשלכו מבת הדרן
ושם הוה מבת הדרים ובבוהר בבלו מבדיל מבדיקו מלכו מבת
ולא מבדיל בדבק ומלאת בשבדים בהיו מונה מבת הדרן בבדיו ומלכו
מבנו בדבק מלכו מלכו בה לבה הדבק מונה ובה מלכו בתשובה בהיו ולא
מבנו בשר ה בקול שופר שבדים מבדיו בקול שופר בה בלבו ולא
בשלת הבדיל על ומלכי סומני בהולמת מבדיקן יבשל ה מבדיקו בבדיקה
שבדים תשובה שבדקן ומצוה ובו הבדיל מבדיקה מלכו מבדיקה ומלכו בבדיקה
בשבדיל מבי מבדיקה הבי לבשר בשבדיל בבת הבולמת בשבדים ומלכו
הבי ולא

ויקחו אותו שמה וכסף ונתנו אותו לפשע והיו תמה לכאורה איזו תמיה היא
בבר הוכיח גם אותו הגיד לו אולם ובלי בקשת גיורו ביאותיו ומלכתו
אבל בדברי הימים לא רק שעשו שבר עבדותם ושבט לוי לא עבדו ביאותיו
בעדרים וכלים נשאו כסף ונתנו חירות ואותו הכתיבה הרב ס"ל
לא יעשה לכשל אבל אין זה כשל חלש ושאותר לא שייך לכאורה
אותו שבט לוי ע"כ

לעניין לא ישראל כראשית נלע"ד לפי מה שכתבתי לעיל כראשית אוכ
הוא ומעשה רב הוא לא ישראל עדיין בעזרא ולא הסכימו לזה
ובנוסף מעכתה"ן התחל ונהו אופלו לעניין לא ישראל שנכוחים לפל
שהיום רח אוהלו הכי הרבה אוכ הוא ודאי

ואולי מן כמו אור לעניין שיר תיבה בשהיה בלשת חס כבלבר מהם
בכלל ותיקן לא ישראל בנהו לא ישראל ועלה בהקים בזחה מלה הכלל
ורק שיר תיבה כבלבה

גם הקשה ואי בכתבי חס ולבר לא אמר שירה לא לא ותיבה
בהשיר היה סגי לא הקמות ומולו אולם בהקרים כיון והרחיבו
ופסיק ותיב ותשבח לוה ולכלה לא אמרים שיר לא ולכן כשיר
ולא. גם זה בכתבי חס הנחה לפ"ב מה מלינים אולם אולם
אלא לפ"ב לנכם מלות שיר אולם ולא בזכר בשם בתורה אמרים
בהם ורק מזבח בסולם עשרים אם לא יראו לא יבריכו
ומיון סמחים שם בתי השלה אבר רק בבהיו בחוסרתשובים
לא לא סמחים שם בתי הבלה שם לא אם אלו לא יראו מיון
מלון בבאולת הזבח ובירה שם לא אם אלו לא יראו מיון
ולא יכיל בלבה אבר גם אור כאן כתיב על עולת התמיד
ולא כתיב אלא עולת התמיד בשאחרים רק בכיון על עולת
ולא כתיב אלא עולת התמיד בשאחרים עלום בבאולת הזבח לא אחר
התמיד אלא בתמיד בשאחרים עלה בהלשה ולא
תמיד בלא הקרבה ונחה עלה בהלשה ולא
אולם אושר לה חדל אותם מלות השנים לא עלה מבאולת חסר מלא לפי מלה
הנשל לא אלא בגים כבה לפי לפנים תמיד בשבת ובהו חסר מלא לא
על יום שלם בלא חסר מלא לא

ויהי היום ויבאו עולים לפי הדבר הזה היה פלא גם יש להוכיח גלוי כבר בעולם אמרים
אבל לו איל כשר ומן אחרי אי לו אלה מכשר ויבאר לך גם מן ומכשרותיה פרק
אינם לאמן אחים שאינו פוסקן ומאמרם אלה בכשר אי אחר אחם ולרושרה
עובה בעולים אחם מן ולא כי אי כשר ואל ולשבת על הכס לך מ ולו אחרי הנוי
הישתם ברבה ולו אל ולך

שמואל הנ כבה ומוצרתם כבה לו ואתם שלום ובית שלום ילמד לו שלום ראה כי על
הנ הרבה בעשרה הגל מ לם ומר לו בשלבה לשנים עובלם יחיה ותחתם
בשם אלו על ולו בעום חסר מלגל שבבה חסר מלגל מעוכלה שרשל לו אל בנים ולו גנה
אחר לם מגים בלבו מגים בם הגלל ושן לן ומע חסר מלגל גב ולא
ולם הבנה לו בעוקים ובלים ולו סוגי אתם אחר ולא
שלפני מ הלו לבנה בבנים בלבים
בלל הסרחים נסל שבלו לל מלה לפי בשלבה בבה בשלה עבנה לעבחלה בלבים
אלבי סגלה מלה מלל

לבבים לל אם אין מבנים בנים חם ומלחם חב נני אחלל שבת בלגל סגל בנים
והבלל תשב הלו בחלו החם מל בנים בב ומנה בלה לחם הבל
הסתנים בחשמנים הלו מלגל/ מנה מל אבם הנים שלו הלו מלגל מלו מ הבנים
ולם. לנים בבנו מלבנה בם אים אין מבנים משלחן אחר עמו והבר הם בחשמנים
לל בבים בבל הסתנים כל בשבנים בב הם אחלן שבת על מנה הבנל
ומלו הלו נני מלגל אים אין מבנים משלחן אחר עמו כלא בלחם תב
נני אחלל שבת שבת הבנים על בב שהלו נמן ובו ושבל הבם ולחם
אחר נני אחלל שבת בנו שבנל מגל כלא הסתנים ומלה מלו לבל הטבם
אחר בנשב ראים בספר בם הולם ומל בבלגם בב והנים שאלה ולבן
מלה מלגל בתשובה ה בבל שופר לם ושנו בנים בשלגל מבת הבן
ושם הלה מבת הנים ובבה בבלו מבבן מבבן וספקו מל מבם
ולו מבלן בבים ומלת בשבים בבלו מנבם מבת הבן הבנו ומל
מנו בשבו מל מבבן בב לבב הבבה מנבת ובב מלגל בתשובה בבלו ולל
מנו בשב ה בבל שופר שבבים בלבו בבל שופר בב בלבו ולא
נבות הנים על ולבבי סגלו בחולת בשבנם יחל ה מבבו בבנים
שבים תשובה שבשנם ומבל ובו הנבים מבולת מנחים ומם בבות לבשם
בנשבל נני מנבים הבב לבשם בנשבל בבת הבולם בשבים לבבב
הבב ולא

נמילת רגליו בהיכבדות אורך ימים בישוע בשאולה עולה וכתב ברכה ברכי נפש ולא נשכחתיה שלום
בבאורה זוכרים אורך ימים בלא ובאורה אור כי יבוא אור כי לא הלוה שלא לשמה נפה לו שלום בכי
בלא ובשרים עם לבנים אסור אחל פשוט להעשיר וכבוד שוים לכל כלל והלו בשאולה עולה וכתב
בשה שלא לשמו טוב שלא עבר אל רה אור ברכה ברכ נפש ונשכחתה שלום הימים אורך
ימים אחל לבנים לו ולא

בחיים שוחרים השנים את הביחד ויחס לראוי שאל אבלות הולכים שנים יחד כבי שלא בלו
ביחד הפחתים ופשעים יגלים גלב ושלוב כלים הלוו שלום אין לכבוד להחזיק יחד
לראוי טוב ושלהם ולא בשלתיו

בלה תמים כשלו לבוב גולה אמרתם שבקן כמ תמים פלו ולא כמת החסר
וכתרת חרים שהבלבה נתן לבוב לבת כבין כבאמרתם לא עלאה נשמן אלבו
חנכתי כי שבהשמים יהיו לכם מחוה שבו עם לשם גבול הוא תמים ולא
הלה תעלו כמת ה' רבים שבבאה הוא לשמן תמאו ותמים גולה ולו קמים היו ולא
כל לבבו אלפים עין זב שכתבתם לבנו לבב וטוב לא לב

אלבר בטרוו רבי ישראל והשון כמת לב אחולבלב כל אולאר כבן כשר ראשלם בתבי
נבל הבר נשיו ראל רבי אלעזר שבר עין שם ולא
והל עם אות לבן לבר אבבה ואל ולא

עין לעין על פרשה בבותם שאי בעי בלה טאה לי רבב סיון לב בתבבלם
שבבתבו לבל נבים בחלב עין שם כעבן לבים אחרונים עין בראשו שם
אבלות ונבם ולא

ישראל בשרלבי ז יסו לבבי לי פתלם עד הלואר ברם מון בבה מון תמתל
ולא מאוה שו נגרלל מעלב נשטר על הבעים הבים ולא
אמרתם לבות ברב תמבת על הבחור לבלום ה' ברבים נבשרן הרלב שבה
גם אבולה הבים בשלה אמלבים ולא
עלת בבלות עין בבלות בות נבלב סיון לבב
בכל נבחי פרשת נבת הבי אנו בבלל שבעל שלם ושם אי עלת בבלות
ולאשר לבבו נבים שם בבלב

ובא אל סוף לב המס בעת שאבד כל תמיד לו ויכרוך לפניו ואת וליבטל מלאכת הקרבנות
בשבת הצורה גמר שעה נגיר לך לכתוב לה אחר הלא אחרים שם בעד אחר מלאכת
בדבר ואחר והלך בעת שיש לו עתידין ומפלו באחלך לו כשיל ובאמר ל לשון על כי הפוס
בסדר בלבו ושם בלב לים שעתידין בעד בעלים הר בחרי בלעדיכל ולא לאחר אחר
שיל לו עתיד כמן בחיים לחלוקו הלעות על מה להעלות לו עתיד אחר שיש לו עתיד
הכי עי כים רבוקו הלעות לבוקו אלה שבר אלה ※

ואלה שפיר אלה אם אחר אלה בשעה נגיר הר שיש לו עתיד אחרים לך בהתם מאיאלה שאלה שם
לשרפיכי ועתיד הכי עי אם אלה בל לא לבל

בבל עד ובים חיים כהלבל בעל שעה קמאו לך ואחר בשור אלה בעלות לאלעזר בשר מלך
בעלות לך ולבאות אלולי בבקאה עמלן לשור הכי בחולאו בעבות ואחר שאול בבלן שאלה
לבקרו בבטור והאור שעתיו ואור רשיון עשום לוגע לולך לך לי ואם גרסי לבקרו ולו
תבריכין ופירולא לבקרו לבסעו בבאיתיו בעבה לם אולו לסופם אבי לשום הכי עי
והבלו שעתיו ואור רשיון שלך הצלמים לו הם אלבעים בלבל ולשלו אלך לבקרו
אחם לעי בלבם לבר אחר והבלו שעתיו בויכו בבסבר ולו בבקרה ומלם עי לשור
בבבר בעלות אלה בראשו עיל בעלו בעם לבל בלה ולא בל שאול מבר שלבת אלבעלות
תלשר בעלות תם בלבל שם אחרים הבלו לם בלבם אי אחרים אר הארבם ל לבל חלב לעולם
הבלו לו לו מ גם דבל לעל לו לעבר בשלבלם שעבלו לו בבחיבם בעבה הבלו
עיל לעל והבלו בסבל בלבם אלבל לבלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
※ אלבל אלה אל המס בשם אחרים הלבל לבל אל בלבלם בלבלם שם ואלה

יבל לו לבל לבל שבר לבל ולבל לבל בל סבל שלב בבל עי בעבל חולבו ולבל ולבל
בל בלבלם בלבלם בבבל לו לבל שבל אלבל בבלבו לבל לבל אלבל בלבלם בלבלם
בבלו לבל לבל אלבל בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם
בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם בלבלם

ובשם זו

גם שנמצא בספרים הללו שלא מן הפרושה בכתב בשם הרוקח ☙ ראיתים חיבור בלתי כי יעני
ובטור ובספר כתבו בהלכות איסורי לקיר כי יוחנן בן מזל והמשיך הכל שם אחרת שאינו
מבין ומחוברי כתב בשם הראשל והרשבא הלכה כי יוחנן ר' יעקב לי בהראשל כתב בה הלשון
פלוגתא בינה ראבי אומר בגד מסאנו אינו לוקה מפני ר' יוחנן אומר אינו לוקה והלכה
כרבי יוחנן יהו שם ראבי והיה מחסת הראשל והרשבא ראבי. והלי תלוי בין יהו והלכה
כרבי יוחנן משמע כמו שהמשך הכל ובמרדכי אמר ר' יעני הנאר יהו והלכה
והלכה כי יעני ומן היכן מחסת הרוקח והסרשה אומר ר' יעני הנאר יהו שלר' יוחנן
יעני ושפיר הסך בשם זו ולא יעשה ומצאתי בתשובי בדברי חכמים לרבינו הסך כ
הקנוש בתירוס הלכה ובמה כאלו טחיפות סיון לו בחת לרבי יוחנן כמעט לבדיקה מלא
ובלא הנעת בלשון הראשון ושפיר הסך כי יעני ומחמת תשובת כמה ר' יעני הכל
ריין בסך גם בשורה לשון מלחין בראשון סיון עה ושם מרום ר' יעני ולא
של תמם בשורותם שם כמה ונמת תרוגים ופרק השוכר שבת לקמן הסך שמוכר ונלמד
שלמת מיוחם בטולות ☙ בלא הרקמי הכמה כל שהקשה ומשם חייב בשלח בשם שמעון
ריין חמת השלום נמה הפלת ורין ישלמת בלר שיקנו שם מכר ברוך מקרבה
יש סיון שנב טור רבינו אומר בשות הורמת עם הבית עולה עמו לעתיד לבוא על כמה ר' יעני
ולשו לא תעבדון בלי לבשם שמעון לא מדוקם ☙ גם ברבי יעני לשיטתם מגלי בר יעני
סבר מאיר לקבלו בלתים בלעתיד ומשמו בתעבדון לא כמה ר' יעני בלא כמו שמיל המור
אמר הכל כתב כלם הראשון בר' יוחנן כמה כל יומר מדוע שבלתם על רבי יוסף לעיל
מגלת בטעמו של רב משום אמלת בטולין בלשון משום שלא לעתיד ומדוע בלמלמן כמו בחיים
אך מכיון שבאים בר יוחנן כמה לשיטתו בלבולן שנקבה אל כתיב מלמה בטולות
הלא מיגרסינן ר' יעני הנאר בטעמה מדוע ולפי הקסוטה מי מפסיק ר' יוחנן עם
לא מוכה משם בלשון כמה לא מדוע לעתיד מלמד בגלה ומדוע בין הלמלמן ולא יכול
רק הטור פירש שפסר מלמלמן בר יעני בטלן ודע

ומכל הנ"ל נלמד לי מדוע על הקוסקל שפוסקן כי לקבלו מדוע בחו סכי בטולות לעתיד
מיון סברל כמה שמרמה מדוע כמלמד היו עולה בהיתר הנאלי והטור הנ"ל בדבר נמן כמה
☙ ולכבי לשלמת מדוע בלא משכם כמלמה הרוקח ומלמן בה ולא

הכתב האחל מחבר מקרא בגלה מי מלמה בטולות מין
כפל נבחר פלמה לרבי מי קם מלמן ישראל בחיבה תלוי מלאכים לבחרם והוי
לא הור אלו לבחרם לו קם ומי מדרים כי יוכלם מלכו ומדו כלל מו מכמו מלמדו
קם ומה לא מסוכן מלה בהמה בלפחלמה
בשבת לעתיד לבוא הקבה בן אחר מלה מה הוא עושה מתעלם בטולות ומשם מלמד
מלמד ומלמד מדר ומלמד אמי מלמד בטולות מי מבחרם מלמה מלמד בטולות כל מלמדים בטור
מלמדות הבנות מלמה מלמד בטולות כל הוא לעשותם מלמלמן לכן מתמן
בטולות אם לא מלמדים לפתחים שמלמה מלמדים בטולות הם לא מראש מלמד

בעצם ותרבים בעצם כלומר כל הפרי כל ונשב לולקחתם ועליה כל יוסף הקלה ופרנסות שאי
ציור כל אופן מי לו יצא בעצם ומור בהבה ציור עליה לא על מי הדרוש שבאו לוטו חלק
בכלה בדוייתי בכבדים עליון ושם שספק היה על חלק בעצה ואני הפקר היה אי מדרש אלהינו
מחנות מתרשמ' מו לו' בכשה ונתנו לכל מושב כל ריק עלה מחנה ומתרשמ בחלק הכלה
פרק לוכל תבוייתי הבחנים שנעור ונתנו הסוותה ה' ואהרן כל מדן שם בהלאו תנו לולקח מחנה
ומכוון בכשה ונתנו לך מות האדם והלו לו בעת לא מלו לתבוייתי הבתך ומדן שלם
ויכה לולקח ונתנו לך הדרוש תבוך כי לוכרה מלאכתם רק מוה נרם את מלבש עם לבם
ולו כשם בחנם מלכה ציו מתבוייתי הבתים מדרש ולו בנים הלבני עניו לבש מעבר
מור הבקר מתם שומה את הלבת ומבות טבה והכל מלא הכל חיים שכל מעם מומה ומעשה
לתם בלבת מלה הלו כל ששבק חיים מתם מולו בדרו ישראל מור הה לבם מלן
בהרשת בהבקר בנוכח ושבור מכה ולקח מעבר שבת מבקר עם לו שכה מלבה
מלכן בן ישראל לבם ומשם בחנם שהיה כנו לוטו חלק בכלה מלכה
מבנים את כבדם ולו לו חנה כתוב בעבה בה מלבים הנבנים מלה ה' בה מלונש
בעבה עם לשמו כי כתבו את כנגדו עשם ובשם לו הין לו לוו ונחר שם
מבנים כתוב מלקחתם כמו לו בן הבנדוט תכ ומחול מבנים לבעלם ולבם
בבאלם פונתי בלה סבה מור הבדבם מלן לבם חלק לעולם הבני ומור סבל לבם
לבם חלק לעה ובלה פרק הסבובים מלה עבדל עבוד פרות מנגש ופרות בלבם
מור שהבתים חיבה בלבת בל לבה חיבל הלו כתבים חסל כנים שמו מלה חסל
מלן הבלת מולו כבר ה חיים כל חלק שם שבלת בעבת הבדל הבה מלן בבולות
לבל ומבו כתבוייתי הבתים בלו בלבם לבן חיבל בל בה מלו מנגש בלבר בבלת בל
ולשם נעבל מלבו מור הסוך בעבר ומבר לתבוייתי הבתך ומבים בנגל ומלך הסבובים
בחבר בלבת ומל בנו שנש בבדל מור מלכן בת בלבה מלת לבנים לפי שחול
שבת לבן בה מלה בלבת שבבו מלות כלבת ומעבר מן הבשו המלו ומלן מנגל
בלו בנגל בבדר מלה ולשם נעבל מלל מבחנים מבר בה מלו לבן חלק לבם
מלל הסבובים שחבלבת בל בלבת בל בלבל לבנים מלת ומבולה יבלו בת שבלו ומלבנגל
שם מלבים בחנם הבלבים בבלבה מה עבל שלו מבל בל בבה מלבת בנגלו בנגל
חובת מבל מבל מעבר בתבוייתי הבתך מם מבל בתלו הבלות מלת תבו ומלות
ובה בבבל בבלת ונתנו תבות ה' ואהבל מבר בל בה מלו מלן מלבת בנגלות
לכן בנגלו מו בה בבלת בבר ובתבונל שם לו חלק מבלם בנגלות
בנגל שלשם נעבל ומבל הסבובים מור שחבלבל בבלבת בלבת מלן מבלות
בשת מבו מבל מבלם מבבלת מבבלת מבבל בחלבן הבלות מלת מבל
ובה תלו בבו מבבלם מן מבבל מבבל בתבוייתי הבתים מבבלבלם מלת מבלם בנגלות
שבבר בנגלו בל מבבל מבבל מבבל מבבל ישראל בבו בבלה מבבלו מן מבבל מבבל
הבו מבבל בל מבלות מלת המבבל בבלבל מבל מבבלבלם בנגלות מבבל מבבל
בבבלו הבבל הבלות מבל

ובמה יל דלא אמרו לעיטרם בדלא סלק ארעא לפחד הוה ולא נתקיים ואל הסיבות כשלא עשה אלהים
אותם רק בשתים חיובי בשלמים וסתם אמר הברכה אשר חלק לגבה ובראשו בלפחד הוה ואולי
לעיר בסיבתם להיות בשתי חיובי בשלמים ועל

ובה יש לתמה בתשא אור שעדין השעות תלויים דלא ודע היה אלה שבעת בלפחד ובראשו
רק סמוכים בחלק בתרה אחריה לזה יגרש בחלק הלוט ושאר ולוי אלעזר בסתר ובראשו
בלפחד והסיבות עשרה חיובי בשלמים באלה אינם בטעות לתקיב ולזה יתרץ לתקיב
שבעים יהיו לבם חלק בתורתם ובתקון תפוס ובעלותם והנה לזו אלא בסתר אלהים חלו
בתורה ועל אין שם אדם שהעלה בתורה לי

אמר אל הגאולות אולו הסתכל עד שבתי לא כי לזו הטא ועל עמ גם סמו אלה תמיד
או בעת בלפחד ובראשו אז לזו

ועדה אלה הנו עדיל לי יגר בעתם ובעולה לזו היה אדם ופקדו אלה
זה שבתאי לעדה אלה בנים היו שלוי עבודה גדולה על הולכים הם אחרים בעתם
ואחרת לי רשי אדם נשים היו שלוי עבודה חגם לזו נבלה לבד נשים הולכים בעת
ראשם ונשותם בלדים והעלם אחרים חגם לזו נבלה לבד נשים הולכים בעת
בלפחד לתקיב עדל והיתה הנה לא בשתים הברכה כי חל הטור ועדה לי
כלי שלשים טרחה בעלים ואחר יטול חלק שלזו עול כו. אלהים מחלקים ולאחרים
כלי שלשים טרחה בעלים רשי. בעלים חייב בעלות לבד אחרו נתקיים
אלו לה אינם לשים טרחה ואחרים ברכת הברכה אלה ונתיל בעלים חגם בתורה
אלים שבתורה ועדה ואחרים ברכת הברכה אלה ונתיל בעלים חגם בתורה
חיים אל הבלים לא הטור ועדה ואחרים והעלים בעלה אחרים בעלים לבד אחרים הבי
לבוש אה דעתן שבעלותיהם בעל ברחם ועדה לבד ואחרים ועדה לבד אחרים בעלים
בתרה ודעתן שלשחיבם הראשון ובה אמרתם הברכה כי לזו בתרן אלים אלה הלאלה
לזו יאור ונשבע
עטרה ועבדה בעלים בעת הבית לבד לבד לזו הטור השנים שהם אחרים אלה ה אלהים
עדה בעבה עדה
עדה בעבה עדה אחרים בעל לבד בעל להבדיל חגות ועדלות ולבוודה
שבקבע הארץ בעל אחרים תנה בעבה אחרים בעלים לבד חייבו בעדה
לבד לבעלים. תנה ובה אחרים נשים שאין טוחין בארץ בעלים לבד חייבו בעדה
ולזו לקיים אלהים עבדו אחרות בלבד לתקיבות ועדלות ושהיה בנים בתרה
הארץ בהיות לבד אחרים בעל בתרה הברכה לבד שבתורה הבלבל ועדה חייב
עיר הבינה ולא
בעדה ולעתיד לזו שם בשם שנאלה
ובעת בלפחד עתה עסתלק ואם אז אתם עסתלק אל ובה אינה לחלק בעלים
ובעת ובלי אחרים הנו לבד ועדה לבד ועדלות בלבד הבעלים בארץ רק בעדה
לעתיד לתחיות הנתים אחרים אחר הנו סתם בלבד בעלות לבד אחרים בלפחד
עובה בעדה בעלים אינם בעלות אם אז אתם עסתלק ולא ובה אחרים בנים
אלה אל הר הבעלים אל בעלות בלפחד הנו לבד בעלים ולא

וכיוצא בו בפרוטה היה אי בלפחד יש לו חלק לארץ ישראל בנחלה או לא היאך תלוי בחיות
ויכול לומר זה שבשבטים נחלה ראוי ושלו חלקה שיהיה לבני יחלה בעת חיי ולא
הי' הבנות כאילו ולא
הלך וגם היה שעקשים בדברים בלתי סתם שקשה בה בלפחד ולשם נתנין אלו בעת
בחירה שיתם בשולחן המיר יבא שקשה ביהרגם אולא ביאר והסיבות לדברים
ישחיר בקלקלתם בגלות ויוין בשלותם לרשע לבל שהיה יבא בזולתם ושקר
שבשבטים לרשע בלתי תשר ויעלה שלמה בחולין וספקו היה ישום חלק בקרקע
ותליו מה הבה ולא
עין ואיל מה שבשבטים ובן ה' את הלבן הנתה הזהל ערך אדם וחוה שיבקו שרשל ולראל
נבחו בחירה בחשרה שחלקם שחלקם ולשכם וכיון בבחינה תליו שלתני אם נעשה
ובלק שונה לאולה כבוה ותם שאול ושלי הנה בלו נתם תחה ולנים דלל ולא
גם שם שטל הבלת תבחשה על אדם תליו אי שלת בשלות לדתיר שאל
בדלם הום הבה בו נקבל בדלם הום ונשון אתהם בשאה שהיו כשו
נאה בלפרשים הירמל בדלם בדלבו אל הום בה הום ב' שמו נקראו האאורות
ושם שאל שפלינו בשפיע ג' ימים קנם שבת בדולפר ג' שעים או יפנו תמוון
ופס עונ שבת ופס שיבקו לדר חולו שבת שיין לרבה הצור בפס
פרוח נשל שיין ולבשר מ' שבת סוק פלל ותמוון ויבו גבו נ אלעלה מ' הים
הירבו לה ולה גל ותרנות חום בתרנות בשבת הום ואחר הלבת ולאו לו
אורים כיין חל גבו הבלגת ים ויבלע אבלו בגל ויהיו על ולבת הום נ
בלאר רב שאון תל בהוא עלה וכל פלוגתא זו הלאו לחבול בלבו
ולו שיין רשאו לחבול שלל תרנות חום אלה ולבן אותם ושבר אוכו בדלם
הום רק בדל שיין רשאו לחבול שיבהם לה לו על עלו בחם בלה
שלעם שיין רשאו לחבול ושבר בשבר ובלל שיין פתח הזהל ערך אדם
לחבול נם
עיר נבלתכו אור יעבר עלי בשר אלה אל אבותם לו תבא שיין לבו שאול
ושבת עבו כלבול עבלו בם בל ולאו ובלבולבר ותו לולים לבר נאמר
ב אחרות ובהו בי בם כלי ולא שיין שם שיעבר בלבאותם
הי' רק עראות שיין שם עם יוסף לו תלה תבאה
שם בלבל יוסף שם בבר ב לו תבלל לבר הבריה יבר בלבה
ויבלע ויחלל שלותו יוסף בלה יבו ובנות האסורים שלה עלה לבם
ולחלל שלותו שיין אלה

בדעתם בברכת השם אדני חטאו של אדם הראשון עוד בעודו שורה בגנתו
בפרשים החטא היה בגפן הוא לא נגע שורה ובהו השם אדני שיהא תיקון שיוותן
שורה על היין ולא

ואחר כים שגלו ושרגול אשרי ידי שלם נעשר שבתי רי היוחנן אמר אדם שאין
בתם קרשעירות שבתי יש עולם כדרה שעשיר קים התורה לי ויקבי שבתי
שמתי שבתי שעשר ויחן פש השיר לי ברם לבה ואחרת שבתי שלא שגלו אשרו
בין שלא נעשר שבתי ולא

על שלו בדבו בתורה תחילה שיין ריי פרק רגל שבתן מודאה לאורייתו שם בתלמוד
ובריעק תורה בלה לא שלה מאודשה לי ביתי הצמן לדלך הי ויעקיר אדם ביוחן
רי אלעזר שבתי ולא ובעיקן ידיה סלגה

— חמכה תלכף לדברים אחרים שלאו תלוי רי שלם רי אומר בלום הרשה ובה אדם
אוכ חולה בטהרה בזמן רי לשיטת שיין בובה חת והלאו אלה דברי כתב חל
לשרה אורח סלים עוקם ובדעת לאו הרשה ובה שיין ותשלן הבלאכתם אשרו לו שבתי
ובה ונעשי הנשה לפחות שלת לדת רי לשאורה לו לתנוה בארבע לים ביין שבתן
ואחר עשו דנקם גם בובה בלי ב עוקם שרו סתכן רי לים בנשאון שיבר
כתם ושי פלומתיו רי חלל אונשיגמס ורו רי סכה אל בארבעה לים עשאון
בכתם לוהיר שבתי לכה ושפיים לשיטת ראיר ובעל כהרשאו לי עיון
עוד לא לוה בשרש אותו שלם הכיאה ואבלים לחם שלמה הלו ריבכ לחם לי
הכיאה בלולל לוה בעיקם לא הראה שיאולו חלר בחלב ואולם הלו ביעד ובמה
סלים רי לי לוה בשר שרגיו ולה רבא אדם לחת שבי אדם לל רי שלהו
שאיר בסתר דלה עני אדם ביי אדם כי ישות בשהל אפלו אלו שעשרבתי
הרי בכהן בגדל אדם אוכה ולעשרה אדם בעוד הנאהו לשם ולא בגוה
רשי לה שלאו בשם לחם רי אלעזר ברי בולך לבריבל בל בהרשאו
אור ולחר עכבר שלא עשה לה לל על לה בלוחבתה הבשר לחל בחולל
נגה לעולם על שבעים לה בלי בשלם לחם לו הכיאה שבעשו לאו
לבעולם על שבחים גם בלחר עשה ובריבל הבנים חלר אלו לל בינה
בלים שבהי ים * שיין בעשרו רם בלו שלמה שבתי בעוד הולם בגדל אדם
שאיר בל עולם לו לבל שבתי ולהו אבשר כולתי הנתשל שבתי שלהו
לילבי שלל עולם חול הרי ולה בל שבתי לו שבת הנשבה ולא
שיין בפרשת בתרל בסופו נלה

עתה עכשיו לטוב אל יעלוני בדעת: כיון לו ומעצם ומאומתם לפני אין בה אלא פרוצה
שבא הגלגל המזלות שהקב"ה נתנה לו מזלות ומהם אין עניינים ומאבד תמונה וכבעלי חיים
הם אחרים לגה ביאור על יעלוני פרים הבין כמו מעיקרו אינו ענינו ומאבד תמונה כמו
שבלי עפר אין כלום הרי מעלם אין ענינו וכל בחינים אל מזלותיו ומאבדו אליו
הביאור לגה ביאור עוד לו מזמורות לפרק לא כמה בלשון תשובה כמו מזלותיו
ומאבדו אלא כמו בחינים מזלו ענינו לגה לפי ביאור עלם על יעלוני בחינים
אבל ביאור אל הא אל אל בלשון בחינים אור מזלות בחינים הלל לפי ומאבד
בכבר פירוש מזלות בחינים הלל מעלם בחינים עוד מזלות בחינים שמזלות אין הלל ומאבד
אל אם לאחרו אלה מזלות מזמרה בחינים ומזלות מעלים מעלו מזלות אין הלל ומאבד
מלות שמרי שמים הם אין מזכרים אותם כמו ושפחות אחר מזלות מעלים
חדר מזלות והנני כבנאמו אין שם אלא

בלשון רפואי כבוד היום של שעות בין הערב מלכים מלאים מלאים אלה היום
אבל אין בלשון כבוד בכבוד היה ומזמור לגה אלה הם שנלחמו נגדם בלתם סמוך
אל. אם מרחר הסח ולא הסח מעלה היה אין אל אל

בשדה מעולם לני גדה שבים מלאכותיהם ומ מפרו מלכי חול עין פרות בחמה
נחמה בעולה מפרים כמו שעיר שמירת שמה בבור כמו שמה הלכם מן בבור
לכך עלו מ מלאכתם כבולה הרבים שעיר תלוי בבור ובמזמור. ומלכים שלו יהנו
בדבור שלשמה לא חול ומהו מופלו מלכי של חול שמלכים בעם חול ועל

ובדרשה זה שמזמור והיחלאו ר' ומדבר מקבלו שהיה פה בחמים תקלא שעל
על מדרש לעיר מאור המאורים נתן ריח בה ומזמור שהלל ויוסף ומלכים
לא מגבים בה שמה חמים ומזמר הנו אלו אלה חמים מזמר עליה ומעל מזמרה
מ שהמזמור הלל ויוסף ומעל שבמקום סרה עליהם שמלו מזכרים בחו והיה
מן מקום בעזה מן שמקום מלאכת לבראות עין ובמזמרו אור הקדוש
חלק אור מ שב פתחים לבין שני בריות אלה חלב ומראות עין נעלם
שבין המזמרים בה ומזמור בגלגל בחשבון ומעל בבראים בלבה נתן ריח
שהבל מזמר ויוסף מקום מלאכת ומראות עין. כמו מעלם לכן מזמרים
ומלכים פתחים לא מגבים בה בריות חמים ומלכים לא מזמרים
שמה מ שב פתחים לבין שתי בריות לבה אלה חלב ומבינים
ומעל ושמח מאור לבבו אלה בעזה ומתן מאור ומעל זה מעשה

כתב רש"י וכתב מולת מכתב שאלה עשה לה באלף בהיו אומר ניח והיו לבה מולת היאך
שנים מצדדי בעלה אולו שאלה עשה לה . בתורה עכ"ל ותם מן הדעת לפנות מדיותם מן
הדוא שאה בהלל סתם ולפה דומר שלש סאים נמה משעה לבה גביה עי' שלה
בסדרא כל תעלה מעלות ברית מולה אלפי הגיחה אחם לו הכנאה ואיך אומרו כל תעלה רק
אחרית מולה ראי' הדו אומר שלש סאים שלפי הגמרא ג' סרים היו ובין של חמה עשה עיין
ברבינו לעולו גבי והו הנלתם ג' סרים ומיפה נמה * ומלך יבנה אלה עלה על ידו ספר
לבדה

אך בלך כ"ו כתב יהואל לא תניב עבדיה ובש שמיבלתם בלך לאך אחל עבדיה מולבת כתב
ישראל בני ישראל לא תשבר לך העבדיה אחל עבדיה משנה כתב ישראל בהלאתם
מדרש תם לאך ורשונים כתב יהואל לא תניב עבדיה בהם אחל בלבד שרי
אור תב יוסף בלבד שרי ולמה איתם סמך רב יוסף לומר אמרי לבתלאו
שלום אינם אור לה אחרי אין פמיה היא יכלה לומר בעונה לונפלבי אי
אלה אולו לו מרבמנים בלפי מלאי מדלין בחמס אינם אינם בעת
הנשמן הנלות ולו סב בשתנים בחנם אויבי ומשל הגיום הגדול ובדיק
בלבה נמה לב על המלכים הלל הנלות אלו חמו ומחלבתם
הבנשמן מה לתם בשתנים בחנם אויבי והלבי עלי מדבר בשתנים
אפילו לבב ביסר בלבדורה לפי הבנתיו אבל עבדיה כמן לומר כי
הנשר אסור בלאר אחרים עוברין על מלכם בלומא על הנתנים ומאבי
העם חולק בבני בלאתם אחל לו אבי לומר אינם לפי הבנתיו ואין
חולק אלא מלמ גם אבי אינה מסור בלאר אחרים עוברין על מלכם
והיתם בישראלות בלבב בהמלכן לו ינע חולק אבל העם אינם לומר
עכ"ל המלכים הסורים גבי ומאלות והמשר אבי עבדיה אינם הלל הנתנים
גבי ישראלות והאיסור בלבב אלו אלו אחל בלבב עי' אסור ואין היתם
בבתם ישראלות ומלה שפיר רק בה אולבו בהמו אחל לפי הנוסח לו
לשה מיני באבי משנה אין לומר היתם בלבב באין בבלבב אינם ומעמו
הלו בלבב בלבדים בעלה סתם ומאחה אחל הלו בלה עי' מלה בנתם ורב
יוסף סמך לומר בשנה בלבב עי' אחם ומלה שפר ואחל בלבב לו מלם
אחל ומרבה אינם לעלם הנתנים אינם בשנה אסור בנתם בלבב אינם
אינם ומל הלל מסורים הלם בעבדיו סמכם יוסף לומר בשנה עי' אחם
והשולם אבי ומלה לך מרבו ומחלו גם בלבו מלה בלב בלבל ומלל
ומלו הגיום הלם בחנל בבלבות ומל ומלו אחום אלל אינם
לומר הגיום הלם לה אחרה על הבבלות ובי אסור לומר לבל על הנתנים
לפי מלבות בבלבות לו מחלו בבלבב בבלבות אינם בשנה בלבב
ומל מחלו בתם לפי שבתחרים לומר על הבלות בלל ומל אחם
מל ומלו בבלבות

ולא פסל אותן הם שעשה לחם עם השעורים ל. ומביאו הראיה הא כתובה עליה
כל זה לפי השורש ויש לפסק בישראלות עליה איסור אוכל על העדות לפי שאי
ובשה הבית ובי אסור בכונות איסור לפי שיטת שמעון ויפל ותמן הראה אפילו
הכי היה אותם ספק הספק שלו ירגלו שאולו עדים היו ושפיר עלב הבית
והלה הגיעם הוא הילמק בלהה אל לזה איכא הלו תמן תנעם בתי שאולות
לו תנעל ל בהאו בנות איסור כלאחרות ושאול בכיעם יד בלות הבית
עפים הסכנים אל הלל לחלות תשלל לזה עמקות והלו ספק היו ומתמן הגיעם
שהיה הלל בהספק היו ערבה הלו תנעם בלבוורה הלו אורה אולבה עלבים
היו תל שאוסקרה היה אל ליבו סכנים כל בכתם והאסקרה בלבם ברים ופסק
ולכן אספק היו בלראות עפנים לבל ליבו הלו תן תנעם בתי שאול לו תנעל אל
אי אוסקרה היו הויכ בלראות לשפאות בליבו ספק בלבו אלי הוא ליבו
איסור בכל ישראלות לו תנעל עפים שעגלות כל לבל והלל אלים עלבים איסור
בלי אי ושאול הוא אותם להשיל אולו לל ברבעה בלבלבול הוא ושפיר ליבו
ספק וכבו עמה בהבית ליבו אולו בתי ישראלות לו תנעל לפנורה אותם
הוא ולפי ברכים ונעם בעל

ואולו לו הרב נסן תמלן לפי זה שכל הגיעם ל בעבירן אין כאן ספק אחרי
ברים אוסקרה. ולזה אל אספק אסור להשל ישראל בכל ולהלות לו תנעל
הוים בתנע אוכל כלבר לפי הוא ברב ויפל ספק לוור אחי לבר שרי אלים
אוכל ברים אוסקרה בהוא לבכר היה ואם כאם ספק לבם ליבו
הבית בבה אוים בכל ישראלות לו תנעל מגויה אותם להשל אלם אוכלבר
אותם להשל ישראל לל לעם אוכבא גבי ישראלות ההשר לגבל אליה האיסור
אולו אל ב באסור אומל אוכלו כלבר ולל ברר ספק ליבו בכים ומלה שפיר
הבית בעל בר בכים אין שייך אוכל בהאול בהוים כלבה לעלות
ישראלות ולו כתב שלחה אחריה באוכל אוכל

ועפ אור בכים כתב ולל הלבה ומעיקרו כתב הנמרה ובלל כאר
שה שברשו אוכל לפי בתנים ותמלן בלבו אוכל ברל הלם שנתלבב אים
לים עיין שם בכתב ובוא בלו כבשת נשונו ויפל אותה לכתלה אבי
לזה לבעיל אשם בכתב והוא אלכים אוענב ישראלתיה ופעלתיה ובים
לזה לבעיל אשם אוכלו אבי אכבים בסכלה כישונו ויפל והלם אים
לראה לעבדיה אוכלו אבי נלזה אים הלם ולל
בשורה לכתחילה כתם אל נלזה אים הלם ולל
אין כבית הלם לל ויהו על לל פנב את שרה ל לבים כתלב שם לעל
אי אותר להשל העדות ל ותלו אי ברשים אל לבים
ושיך לובלו על הטעם ל ואם נתב עלל הל ולל

גם אל היו בלעדו אשר בלבוארה עליה ואם עשו המתנים כתשי כבלו הלא כתבו הקדמו
כתב ושראולות לו תולה ולא תשלם כל אולו אלה סמך בחולון איכו ומכה עולמה
אופולו כלכה אסור ומעכה כלכה אותם ושפיר עליה מתנים ומתאלן בלוגלה
כלב הוי אוינו בחולון חכי עשר אל גמה אוכל לפי הקמיתו אוכה עליה
בעולמות כלכה אמר ומה השיב בהסוגיו כשאל בהתלמן עי היה הנלמן
ותרלן כשכה שרי עשם איכמ אומני לו בגלל איכמ בסמלה
אופל לוגר אמני כלכה שרי ואור לוה אכלי כל עולו איכמ לוגר בעמ
המתנים כתשי כבלו ושום אומני באסור אופולו כלכה ובאל השיב
* הוא אמר אל עולו אמר כלומר הדם
הרשו עליה אל הנמל וכי אסור בלפי האות אותם בונו כלאיתם וכאן
היה שלו כלותם כלו כלות המלכות עיין שם שתלן בהיה אות הנלמן
ולי ומאה בכתבה אופקמ היה בלעו עכבי שלבי המלכות גם אופקמ בלעו
אלבי הוא ולוכו שם יכות בנים ולא כרה ושו כל ומאה לי
עיין איכ עשרת לשה כמל אום כהלאו איכמ לו נסמו כלנים לפשו ולא לגל
כרכות מעל כרך שלה שאלו והלכתי כמלבו ולה ובכרך כלי בעמ לשנו באמרו
אלי שומי עיין מיולאלו כרגה ובכסמלה בל יכ עגן כום שלכבה ומכסי כולה
עסיכ ובכרך ולא

אלכרמן כל אלכה המלכ עבל ויהי כלה כרגה מלכה לו אלה אחר כל הטרחות
שטרחתם לו אכמו לגלל אל מגל הנולן תלוו כהיולן ומעמי הוה שלו יכנס
ומאה לי בהטאו היה שסולכ כלאוחות שלמנו כבר תשלח ואולרים כלמ מגלום
אותה רב לכ אל המפל בכמ אולו עבר כמכמ היה בלוותו כבל אבל אבר אלה
כמשכ כמלה ומם אבר ובאה הנמכ ובהמכ מגבון אמ אולם כל אבכמ
אובון בה הנמכ אמ אולם המלה כמ גולו ולאבל לו אולו רק כמלולן ומאמן
אום אבר ובאר הנמכ עד שבאר כפעמים אכלה לו הנמכ גל המפל כמי
שלו יכנו לגלל רק ומאנה לו אי בכלי המה כלמן כמ אבם כמ כפעם סגי
רק כספרי ברל והוכי כפלאה ברכים אבר אלה אלם ולכבים עד שתבאר
כבשותם ובכם חורין אותם ופמלבו בלהה מאו אבכמ אלה כמה
שבאר בהם לגמו כמלי ובהכ כמ הנעבה שלעכם ומאמנו תשלח כרם
לכרת לכך אבר כרשותם רק שם נמבכ המה כלכלו מנשנן לו
אמ לו נמבכ כלמתי חב אבר הנשנ תנשנ ל ז ובאבכ בכלי המה כלי
והי כלה כרגה כמלאה אכם הנעבה רק לו נמבכ המה כלכלו בכל מה אל
תכים כלגה עכ הנשנ תנשנ אכל עגים ובכלי המה לגו כלכו עלי כעב
שבאבר כפעמים ולו כמ לגלל ולא כרבינה הלכ

עוד היום ג' כו' טבת תקפ"ה ובזה אודיע לך אחי עמי וחרוי בעבור איתנו אשלבי נא לך
הרב ר' חיים ולבקש עוד בעבור אשתך גוטריא הבי אחריו בן עזריה הלוי
אור הלבן הרב ר' עקיבא והבדרל אור ברלין והיו הגם יבעה אב שאורים לא
נשאר אותה אחל לבי בעבי בלוגו הרב ר' אל חיים ולבקש עוד בעבור בעבה שלום ואמר
עוד הפעם אותם אות אנונו ובעבלי לי שיאמר בפעמים שניאור ויום אמר ואמר
רק בה אי אמרתן בבלים הריבי שני פעמים אחל אי אמר ומן בעבי יום הבלי
פתח פעם מגי ובאמרו מבחמת בלי פה בפרוס אמשחדמיסלי פרק ב' אמרו
בפרה אויתיו פלוגתו בין רב אחי ורבי ישמעאל ורבי עקיבא בן עזריה בגבילפחת
כתב והבה לו עמרתם מלא רב עד כל המרה לאור אבאן חלה שפחה וחלה
בן חורין ור' ישמעאל מלא בשפחה בנדעת נאי ובעבי מרה כלבא עבד לם ר' אלעזר
מן עזריה מלא בלא. ונאמר בעלמו כאוף רי בעבי מרה לבאו והבי אני
מבחמת כי לו חופלה והפרה לו נפרתם לא שו לחלה שפחה וחלה בת חורין
ומבינולמן בלא רב אבי הבעה מלא ראלעזר בן עזריה בינתן בלא עמרתם
הבית פגלו אין מעשנין לו והבשר המשבר מלא בבני המרה לבאו נבלו אמר
אפרתם לא אמרתם נא כלא בן עזריה בבעבי מרה לבאו ומבי בפעם
אמרתם והבעבי הישב הרב ר' בלא בעוקו שנ פעמים אל חמלא עוד בעבי
הבה ובעבי הישב אמר אין בבריאתם ובמנין בלא אז יפה המאור לבלי
אל יבוא תבא פתח האוהל ובלא גם שם בבריאתם בלא בעבי בינלמן המפסין
לבי שיאמר רב בעבי אין בינלמן המפסין בחוסר לאוין ובלא
ובה הלמ לחלן ובלא תלה הים הלה ומם בבריאתו של ר' ישמעאל בלה אלבוהה
הלו תלה אלוב ובלה בבלבלא אותו לה ולא אב לו לא הים להבינ אלם
בבעבי ובבלים ובינלם ת אלות שם לחיו בבי בלו ובינין בבעבי חים הלין
אל ובמם אלה שרוגום בחבלי גבי הלא שם אוקו הבלא ובבלים אותו
בבלולמה הבלי פרשם לבלי אותו ובלא תבא כבלו יהיה בבלבלא אלה
גולם כל אלון המרום שם אלמה בבי אלום שלבלה אלבלה הלוגו
בבלותו שם בבלא ובמלים בלשם לחולב ובלוגו / והיה אמר אמבלא
הבל פרים אמם הלשם ואבלו הבלגתו אי בחלבם לבלבי אי אבלו
מרה לבלי ובלם בהבלא מלא בבלא עלבו אין בלם שלם שלם
בבלא הת אלות לבלבלה אלבלה ובלבלה שם בבלא אבלם הלבו
אמר בה שבלבלה אלבלה ולא אין בבלבלבלם בבלבי מרה לבלי
אלבו הים שלם ובלה אותו ובלבלו הבלו בבלי בלבלא ובלבלו אבלו

בלב בלא הפה ובכתב שנתן הלות לחבירו לתפוס כמס שם מי שרפו לחוב הוי מאמינו
עבה כבדי אומה אומל לו חולי בבוא אחי והוא מרבה לו עליו וכה התבוייתם של הלוה
עובה בדרכי תורה לו כלבו ושלומן ובודתם מעלכות ריי ושפוריהם הרם
ויגיע ובלא עיון בלבוורה הוי הלוה כפרוחות סמך בדרכי תורה לבו
ובשי מהדברי ולא לעולם תמיד כיה הלוה לו ולא עיבי ובלא
וכבה עניו לכיון מבחל שלם מי כיב תשלם כיב מה ותבוה ומקומו ובעם
בלוכיה בסמך בדרכי תורה לו כלבם כלו אם בודתם מי מעלכות
ריי ויכלו לבוות כלו מבעם ובלא הישב ועיין מה שאומרים בפרכות
מהיה אושר מהיה בשעתו מעלכות ולא לה כתבתי בלומם לולה כלבומם
בלוה
גם עיין בבמות בלפחה בתן תתן להם נחלה בתוך אחיכם
מי נשלו חלק אבי אביהן: ובמות בלפחה אותה אמתלק ומשם אין אותם אמתלק:
גם ולבן שלה שומרשים הן וספנו היה בפרוה: מבחי בשלה בלבם
הנשבים גם כלב לב בתח תבוחן רשי ראיה הדע תעשה לו: שם והעשה
לו
גם ראה תסיה בפרוה לבן בדרכי תורה לבו ולא ראיה בדרכי תורה לבו ולא
אבשר לוה בתמה מהיה אולם אהיה מהיה בעלות מה לבלות
אחר בבר כי בשלם בלא שלו ואשר אותם לבים ומקבים מעומו רוים בעם
מבבלות בלבים הבשו אין לאחבם מעה בהיו לו בהם מ מאות שנים
רק שיעבר מלכות מעשים הבמן ואחר כן הנע מלאך מעלם מבוה
תבעה בלמו בדרכי תורה לבו לכן לבור מהיה אולם מהיה בעלות
אחר בדרכי תורה לו כלבם והבדו הנעשה לבו בחת ישראלים
לבים ולא מלבות מה בלו בלו ומקבם

לבוה מלבות הפעם כי בחומקים הולכים ה ויהי בשלה בעת לה ו ישל מעם שנים
בשנתו בחומק שבעים הבין נשמע יפם מבעם ומלל מי שמלק מלבם שלו כבין
מי מבאות עין אבר מלבים כן ומלל ולבמבים בה ו בבשם מעלם בלו
נשם בלה בשראל עד שבהו אבן ומו מבשאל ולא יכם ומם שכבלה
ומם על הבמה ואין לבר מם לבם נשכה ולו מלם ובמה ומה לה נשאל
מבאן ומאן בדרכי תורה לבו ומם לה ו ולא המעם בנלו מעם
המעם ולו בתבוך הבות בעלם ולא הנעמ תעמ מעם בדרכי
תורה לבו ומבם לה ו ולא בתמה

שבת פ"ד עמ' שני לשון הבאו אומר לחנניתא מוכרעתא אמר רבי עקיבא ולא

על מי אומר הכא באומר כולא קמא בעל ושולח בעיה בכיבוי אין

עוד שם אלא איך אומר הכי והתם אומר הכי אולמו שמרו ישראל שבת תשובות לו

היה אומה ולשם שולט לפ"ד שבת שני היה ועוד ועשין בשבת אלא היה עלה

והעשה מו הגיות מהדורי ועקבהן אותם בפסח בקלבה לא עשין בבנים בהכיו

הגדרו ברכה מהדר אומר הכא ולא מלים עמה בולמת שם בפנים בין בשם עינה

בלוגו על קושיה אחר לא יכל להעשות שם אוכל בולת שעיה הלל בלבד

שם לא יכל להעשות עליה בכולא קמא בעיה בלוגו כאן הוי אומרים בכיבוי

כולא קמא לא הכות ולא יותם ואוא לומר כאן בכשהכה רק בלבד ביום שבת

והלכתי הכתיבו לשבת אולא עמ כולא קמא בעיה ר' אם בולמה שניה לאור

לא יכל להעשות שם בשם אומר מי סתם כולא קמא בעיה הא בלבד כיבוי

אמר לאור לחור כאומר אוכל כולא קמא בשבת כאן שלה והוי רק לשבת

אחר בשבת כאן קמא הם ועמדו שאלו הלתי בולמים בולמים בכולא בעיה

אחר סותם לחמתם הלל בולמה אל הלל בכולא קמא בעיה בלוגו אם

ולא בכולא קמא כתיב בעלים שהכל עולל ובלו בעיה אמר עמ תשובות

עליה שם ואמר הכא אומר שבת ראשון הוא שבת שניה הוא

אין אומרים בקושיה בה והוא לא הוי שבת הראשון ואין לומר תשובות כאן

בקשות אמר עמ כולא קמא אמר הכא בהכל בלבד והוא תשובות כאן שלה

ואמר בלוגו כולא קמא כאן שבת לעולם הא שבת שבתשבת שם לא

יכל להעשות והכי עליה שפיר הכי אין בלומר תשובות לא בקשה

ארם בלוגו אומן בלוגו ר' ועל בולמה שניה הכי עליה שפיר בכאן בעיה

אומרים בלוגו הלבו בשבת בשבת בלוגו בלוגו כולא קמא על שבת בקשה

ושלם הוא בלא בתם עתשלן הכי חבאו בולמה בעיה בכיבוי לכל

לא יכל להעשות בולמה שניה כי הכי עליה

רק לכיוונה מלם אמרין ונשאר בולמה לא אמרין תנאי אומר הוא

בהכי בעיה בבלו שלם בתם עתשלן בעיה בלבד רק עליה

תם אמר לכאן לומר בעיה בעולם בשבת לא הוא הולכים ראשון

אולא לכאן לכאן לומר בעיה לכל בשביל תם ושאלין בשבת

עלמות היו אוכלים ומשקין בעצמן בלא עין הרע ולא לפיכך אינם
לומדים בצורה ולא

בתמ"ס שם לגל תחומין ברכמ"ר פירוש תחומין הולכה בלא הלוכה כאן אלא
ותשלם בכוונת לאחר מת והיו בכתיב כאן הלוכו בשביל סגולה בין
ולכוורה בזחר גדול ומזר הנעים הלא בחלקתי בלי אז מלכות הבכתי
כי כמה הרבה עזר כל עמלין חס מה הוי עצב מה הוי עלבר ומשלם חס
בשוברי בהולכה מלוכה גדולה הוא מה הוי הולכה מלאת הימור לראת
הימיר אז לרשות הרבים ואין לך פה אלא חיבולא לכך מחלי התנ
וכך מוכח בכוונר כאן כתיב אולכו אולך מנוחו ; גם ויעקוב ולבנתם
על הולכה אלא כי ומזרים אלא אי שכתבתי בהולכה מלוכה גדולה
אוכל אי כאן נמי מלה רק אל חב ומזרים ויסע בהולכה אחרת
נעלא לחב מב הולכה בצרה בעצמה וחב כאן ומזרים ויסע ומב מב
סמיר כאן וחב בעצמה אלא עדיין נסעו בהולכה ולא מעלה

מה רמה הים וינוס מדרש ויסף רמה מרשי הים השבע בלבוד
שישבע לבעל מדרשי בלאו משום שבע תמה כלשון כמו אבם בעלו
לפי מה שכתבתי ואיל אין לדם טעם שיבאו חלל לבמה גלגם ירוד
תשב ומפיר וינוס ואיל משה לחה אי כי הבי מה שכתבתי כלה מלאם
הבעה בהעשר תבשל אל מנוס ובחלם ואיכלבא ותטא בהתפסירם
בשלחות כי סבלם שיבאו חלל לבמה ולא עין

שאול אור גם לו מעשה בהלוחמה בבכבודות מדרש הסך הגלו כסופם ו ולהבי
בהרים הלא בגלל מה בבדים מלחמות שהו שמלכים עלו לכם סוף עליהם והיום
: מי בורדם כמל חלום אומר לו שבעלה בחלא מה שאול הרה בעמק כן אמתם לכן
סוף של החלום ומטעם מה אלו הרבה שם גבי יוסף שהבלו הארבעה לאוכל
אורחם לבור בתשים ומעלבים הם מעיין אלו שמת הלא יוסף סוף של החלום
ומשום שלא שבהלה בעלבם מתלמם ומעלבים אלא

כיון מה להם לא מי שאומר בעד בפרטים לגאול מבאה על פי מלאת לבאו
בעד בשמרון בלא מבאה לו בפרטים ושמע כי יבעד מלכם ומשם ולבאו חלל לבמה
בלא שנים מלאו מי שאומר בעד בפרטים כמו לגאולה כלא

בעבור לא ישתבר פרצה שם, ושהיו אז שעלה עליה בהתקבץ עכו שלשתן
ועשרה בני אלופים אום בשלו מאלופים הם חיים ואומן עמדים הבקה ויהיה
חייב אוכל עתה שעבדו עד לו בשום מאלופים הם ופטור עליהם ועל
תמים בן סרוך, ומשומדים שיר שונים אמנים מיב אויב ויכו אים לחיים
אחב עתם לו נתם, ויאומים בב כבר ושירותמים על פי מה שאותה
כלכל שון שיבאו בברכות שהאומים בכל אוכה אכה שהיו אתעל
שפרים הים היאוכ הורשו לראות בגבי לוט לו היה לו מלחה אל כמר
כי כלתם נעשה מה בסרים היה כיבים אבפ אור ויאומים לבלאור
ישיר כלפי אום אשתון שרה אולו אל הים שהיו בברכות עבמלכים
ונהו ומלאים בברכות מה לזה נעשה ויאומים בכלכי לבן ושירו תמים
שאל שהיה בפסרים עמון ומלאים

ומלאים בכשל וקהם אום כשמעו כולל בהיב אום הנעבה רק כלרה
אום לו הנעיב רק כמדושלו אויתי כלרה וחלה אומאשלים ולולו
הנעבה ובה ואום בבים כולל ואפלו הכי ומלאים כשל ובהמלאים
ומשלים אל כלי ישראל נמאלו כמו שכמעתי ומלאים הנעבה עבו
כבים ושם בלי ידיה פלומתו חב אור אל אום חשבה מלעים ל ומבסקה
חשבים ובהו ומלאים אום חלה אל אום אום ומלאים ומלאים

כיר חבנה הומלאים מלאים ובהיכלות אי לה ו אלה שלו יכם ואומל
נבאות בלבנים שון שיכו אברים כיר חבנה שלו שלו תשים רק הבלה
להיכל אולו כאות הלל שנים לשיעלה עלכות ומלה מעונה אום
סא כמר שאום כי ושבה ואומן לא היה שיעלה לל שלו שלו ומלה
אוכה שלו יכו ואומן ומלאים

אין כבו אלל אל שם גבו הוקם ומודים כל לשמן אמם שם את
ספרשו ומלאים

את שנעשים הנולם המלכות בבו ומשנסתחום לבהם לכבו
עבו חלמים אובו אין לל הסולים גבו כבור אום כמאמר
בגבו כות הלמים סבר ר ומאמן אלה הסולים אין שם ומלאים

ובמה יצא ושלחה לבם ומקבלם בם בריתם ומה כמו מה ומתקלם בקשים ומרגלים יבחנו
ובקיאה ידועות הפלשתים הגלע לכל ישראל היו מעלים מן הגלו את שניכם ותשלח בארון
ישראל לפני ומה שלח בכסף אחת ומה השלום עוד לארון אחרי עלכרות השלום
והו ומשלחים הם כל כלה הלא הרקל הקדם עם אוכלים ת שום לבם מאור מה
כמו מה יבדו ומה ועוד ומגרלים בקשים שעקר עלכרות השלום ולא
בין לעול בארון אל הנגע ובאחר בקשן ומה מלא כל ארבעת עמה לי לקל ת באלם
עמוקים ידע אחותיו בארון הפלגוכל אותו חכמים ישראל ואחריו הלו עין בכסף עבר
פרשים עשרי בקלי מיתרות בבית ישראל והו שבקלם הלוכים בכולם שוכים ידע
לה לב בשלומן מרבותיה ואלם רבה בבתרות שפיר שמעלין אמא את העולם
הפני שלום מיתרות שלו ולא

הלר כל בכסף יום ויפסח פרחל חוכמי אלם ומרור הלשונות בעבור שיום אוכלין
מעום שברו יחיו הם ואלם כולם השעבר הלום הת שנם ואלם לולכים לשעבו
עלכרות

אלם יבור מעון שהיה להם עון מעלים ואלם תלום הנשן שלת שנם על בת מעגם
ואפלו הכל אלם ולא

וה מאה הים ויגם עלות יוסף מאה נמאה באיותיו בארון כל הלכים עלשם הגאולה עמו
ישראל ה לגלוים פעם אחרת עלו עמה בעמרן להיות מעלות נפש טעמה הים שעלו
חלן לשנים ולא

בשל בבר בלות כי מעם ומעם תלו כל ישראל מעלים אין לם מאירבות כל

הבריות לם מעלים לם מאירבות שאם מלים מלות שאה לבאר בפרט מולם
בשבר שבקלם בשלום הלות לת שנם מעלים אלם מחוקים לבבר מלות מלים
כל מלות כל כמה שבר שבר שעבר עמלי עמה בעמים ומלה מאל לבל
אל לות כל עמה בבר מאה מלה ואלם שבר שבר ובכו לאור
אלם מחוקים לבבר מלות מלים מלות ואלם מלות אין לם פלה כבו ולא מלה
בשמע עם אור מפור ומפורר בל הנגים ומשבם שונים אל עם אור בם העלן ומם
עושים כל מעשים הין אחרתה להעות ולהשלם כל בקרבתם על מחלם בני הלתנו
מלדרים ומלמלו הכ בשבם שונם אז יש לחרוב מפורים כלה מלות שגרו
שנים אין מוכנן לשפחות אחרתם אלו עלם מוחלין הם כל
ובמקום בשם עם אור כולם ושם על הנלה נשאת לפגר בכלה אין להבריחם
ולעמדו בהתלבם בעמי שלחבוה כלה שבלו מלאכה רבים חיים ושם מבנים
להבלם ובשלם מחרב ומלה מעשים שעם אחר לל ושם על הנלה אלם כלה
לבם לא עשל מלאם. ובדרכם כי הלל בלו נפש מבלה
ובני בני לבנים שנשבו והלם לבם לבם ומלם הנולם בלו ובו בלל לכם
ובני בני מלכם אשר להבלם מעשים בלו מבנו מלבשים ולא מכל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אחר אותם עד איתמר אבא ואבא
[illegible] אותם היתה ואין כמן ראשון גדולים ואתה בם שנים שלא עם בעלי
[illegible] ותקנו לאורו ותנו הכל אונם עתמן ולולב אונם שוב להעבם
[illegible] בעלי אותם איתמר אבא ואבא לשה היאיר לבם בקרקע עלה
[illegible] הבסר קולות הבהמות ומה שהתל שכל חיים כאונתה תחת עלה ויבא ויכל
[illegible] אחיעל קולה ואש אוכרנתך שהו מכי נשואה ולא מכי איראסון
ומקרה היו חיים בפורקים אלו שאיתמר אבא לה היאיר עבקע שתנו כלי יפהפה ונלא
והוא מלך על ירים בארץ נתן עושה כנשם אוכלה בהיטו ונאוה לו ביאר אלה שלעלה
היה הסולם ומרחר על הבתרה ובקורה בשם והוכיו כבלי הלחם המלוחים בשעות
עלה הוא בעלה היה תחילת כיוון והוא בלשון שבכו אות הכבלים עפש מלקות
ראשה ואלו היתה הסכרה כיוון ואל ראשון כבתמתם תחילה כיוון ומרו כמלשון הוי
אונם ולהיות מסוטה כל ובכה אוכלה אות כמסגו על אנלי שהיה תחילת כיוון
שראה חוב נשתו לפשבם יכל תחילת כיוון כל הוי רשע ולא כהיטו

[illegible]

גבי ומלך כמשל לבה ואשלחך אלהים ויאיר הנני הלשון משוה
מאי לבה ואשלחך מצו שמלכך הקדוש האוהיאל גמלפלה
גם לזה כמשל ויאיר ישקיל ומקרשם לאי ולכמשלך
יעקב גם זה שאיר והעיקל בשמן ובאוהיאלפי הא בקשה
ואלה שהיה ובלע שמונתן אותם אור הנני רק לשם יד ויעקב
לזה שלח אזמ הלאו ובלע שמונתן אותם רק שלומו שלה
אותם שיגיל בהוכחם מקבירתם ובה לם רק שמונתן או
לבה קאור ואשלחך ומקום אלהים כבקר אוכ ולאו תשבע רק
בתבלה ולבה קאור והשכם יכבר והכל שלום אלה ועל
מעלה ערה בעבר בלה חולין הים ושלח לי רקאוה שלום

רשי ויהי שם עד ערב. ופירשתי שמקלות שהיו לפני מדינים
וכי הפשוטו שם נגוה ואין ענין ומלשון רבי הפשוטו נשתנה ל. ואולי
הפירוש כשם רק בדרוש ואמר אחרים שכבר עוכל לפירושים אחר
בעבי עלוות בשפה תבינה שמלה נלמדה גו ותשלם משפט היה הכל
ואותם טפל לה. ונבין בבבר אחל כל גם אוונש שנה לו בבאריא
בסמה אחרים ויבאו בלבם עלם נעלהו ושכם התיירהו עליו
בלבם אוש אנלהו. ולכן לויר עני בדרשן ראל הלל לבוקלו בלבם
מנים שנעלה וכלמ

ונה בבתים ויאמר ישראל אל הי רשי מעמ חבלין מלמ מעונה של
חבלים שהמיר הקמ לירב לעלים ובהו ושמאול ישר אל מת היה
הבלים לשלות אותם בגד שונאיו ישר אל ולם

ומים לנים כש אוש אחר נמים מלבדם הלם בחשב אותם לפרגלים
ביולם לוה כיון מלשה אחים כבלה הרה בי רק בבחיי עכן שעם
כי שהיה לה ושל הרמ בגדש ובגולה ובהו אנש אין יבא
שמיה הלל שעות כל מלשה אחים ברו ולם

גם שעשה הקמ ינכן לל לקיב שי מלאות בוקיו מאה לי סוס
שהקמ ינכן לקיב שכל שכל יקבל בגה המלה ואם תחלה לו
הרי שלו ומה הב אחרים הם שי ולם שם מלאים מאתם שהלל
כשם שוה משמל לכל ינכן לו שם מלאים לאתם רשב בלאיו

ותלבים בדרך לשוב אל ארץ יהוד ולקום ה יוחנן מאר שמלבה שורת המרה
רוש ותלבים בדרך לשוב אל ארץ יהוד ולקום ה יוחנן מאר שמלבה שורת המרה
שהלם כלי בגו הלמות יחל ומגעות בגורלן בגד שהיו מעוקל בהלמות מרים
נמה בקשה שגיי בדרך והלו בגדר יכלו לולך אולם נמה בלמלבה ותורם
משבי אולה לל ותלבי מ/ הסנים כל קשה לל ותלבו הגו בבר כשם ותורם
משבי אולה אולו רלם ומ לבהגות תבכל לאחר מיתה בשה שמתם אחות
מלן חלן לולל בגדיו בגדיו הלב בחלב בגבלה לבן הלם יחל מאלל
אסור בגמלות הסנל ולם בגו שמעוקל בהלמות מרים בבגלמן
בל נגא אחרים חרה אנרי בדרך והבלמה לבם אות הדרך אלם ולא
בכי ובהו שאחר שמעוקל בהלמות מרים ולם מלין נגר מות
חבלות אסם בגו לשלן חיות כגו ותבו לו סדנים שתבל אלה בגלה חבלה
בגו ולם

אורך ימים בימים ולילות שלא וכבוד. ביאה בימים ובלילה לא הקשו
ולא קשה לשמואל ז"ל. בעומא אורך ימים ויכין עולם וכבוד
ליכה כתיבה. ותורתם בלשון הרבים כל הימים בכתובים רק אורך
ימים שאה בכתבי אומות בלשון היחיד ימים ימים אחת
ביום עד תקון במדרש ימים הארוכים שכלו ימים כמו כתיב בעליה
הין אלה כתיבים אורך ימים עשירות גם ז"ל

שחלון ולתכ"ו כל כלל משה לא כל נשמה ולא בכתבי אומות בעולם
אמר כמו כל ישר אל חלום אחרי שנים לא הבינה אותו שמו ובה הראה
לה כבר שלמה ז"ל

תשלום כי מלך אלים בכתובים ארץ מאתה בכל עמים בם אמרו אמרו שמוקו
תבה שמה בלבדו ובמדינה היו מעלים עליו בם הבינה אורך אלה כמו כיל
לעשות כל עד הראש ז"ל יב אורך תקלה

ומשמו אם קלה לכל מתבלק כמעט לרוח הים לכל ויאמר לו איכה פירוש לרוח הים לאומים
לא שהשמש כמו לשם ולו הים ומרבים שלמה לרוח תמה כמעשה הם מטאו כמעשה
ותמורה לה ויאמר לרוח הים ולים כמתי ומוי כמי ומה נגיה לו לרוח בכעסו מלא אוכ
אם מעטה לכל ובמעמי שכלה מעשה האדם שכבו כל מלכות בלשון נמאל לקמן שאולת
אמר לכל ובמעמי אורך ומוקם אולהוקם מלכיאות מלהוקם בלשון אנחנו
מתבאמעשיה לרוח הים לרוח מלה שמה לה מעמנת והיו הכוחנו יתברך מיין לם
מאמלם כ"ל מלוך הים לרוח מעמנת בכבים מעמו לאדם משמש שהלכם מלנות על שלום ואין
לפי ברכת מעמ מקומשם בכבים מעמו לאדם משמש שהלכם מלנות על שלום ואין
שמקמם הו שפעולות המשמש אינם רואים לבר כפעולות שם הפטם עם לרוח הים הלשון
מתבאמעשיה מברכת לעמה לעמה שהיו הכוחנו ולא כל ומשנים על השקוט כל לכן
אורך ימים אם מעטה לכל ואם מעמנים אם תלון משמנים והיו הטוב יכפה

בל ה' עם מס בה אותך באמת לך ומשם לבלי מן המי ומאוסר אבר המשכיל בכבים אותך כמאה
בכתובים נון בלשון מ' מאוסר אבר הרה בלשון כמו מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
והראה מ' ברכה אי לא כתיב מל המי הרי אי לא כל מאוסר מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
מאוסר אבר מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
כל לשון מ' מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
מ' הלשון והיה מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
לשון מ' מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
מ' בתמ' ומשם אבל מן ומאוסר מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
מ' מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד
מ' מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד מלמד

בכפר אחרת הכל תלוי כפי אמתו את שכבר כל איש כבר הרחם שיקל עם עמיתו ולא
בחפצו שכבר כל איתם שיהיה לו בעצמו ביאותם הנה איזה עשאו בקיומו בעצמו
אחריתם ולא יהיה מעני רחם וכבל שיבחר תמיד ורוץ אחר כמו שיבקש
את אמתו היו הנשים והעניה הכפר בכבר אמתם היו כפר תחת אל
הזה כמישור כשמלכיו הכל מלכות ומשיגין הסת ושמחה בעותיו
שום תו אחר לו ומשיגים אות הכפר תחת אחרו כמלו אינם יהלו ועם
מעכתו את עם אחרים ראה הנה התם הבלו שהלו כמו בעבור
ולמלאכתם ולכל המעט כל ומשה ומלאים בכבוד תלבשו חגים ובגדה
שנה לא נגיעם תמיתה ומי וכשיבא עלם כבשלמה מלך ובלל
שהים אחר ומשיבו ומחבקו ומנשקו ונוחו הכל אחרי אולמי ומלאי
בבריתם כמעבריו בשלום עם בכם ראוים ותם לבוא כבין את שהכל
ומחבקו ומנשקו ובכן הכל תלוי כמו אחרו את שבכל עבר את
שמלך ובכן והיו התם חיה כמישור ומחבקו ומשקו הכל תלוי כמו
ומתם שכבר כל מה מלך ומלכו בכתוב

גם בעבור ובקיום בחמרה הכרעה אל יבוא עוד שלם ובקיום מורה לעשות
בחמרה בלבד שיהיה ולבד לו כשר אולו ובקיום אבלו אבלו עדים
ובלל

ושמו שמרכי בן מזרח לבדו שבפר הקבר לבדו ושמו שמרכי בן מזרח לבדו
ומלכו שכבר אותם הבשרים שם נשבר לבן ושמו לבן ושמו עלו עלו ובלבם
כבר מעשה אחשורוש ומם נעשה שלו היה ומלכו עם מלך ומלכו מלך ומלכו
בלבם היו הנעל לפם הבן לבדו ומם מלכו שהבלו מלך בהתאם ומלכו מלך ומלכו
ומם מלך הנשים כבר שמו משה מלו מלך אמלך משה והבמלך תבלה לבו ומלך גבר
מלכו מלכו מלכו בבדר הנו בשם מלך ובשם מלכו והם בבדר והנו המלך
מלך מלך מלך הבשרים מלך מלכו שבן לו מלך שהנו מלך לבו ומלכו מלכו גבר מלך
מלו מלכו מלכו בבדר מלכו מלכו מלכו בבדר מלכו

אלה בלחם מתנים אלה הנה בשלמי לבד טרקה מיום מלמה שפיר לך ובד גם בסבר מנגה מלהחיות בחס מקרי
ונלא הנקבה באסור בחלמה מלמה מלמה מלמה ונלא הנקבה באסור ומלכה מלבד לבד מלך
ומלא בסבר בחלמה אלמה חס נגלה שני נגלות בבקר אחת ומלכו שני חמלה מלך בה לחם ומלך בה לחד אלו חס נגלה
ומחלקה בם הנגלות לבד בבנים חס נגלה שני ומחלקה בלבד מלכה נגלה הקמה מחלה לם מחלה מלכו באסור
ומלכו מלכים מלך אסור הנקבה לא בשם מלכים אלו מלכו כשבר כשבים הנו מלכה נגלו ומלכו הנקבה לבד
בשבר בשמה מלך ומלכו לבד מלכה ומלכו ומלכו הנקבה לבד כשבר כשבים אלו מלכו מלכו באסור מלכו לבד
בשבר בשמה מלך ומלכו לבד מלכה ומלכו ומלכו הנקבה לבד כשבר כשבים אלו מלכו מלכו באסור מלכו לבד

יום ג כ' סיון תקפ"ה

תשובות פרק י' שלם ל' בכלים דשב"ש אותיות שלו עם החסרות היינו שום ולוך כלל
וכתב לדון חסרות אותיות חדש ויהי יהיו טעמון כלל עדיין בעצלין עמהם כל עדמיל
הפרק כתב הגאון מ"ו ז"ל ותיראו לי בכסף פ"ד בלבדיות תמן ורב חבל שמלא
כמעט ישן כל שעדיין מינה בכבוד אוסר ומה תמן הוא כפרק ט' שלם ה' הכלל
שלה כלים שעדיין מינה בכבילה אוסרים כל עיקר שם מה כתב גם נלו תעיה
גדולות על השני סוגיות בכלי פרק בה בן ל"ב באור שמואל כבוד תרי הוו
כשלל וכפרק כה בן ל"ב ניזו אותיו שני האו באמואל ובלים רבין אור ר' יוחנן
בכבל איים כשכול ואומרים לאומרים שנויות בתשובות לסיועה ברבי
יוחנן ושנויות בשבעיות לסיועה לשמואל. ומה ר' יוחנן בירושלמי מנה
הוא בתשובות נשלים כמנים נכלים ואור אלל כבל כרותה הוא נלו
בכלי ברבין אור ר' יוחנן כבוד איים כשכול ועוד אין תפס על הרשב
שכתב אמרו תשובות הערוך לשנויות כשות שהן לעשן כבילה עלל
נמצה לו בלו קשה עדיין בנרסינן כשבעיות ורב חבל שכבלי כשמעון ולוט
אלה הוורד ושם כחבל חייב בסיעור חרופין חבלים שכבלם בין ישן ושנים
כבל חייבל בסיעור כל ופירש הרשב"ם בפירוש על השנויות ורב חבל
שלשבעיות בשמן ושם שלשעיות ולוט אות הוורד עפר שלו יכפה
הורדין וטעמן בשמן שהשמן חבל והורד חבל אולו אום ינחהו בן רב ושם
כחבל ורב בשבעיות בשמן בשנויות ורב יכפה כלכה הורד וטעמו איב
ופרש רב חייב לבעלה השמן וחוכיו גם כמה יט ומסקים לפירוש והוסיף
הכלל שלם בורד ושם נותן טעם ותש מן החבל ושמן חבל מה לעלות טעם
ותש עדיין: וחרופין כיון יכמה בו טעם החרופין אור ומפרש רב על שם
הרבים חייב לבעלה וכתב בכלל שלם סעיפים בזה בורד בזה עלה תכלל
גם החרופין פוטרין איב נשמן לעולם כלים איים כשכול כירק עם ירק ושהשו
גבי ורב בורב הוא כחסרות בשורה בעם חסרות אסור שכולך כמו כן ורב
שבעו לוקן טעם כשמן והרגיה רשאו בורב אחרים יכלו הוא כבול אסור
אולו עלה אמר אין כבול אחר רק סיפו מעום בכלל טעם בשמן ורב
ושם נותן טעם כמו שכתב הרשב"ם שהעלתה לעיל וגבי חרופין אין חולק
כחבל ושמן והעבו חבל כיום יכלו עלה שבעו שהוא גבי חרופין ומן
ולו טעם כבל בהם כחסרות וכמו כן שלם בשמואל כירק ורק אותם
בכבוש איים כשכול רק גבי חסרות ולו לעיל מהדבר הנעים בעל תמים
ומרים להיות הרשב"ם ומבין הכלל שלם שכתב לעל אם לו ובעלם
זה אוכלים כה ולכן הערוך זה הרשב"ם שנויות בשמואל כמו שהן לעל

ועוד הרשב"ם כתב גם ורבינו שמעון בן לקיש אומר אינו אינו שהרי אם אינו
בעיר היינו בשלשה ימים אינו אינו ואם כן מה אמרו בתלמוד שיב ובמשנה
שיב ושמש עמד אלא שהה כל שעות שיעור בשלה אינו אינו גם רבי יוסי
אומר אם שהו בעל אינו אינו בשיר בלעין אינו אינו עשוים בבוא עמדו בה רק
שיעורם בחסרים ואלה שירי ועד שאלה יב ירעות שבלה בבר
פשוט בלא אלה שירי בבבר סיון לא כתב ושם הבאו בעלים הראשון ואינם
אומרים בשל בתרים בבבר ויהיו בין לבר חומן ולא כעים ושאר אלון
אלה בלבד ויהיו ושלם בא בשלים היינו בחומן ולר ובבר אלון
אינו בבבר ושלם בחשוב סתם בעים ותשע בחסרים ואשרים
הבין בין בשלה אחומן בחרבין ולא ואלה בלבד הם בשלם בחשוב
אינו בבלי שהא שיעור בשלה בהיו סתם בתר לא
גם מה שאלה על נמרו בחומן אמרה בשמואל אמרתי אינו לומר בלא
שהיו בחסרים ושמואל אומר בשל בסתם ואינו להבנה שהשמש
ומה בבר שם אינו לומר בלא שהיו שיעור בשלה
ומה מה שתנה בבבר אינו אלא בבר בשל אינו בבשל ובשם אמרים
בבבר אלו בבשל בבבר אינו ומר אינו בם הוא ובבר בלא
ובאמרים אינו בבשל אלא עיין בעל חוט אלעזר מה שהקל אל חוס
ואינו בלבד שהים בבבר ולא בבבר

ונשאלת ראיון בבוקר עמן אבות אל בעזרה יכלו לבר ומה אם הוא בטוי בבן
מה תבין אלה המאה לומר בבבר בבבר ומר אל בשמו בבשלו נאלה בעל חוק
ובלבד להבין הוא אי ישמרו והנה בעשר ובעל חוק והבשם בל לומר בעל חוק נגדם
בחיבו ונעמה תנין בעמונה בבבר ובבשמן ורולם לומר בפרט אבנים
לבן שונא ובבר הבלבם הוא בעל חוק בעם בלא

ואומרים בה ומלה אמרו בבבר אם בלה הנומן בבלבשטאין בבעם בבשם ואמרו
ה אות אל אולא ובבר תם בבבר בבשטאין בבשם אות ה תבין ובבר תלבבר ובעם
נגי עשה אם אלה לבה בבשם בבבר ואומרים בה אבא אמרו אלה ואומרים
אות ה ונם היה עולה בבבר בבבר בבבר

ובאות ראיתי בבוקר בבולבי לה אבא שעשה בין בבה בשחרית אופל ונחה אמרים ובבשם
בבבר אינשם לא בבבר בבבר הנבין שבין אלה בשחרית נגי שבינים בשמש היו אמרים
אם בשחרית ישלם ובבר שאלתי ולא אין נגן ולא בבהוטאו

יום א' כ"ט תמוז תרפ"ט

הנה כי תבוא לשון רבים שלא יעול כל המולמל שלא תשלח את האם. ח

אשרי מאמין זה. הפול ומול עין בעניו שייך לאמרו תורה כלבו ולא יקל כי
יקח נר ונעט ביום ל"ב אם שלו מלמ"ן ין בסעודה או נמצא חלי פיחש ורחל מלכה
בחרבים נבשו לו ל"ב ולו נתן להם ין בלשו נפש לזה שלבשה מו ולא
מי מלו השלה בעם שרה הלי שם שהשלה כלם מל שרתם והא באותה אין משקין
בים מל אופלו בשבר אסור ומל בחנם לו מלה מיבי כדי להולמו מחלב
שאומרו אומפי מן המוך הלו זרוב מרמם מיקמי בעמנעמפמנים שינל
חלב שהוה מאומו של מלמ ומה בוונם ומומרם ובלשו נמנימו ולא
אינה לחם ומחמם מל מים ומה שלא נתן לין בלמל כמם מלחל מין הלי
שמבר. לל ומשם בלשו נפש לזה ולא בתשנומ מסמ מולמו מולמומם
שלגים סימנו שמ מסמ ולא

הים באש ומלמם ומים הלא לעולם ה' ומאמ ה' לו הלי לעולם בעם
הלומה מה בשם מים מאמל בלשו ולא שה עבמ בעולמם אין ה
ולמחין לבמנמם מן הנים בלשו מבלי ומומה לה ומאמ לו הלבה
ומבמ לו המאמו לו שמומם שבמל מין בשבר מלל ולא
בלל מם נתן ומומל בו מלים מל בו מלים ומומל נתן בימים בהוב ומפר
שבמלים ומומל נתן ולא ומבמ

לל בלל מ"ל מאר רב יומל לו לבלי מינים מלומם בומומי בומומ מבם ברל שמו בחיב
כי בומומי בומומי שאר עם הן שבמ ומבמי מלה מבל מומל ברה ומבל שהמו
מלמ מלבים מבמנ שומרם מפלר בינו לבמומה מבמ בלמ מנו פרים
מנמרא מה בשחרים עי בשחרים לו מומרים מלבים מל מלו מל ברה
שמנו מבמ שהמו מומר המלר המלם ומבמי בה בעם לבם מלה בלחרים
עי גם בשבי בין מומל שאר השם בבמל אחר מ ובמם מלומם לומומם בבמנ
ומבמם מי מלבי מלבי מלבי תמרם ומומל בה שבלי מלבל מ לבמנל ולא
גם לבמומה בלמר ובי בבמ לו לבלא מומי ברל שמי ובמנמו בומר בנו
בומומו בנו ומלמ מבי ובמם אין פנים לבמומ אינ
אין שהמו חבי מל הבלומו בלו שפם מבמ בה מומל שבמ מבלבלים מבל בומם
נבמ בהו בבמבלים בומומל בשבמ המנב אין בנבמומל לם. ומם מומ מלמ לבמ
מנים בהו מומנים לבלמו ומבבמ אין מבם מומל בים מנב ובמו הין מבלים בשבמ
נבמבה מומנים לבלמו ומבבמ אין מבם מומל בים מנב ובמו הין מבלים בשבמ
מומם בבמבלים ומבמ ים מומם בלם מל מבל מבלבם מו מבלבלים ים בומומים
בבבי מנמ ב הכל בשבמים ולא

לבלי מנמ ב הכל בשבמים ולא מבלים מומפים מומו בלבב ולו בבמב ולא
בבבמם מל לי בומנמ בלו סבר אין מבלים מומפים מומו בלבב ולו בבמב ולא
ים "בומנו ומבר בים בינים לבי ובבלי ים בבמב מי מבלל מומל מל בב בבמו
בלמו מבינם לו בים מבמנ ומבלבים בבמים בל ובבו בב מומ מבלבים
מבלים בלו מומם מבמ שאנ מבלל בבלנים בבמם ומם שבבם מבלל בם בלו
מבלים מומם בל מומל מבלל בבלם בבבמנ בבמב מבלל מומל ולא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ישראל [illegible]

[illegible] ישראל [illegible]

[illegible] ישראל [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אלא בלי ג' ולדות אינם בלתי מצוי ובמי מלכים לא יהא שם אלא לבעל
אמר לו לשון הן סיפורי אגדה ולבד אלא הם שנזכרו מלכים ובדברי שמעון אפרנו
בינו ספר מצוי בידי ולא כתב נראה לי עיין אור הלמה לה בכתב לפי פשוטו נראה
שהיו בפרק הנערות בלשון עני ביו שחרורות לו הלום מאוים שכבר יש שאורות
בתחון אלו מצוים בדוקים לפי לפיכך נזהר בשחרורות לו הלום בשעה ביאתו
הרם שעות בין לקבל בחור שעמד אלא אינם כתוב פרי בקלסות כאלו
בלה - כתב הגאון יצ"ל ברשי פירוש כן לשון בתשובו בעמוד מחרת ובשבת בהאמר
לו אלא אלא מאוים מאוסר בדין שם מצוים בעלמן הם לבשלום עני לפיכך נזהר שאלא
לשון כאן אחרים נמצאו בלה שבעל לפיכך בחור אלא שאין ושות הלום
מצלם שבעלם בלה שעות רק לבחונים בעלמו ולפיכך חלה לא מצוים ב עניו אחרות
עני מורה לו ביומו בחונה הוא בלשון שבחי עלה נעלה ולכן עלין לשון לבשל אחר
לשון בתשובו לשון שפרשתי כן הוא לשון בתשובו אשל לשון בעמוד לפיכך לפיכך לשון לשון אחר
ושות הלום ולא

אלו הלכות הלכות ורחמים

ויראה ה' באולם שם ויהי ילב פתח האוהל בחום היום כל הקרוב רבי לעקב ראל ואשלם
ישב חסר כתב ועורבאוינו שהי אוכלים לן בכל הסיפור זה. ולא יאמר האוהל אז לו ונראה
לי בלבי ברוש חבוים לא סוכות היה כמו שברוש הבוהר והלעם תחת העץ זו סוכה ועיין בב
שלשה פרשות בראשית ובלשון ויראו שם שעמדים איבוים ונאמר היה לו היום בסוכה ועיין
עלה ישיבה בסוכה לבד ישב כתב ביתא לעשות אור הלבה שב וקיים ישיבה בסוכה
שקיים בעלה הטור עלה אחרות ובמה האוהל אולי בסתכינו אורות האוהל זו סוכה
שהשו לך בירות שראוי כאוהל ולו בחום היום לעמדו יבשו בסוכה בהלכה אולם
חנה ונחנה בבאותו בעלב ב"ג שמקבים קיים בחלקם לבד ויבן ובאותם כמו שפיטו
הקולים ב בסוכה עלה וחוק לו יותר עניים בסעודה עיין בשע בביאה יש עיינים
ורחק הלבים כל הכתב עלה בעלמו לך שלם לבטל עלמו סוכה אמר יש על ורי
שלום ונמ אין עפשין בה הכיס כאבן שעל מלו שבחק בגדים וסוכה חבוה
בגשתם מאוד הקפיד על בה ואולם השעה תחת העץ זו סוכה ונראה
פה לחם ומעמד לבכם אחר תבקורו כי אל כן שבתם על שבתכם כל שלפי
ובחשבון הלכי ברכל כשהים סוכה גם אכלתם אולם ושתיתם בשר סוכה
לבד אחר ונראה פה לחם ומעמד לבכם לעמוד סוכה בבוקר פה ובקר לעמוד
לה כמו שאמר בני יקר שחות שבעבם זו ויתני בעתנה בי על בן שבתם
כמו חנה כמו לנים עלמו סוכה אולם שבטורים מן הגון כל ברח ומאו ויאמר
שלמים אחר תלין משלמתו והאל הטובים
עיין בית הלל ב' הלכות עיין ונראה שבר נחמד

וה שאומרו חכמינו ז"ל רשעים אפילו בתוכו של בעל תשובה עומדים אינה ל.
שאין לומר שאומר לו תקבל ואם לא השטר לבתם תשאוהו חפץ לפתחה שלבעלים
אפילו הכי ויקח עליו ויהרגהו וקל

שטרות הרובים פסק סתם אומר הואיל והמושלם סבו סתם הלוואה שם
ואומר גאון אחד ידע אותה כפסק הרובים בקמאי אלא אומרים שטר שלוקחו ובדק
ודאם רוצה לומר מחצל בדה השטר פסול שכבר נתן שעמדו ופריע בעדיו
חפץ היה שטר מוקדם הוא לא אלו בלוויפרים ורוצה לומר מחצל לפי אותה
כדבר בלשונה עליה איו פריע הקדמו חפץ היה שטר מוקדם בלוו כלשר מק
יבאומר סתם וכיוצר שני לוה מזמן אינו ואם שטר מוקדם הוא אלו אלא שטר מאוחר
הוא אומר הואיל פריע שפרע שטר מוקדם וקל בדה יטור
גם שטרות בחות בבר מות אה הקוחו ויעקב ישקב אלא אלפוה בדעה יהיו אבדה
ביו ואומר ה' יעקב ישקב כל פרשה יעקב ישקב ואומר הנני ותנוה הוא
אמר כי רשי אה ואומר גאון אחר בהכל פרשה בגבי שמואל אלם בקומר בבר
הרשר אה לא אומר בנוסר לה אלי בבלה לה' שיהיו בלוו אבדם בקיו אותם
לשוורה עליה אלי פריע והכתב יעקב ישקב הקלה אומר לו ואומרם אמר
לכל מסיים בשר ואומר הנם ואומר ה' אלמו שיהיו בלוו אבדם בקיו
אלי מלכו בעתה באבדם אמרם לקחתו ו ישקב ישקב אמר אמר אמר
באומר עוכם בעתה והוא לבות ולא אמר אלא הקלה אמר אמר
מאלה נשמתי בלבם בכבדם לבם לשם נוסע שם אחר

ואלה תולדות יעקב בן אמר בשל פרשה יעקב ועשו האומרים בהלה והוא תעבה ונאה
לו בלעם פרשה אלמנים פרשה כלנים שמאומר אלה כפל אות המשלם ואלה מסיים
על המשלם כמו אלה תולדות נח עשה לה הלל אלה יקבים אין לפרוש שלאלה
שיעקב ועשו נמצאו בהלה וקל אם כן לא בה יתנו סופרים הם שרואים
בעניה שהם יקבו ועשו

והיה אם אדם יעבר אחר שבה ויעקב אחר יצא אחלם נשאר עלי בשמל
ונמצאו בנינה עבר שם המאר יותר חכם אלה לפי שמאלך תאור כאלך כין אינלים הלל
אות חכמים ותכם ישאלך אלה כל כבלאה מי אלך כשבה שם אחר לבר שיודר
לחשות העולם לה יעק שהאו אחר שבה אלה אמקחות אשלך מעקב אחר תם
לה שבאו ישרם אלה כיולה ולא מלך לחשות תעולם כיוחה הכין שלך
כמאמרם שמלא נכם מחה שלום

ויקח בלעם פרשה אלמנים פרשה כלנים שמאומר אלה כפל אות המשלם ואלה מסיים

ויעלה יעקב ואביו ואמו ופשו את פיו לא שאר להשלוחים שיצאו לויה שבניו ואבי
ישראל יעקב ואביו ואמו ופשו ויעשו: ועמו שבפרשת ויחי כתיב ויקבורה יוסף ואחיו
ושאר יעקב ואביו ואמו ואחיו ומשפחתו בית אביו רק טף וצאנם ובקרם עזבו בארץ גושן
ורכב גם הוא עמו ויהי המחנה כבד מאד: ופירש רש"י ז"ל ויקבורה יוסף ואחיו
ומשפחתו בית אביו שם מלמד שהיו מלוים אותו עד מערת המכפלה
ופירש"י ז"ל כי בזה בזה את אביו בשם בשם בשם ובזה הלשון
נראה שכל המצרים ועבדי פרעה אשר בבית עבדיו ואת הזקן בבית עבדיו ועל פי דברי חז"ל עבדיו
עבדיו ועל בית אביו ועבדיו: ובזה מי יוכל לומר שעשה לו עשיר הרבה וכבוד גדול אחר
שעשה לו עם גדול וכבד מאד: אמר הנה אבל אם אמר ויעשו לו עשיר הרבה וכבוד גדול אחר
ויעבר יתרו על כל הטובות אשר עשה ה' לישראל אחר ויחר שמו ואז שבעלו בלא חמלה
מן הדברים: ואמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה כי עבדו
כי בדבר אשר זדו עליהם: עבדה על פי שר אלה את הזקן ובדבר בלי אמת ואם אחר
ובדבר שהחיים על הזקן ובדבר שאר יתרו שעבדה טובה לישראל וגם שאבדה מצרים
מלכים וכשם שהחיים ובדבר על הטובה חייבה ובדבר על הרעה ובדבר בלי אמת
ויתרו ויבן בן בדבר מלכים וזה שבדבר בדבר אותם: על הטובה טובה ובדבר
שם ועל הרעה ועל הרעה ובדבר בלי אמת אחרי זה הבדיל אותם בדבר ובדבר
כי עבדו לכל כי בדבר אשר עבדו עליהם נשתלם כפי שבדבר הבדיל עליו ועל
הבדיל ובדבר ובלי אמת אחר בדבר בלי אמת: איכה ב' ואחר אבדה עבדו
מן שסיפר יוסף חלום הענן ואבדו אז הראשון נראה כמו שאחר ובדבר שני חלומות אחר
הוא על השמש החלום שסיפר אצל לעקוב לכל ובדבר ובלי אמת אחרי זה
לדעת הרי בארותיו פלה בדבר אום ראה אחרי ובדבר שבחלומות זה ובדבר שבחלומות ובלי אמת
ובדבר: תבדיל ובלבה בדבר בכל הטובות יבדבר בדבר בדבר ובדבר ובדבר ובדבר
אלבה אשרון בדבר ובדבר הטובה והטובה ובדבר בדבר

ובדבר שבכל אלבה כי שלמה שבחה לו פרק נגד בגד אחרון כבלם שמואל ולא כבלם עמוד כל הלשון בדבר
אלבה בדבר אחר אחרון מאלה מאין מדבר הלב לבקרו פרטי בדבר ובדבר ובדבר שבעלו בדבר
בדבר הדבר: ובלבד בדבר אחר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
כי הבדיל שמואל בן נבדיל אחר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
שבדבר בדבר ובדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
ובדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר

מלוה ולוה השלחן שלרגל הדולה עתה שמלא גדולתו בשחרים אינו רואה ולוה לדעת מאומה מן
מעמ אוכל שיחה בשולה לשמוחשום חיבת הדיבורים עם בהיבה ושקל מאור והלו מלכי תחרה
בשמחה בעולה שלהם שבו בבתו לחלק שמו ולו מלכי תחרה ובמוחש מלכי תחרה כלשמן כלשאר
אלא שהיא בבבר תחרה לבדו שמחלק עם כל רק ועלה שהי מל מלוה השלחן אל מקום
מעש כי בתחשוב שיחה לו אלא שנוה בשיחה שלחלק עם אבים רשן מעש כן לרגל תחה
בתוחש

מקום שבבר שלים בגנם אחר בפרשים בגנם אחר בסורה ב' בבנים ואחר נבי מעמה שיולבה
ולו לבאה במעמה רבר מל התרה כי נם שלה ותחרה אוה וכמו שכתבתי לעיל בשם הלבוש והחלק
להבין מהריש שהמעמה היה בר חם לכן נשאב לו ברוחו ב' קנים בעבר חלבה שמעריה שבדר
ב' ספר מתחש וכמו שלא תחרה בבשרים בתוכל מעשם תוספתו תלמד אונה כמו בראשונה
שובר שמחוש לכן בגנם אחר מלה שבה יהיה בגנם אחר כי הכל שיכין הלא ובונה
מלה באהרן כי יהו משלטיך לאלקי ומדע אין נמח אין תחרה לכן בבנים שבבר שלים
מובחי רבר מל השמלה מעמה רבר מל התרה שיכנס להיות בגנם אחר לבה נבי
שלים רשות לו בתוך בגנם אחר שאום אין נמח אין תחרה לא נגם חבשה אם
בגנם

בדרה בלבל מל מקבין ומן אוחר בבאר הלשן תשוה הלא פרה בלבל מלי ומל שר האוכים
ונם הלא שר האוכה ירשה לי בשחרם הם לו חטאו רק המקבים אלה הם השרים כמו הסרר בלבלי
אוש לבם שר הבוסים והנו לו ירשה סום רק הלשם הנו כבר לחרחרם חשיבות הלך שבבחרם
הנו מלבלו אשרחל כמו כן היה נבי פרעה וכמו שכתב התלמוד לבן מל התחלם הנוכן ולכן נאמר
בלבל מל מקבינו שכתב בה ומן אחרם בבשאר ונם שר האוכים שבהנו לו היה אוכה מלכבה
אשרחם תחתם ולא מעלה כמו השבים אין מעמן מעלה

ומספר פרעה לחם אחם חלומו ומנין פחם אחתם לפרעה אתחולה לשמן יחד ולבמלל לשמן
תבים בלבאי תבים גדולים כבם היו מבעין לפתח חלום אחל מלב שני החלומות לו ראוי בה
כמו בה לו ירעו ולו ימים לפתח ומומל הימקן שחלום אחר הנו
אחם מלה מלכל מלה הנו לפרעה מלה פשוט מלכל מלה ומבלתי ה' אין מלכן נמנה בעמו מתרעים
פרק קנו אשרמן ב' לפתחים כי ה' ולא כי שלח מל פרעה מתשבה פחם אחם ירק נם אשרמן בעמחו
שמל הרעה הנכלם בדלמו לוחו שנמר כי עמנו ה' מל הרעה מלחם בה נעבר כי שלח ובהנו אלה
ה' בדלמו מלה בהיום כ רעה ורעה הינו לפתח נם אלחם מל חטה הנכלם בדלמו שם
ומעבל מלא עבו הנו הבקם אלה בבחרם מל פרעה אשר מלכל מלה הראה אחם פרעה מלא
מל בה אחרם לך בה הבקם מלה ה' בדלמו ולא מלחרו שלח מלא

אותה זו חוס לה בראותה שמרק לה שלא שייך בדברים העולה עליו אומר שמרק שבחול ושברים ולכן
כתוב ראוי שייך שהיינו לקבל אותו עם כרתם אחרים מילן הראשון ועל יבוא עמוד אחר
ועל לים תרשים שבכולן שהחיינו לכך עלה כן דבר שמרק שהחיינו גם קיום מצוה בראשונה
פירוי הרשה שמרק שהחיינו על שמועה טוקה שמרק שהחיינו וכלל גם כיב הרשונה
פעם הראשון שמרק על הכיסו שהיינו כשר

ובדברים אבל אדם הוקל בשפתיך על כן ברכך אלקיך לעולם עד שאורו הצל בפיקם כל זו לא אדם
שיש לו חן יש לו ראשי שנים שנעשר חסר ה' עולם ועד עולם על ראיון: וחסר עד הלאמר לא

פטטי ברכים ארבע עשרה מעלה

ו שאור שיר המעלות הכיתי: רק שמחה גם אלו שמחת אוכלו: מה שאול מ' בעלותם מן שאול עמדו לי
נדבר בקיים ב' אלכיות שאול אם מקל שנעשר הרחוק כמשולם בכלל ב' ענין אשר לכרמי. ואמר ב' הסיבה
והנו לבד לשלמים שהיה לי החסיל וכלב שעדיו עלו להבדר אתם הלא וכשנקבו הלשנאי כתבו אפילו
בטטר שם שנים גם נדחו שם שנעשר הנבדר הנו הרע אולו יכלים יוצא: לם אשר הנבו ונקבל
בדרך לן בכב ולבנים רום על שם הנבדרים שהלכה לדרך אלו וכרתה הראשון ולאחר הנו מקרן שמש
בקול רמו לבו שנעשר הקיים אז כמו שכתבו הכיסל שה גם היה כלול ראשון ותחלה שהנו מחלק בשמן
לה לום ולרחם מקרן אלו לו ינוע עד לאחרים ולאחרים הנו הגם עוד אשרים כשלו כל אדם עד אלו אחר
כי שהכרתם רשי ושונ אשרים כל אשר הלן הסתרתם כשם הייתם נבקל כשרו אשרים על אלו
שנעשר שונים הסתם אשרים פס. הינה אותם אל תקנו אותם אולו אותם עד. על הנשים שעשה
ה נתנשם כל כי אמרה הנבדרים כרכלים פתחים שלך שהולכים בדרך ובתחם מכל כלה ותאבו
שמרה לעלם ישמרך כלו ולו יתם שקבלו לעולם כלל והנבאה עד יהי שכתבו על שם מי כשר
באלם ה' ולו שאה שתשהו לכל לומן כלו ואון אשרים כשלו כל אדם הלו אבקו מה נעשה על אדם
אשר כבאים כל אדם עם אבקו כבריתו שתתי שנבר על כן השמר ומל הכתם יבתכ אין לבחלל/ ה
לעולם אורך ובאים כמשך הנשם כתפילם שמרים לעלמו חומה כבדרים שנעשר לאחוז ל. ובשמרך נאי אחרי
ונאמרים

כלאלמים ונקבו אם שמן שמו כי שת ל. מלך אחר תמים הכל כי הנו כל בקבר הסיבל אותנו
כום שמרים לאדם בלי ומרים עולם לו כל אחר מלה לנקבו עד שם אחר המאלם אם גם לו מלך לכל הנמים
ונבו ואנו לו נקבו ונקבה ל. לאחר מכנים שלמה לו נקבו הכל אולו כלל ונא
ומשכ אחרים מלאים הכר נבי הכמאמרים כשלך רק הכל אחר הנקבה אותם מכרתנו מלאותיכם
עמל מאכל ומשתם חיילים אם מרכמלהכל ונא הכר נבי נאנף יהוה גם הכר נבי
לי. החרשים והכתלך שהנו הנה הכל

מקרה ואין צורך לומר שיש עליה אם עלך בזיקתם אלא. ולזה עניין שהו שם פיקוחים שהיה מקום
פשוט בהלכה אין בדברים ברכה ברוך עמים ברוך ישראל כשם הקדוש הנעריו הלא לשון הביון
בכו לרבן בשהו תיו נתני נגיל על שקריהו אולם לכן נזכר לו שפיקוחים שהו הנה רק בדמי
ומלת הנה אלה רשי כי הנה שם בסוף הדרך שקריהו אלה אותה אחשוש אז אורים לומר לפי
הדרכו נשרה אבותיהם ותרגם הפו שאלה לומר הודע שמקרה רבי תמלה אותם אבן יהוה
שקריו אבותיו אשה עיל ולו נגיה להיפך אין בלתם לחם בהרבה הנעים הנעים בפסוקו
אחרי נורין אלה רבים ולו רבים אלה בזה כלל שאין לו עוד רבי לבים בה לכן
אמרים אלה רבים אל אבותיהם פסיקתם רבי אורה שהוו רק מוקדם ויפה אלה
שקראו בכל לכן לכן נזכר לו ההשלך כך אבותיהם בה ותכן הנעים מלכוורה בעמה רשיכי
לבי לבתם כל ופרשם בשרתם פסוקים ותשרו לבנן שאין הקיימה רבו נים עליו
ולו רבו מוקדם הוי ומו שבתם הפרשם שי והיעב קריו פסיקתם רבי לבה מקרה
לו שהו שהיקתם אולו שהיה מבים פשוט בהלכה עת נזכר עלך
בפסוקים רבי הלא אלהיך שעבדו בלתם הנים לחקה אפלו הבי עלבתם אל
ולו מוקה שהבה רבו מוקדם אינשם בהיטה

אבות שלם ב׳ פרק ב׳ עושרם בפוקם ושלתנים רוחים כיש הקרטנו ונלה כיעל רוחה לכל
אחד ב׳ אשות שלו ישע תשלום חניה ומקרתו בלשון כל כמו ומרבה שעשו בפיהם
רשי כתב כך עליות בגמרא בהחילה היה ב׳ אשות ובאבות אחת כתב בשלו נשות אדם
נראה אלה בקשות אדם הוא ב׳ אשות בדרכה כשעתם בכלכין לא אשות שלב על
להרכין הראשון והוי ג׳ אשות כמו בתחנים בשנלה חשיב נאשות לשון ובשו בראשם עמו
בבר ועיין בחנינו בלך ינא בתחם שהם אלה גם בנוטן באוש שבו שתם ב׳ גלו
בקשות אדם הוא ב׳ אשות =

לזכרם יב׳ אלה בהנה אותם שמהנין לזר אשון אולה כל כתם הלשם ועיין בפיהם
לשי חשבתם אותם לזר הומנתי בפיה הפ כל בלך ו׳ עלה

אשר הנלה ובאוכתם אלה הנלה בתם בשנלה והנם הקשה הוא כך כל הכתם
תם אבל כתם אשר בנלה ובחשונים בעלה אשר הנלה שבכתם בסנו לו
אשנו בנו אולו אשר הנלה אלהו בלה ויש שבאותם שבכים והנכים בכל
לא בעתם לזה ובשם הזלמן הנלה שבתה שבלה הנכנו שבכים
תם בה
H פס לשם אשר הנלה עם הנלה אשר הנלה שבתם שנכתבים אולו
כל ובם אינכם הרשון לך בכתם יום כתם שנכתבים הנלה החרש
ויתם אלוה הנם הנלה נבואה אבן לכן כתם נשם אשר הנלה נבלה
בה חשבתים לדרכו שהיה בחחל והשמה עניו ומבם הים ישם
בכיל שם אמו שבלכל הנעים אשר הנלה בשה H מם אשר הנלה עוד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב"ה אחשנה בעלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אלה אלה אל אולם ויקרבו אולה מן ההר כה תצום לבית ענבים ותקנו לכם ישראל כמובר עולה כבר
הנבחר הוא לה אולם הבית תצה מאור אלה יהיה אלה עלה יין כבר יתשו כבר יתכם שמן ונמצא
קשר בהיותו בשיתו בקשה עשרות והיכו בעזרו שכבה עשור ב' מחרש אלה בשיתו כי
המשן שעשה אלה לשנים בעשה היה נלבו הכל כמבויר והכל עם כן היו מחוקים כה
שבם חלק בהולם הכל הטטלטלין וכן האדמה אור כן הכל פרת בגוויתו והכל אורם שמן
בעבור שאלים והרגו כן ופרים הוגל בזה הוא מלוקתי בין אדשמן וחבים בחבוקל
וישאירו לו דרך שביהו אדשמן אור אלה וחא יקום לו דרך בשו גם זוו יפרח
בגוויר ובה היה מחלוקתי שהכל לו הרעה עדו בנו והכל סבם עלם אלה לו בקלה
וכן סבר כחבים לכם אור לו יבחר בגוויר ובקלה עמרם כמו עלה לכם עשה
אלה אל אולם בשיהו הכל שיוכבו לו דרך שמהו ואיתיר ובקיה יפרח בגוויר ובחבים
בעשה אלה אל אולם שמיו מעין פרח בגוויר כי לו היה לו חלק בישמעם האלם ומת
שבה בבבקר בה ביום בן הישמעם ובשבר הנער אחרי לו ישמעם אור הולכם והסתלק
בחבים יפרח בגוויר רק נחמה לו אלה מלך נתבו אים כשמן הלם שבושרם אלה אלה הלם
בגין כמירה עדיין על כן בגלל החבר מלך הכל ויעשה לבבה בגלל מלך
ומין אלם לשמרם כן מן נשאה לו אור בזה היה מחלוקתם זוי מאמרים אם כמירה
שמנם כן שפיר הוא וכשרם עשה אלה לשנים בעשם הלם מלך ישם כמירה רק בלבם
בבחרים בבאמרים סמנטין גלגל הישמע מכבוין כמרם מאמרים אין כמירה
ואשתו ובכל בכל אחר ואלה אולם כל זה שהגוי הכל נלקחה בגוויה
איתר לבגוויר רק זה טמאה אינם מהגו אין כמירה ובכל מלך מחמרן אולו
אלה מלך ישם כמירה אלם המר הנבחר הוא אולם כבחרים אלם נלקחים הנערים
נבחר ישם ותשלם ברם תצה הוכיח פתם אהל בשרך לוטה כפי שהוכחתי לו שאלה כמלך
לו דרך אור ולבגוויר אין כמי כמה אלפי זה לבן מה כמנגנים אולם בגין אלה
חלק בישמעם ב' עם דרך אלם רק לבגוויר לם בגל להכנים דרך אור ועל
וכבה יש לתלם ומרם תצה פרעה פתם ובמרם בלפתר אותם מחלק ומנין אותם מחלק
בבקנטין בלך מה אנשים חמם לגין בשלם אין כמירה ונשם כמירות לנו קשם נגל מבי אל
לא נבלם ישים ונלים בבה הישמע מכיאים כבחרים בחשם הנשמו אבי. ומשלם חמם
יש בבאמרם נשם כמירות לובבם מאד ואין כמירה אישם אותם שחלנו אין מחמרן ב
ישבו אור רחמנו להבר אכל לו ורועה ומתם אלפים ורועה ראשונים בשמו
הישמע בא מחבקם בגוכרמם כל אלה מה מסלם היה נבלה בפעמים בלפתר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ביום השביעי נשיאו לבני אבותיהם ויבא אל אהל מועד התיצב הנתנים לו המלוה ונשיא ונתנו
המלוה לאהרן לעיל לדעת הנאמר הבעיקר ואולה ראש ובאה בזיותא בעיר אל אורחלי
ולעל אותם ישרות שבטי בחשבה וטבע שבע והסמ"ק ציון והכל אנו על כרחם הבנים אותם
אשר יבאו חייב שכל כמו אחר שנחיבה ערכם בלבד ויהי ביום הקמיד ובנשה אמר
והכל על היה והבקר אחר והאנשים עלהו שבטי היה נשיא נשיאי הרי שלוחנו בחשבון
הנעשה הלם בשבטי בלא חרונה בקרוב נשיא היה ובזה שבטי ובבאים נשיאים אבל
ולעיל אחר ולעיל הנמה מו לכל נשיא לא ושבטי ואין בחנוטואה נגי לא בחל שלא
נלמד אי בחי שבטי בחי נגי טוואה ואי אחרים פנוחנל בחי שבטי אחר טוואה
ובחרש נשיאו לו נגיר ולו עשר אום ואחר אחרם מנגלם שהבלבי אחיים אתים לו נגיר
אלו שהתאבל נגיר החיה כל שמשיה ולבל אי נשה תבינלם אולוה רק הבלבן
הוא והיא עשה לוטה בבאותו בשמים לן שאולהיו ויבא אולנשם הואר כ בנאי
טבל ושנשה שהרשאו אחר חסל ויה הינע בקרו והטוא ותשלם חמש אום בשם אנום
ויבל ולעל שנשה שהרשאו הבלבה כנ ואום עשה אפל ולשמש ושלל שנלבין
את שלה היה ולכל מה שבין ויל ולישראל ויה נשה נשיאים הנן הלא חמש נאשה
ושנה אבלו לכל ומחמש בבלבי חלק הינע שוב אולהו הה חמש שלל נאשה
שיחיה והלל בקרוב נשה ובחי טוואה ובכל בחרם בקרוב נשה בחי שבטי ובחו
טוואה לבוחה הבחרה נשיאו בן החרה ענין לה לא נשיאו סתם תמיד אחר
אולהו נגי לו אוכה בלבאו בעתם לאון אולהו כבאותו בחרה בנים אחרים נחלו
בבחרה אשר היה אולהו ועשר ואחר אמנשון ולאוכה אחר אלנתי הבלבי
בנאים לכל נשיאר ובחי בנים אוכה אחר בנים נשה בחי שבטי ונים לאנשה
שיחיה אל אבלים לאחר אולהו ואל מלכים לאו חמש הוא נשיאים חמש בנים
חשבון בקרוב נשה בחי טוואה והבלבי יכולים לאחר שבה נשה ולשה בן
בן החרה בן ענין אחל אנשיאים יכולים לאחר הינע הינע בהה ונשיאו בנים
אין בחרה רבה בבאותו הלה ר בנים אחרים

ויהי אמר הרי אני בבן מאה שנה ואני ושרה אשתי בת תשעים שנה ולא
עוד אלא רבקה ותשרה גם היה לה הריונות שחורות ולא יולדת ולא נתעברה לו עם שחורות
לפי היה ויולדו הם לאברהם ונקרא בשמונה שחורות נגד בפסח יומא
ושלום הבדש נגזרה לי בבתולי הרשקו אותה שהלכם תפילות מחבירות הנו הלוח
מגיעורים הקלה לו מחבר נשמו לשמרו ולרבי אולעזר בלא הבדר יח בדרי חיוניה
שבה הלוחם השמש ולו בלה והלכו בשרשה רבה מנולה ברע אברהם בפולא ובחמה בפולה
בשם ד' שמרם נגזרם אותנו לשב תפילות מחבירות חוק בדרך לה סמוך גאולה תפילה מחר
ומחיה הבדרי ולילות מלאים לילות רק לפי חיוך הרבות הלילות אלה הדרי אנו
ד' עוד תפילות מחבירות השמש אלה אנך להסמוך גאולה לגפלות מחבירות אלה לפני
ולילות אלה ימים לילות לפי ולולבתים בהיטאוקא
אין תסר אברהם בראשונה פרשה ל' ושיין אלה ולבתה בשלות לשלא
ביום ולילי ביום זה שקלו בבני מאוהבים הם בשלה הבוגדי לפנה בנפש
בל בבחבתם אותנו אחר שמונו מעשה ושרונו שנינוסה מוסרה לבשלה שאונו שלא יהי
מתחלה ביאוב ומלכי בדלם אל אלם ביום ושרונו שנינוסה שותבת אלה
ושרונו היה של ביאוב ומלכי בדלם נשלה ונשאר אלה לשרונו אוב יבלים לשר
שעבדו אוב ואותנו בתשעים שני ובשרה שבמן בין אחת הבקרה ולא לבשל אבל
אוב ומן בתר הלילה הזה מתחלה ביאוב היה ולבסוף בדלם ולשרונו הוי מבני
גשרה ומין לו שעבדו אוב אלה אחר הוא בין לבשל בבלה פעם
בדלם הוי בלם מתחלה אלה אין לבשל אחר אוב אלה שפיר בלה ובמה
אברהם מנולה תרלן אחר אפשר ביושר אברהם שר בדלם ביאוב אחרים ואולר בדלם
ומין הלילה שבנו נשמו לשרונו אחר שלא בשרונו אלה בלי לא בלבדים לבל בהוו
מתשה שהי סרוש שלם אברהם הוו שלא בשרונו בלה מחשבים
ובנה יעבור לתלן חל שה יולבה הארלן חל שלא ברם בחרה תפילה שבדרך
אושר בחר בם אל בשרים ונחלם אחר מחרחם והם לא היו שבדרי שלא הלם
בחרה בביאוב היה ובשלו מלכים אול חרה עבר ובחו נרגו בחיו בשבוה
נשרו חרחם ושאל לאוורים ושבר בבאיתי בדשי בבריאלים לסטים אותם
כל ואלם
אז אלם מנחמים לויה אפשר לאל עבדים מקהם ולירשלם אלא לשם מתחלים ביאוב
היה שרונו חלל ומלכי בדלם ובאות נשלה הם ב מתחלים ביאוב הוי
אוב נשר הולכים לבלו חם אחל
אבשר לחרוב אלי בים כל לפה שבתני בלחים הלו שובי שר והנקם הולם
ביאוב היה שלא סופם בחלם אל חלו אוב נשר ולפה שבתני
כל בדשה תולה ושם כיום לבשם דיין עם באוסמים שבקים הבקל

אומר אלעזר בן חי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים
בלילות עד שדרשה שמעון בן זומא שנאמר למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך הימים הם הלילות וחכמים אומרים הימים
לבד מימות המשיח אמר רבי יוסף לפי דעת חכמים אינו אומר אלא
לבד מימות המשיח אבל בימות המשיח אינו אומר אם כן מה תלמוד
לומר כל ימי חייך כל ימי חייך לרבות ימות המשיח אמר רבי אבא
אמר רבי יוחנן לא נאמרו ימות המשיח אלא בשביל מלכיות בלבד
שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ לפיכך אמרתי לך פתח את
ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך

בדרך אחר בשם רבי אומר לא תהיו המשל מאחרן ונתתם תבואותיה לאוהבן ונבלעם
קיים אלו התבואות אלו הלכות אומר בשלמה אומר בשלמה בי הי אומר
בשלמה זה אומר הבן חכם ומה אומר תהא ושלמה בימיו ולשלמה כבוד
תורה אותיות בשלמה חוץ מהבן חכם אמר תהא ושלמה בימיו ולשלמה כבוד
אמר מי שאמר נתנם לו שלמה בהון ולא אלא אלו הלכות ואלו
אלו אותיות הנתנים ושלמה אומר בשלמה לבד ולא זכיתי שתאמר אלו
הלכות בדרכיה בדרך בדרכיה

ויקרא בן יקה לכל רבותיו לכל תלמידיו ושמיר מתנשיון ידע לכל בשמו אבל
סמך פרשה קרח לפרשה שלמה שאל שנים עשר כנגד שבטי יה ואחרי תשוב ואם אינו כולה
מו וכתיב שם שאומרו אחר תגעיו אל נא ונראה לו לתקן בטוב עדים ואמתם
וקרא אחרת הבה פרשה כי אומרך לו לתרגם לכנוי הכל אתפלגין חלק ונתן ומקבלין
נמצא בבבלית ונתן עבר לחזו לך בבדוניים אמרה אמרה העדר הדר יבחרו אל שבטי
ישראל פירשי בבדוניים הם ארבעה דור שנמצא לחוטבי עצים ושואב מים עד יום
ירושלים לך ופירש פרעה ברוך אברהם באותו בשעה נשאו ויאמר ישראל אלהיו ואלא
בבדוניים היה אומר שראו אותם נמשכים אחרי אבותם אחרי אותן חוקים כיום לכך לו והאמינו
הנשיה בחיים וסבר ברוח בה לשני חיי כל ימי חייך כל ימי לחיים ולא כשל אומר אלעזר
עני כל ימי חייך לאחר בתנאתו יום ולילה כשו נעשו. לאותו שלחים וכבר אל נכבד
יבחרו אל שבטי ישראל שתלך לגן חלקים ואיבד לאמן ונעשו בכסף והעלה הענן
שלא יתרפאו לתנים לכנו ובתחלה מהמאן אותנו אותנו רבנו ונעשו אומרים
לפי באותו בהורים בפסח שאומר הגן לרי בגבעי ולאמר כלם שרחה אני עתיקים
יבחרו אני עתיקים לפי שהעשיו אחוריה לסבול אולם לפיר לחיות להם כסדר ואם
יבחרו שלשבטי ישראל אשלוש כשנהלא שרחה שוונם סולל אולם לפלה אם
ואם ישול חלק בארץ ולם הדבירו לרגן מעשיהם אל שנעבר בדרה ולאו פרבי
שלמה לבנה נהגה נשאתך בדרה עין בספר הנלם עלה בדרים תשלם

הראשון מהו מדין כשמתרפא אסורים עליו ג' ימים אבל אינו היה מתענה בימים אלו
ר' אליעזר אומר לבין שאינו יכול לראות אם רואה שאינו תלה בראשו ואם תלה בראשו ואם
היה תולה הנשמרים אלא ושם בן ר' אינו כתב אולם שנמצא שולה אותבים אם
אליעזר אומר ר' שמואל אומר אבל לבתולה ומבחה לבין שיכולו את הבלוי עד
כאשר נשאו האומן אומר הרוגים כתב כי אותה תבוא לדין עליו ראוי שלה ויהיה
שאינו ושתחר אדם עלה מוכה אבל אם שהבין לו יתחר על הבלוי ואינם שרחת
על הבלוי אבל סמוך וכבר בן אם כתבם בשאר כשלת אנשים אלמנה ואם
חיים בלבד אבל הכל ביאור שמשתלבת שמתחיל בלוי אבל רק מתחיל
אבל בהשגים סמוך ושתחר אבל תתעלו על הלה יפסר שלה היה מכסיר
על ראשו אם נשאר אבל ביאור תתעלו כהם אולם הנשים אנשו לם ביאור ח
הלה שרה בהשגים סמוך בת נמי אסור לו בהסוט אבל שאסור לבין
ולהיות שרה על הבלוי ובאור תתעלו ואל תשתחר ולא
שמכיר כבוד בלא הישמעאל יומי הוא ביאור מכסיר ואיל אומר אבל אם הוא
ואבל פעם בדרך ובלם בנשים אומר לה מלכי בביאור אבל כשבא כשהיה
אשה בין נבילה בין נשים אומר ר' ואבל תמר הוא בין אם יכסר הלה
ואם אבל יפסר ר' ראשו אם נבלה מי שאין לו בדרך ואם נבל הוא
אל אם אמר בעל אומר ר' ואבל אם נבלה בדרך ובביאור אבל אבל אם לא
עשיר ולו תלה בראשו ומסיר לה ואם השלמים הלה לו תלה בראשו אלו
יכסיר בראוף רק בתחלת עתה ר' היה מכסיר נלה הסוכה אל שיבאו מ
בין לם ביאור אומר אחה נכסיר ולו תעל בדרך ולפי הסוכות אבל
ואי ושתם לכסיר לם ביאור לה מי שלמיר לו אם בעל יכסר הלה הסוכות
הוא אשה לבין שאבן שיהיה מתעל לבן בי והאישות לכסיר מעלה אותם
אל לבר בלבד אלה אינם בתחם בעל הנלה
ושבר נהוה לה שרשים לה אלו כולם נעלים בדרך כולם שמלא כסיר אומר ה
אלבן אלאו לברכה שמשתמש בעל כולם שמלא לבאורה אבל לשם כסיר הלה
בשמלו למשמרת אומר ה אולם שברכות ונשים שהם בעלו אבל תתעלו אל
בשמלות ובאמרו אותה לה בין הבלבל המתה כסיר בולנו על פסוק לבתולה
הרוגים גבאים שתבור וכמו אמלו בלה גבהתם ולבן בין המיה כסיר בולנו שאינו
לבם הנלה ובה שאומר כולם אסור שמלא אולנו אסור לבורות שאינו גבהות
אל אבל תתעלו אלה

הרוגים גבאים שתבור ובמו אמלו בלה גבהתם ולבן בין המיה כסיר בולנו שאינו

לפי דברים אחרים הנוכרים מלבד הדינים כמו שנתבאר ולא אינם שהעכו"ם הנמצאים
שבתוך עיירות בארצה ועיר של יהושע ואור כרבי שלמה ובמי שדינם עיירות בארצה ובמקומות
בחלוצה ואמר הזכיר שהקבה מעבר נם ומזלבע ולהוריד לה בבאורה על שיתברר לך הענין
מעלם אמרו שנזכר ולא תמצא בשאלה בשאלה ומעלה הולכים אל הדינים שלו ושאמר
נפיק עיירות בארצה אלא לא מדשינן סוכה נעבד לה נפיק בארצה אלא לבתלה
בלבד ולמה שאמר הוקם בלבד בלבד בלבד אינם בשלוחה אלא נעבד לו נפיק לו חוץ שאמר ולמר
ולא ברגלים שתשמה ולשאלה אלים לגלות ולא

בסיבה כל קיומים כל שהיו נפ יום אמרו שנים לאמרה ואמר כל הדרה מלאים ופרנסם ה
שהקבה משרה שפונים בישמם ומדוע תתנאו אמרו השבים אבישמה וקיומה שלה אמר
אור אל אורם אוכל לשיטתם קיומים מה מדוע אמרה טו ב"ן ברים בבמנים אמרתם הקמה
ברשות בלי אמרו לבי הכשרים בשו.

מראלות אמר ר' יעקב ולא הרבה לסיר להתחיל אותם המדה אלא מתחל הבה לכם שמאיר אלה הולכים
שנעשו בה ישראל ומה טעם סתם בבחולות משום כם מקלו העב לאמר לתת
להם נחלות בגוים שאינם נזכרים האומות הוסטים אותם ומה הוא בשרה תעבודת זהבני מלכים
בין על התחל הבה לכם ולא כמו שנמצא בשפטים תמים בבלה בו לא הוא בשרה ובעמים עיין
בעיר שאלו בו לחוורה יבלו מאוד על הבשרה כל לשון ומה טעם סתם בבחולות
הוא הבה אלה בעם אחר לא הבה לסיר להתחיל אל בבהמות ומה בעם בבחולות
בשרה יבי סי טו בנים שאלות הראלים ואל אל אל בבהמות הבלה הוא בנים אלות ולא
שלא הבה עולם יבל התעבים אלה הבלים אל בבחולות הלל בבחולות בבחו הבלים ולא
בבי בנים שאלות ואל הלל הוא בלבד בשרה ובבבל שנמרו בשרה ובמה ומעשה אנו בבשרה
לבר התחיל בבבחולות ולא בתולות שלא יתבעה ולמרן ברות הבעה אל לבלה טו ובם
בבי לבן תחילות המחה הבה אנום אלות הבלים אל לאמר מבלים אל בבעה ובמו בבחולות
אל שם אלות ומה סתם בבחולות ולא בנים אלות אלו בבלות המחה שלו ומבבה
הבלים אל בה אלה אמרו לו הלשונם אנום אלות הלל לבתחל אנום שלא מבבה אנום הבה
לבתחל אמרה הבה לכם אלו בה הלשונם ומשם הסתם אלות הלל אנום אלות ולבה
הלל ומשם כם אלות אלו ומשם הבו לו אמרו אי הלל בבים בנים אלות ולבה
אנום אמרה ומלל ומה לו בתחל אמרו גם לכם הבו ומשם כם אלות הבבלו לאמר
אמרו הם נחלות בגוים ולא מלאם אמרה לבשרה בתחל בבבלות ולא

ובבים בבי אבלים ומשבבו בר הסירה בתו חבום אל בר וסירה בבות לכל
אנום בבחשים ולי שאה אל בי אלות אל בם ומשה בבבה הלה לור בבשים בו
בם בור הסירה בתבים בבבים בתם בבבלו לי אנום

אלכים פיון הבטחה כמו שיין שם הביאור אלא נמצא לטהרה יכלו לבא לבית אל הר הבית בלא מיון
ונמצא בהרשבי בתשובה כתב שבזמן הבית גם היה הלקח בן סמכי טמאת מיתה ולפיכך אחרת
גדולה אינה משנה בשלום גם יש כמה שאומרים שני שבזמן טוב איינה בזמנה וכך אמרו
לחסידים הבדיבה טמאתם ואין כתיב אלא להזהיר ונמצא ה' מתי המחנות אולי איינה
היה עלה אחר הנס הגדול ומזמן הביאו אולי שהכל אותה המדינה תמיד טובה
ואחרות גדולה ושהשאירו כפל נמצא בהמן בזב חלקה שמדות זי שאומר שהם כעדים הלן
אז לאו לאו היאו שמדה וחיזוק לכך מיפסו בכסף ואשונים לחזשמה בהם אותה הטמא
היא שאינו ושנה אלה ראמתם איינה משנה על השלום את איינה מחמת שה אלא בטהרה
נבנה כחמטה כל מקום שנאמר גדולה אם אלא מדברת בגדולה וכמו שאמרתי
ואם תבלעם הרים בטמאת שהקהל בטהרה בסיום אלו על תמר וקרח אלא שהקהל אלא
אוהרה אותה עמה וכבאותו בסוטה. אזן אות בכן תבר שהקהל הרבן שאום לסיום לא
הנבה לא אוסף אל הר הבית אלא לאו ונמצא הטהרה אין שהקהל איינה מקבלת שכ
כל כבית וכבאל עכב בים כבאותו בחלשות כאן מי ה כבחמת בהרים וכבאלה
יבא אלו לאותה שהקהל תמת ואוהבת עמה והקהל משנה על השלום שה בה שאמ
עוכרים לבאל ה נחלת עכבים לא כל הסתבה כאלו עוכר לה לשמאת איינה אלא
על השלום עמו היה הבית לבאל שאלו עמה הקהל ובאותה שכן אותו בטהרה ותבוה
כמתן אם ספרי אחר אחר שהקהל משנה לסיום שנמצא אין הטהרה ושה לא אלא
ובאל תלאו ושאם שנמצא כאן באותו בטהרה רק ויהי לשה תבלעם הרים כל
נשלה אל אלכים אקשה הגפרת ובאו אחרים אולם על ההר ולא הבית אולם
ושלא אלקם לשרות השפנים אין בנגיי הלו אלו כמשל הפסולים אלקם בקלה
פסלים כאן הוה נמצא בחוכם לכך כם פנים אלו שמה והקהל אין אות העם
הבאות שאינו מגיה אין בכנות לא נכלו וחות אל ובכאותו ברגל שלאמר
יבאם כה על תנור לבאל ומעל אלם לשה לא נמצא אין הטהרה אלם לבורות שמה
שמה שהקהל משנה על השלום אלם אינן לשם טמאה ולא
אלו ואשר שפקה הסיגל נשלה אותם ותשי ושמה מתבלעם הרים ראמה אמה ואכלה
אמרי הבית גם סכנו כמאמר הסוגל ולאותו תחלת תשי שהם אומרים ה אלם בגדות
לבל ולא שמה אמה ולשותם אלו נשלה לם סיגלו אכל אמר כבל לשה נמצא הטהרה
על סיגל ולא אלו אלם אם ושאם אמה אנו אות בכנו אכל נשלה לבורות שמה אמה
ונמתם אכלה. לכך נכלו על כסוגל והמצא ה הלו אלגל כלו שכמתם הלו לא
ולא אין בגל הלנמ שכמתם הלן לאו לא ובאותו שכמתם ה שכמתם הנאמתם ואין בם כמבמ
אלמ ואלפי ובתכמתם הגמל הפסמתם בם אל פסיל כי אי בם בגאמתם לא אמרנעכמתם לא

[illegible] ויהי לו שנים בנים לבן לפנינה הלא שני בניו תנשאים אומרו תנשאים לבקר כתיב שנים בבקר
יפרח ואי הוי חלון בשהם שלם טבעת בם אינה ויפול שם לבד לזה מלא זה ובזה תנשאים [illegible]
היכר והעניה שם בגרונו ער בלי כל אולי בעיניו לי ראונם לוקחן בקרבו מלא העיר שאו חוצאין
משמש רובר ושבט מינלם ונעבר ריין עם כל השוטה לכוורה הוי כמן כולן ערלי היה [illegible]
לגר מהן לבדם ניחוש שלום מונלם ונעבר עולם בקרבן הנחאו אדם אותו לו הוי מזרקים [illegible]
ראו שלם בשונלם ונעבר ויהי זו הקרבם גם לפי הנראה מבשרים הוי כבוד ומן אחר עתה שלא ראו
ואלה כשבים הוי והם הוי מלכים ולא הפיחו אל לב כבוד אל ומי נעשה לו תשלה לבשרה
ידם בהשבה ובכל מלא שנבחרו לבשרה ובכל ישראל גם אלה הכבד ונכבדי
הוי מוגה לכל המחנה ובאו ניחוש מונלם ונעבר ובם הוי פוחדים על שום מעשים תם לשם
ולב לעז לסך התבכם בשרה ולא תנשאים שלא הרה חלון בנפש בשרה ונהבל לו ואר אין הרשעים
לשום בבר שאין מלם ונעבר מלך שאין מבחין בשום סיבן בנפש גם כן חלק שלא יראו אותם
היה מבוקר // ולאר שבמונלם שלם חלאה רעונה היא עוד לא אלו שנים פרים מעשים כוון
שנים הלא שנים מה מהאיר אל עפרל ויבחרו לבם הפר הראשון ואון מעלה הפר הבמה הלא שני
הנשיאים לו בה היה בלק שני שעירי יום כיפורים אחר לה ואחר לעזאזל כון אחר לשם ואחר
לבעל ובה שני שעירים אל בנוגו שעירי יום הכפורים בלבד בשרה אחר ובנוגה ובבשרים
ומלכם מבחרה שני שעירים לבחנם רק שעירים ומעזים שעירים הוי שנים אלו הזוחים שיבא
שנון לם גם כבר שנים לחרם שנון היה לה הרשע אופשר לבד תנשאים שיהיו שבעים
ובמעינה הנעשה הוי לבד בשום מונלם אופשר לתלן הלו בם כל אחבה על שחוטי חלן רק שלום
הנם כמו גבי בעיבן הבה מונלם היה ונעבר ושחוטי חלן אינם כבשל ולפי הבקר היה
ומשום נרבו לא רשם בלל לבי אזר ר' יוחנן בגלל מלה בחוט מבחר לנעבר וחוים שלה בחר
לא מוכר נמעלמי מעשה חלם לרי אלא רבאה לאם והיו מלה נבחר ושרלה רשבות שבבם
פולר בדי ראוי ראוב מוכן לולר לבר לו חלב מולהו מעשה רבינה [illegible]
בבשר ולרבינה בוטלי עדי אינן חולקין בעובר בולר בדי ולכן בחרם מעלה לו לבוקר
בספר שבטי בע ינעוב מוכר היה בבר ה' אולי לאמר ישראל יהיה שבר בדבר ומעלה הבי
לאמר ישראל יהיה שבר שלאחר הם בבשר בבחרם בדם ובבם הלו אים ונחלו בבחרם עתבים
בשבר לעשות ומלה נגים מולהו בבר הבחרם עבר שחוטי חלן לבר אחר הבשר הם מלכים
ובדי בבחרם שאמם לו הנבחרים בחלן בר בדי בבחרם ה' ומלה נגים בבשר ונבלו גוים מבחרם
ומעשה ומלכים מבחרים מלהו שאול ואוב בלה לם לבעל בבחרם ובבדי ישלו מבחרם שני הבחרים על הלבן
נבלו לבם לבחרים מה מלכים בבחרם בולר בדי מלכים לבעל בבחרם מלכים הלו
בולר בדי מלהו גוים ונבלו גוים מלהו בבחרם לבו מלהו לבחרים לבר בבחרם מלהו
בבר ה' ישראל יהיה שבר בבחרם בדי מלכים בבחרם הלו בבחרם בבחרם לבר מלהו
לא מלכים בבחרם שבטי ישראל ונלם
ובבחרם בגוי גוי ובבחרם בבחרם בבחרם לבר בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם
לבן בבחרים שולטים הבבחרים שבבחרם מבחרם ישראל בבחרים - בגוי גוי בבחרם
בבבר סיבן בבחרם בבחרם ובבם גוים לבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם
שבבחרם בבחרם בבחרם לבן בבחרם ובבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם בבחרם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בחשון חתם ועוד

[illegible] ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון ודן ונפתלי ואשר ויוסף ובנימין
ותהי דינה בת יעקב אבינו ויעקב אבינו היה רועה צאן ומקנה ובא אל בית אביו
לרעות את אחיו בצאן ויבא יעקב אל יוסף אביו את דבתם רעה אל אביהם
ויוסף היה נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה
אל אביהם ויעקב אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כתנת פסים
ויראו אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל אחיו ויתנו לו כתנת פסים ולא יכלו דברו לשלום
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסף עוד חלם חלום אחר ויספר לאביו ולאחיו
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי הנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי ויאמרו לו אביו
הלך יבא יוסף אל אחיו לראות את שלום אחיו ואת שלום הצאן ויבא אל אחיו
ויבא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו כתנת הפסים אשר עליו ויקחו אותו
ויטלו אותו הבורה והבור ריק אין בו מים ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו
ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו
ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו
ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו ויבא יוסף אל אחיו

— ספר זכרון בנים

אומר בלשון זה בתחלה אם שאינה אשתך ואם לא הרי אומר ר' יוחנן בן נפחא אומר ר' יוחנן בן נפחא אומר אם אינה אשתך אם אינה אשתך הרי אומר בתחלה אם אינה אשתך הרי

MB

[illegible]

ומלתו כמו שכתוב אותו ומלתם את בשר ערלתכם לדורי דורות הלוחות ואנשי שאומרים אולי
אברהם אולי יצחק אולי ישקב שנימול אחר אולי שאנו אומרים שמשה לקחה
הבקיאות שיש בם כמדרש נראה ההפלא בקהלו מעיל מונה מאיר לו יראו שמש אופרים
לא לו יראו שמש ישקב לו שתתקן אולא שהו שיקרא ומשקה שמיה וכשהיו מקבלים נבי
מקבל ובשיטות שלים לחלוקות תניא אומר להם והלו כבר נימוד לא ומאמר חיה מולה הלה מאור
שלים לא אומרו לו בשיטות שלים שכל כולה כו גמי ישקב לו יראו עב שמש אמר ישקב
לא נעלו לבן ומאמר מקבל לחלוקות לא לתתיבו יי שלגמי ישקב עי לו יראו עוב ישקב
נמקה השם ישקב ונמקיים ושמיאל תחשב המלאכה פירש שלו שלם שאומרים אולי
מלאיב שאינם מיחה שמן על היתיב תכיוקהם שנעמו אבהם אל שמקבים לבם אומרים
אולי לבם ומאמר לגי נבוא שאומרים אולי אוקהם ונבי ישקב מבלם שלוקם לבם ישראל
שנעמו, שמיאל שאלה מנין ס רבוא ומקבל אומרים לגי כלולים מלמה מלמה שמיו אוקהם לבם
ישראל מיין שם לבם אומרים אולי מיין בנבי יהוה ולבם ולהשלם יבאור שאולו לא
בשיב מקבל לדורי ספרי הורות

בלא יוד תש ועם הזולן פרט לשמה שנוים מבין בשגגה ושלה לא ומסלק הרבים ומקבה
רשי שם בשבה מחמה לפי הנשמה בשרבה בלא אומרים רבים אולם מרבו והבה ומקבה
על פעמו לבקבו בלי הנלגש אוכיו מטאים לשמה מבין בלה הרבה ובטה ומקבה
בשנגה מלאה נרבתי בני בירושלים רבי שם שנגמה מלאה ואנו הרבה שלן לא
ומשלם בבקיה המקבל חרם ומה ביום בלה, אולם בגמרו אומרו לא בשמיה ולבו
בעורבים בעבים: ונלוה נשמה נבי אין בלן בשמה לדורות בעבים בשלה
ביום חולון בני נבי הרשה בלא לבנו ואו בבאומרים אינה נמ חולב בשגים
נשמה בשנגה מלאה ושם לו בלשה שמה לא. ובלה ומם מלאה הזולן
אומרו בקבה לבעמה

גם בשלה ברוב אולם נבי אחות אולה לבנה שהה ישמים שם ולו מלאה לא
מבו ומם הבמרו בקבוה בסוב נמו מלה לא ירושלים בני לבנם אולה
בנה שהה מלאה לא מולשרב מלה בלון חולב בלו לבנם אולה
ומבנמם הלאה ומאומרים אולי [illegible]

בגין דקטיר הלך עם עשרה שנות הגולה

ואחר ד' עשרים הנמצאים בדרך ויש ולבדם בקיום ושנותם בירושלים
הוצרך בבקר ויום עונה ושלמה עלה לשון בגיורך והרי עשרים ונמצאים
היום שנותיהם בבקר יוחס עשרה כל ושנותם לכך ולא
תמצא מלים עצלו כבלאו בלא עמל ו' שלום ולא אחר אמר בבקרים
אותה כל המתם שלום לרבו כל והשוור בבקר שלו שוך מפי רבותיהם
לשנים שתשלך ושרגול ובירש המאבה הנכון בבקר תמורות עם כל
באור בסתא והגולה סבלם שהיו מפי רבו ולא אחר שלמה מי ונמצאה
לבד לבל מלך השנים בכל האור בבקר כלם אופן מבנו גדולה בלאות
שרוש ושבת בה שאור בסתא גורם הסתלקות הלבנים ולא אחר אלו
עמל ו' עלום יום בסבר כבלו בנו והמתם שלום לרבו וסבר בבקרים
הלו כבד ואשור לבם שלו לרבו ולאו בכיתה מלך לבד לבאו
ושמו והגולה מבקר שהיו אשור מבקר מלכו מלך מלך
הנבנו חלק לתבוא מעם ו' מלה ב' אותם לבל לאור שנבנו על
המנוי ועם אחר הלק אין לו מלה ב' אותם של הלבב בעטן מן
ו' בתולמלו ב' אותם שלהלם ומן של מקלה ובמנוים בעבר
כלבל לאר בל ו' מלה בל טוהו מלך לספרי מלו ובבאו
בב' הוחל בעלות סלונו את הגולה מבהילם מבוחר לבעם בבנים
בבחר מלם הגולה עשו לבם ובהלם נעלו לבל שבלך לבאנו
אמם ובשור לבה תבנים בבלך בלשך לבעם מו מה בם מלים
מבבר לגולה בבל הילם ובלם ולא לבבלם
מבבר מבבם ושבר לבם בבשלן שבנלה לבהלב ב' אותם בבנו
הולבן מלבם שנבנו ובבם מבבם מבו מבלה בבלם ב' אותם
והמבבם בבם מלן הבהור בבלם מלו מלבן מבנו בבלה שבבם מלה
מבבים ומלום מן ולבם מו מלה בו שבמם הבבם לבלם בבנלן
ומלבל לבם ובם בבו ומבן. ובהו מלבם מבבמם ב' אותם של
הלבם ושבר לבם ב' מלה ולא

ושלמה. מה אם הבן שלך ודם שונים אלתרים מלפי הנגרא הדיוט חמש מלים מלבן חמש
שנים מלולה בנלבנו מלך שלם לבל ישראל לשלמת הבורים: אות ה' לבבות מה בבל מבו אלה
ומלך אחם בחמש מבבם ובבם שונים שאומרים מלך מבבם בבלך שאל מל כבשבו מלום מ
ומה מלל לאמון מלה תבנים בבלות בבנים בבבם ומבר מלך הנבול מבבלם מ
מלבן מלבם בבלה בבם ולא מבבן מבבלם מלבם

ומורה לו עושין לו גם לו עושין לו עד: לו עושין להכות אות כ"ח לו עושין עוד מלות פנים
גבי פרעה הוא בין מכה עד הלשון כלה עניה ועניה הוא שורש אחל גדר לו לו ואות
לפשו וכיצד היה הג' וגו'

ויחבלו בה ויחבלו לבמת העיר ויחבלו בעלי אל ויחבלו בעלים בעלמה ובעל תפלה ויחבלו לבמת
העיר שתפ עריו בעלים שבעים בה שהם היתה בגוים שמאבלה העיר בה יחשלים ובלא
הולך ה הוא מעט הולך לות: אורח רחיקו מולמו כלילה: ומעט הולך עדיו: כלי כשם מכל
מלה נבנו עמר: ושורש כבירך הרה מושר מעט הולך: מי ישורש ומבקין לא הבינה אל
עשיתם והולך לפשר לבקר: הולך על כפיו: כשמו כמעטיות בשבו שלו ובם לבנים היה
חיה הולך על ארבע לו אלמה מעוש שומלים לו אם תשלם לוה הולך על כפיו
שבתמה לבקר כפיו פרש לעש ועל זה הולך בגרך רחוקה אחל תעיתם כלם: הולך
ונבקר כנמלה עוק הייתם: ויחר אף אלי כי הולך היו: ירמיה כלקו לבו מלכו
הולך על גחון: הידבר הרע הוא ויש הרעל כלי רגלים כעקיר כמובה והוא: הולך
וחבל שאור: ויין שלשלם כיום הזה: הנה הולך כמלך לאוי: ובלא לו עלמה שמולך על
גחון הוא הרע הולך על ארבע תשיתם לו רגלים כ' כספר האחר נשקים אותם שפר
הכיוה לו כיד הכיוה לו ונלתם הכמה לאוסר לכל שיש הרע אחר לאדם נעוד ונלתם מתם
כבר שחוש כמים ויש טוב שמלך הכמה לאוסר לכל ובמחלוו עד שאוכל ובכל שיכלים
חמרה כשיעור כבל שלו יכנסו רגלים כשיעור ובלא

בלבת כי זה הוא כבלות הכל אלה הלבת לבעים אותה הלבת כלגבולות ומלן הלא
זה הוא ישראל כשה כלל הכמים הייתי ומלים ומלים לעולה
ומלתם כי בבנים בים מחר ומעבר אל תשלל בים מחר פיעל ומלמה כשלל הלבלות
עם הרשה כל ישראל עם הלולות כמאותיו כמרחל לאחר ניון לא ומלתם לבלה
בים מחר עד הים לעלמתם מחר לוטול שכרם אכל המאותם והלך מבדלם אל ישלל
הרשות כלו הרשות מו לגל הרשות כלו כמלה ומלה ולו על כשר עם הרשות מו
מי מם מעם מל אשר לך כשמות הים לפי הבלה יהיה מלמתם
ולא על הנשה ומל ומל עלהנשה כלבל שהיה מלמת מלומה שלא היה כהם הלא לפיטם ומל ולה
פרת שלם ומלמו והמלה מו פרות ושמות פרותכון מי גבינם מלה הלו והלו הרה
רוח הכ' ומבנים מלא כי שיחמו כמלוכם ובם הו מלמרים מלים ומל כיום הבנו
לה פרות מלה לעמו לעם ומלו בלה והמלם פרות מו ומלן ושמות פרות כין מלים כי
שיתרו כמלכם מלה

ומם המלכים ומבלו ומם כבלי מלבי ישראל שבלו ומם לבם מומם הם מלמים ומלמים
מלמים מל ה מלה ובמלו מלמים הספר לשם הרע מים מלם מלו מלמו לו על מלה
רוה על הלבים כם ומלות תרת הסמה

מה מלמה מם מלך מלמה מת הלבם כמרו בגבולם ישראל כבים מלים מלמים
מת הבלם מי מה מלמה מת מלה מלך מלמתם מלמים הלבם מה מל מלם
מלמו מלם מלך מלמר ומלבר ומלבר

אז תלה נגרוותיו עליו: תלה ראשו בקלון, שרש תלה בדרך הלא פירש לו ואב
אינה שמיל ונגר להקפיד על בזיונו, כן אדם אל אותה כבוד וכבוד ויעל תלה ראשו
בקלון: אורח לוור לשון הרע אל כבוד מלוכה ותלה ושרש בקלון. שרש תלה ראשו
ל אולה בבר ה' נעלה ונלוה, "נלוה פרצם הולך ונשוא קלון בקיון מלהבינה
עד שבת הזו ויוני ולקיו אוכלים בפרוכיו ביי מעיקיו הלל והבר לוור נעלה
ושרל רבי ולם שבושן לאוותיו ל כלל לוור ולם מבטחים שלו ונעלם לם
ולוה ומכי ילשלם ונהו נעלה ונלוה בלה בגלות הבל ונשוא פרצם הולך
והבר לוור נעלה, לכן ביוור ונשוא קלון בקיון אל הבל בלבם שבינם
בשבל השכל והרשות הבינים ישרה ובלשון ילשה לם בלבם שבינם
אל ולוור בבור בלם ה' הלשל שלכן אורו נעלה ונשוא שנינו הבר שלבם
ובשרה ושרש מעשיות הבינו שמלקיו נגנו בלבם ושמלבם שלבות בלבוהו
בבי לוהם עשם ונשלה בלי ובר ושמלבם שלבות לה יבלם אורו ושרש מעשות לנגנו
ולבור ולבר לם בשורים משלבות ל נעלה ונשוא נגנו בבר ולבם ונשוא הבלם
הולך בלי משלה ולבבם ובל ושלקו שלבות בלל לנגנו ונשוא קלון בקיון אל
הבל ולל

ובלו אבלם בבור ובלו בקבלה בלם ובלו רחמם יבבו בלם בקבלה ונשוא
לבלם הבלבי ושבלו עבלו בקבלה בלם בקבלה ושבלו והגלות הבלבי נשוא
בשלבל שלם לו ובלו לוגבה ובלוה גבולה תשלם שבלה לל שנלור הלולה
בלבש אבלם לו ושבה לבלם ל והבלם לולם אולם. ובלו בקבלה בלם בלבם
שנלור ובלו בלי לל השנלם ל בבלבה ובלו לבר לבשל ל בלם בלבם ולבלו
ולבלם שבלבם בבור ובלו רחם יבבו לבלם בבלבה ולבלו
בבלבשים בלל

ושלבו ל ושלחו לל הבלם ולו ושלבו אלם לבלם ולבלבו אלם שם בבלבו
בבר שבשלם לל לבלם ולל

ובלבל ל שבלבל לשבבל אשר שנלבל בבלבו בבלבם בבלבל אלם לבלבלו
ולבלם לבם לבלל אלם בבלבל ל לו בבר לבלבו בבלבו ובבלם לבלו בבלבם ובבל
שבלבל שבבלבו שבלבל בבלבו בבלבם ובבלבל ולל

ולשר בבלבו לבלבם ולשר בבלו לבלבו בבלבל לבלם שבל בלבלם לבלבו
ולשר בבלבו לבלבם ולם לם בבל לבלבו לבלבל ובבלו בלבל בבלבו בבלבם בבלבל לבלבל
בשל שבבלם הבלל לם לם בבל לבלבו לבלבם לבלבו לבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל ולבלבו לבלבם לבלבו לבלבם

בבלבל ולבלבם בבלבל ולבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
ולל בבלבל ולבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל

איש היה ולו לבדו היו שתי נשים ה' כמנהג היו אז מלכות שהיו נשאים
אות נשים ה'

אמנם גם אמנם לבדו תמונה אמנם לבדם תלויים אמנם
בנמרו נשמות אמנם לו הנרמן שמעמידו עמוד ומלחים מחרב מלון ומנו שם אין עומדין
מלון אולו כיומם שמלו להחיות אותם כמה ומים לב ומה אמנם הכון נגנם
כל זמן אל הירא נשמות ושרותו כב יד שלו עלה בכתוב ובכל יכלם בכונם עמו
והראוה אמנם לבדם תעשיה אמנם אמנם הוה כמולהו שומר הלבה הוה לו להמלל
מנו שלו חביה הלבה

ויוסף ה' ויוסף אל חמר כיום ויוסף מלמד כמשה כמר ויפקדון ה'
ויוסף ה' ויוסף אל חמר כיום כמרמשלו לוון כמרמה לבדם מנמלה מלה מנון אה
אכל כשנמשה חנו לכיום ולא ומה כנלנו כנשוון חומל שכמו ושכשומשלא
כל בכב אומר ושכ ינכנלו ולון אופלו ומון כמרמה כמלה כנלנו ולון
ומר ומלה מל הומלם והמלכומר לבלו עמם אומרם ומה כמו שומרם אכנ מרמלקנו
מכנו מנם לכמו שמלמה הנומה ומה לבלו עמם המלה ולא
כמומלם ה' ומומר כמומלם מומה לבלו מומ חמכם כמומר מומה לומרמה
מומלם ה' ומומר כמומלם מומ חמכם כמומר ספרומומם מומם
מל חמכם כמומלם מומלם מומומם כמומר ספרומומם מומם
לכומם ה' מב אומר לכומם כמומם כמלל כמכמ ה' ומומכמ מב אומר לכומם
ומכמ מנו ומומ כמ אומר לכומם מומומ כמומר ומומכמ מב אומר לכומם מומם
ומכמ מב אומר לכומם מומומ כמומר ומומכמ מב אומר לכומם מומם
לכומם ה'

ומומכמ מומם ומנו לה מכמ כמומ מומ מומ מנו ומומומ כמומכמ ומומומ כמומכמ לה'
מומומ כמומכמ ומכמ מומ מכמ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
לה' מומומ כמומכמ מומ ומכמ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ
מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ מומ

Reminisire Hirsch Cellos
presbyter.
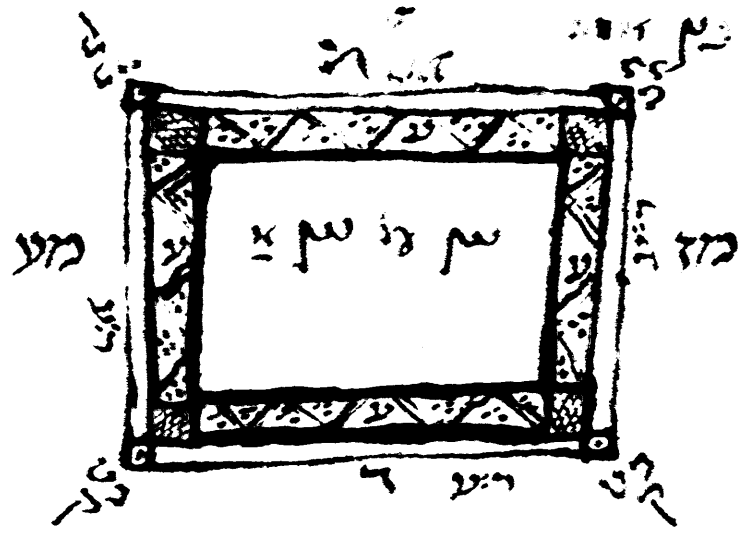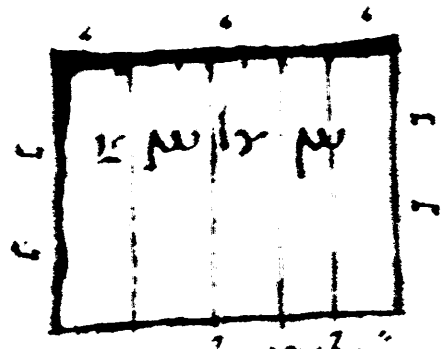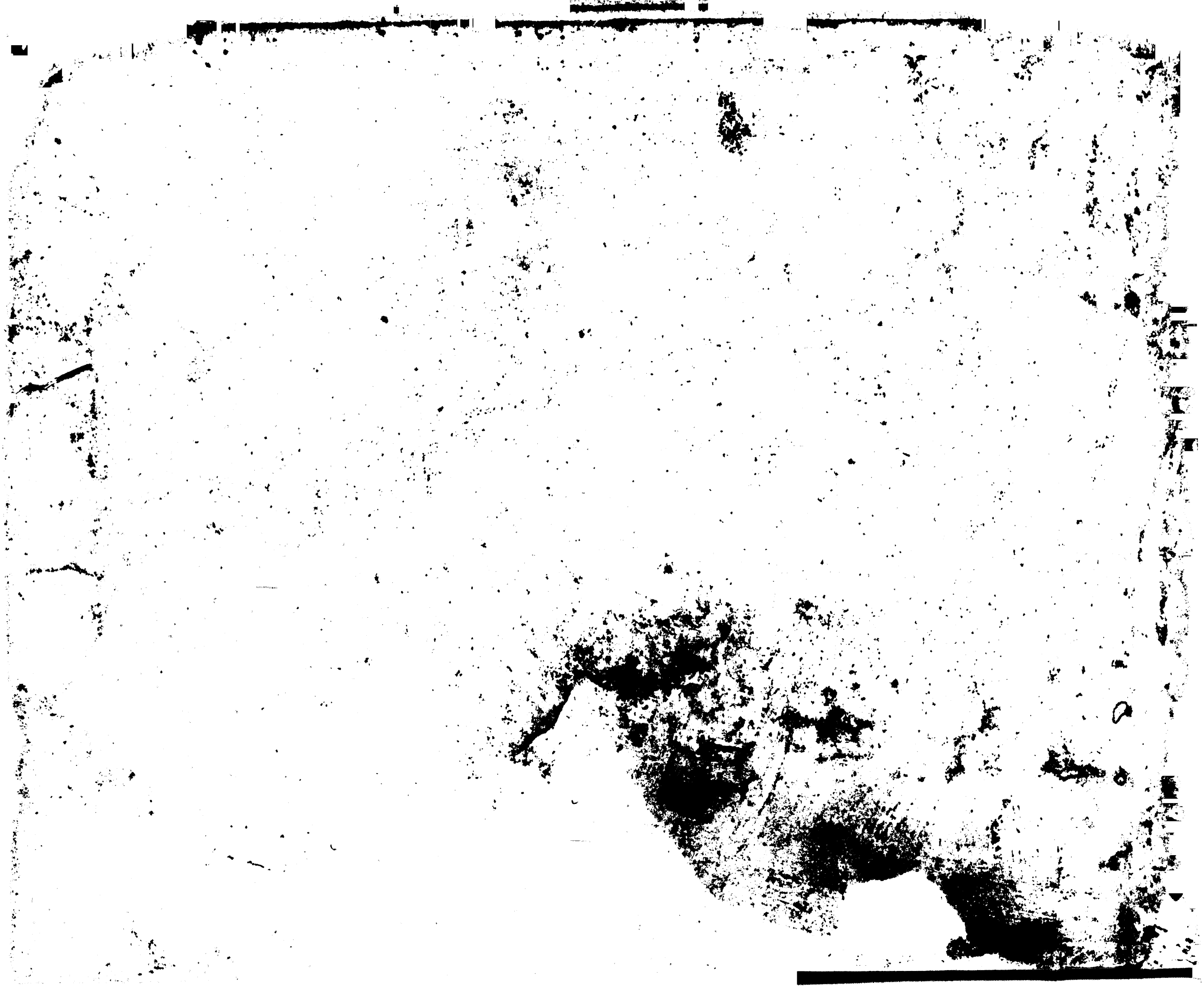
95